

RMK I. 249.

1. péld.

Teljes.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

SZENT A
GOSTONDO-
CTORNAC, ELMEL

KEDŐ: MAGAN BESZELLŐ:
es naponkent valo imadságit: az
kereszttyen atyafiáknac
épületire, magyarra
fordeta.

PEECHI LVKACH.

PSAL: CL.

Minden lelec dicherie az vrat

Nyomtatott Nagy Sombathba.
M. D. XCI.

Pfal: 77.

Sziuenec artatlanlagaban legeltete,
es kezeinee ertelmiben vezerle űket,

Añor: 2.

Hallyuc űket szollani nyeluñkõn.
az Istennek veghetetlen nagy dolgairol.

AZ

AZ ESZTER

GAMI EGYHAZ LEL.

KI FŐ PASTORANAC, Kv
thasilanosnac, Peczhi Pispók nec,
az Romai Chasar, es magyar
ország Kiraly ű fölsege tanachas
nac, mind az két élet nec lduós
seges neuedekenséget
keuannya.

EV DOM bogy sokan tá
laltatnac, kic gonosra magya
razzac, ez en kised munkas
mat, mintba erre biuatalom nem uolna,
de azokhoz chac ez a felelet, bogy az
anón süleice, ba keresztenec uoltanac,
ezent miueltee, midon űket kised kos
rokban, az imadsagra tanetottac, mind
ez által, az sent gyülekezetben, az
al, zurzauart nem tamosttatanac,
:(z banem

baneminkabüket, az Isteni esmeretnec
 meg tanulasara alkalmatosbokka tet-
 tec. Azon sem sikerseg feieket törni
 nemellickeo, mintha en ezzel, maga-
 mat alorczastatnam, biu dicbóseget
 keresuén magamnac, mert ualaki effele
 dologban azt keuanya, niluan ualo lopo,
 Esz. 14. es lator az, bassonlo amax gonos Ana-
 gyalbox, ki az Istenec dicbóseget, el a-
 karia uala orozni, banem bizonyos-
 okoc uittec rea, hogy a Szent Agos-
 ston Doctornac, az közönseges keresz-
 tien anyaszentegybaznac fő tanitos-
 ianac sepe kizded irasat meg tolmala-
 cholnam, es az mi nyelviinkre fordita-
 nam, holot lattam, de ugyan kezemmel
 tapasztaltam, az nemes sepeleket, es
 Istennec teremtetet allatit, mind magoc-
 restegektül, mind az kiknec gondvisele-
 sekre baltattanac, naponkent minden
 beufagos gondolatoc, de ugyan cbeles
 kedetec

kedetec által is meg folytatni, kikért az
uegbetetlen Isten, a Christus tellyes ir-
galmassaggal uitettetuen, sokat munka-
kalodot, de bőrnységes, balalt meltoz-
tatot senduedni, kikért bizony sikerseg
minden munkat föl uenni, es mind ok-
tatással, imadsaggal, io peldauul ramo-
gatni, hogy gyarapodgyec, es erőssöd-
gyec. Azert senki ne csudalya, ha en az
sereg közül, amaz egyigyü aszonya-
lattal, ez irással föl kultoc, alduan az
urat, egyebket is arra intuen. De é-
küül mindennapi akadéink is, es nyos-
morusaginc okot attac ez imadsagoka-
nac irására, melyekben fölötte igen
sikerseges az köntorges. Az ehseg se-
löl, az jólbat, kinec bazaban mindens-
napikenyere ninchen, it sikerseg az kö-
nyorges: külömb fele hadaknac rettes-
netes birelt ki nem ballya: de nyakan
fuggó segyueret ki nem erzi. Samtas
:(3 lan bea

lan betegsegeket vagy magán, vagy
 egyebeken ki nem tapasztal. Az hitben
 ualo uiffauonyast es egyenetlenséget, ki
 nem lattya. Senki ninchen bekeségben,
 senki nem talaltatic batorfagban:
 Bizonyara hasznos volna bekeses
 ges elmeuel egy arant az menyei szent
 lelket kernunc, ki ez ielen ualo nyomos
 rusagokat meg könyebetene, minden
 uiffauonyast elueuen, azert igen sikseg
 az imadkozás. Nem oknekiul parana
 cholta u szentfölszegetis Christus urunc,
 bogy az attia Istent kernunc általa, es
 bogy meg halgat minket, ugyan fölfoz
 gatta, miuel bogy mi attianc u, mi penig
 psal. 78. fiait, es legeltetet iabai uagyunc: egye-
 bet sem kiuan tulunc, hanem bogy bes-
 tegsegiunket meg esmeruen u hozza
 fussunc, mint igaz orvoshoz, ki kezeit ki-
 teriestuen, kialtuan mindeneket magas-
 biath. 11. hoz bñ: lüyetec bozzam az kie muna-
 kalo

Ioan. 14.
 26.

kalkottoc, es meg uatloc terbelue, meg
könyebetlec titeket. Hanſer könyör
göt Moifes az nepért, es meg balgatta Exod. 32
tót: Helias bozzanc baſonlo ember 1. Reg. 18
leuén, könyörgéseuel az nedueſſeggel te Nam. 14
lyes folybóket elkergette, meg tartoz
tatta, es uiffontac, uiffa teretette. David
az ú nyomorusagiban ſeget ſegül bitta 2. Reg. 17
az urat, es meg halgattatot: Imadkoza
tanac az Apoſtoloc, es ſoc betegſege-
ket gyógyetanac, ugy bogy minyatan
egy uton az attya Iſtenhez iaruluan, Heb. 4.
ſent fia által, az irgalmaſſagnac ſez Heb. 5.
kibez intottanac, ki az ú meltoſagaért
attiatul meg balgattatic, aztis chelea
keſi, bogy mies általa meg balgattat-
ſunc. De ugyan azon Iſtenec fia, uta Math. 6.
tis mutatot mint kellyen imadkoz nunc
az az, bitböl kel annac ſarmazni,
mert lebetetlen bogy ualaki bit ne-
kül keduebe lebeſen az IſTEanec, Heb. 11.

mert mint kerbetűne ualamit áttul,
 kinecbatalma felől ketelkedunc, auagy
 akarattya felől ketsegbe esűnc? Ar
 Heb. 11. ra int sz: Palis bogy minden ketelkes
 defaekül, hitbē könyörögnunc. Es mert
 Ioan. 4. bogy az attya Isten lelec az kihez
 könyörgunc, sükseg bogy az imadsagis
 Ephe 6. lelekbe legyen: Ezt tuduan sent Pal,
 imadkozum ugy mond lelekbe, imadko-
 zum elmembe. Es bizonyara mi más
 gunc sem tudgyuc mit kellejsec ker-
 Rom. 8. műnc, mert az test, es uér, arra nem tá-
 nettya, mint könyörögiön az lelec, mi-
 uel bogy az elme indalatinae, szóat-
 tya, es nyelue ninchen, banem kernunc
 kel az lelket, ki mi erettűne kialt es
 esbedezic, meg mondbatatlan szöpögese-
 I. Reg. 1. sel: Mint amáz Anna aszony (az kira-
 lyoc könyűuebe) imadkozec, kinec áda-
 ki mozognac, de semmi szóattya
 nem balyae uala. Moizeshez is így sola-
 la az

la az ur: mit kiáltas: holot nyludn
uagyon, bogy Moyses semmit nem sol
uala. Nemis sükség soc sot paporeta-
nunc Isten elöt, mert tudgya sükségün- Matth. 6
ket, keffis meg adni, banem azért pa-
rancholya bogy könyörögiunc, bogy
meg esmeriuc azoc az ioc bonan sar-
maznac, es bogy hala ada sra föl gerie
dezzünc. Es noba az urnac baxa Math. 21
imadsagnac baxa, mind az által min-
den belen igazan imadtatatic, ki min-
deneket környül ueuen, senkitül kör-
nyül nem uetetic: es azért minekünc
minden bel igaz templomunc, ualabans
ser az Istennek lelke biuunket izgat-
tia: azértis parancholia az Isten bogy
rejtec belen imadkozzunc, elmenk nec
ajhtaiat be zaruan, lelkiunc ielen leuen,
az soc uilagi gondolatoknac dongo-
legieit el kergetuen, az imadsagnac tisz-
tasagos aldozattjat menyorszagba
: (s igazecbyuc

- igazecbiuc, holot az Istennel szollant,
es boldogsagos nyaiassagual elni, sent
Luc. 18. dolog. Touabba sikse az imadsaga
ban az alazatosag, peldanc az publi-
canus, ki semmit nem meri uala az egek-
re fol emelni, es mellyet ueruen, biuncie
nec bochanattyat keru uala, megis nyere
Math 26. az keuely Pbariseust batra bagyuan:
az is keuantatic hogy minden mi akar az
tunkat, o folsege akarrattya ala uesi
suc, mert urunk is ezent chelekedo, mi-
don attiahoz könyörge, minket oktats-
uan. Es noba, neha kesebben halgas-
son meg, de ugyan sikseg siuntelen ko-
2. Cor. 12 nyörgemunc: sent Palis midon először
meg uem halgattat nec, masodser, es
harmadser is könyörge, ugy balla oston
eleg neked az en malastom, holot az io-
erkölch, az gyarlo erőtlenségbe sokot
Judith. 9. meg tökelttetni: De ludit asony azt
beszelli, hogy az urnac irgalmassagi
bizonios

bizonios idővel uannac környül uetet-
ue, es igen io bekeességben is bent föl-
tétet uarnunc, mert el nem feletkezic
az szegenyekről, azertis ballasztja io
náltat, hogy erősséhen bennünc, hogy
beufegesben aiandekosbasson. Holot
azert naponkent ualo sükségiunket, es
nyomoruságinkat így rendelyűc Isten
előt, lebetetlen hogy meg ne halgasson:
azert ugyan igen sükséges az Istennek
gyülekezetiben az el rendelt könyör-
gesséket, Istent aitatosságot mindena-
képpen aianlanunc, es gyakorlanunc,
mint ez kisdéd könyvecbkeben, nagy
síp Isteni könyörgésed uannac föl irua.
En penig effele munkauat mit igye-
keztem, azt az tudgya iobbadon, az
kinéc tíftelességere cbelekettem. De
miuel hogy bőcbületes rendeket bas-
got ISTEN az anya bentegyba,ba,
kie

kic közöttül te is fő pastor találtatol,
ugy mint ki az Isten igeiben munkas-
kodol, es így kettős tisztességre nagy
mélto, igaznac aletam hogy ez eszter-
gami Egyház gazdaiának, es Pasto-
ranak, melyben en is gyermek segemtiül
fogva föl neuekettem, ez kibin mun-
kat aianlanam, es az urnac cbiireben, ez
kisdéd keuet be uinem, hogy ezzel az
több cheled attiamfiat izgatnam, es
minden munkára az urnac szőlőibe
kistetnem: ez mellet uy cheled gazda-
sagodnac, es pastorsagodnac (melyet
iduössjegedre bossu ideig uisely, az így
igyueknec basnokra) oruendeznec. De
miuel hogy ez marokni könyuecket, eleg
ge aianlya az igazság, es az ironac
sönt Agoston Doctornak aitatossága
es kegyessége, arra kerlec, hogy az en
fordeta somat ireghnellen oltalmazza,
talam talalkoznac oly keresztien at-
tiamfiat

tiamfiai kiknek bassnal, es Istentul ne
kem tot keuanac: egyebet sem keuanoc
tuloc hanem hogy könyörgesec közöt,
keuanac hogy midön ez balandosag
bol ki kellett mennem, beke-segessen az
urban legyen ki mulasom, melyet enis ü
pekic keuanoc mind feienkent nagy sz
retettel. Nagy. szombatban, Boldog
assony bauanac tizenötödik

napian 1591.

Pecchi Lukach.

SZENT

SZENT JÁNOS
Euangeliomának kezdete.

KEZdetbe vala az ige, es az
ige Istennel vala, es az Isten,
ige vala, Ez, kezdetben az Isten
nel vala. Mindenec ű általa lette
nec, es nala nélkül semmi let, az mi
let. ű benne volt az élet, es az é-
let embereknek világossága volt:
ez az világosság, sötétsegeben vila-
goskodik, az sötétsegec környűl
sem vettec. Egy ember volt bo-
chattatuan Istentűl, kinec Iános
volt neue. Ez tanubizonfagul iűr,
hogy vallast tenne az világos-
sagrol, hogy mindnyaian his-
nenec ű általa. Világosság nem
volt ű: hanem hogy tanubizonfa-
got vallana az világosagrol: Igaz
világosság volt, meli minden ez
világ

vilagra iúuó embert vilagofet: EZ
vilagban volt, es ez világ általa te-
remptetet: es ez világ útét nem
elismerte. Tulaidonaba iút, es az ó-
uei útét be nem fogadac: valame-
nyin penig útét be fogadac, hatal-
mat ada nekic, hogy lsten fiaiu-
lehesse nec, valakic neueben hisz-
nec, kic nem ver ólgyűlesből, sem
az test nec indulatiból, sem penig
az ferfiu akaratból, hanem lsten-
ből született nec. ES AZ IGE
TESTE LEEN, es köztűnc la-
kozec, (es lattuc dichóseget, vgy
mint, attyatul szarmazot egyet-
lennec dichóseget) malasztal, es
igazsággal tellyeffet.

SZENT

187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

S Z E N T A G O S T O N
DOCTORNAC FÉLMELKEDESI.

A Z H A T A L M A S
I S T E N N E C S E G E T S E,

gűl való biuasa, az erkölcsök
nec, es élet nec meg iob
betasara.

N V R A M I S T E,

nem, enged az en szíuem nec,
hogy tegederkiuanyon, kiuan
uan keressen, keresuen meg talalyon,
meg talaluan szeressen, es szeretuen vet-
keimet meg valcha, meg váltattakra vi-
szane teryen: Vram en istenem, adgy az
en szíuem nec banatot lelkeim nec töre-
delmesseget, szemeim nec könnyűhulla-
tasnac kutfeiet, kezeim nec adakozásra
beuseget: En kiralyom, olt meg ben-
nem az test nec kiuanfagat, geriezd föl
az szeretet nec tüzet: Meg váltom, ker-
gesd ki belőlem, az keulesse nec lelket, es

A

az

Handwritten text in a cursive script, likely a library or ownership stamp, partially obscured by the binding.

SZENT AGOSTON

az alázatosságodnac kenhet nagy irgal-
 massan enged ennekem: Iduőzettiöm ta-
 uoztasd el tőlem haragodnac diu ősseget,
 es enged kegyelmessen az bekeség szem-
 vedésnee pártat: En teremtőm, gyom-
 lald ki belőlem a lelkembeli kedueletse-
 get, es adgy szeled elmenec egyességet:
 Kegyelmes Attyam, adgy gyökeres hi-
 tet, hasonlo remenleget, izuntelen valo
 szeretetet: En vezerek, fordech el tőlem
 minden heusagot, elmemnee tőkeletlen-
 seget, szememnee tetouazasat, szamnac
 chelchapasat, tekentetimmnee szempelen-
 seget, gyomromnac tőltőzeset, attyam-
 hainac gyalazattyokat, az ragalmazas-
 nac gonossagot, nyughatatlanfagnac va-
 gyodalat, kazdagfagnac kiuanfagat, ha-
 ralmassagoknakac ragadományat, hiu di-
 chőségnee keuanfagat, kép mutatasnac
 gonossagot, hiszelkedésnee mérget, nyo-
 morultaknac meg veteset, erőtlenségnee
 nyomdozasat, tőkeletlenségnee lango-
 zasat, iregységnee rozdaia, karomlasnac
 halalat: En alkotom az alnoc vakmerő-
 seget, kemensegemet, nyughatatlanfa-
 gomat, hiuolkodasomat, almossagomat,
 rest.

8 forint, az antenise penig

tefflegemet, elmennec tömpasagat, szí-
uemnec vakfagat, érzenekéimnec meg-
vakulását, erkölchőmnec fene voltat, az io-
hoz engedetlenségemet, tanachomnac
ellenkedesét, nyeluemnec zablaltalan-
sagát, szegényeknek ragadományát, erő-
leneknek nyomorgatását, bünteleneknek
bűszöntását, alattam valóknac gondui-
seletlenséget, hazám nepe ellen való ke-
gyetlenséget, barátimhoz irgalmatlan-
sagot, attyamfiaim ellen kemesléget, vag-
dald el tőlem, és bennem. En Istenem,
en irgalmas Igaom: Kerlek tegedet a te sze-
telmes szent fiadért, adgy ennekem az ir-
galmas Igaomnac che lekedetted, kegyességnec
kereseted, hogy tudgyac az nyomorúsag-
ala vettetekén szanakodni, teuelgőknek
tanachot adni, szegényeket segetteni,
szűkölködőknek ielen lenni, meg kefedet-
tedet vigasztalni, meg nyomorultakat föl-
emelni, nyomorultakat vidámettani, si-
tokat chillapettani, ellenem vetetteknek
meg bochatni, engem gyűlölőket szeret-
ni, gonoszért iot adni, senkit meg nem
vralni, hanem tisztelni, iokat kövteni,
gonoszlakat el tauoztatni, iofzagos dol-
gokat

*vala mint valójában meg ad-
hatóval lehetett tartozni*

SZENT AGOSTON

gokat magamhoz czatolni, vetkeket meg vetni, az ellenzesben bekeleg szent-
vedest, az io szerencheben tattoztatast,
szamnac őrzestet és a hahimnac be zart ai-
toit: Ez földieket meg nyomdozni, és az
örökce valokat szomiuhozni.

EMBERNEC MAGA VA-
dolasa, és az Isten irgalmassa.
ganac aianlása.

IMHOL ent remptóm mennit keres
fölségedről, holot chac keueset sem
erdemlettem, vallom vram vallom, nem
hogy az kívant ioc illetnenec engemet,
de szamalan, és valogatot büntetese-
ket erdemlec. De az nyilván valo bü-
nösöc, paraznac, és gonosz teüöc, biztat-
nac engemet, miuel hogy az egy szempile-
lantasban valo ellenségec torkabol, az
io pastornac hatariban be fogattarnac,
mert chac te vagy mindeneknec alkotója
és teremtője, és noha minden dolgaid-
ban chudalatos vagy, de almelkodando
fölsötte, az irgalmassagnac chelekederi-
ben: és nem oknekül mondatattad egy
szol-

szolgád által marad felől: Az ő irgalmas-
sági, minden chel kedertínecz fölőtte ra' al-
tatnac: es mintha egyenkent szollottal
volna az te nepe'd felől, hiszde hogy így
szollottal: es az en irgalmassagomat meg
nem vonzom tőle: mert senkit né vtalsi
senkit meg nem veez, senkitől nem irto-
zol, hanem ha valaki elzárta lenül tőled ir-
tozik: es azért haraguan, nem hogy meg
vesz, de még bo'sontodatis ha meg chel
deszű'necc arandekkel harogacz. En tőle
nem idu'ssegemnecc erő'ssege, es hozzá-
fogadoia, en boldogtalan ingerlettelec,
es szemed előt vetkeztem, dühö'ssege-
det föl támasztottam, haragodat er-
demlertem: vetkeztem es el turtél, bünt
chelekertem mégis el szennecz: en-
necc fölőtte midőn hallaszom terefe-
met varakodol, teue'gőt harra hűd-
ellenkezőt hozzád hűd, vesztetg heue-
tőt, es tuncat varl, vissza terőt apol-
gatuan ő'elgecz, tudatlant tanettas,
kűsergőt vigasztal, az elertől föl támasz-
tas es eptet: kőnyörgőt meg ayans-
dekos, az keref: től meg rálattatol, es az
gyakor zörgőnecc meg niktakozol. Imho

SZENT AGOSTON

en Vram Istenem, michoda ellent vessec,
 mit felellyec nem tudom, semmi he-
 ninchen az lappangásnac, el sem reytet-
 hetem, miuel hogy az io eletre vtat mu-
 tattal, es az igazan iarasra tudomant at-
 tal, fenyegetuen az pokolbeli tűzzel, es
 edezgetuen Paradichomnac dichősege-
 uel: Mast azért irgalmalsagnac attya, es
 minden őruendetesegnec Istene, sze-
 gezd, es liggazd altal, felelmeddel az en
 testi etzeken segimet, hogy az miuel fe-
 nyvegecz, el tavoztathassam, es az te id-
 vőzetesednec őrómet ad meg ennekem.
 En Vram, es erősségem, tamaszom en es
 des Istenem, egyetlen egy remenységem,
 es bizodalmam, gyamolyom, es meg sza-
 badítottom, őnch elmembem az mit gon-
 dolyacfelőled, tanich meg minemű be-
 szedekcel hiuialac segetsegu: mert egy
 dolgot tudoc, es igen iol tudom, mellyel
 meg engeszteltetel, es meg nem vralod:
 az szomorodot, es meg keseredet lelecal-
 dozat előtted, az meg alazot, es tőredel-
 mes szíuet, hozad fogadod. En Istenem,
 ezekkel az aiandekokkal kazdagech, ezek-
 cel az otalmakcal, minden ellenség el-
 len

Ién erőfech engemet: az gonosz erköl-
 chöknek langiában ezt enged hiúességul,
 minden szénuedesimben, ezt enged ir-
 galmas otalmol, cheleked Vram iduőf-
 legemnek erőf:ge, hogy azokkőzzül ne
 talaltassam, kie chae ideig hisznec, es az
 kesertetnee ideien hatra lépnee: Az üc-
 kőzetnee nappian, es helen, az nyaua-
 lyanac ideien, es az nyomorufagnac ora-
 ian, en remensegem, es iduőflegem, az
 nyekozd meg feiemet: linhol vram, en vi-
 lagossagom, en iduőflegem, sokat ke-
 tem, mellyeknekül szükölköttem, azo-
 kat ielengettem mellyektől felec, de
 lelki esmeretem nyughatatlankodie el-
 lenem, szíuémnek reytchelei orczálnac
 es fednee engemet, es valamit az szeret-
 egyben szolgaltat, az felelé el ofzlatya:
 az io akarat izgat, de az retteges meg-
 fed: chelekedetim felelmét, de irgalmas-
 sagod bizodalmat rőlt en belem: kegy-
 elmesseged kifizet, es nodet, gonosságom
 penig kifizet, es tartoztat engemet: de
 hogy igazan meg valyam, elmemben vi-
 szat ternee minden gonossagnac képi, me-
 llyec az io igyekezerü elmenec eleuense-
 get, visza veti.

SZENT AGOSTON
EMBERNEC PANASZA.

*bogy engedetlensegeért Istentul meg
nem balgattatic.*

AKi gyűlösege melto, nichoda or-
czauul kerhet engedelmet, mine-
mü vakmerőséggel kiuanhat dichőseget
a kinec büntetéssel tartoznac: lygerli
az birot, valaki hatra vetuen büneget
valo eleg tetelt,aiandekkel keres tisztel-
tetni. Az kiralt chufollia,holot az bünte-
tetse,melto,bainoki meltatlan aiandekal
kiuan gazdagettatni:es az Atyanac edes-
sen haiso akaratyat, az bolond fiu kefe-
reti, ki sok bolzontafokal ütet illetuen,
meg tett töredelmessége elöt, örökse-
genee magalsagat tulaidonettya maga-
nac. Szerelmes artyam chelekedetimet
mitrendelem? meg erdemlettem az ha-
lalt, megis fletet keres, meg haboretor-
tam az en kiralyomat, kinec szemtele-
nül kiuanom oltalmát: meg vetettem az
birot, kit vakmerőkeppen keressegetse-
gök:Keueleyen nem akartam Atyamat hal-
garnom, kit mast oltalmul mereszlec ki-
uan/

unnom. Iay ennekem, mely kesen iu-
 ude, iay mely lassan sietet: iay ennekem,
 holot az szeleevtan futoc, nem meltoz-
 tatuan az nilakat el rauoztatni: egesse-
 ben leuen, el henyletem meg tekenteni
 az sebeserő nilakat: im maft szorgalmas-
 tatom, az szomszed halakra, az sebekhez,
 sebeket attam, holot az gonossagokat
 gonossagokkal szaporetanni nem feltem
 sebeimet vy genyetsegekkel meg hinter-
 tem, holot az regi verkeket mostaniak-
 cal vissza terettem, es melyeket az lste-
 ni oruossag meg gyogitor vala, az en elz-
 uesztő chiklandalum ki nyitnac: az mely
 bőr sebeimet be fedte vala, az genyedse-
 nec ki folyasaban meg rothadot, miuel
 hog az gyakorlattatot gonossag az lsten-
 nec irgalmassagat meg hiuetotta, es üteb-
 fetette bennem, mert iol tudom amaz
 irast: Valamely oraban az igaz verkezic,
 minden ű igazsagi fidekensegben men-
 nec, azert ha az el első igaznac, igazsagi el-
 törtülnetnec, menuel az bűnös nec poeni-
 tenciaia, azon verkekre meg tseruent Han-
 szert mint az eb vissza tertem az okadafra,
 es mint az diszno hatra tertem az far heue

SZENT AGOSTON

utefre: vallom, mert leheterlen, hogy azokról meg eml. kezdem: Az halando emb. reeközzül, kievetkezni nem tutta, hanyat oktattam bunte, akaruan bunt chelekedni, tanachul attam, ellenkezőket keferettem, az kie akarattyokat attac engettem: Hanynae vetettem tört, kieveteckül iartanae, az kie vtar keresee, vermet nyitottam, hogy meg chelekedni nem rettegetem, azokról el felekezni nem feltem: De te igaz Birobe pecheteluen az bünöket, mint valami sakban, ioſ latted minden en vtaimat, es minden iarasimat meg szamlaltad: Halgatral, mindenkor veszteglettel, engedelmess voltal, iay ennekem, ez vran vgy kezdes szollani, mint az meg keferedet faidalmas szülő.

A Z B I R O N A C

felelme.

I Steneknee istene, en Vram, az bünökön hatalmas, tudom hogy nilatkozna tűz el, tudom nem mindenkor halgacz, midőn előtted tűz fog geryedezni,

es kőrnülettéd nagy haboru vesz tama-
dand, midőn földül az egeket, es az földet
elő hívod, hogy meg esmerettesec az te ne-
ped, es ime enni ezer nép előtt ki nilat,
koztatnac minden gonolsagim, enni se-
reg Angyal előtt minden alnoksagim,
nem chac chelekedetim, de gondolati-
mis, es beszellesim: niomorult, mind en-
ni bírác előtt allanni fogoc, kie minden
ioban előttem ki multanac, mind anni
meg feddőc előtt pirulni fogoc, valamen-
nin io peldat attanac: Anni bizonyssagga
meg győzetterem, valamenni hasznos io
beszedekekkel iora intettenec, es igaz chele-
kedetekkel kővetesre magokat ielenget-
tec. En Vram, ninc mit mondanom, nem
talaloc mit felelliecs midőn immar az
kegyetlen veszedelemben vagioc, lelki
esmeretem furdalsziuemnec titkos helei
kinoznac, fősuenség foitogat, keuelség
vadol, iregiség meg emeszt, gonosz ki-
uanlagom föl gerielzt, fertelmesség ha-
borgat, torkolság tizteletlenet, resze-
ség segyenet, ragalmazas szaggat, tisztel-
ség kiuanas chalogat, ragadozas szidal-
maztat, visszauonias pusztet, harag habor-
gat,

SZENT AGOSTON

gat, marczona elme ki nílarkoztat, rest-
 seg meg niom, kep mutatas chalogat, hi-
 zelkedes meg tór, io akarát fól fualkot-
 rat, gonosz neu sebeset: Imhol en sza-
 badettom az haragos nemzetlegce kő-
 zót vagoc: Imhol kikcel laktam születe-
 semnec napiatul fogua, kiknec szolgál-
 tam, kiknec hitemet meg tartottam Tula-
 idon igyekezetim karhoztatnac, mellye-
 ket dichertem vala szidalmaznac enge-
 met. Eze az en baratim, kiknec hittem,
 szomszedim kikcel egyyüt lakoztam, ha-
 zambeliec kiknec engettem. Iay nekem
 en kiraliom es Istenem, miuel hogy az en
 szarandokfogom meg hoszabodot: Iay
 ennekem, ő vilagossagom, minel hogy
 Cedarnac lakozoiual lakoztam, holot
 szent David mondgya hogy úfokaig la-
 kozot: mennel inkább én boldogtalan
 mondhatom, fólótte szarandoc volt az
 en lelkem: Erősségem en Istenem, senki
 meg nem igazul szined elót, eluen: azért,
 remenlegem az ember fiaiban ninchen:
 Ha iteluen irgalmassagodat meg von-
 szod, kit találz igazat: Es ha elől nem
 veszed malasztoddal, könyörüden az
 bűnőst

bűnöst semmi nem leszen mi dichőiche
 irgalmasságodat. Hiszem en iduőse-
 gem, az mit hallottam, mert irgalmas-
 ságod hozot az poenitenciarra engemet,
 szádnac győnyörűseges edes aiaki, zen-
 get nalam, senki hozzam nem iűhet, ha-
 nem ha Artyam, ki bochatot vonangya
 űtet: Igy tanetuan azért engemet, vgy
 mint engedelmes oktataffal, szienemne
 minden tehersegebből elmennem minden
 igyekezetiuel, kerlec tegedet minden-
 ható Artya, szerelmes szent Fiaddal, re-
 gedetis edesseges magzat az fenyesseges
 vigasztalo szent Lelkecel, segetsegeű hiu-
 lac, vgy vony, hogy vtannad futhallac,
 minden kenetidnec illatozasiban: győ-
 nyörűsegeffen, az az ki anlagod, es pa-
 rancholatid szerent.

SEGETSEGV L HIVATTA

tic Artya az Fiutul.

SEGETSEGV L hiulac tegedet en
 űstnem, segetsegeű hiulac, holot
 közel vagy mind azokhoz, kie seget-
 segeű hiunac igassagban: mert te vagy az
 igazság, tanech meg nagy irgalmasságod,
 etc

SZENT AGOSTON

dert, szent igasság, segetseguł hiunya te magadban, mert mint kelyen annac lenni nem tudom, hanem tñled boldog igasság, tanctatni alazatossan könyörgőc, hol nalad nekűl erremi tudatlanfag, teged elsmerni tőkelletes tudomani: Istennee bőlchesege oktas engemet, es tőrüenyedre tanech meg, mert hiszem hogy boldog az, valakit tanctas, es tőrüenyedből oktatandod úter: kiuanlac segetseguł hiunom, mely hogy igasságban legyen könyörgőc. Michoda az igasságban, igasságot segetseguł hiuni, hanem az Fiuban az Attyat: Azert szent Attyam, az te bűszded igasság, es minden szodnac kezdeti igasság, ez penig az te igeidne kezdeti, hogy kezdetben vala az ige. Azon kezdetben tegedet főlő kezdetet imadlac, azon igasságnac igeieben, tegedet tőkelletes igasság segetseguł hiulac: melyben, azon igasság igasságban, vezery, es tanech engemet: michoda lehet gyönyörűsegesb, mint az nemzőc, az embernee egyetlen egyeben segetseguł hiunia: Az Attyat, az Fionac emlekezeti ben kegyesslegte haytani: Az kiralt szelmes

zelmes fiamac neu zetiben engedtefnie
Igy szokta az bűnösök tömlőczéből ki
ragattatni, az egyben kötöttetted, köte-
lektul meg szabadulni, feiekre ki vet fen-
renciatul meg menekedni, de e-ec kiűl
szokatlan malasztot nyerni, chae hogy
az meg haragut feiedelemnek kedues fia-
nac szeretetet ielengesse. Igy meneked-
ne meg az nyomorult szolgac vroknac
büntetésektul, midőn grettec közben ias-
tul fioknac edes kerese: Nem külömben
tegedet hatalmas Arya lsten, hatalmas
Fiadnac szeretetist kerlec, vid ki lelke-
met az tömlőczből, hogy vallaft tegyee
sz: neuedne, szabadech meg az bűnec
kötelektul, es óróktul valo egyetlen egy
Fiad által kerlec, engemetis, kit tulaidon
tndemim az órókce valo hala os fenten-
ciaual fenyegetne, dragalatos szent Fi-
adnac ki iobbadon ül esedezeseft, epech
fól az elerre. Mert kit küldgyec esede-
zőul nem tudom, hanem chae azt, ki en-
geszteles az mi bűneinkert, ki ül az te
iobbad felől, esedezuen gretőne. Imhof
az en szószolom előted Arya lsten, imhof
az fő papi feiedelem, ki nem szükölködje
mas

SZENT AGOSTON

mas véreuel meg tisztulni, mert tulajdon véreuel meg öntőztetet fenylie. Imhol az szent aldozat, kedues, es tökéletes gyönyörűseges illarozással meg aldoztatot, es befogattatot: Imhol az maulakula nekül valo barany, ki, az úter nyiró előtt meg nemula, ki arezul veretet, meg pógdóztetet, szidalommal illettetet, szariat föl nem nyitotta: Imhol azki bünt nem chelekedet, bününket hordozta, sebeinket tulajdon sebeiuel meg gyógytotta.

*ITT ELO MVTOGATTYA
az bűnös ember, az Fiu Istennek minden
ken szennuedeset szent Attya előtt.*

TEkench meg irgalmas Attya, irgalmaslagos fiadat, eretem mineműket gyetlensegeket szennuedet, tekench meg irgalmas kiraly, ki szennuedies emlekezél meg kegyesen kiért tün, es szennued. Nem de eze, az bűntelen en vram, kit hogy szolgadat meg szabadetanad, tulajdon fiadat halálra adad? Nem de az elernék okae ez, ki mint az iuh halálra vitetet, nekedis

neked is holtig engedelmes talaltatot,
 az szörnyu halálna módgyatul meg nem
 temiluen, szennedet? Emlekezel meg,
 idűőiegnec rendelőie, mert ez az, kit no-
 ba tulajdon erődből nemzettel, mind az
 által, az en gyarló voltomban is resze-
 sülni akartad. Bizonyára ez az te isten se-
 ged, ki természetemet magára vette, es az
 keresztneve fájára föl ment, ki az föl vet-
 tésben sanyaru kenokat szennedet: for-
 dich Vram isten fölsegedne szemeit meg
 mondhatatlan irgalmaságos chelekede-
 tedre, tekench meg edes fiadat, minden
 testben ki tetéstetet: szemleld bűnte-
 len kezeit, irgalmas vereuel churganj,
 es meg engedizteltetet, bochald meg soc
 bűneimet, melyeket kezeim chelekette-
 nee, lasd pulzta oldalát, kegyetlen dar-
 dana alra veretet, es vyich meg engem
 az szent vizzel, melyet hiszec hogy on-
 net ki folyt, es szarmazot. Tekench Vram
 szent labait, melyec az alnokfagnac vtain
 nem allottanac, hanem szüntelen szent
 törvényeden iarttanac, kegyetlen szegek-
 kel liggattattanac, es vegezd el kegyes-
 sen iarasimat, az te ősuenyiden, hogy az

SZENT AGOSTON

alnokfagnac vtait vtalhasfiam, es gyűlöl-
 hessem. tauoztasd el tőlem az alnokfa-
 gnae vtat, es cheleked engeduen, hogy az
 igazfagnac vtait valaszthasfiam: Kerlec te-
 gedet szenteknek Kiralya, ez szenteknek
 szentire, ez en meg valtomra, hogy fut-
 hasfiam parancholatidnac vtain, hogy le-
 lekkel vele egyesűlyes, mert az en te stem
 mel nem irtozot föl ruhaztatni. Nem de
 nem veszed eszedben irgalmas Attya,
 ihu szerelmes Fiadnac dragalatos tisztas-
 sagos szent nyakat meg haytuan, halakra
 menni: Lasd szeled teremptő, szerető Fi-
 adnac emberseget, es könyörűly beteges
 teremptet allatodnac erőtlenségen: Fe-
 ierlie mezetelen melye, veressedic vörös
 odala, ki teriet oldali meg szarattanac,
 ekes szemei meg hervattanac, kiralyi aia
 ki meg sargultanac, ekes kariai neduesset-
 tenee, kezei függenee, meg liggattatot
 lábait szent vere asztattia. Dichőseges
 nemző szerelmes fiadnac meg szagatta-
 tot ragiait tekench meg, es emlékezzel
 irgalmassan, michoda az en miuoltom, es
 leteleme: Lasd az Isten emberne, bün-
 teteset, es bochasd meg az teremptet
 em

embernek nyomorúságát: lásd meg az
meg valtonac kinnyat, és az meg szabab-
dulnác verket bochtad meg. Eze Vram
az, kit az nepnek verkeért meg vertel, no-
ha úszerelmes fiad kibén kedved tölt:
ez az attatlan, kibén alnokság nem ta-
laltatott, mégis az bűnösök köziben hely-
heztetet.

IT MEG ESMERI AZ EM-
ber, hogy ű adot okot az Chris-
tus kenuallasára.

MIT verkezte edesleges gyermek,
hogy így íteltetnél? Mit verkez-
tel szerelmes iffiu, hogy ilyen keményen
bannanac veled? Michoda oly bűn tete-
led? Mi oka halálodnác, mi oka karhoz-
tatásodnác? En en vagyoc kenuallasod-
nác ütesí, halálodnác verke. En vagyoc
halálodnác érdeme, raitad törtent boszu-
allasnác gonoszsága: En vagyoc szenue-
desednéc sebei, kenodnác munkas farat-
sága. O chudalatos ítelet, és meg nem
mondható ritkoknác rendelese. Az al-
noc verkezie, és az igaz büntettetie: Ver-

ÁSZENT AGOSTON

Kezic az bűn tevé, es az ártatlan szénved.
 Az kegyetlen ingerlest tőzön, az igaz
 karhoztatic. Az gonosz valamit erdem-
 lene, az io szénved: valamit az szolgál-
 chekedet, az vt fizeti: az mit vetkezet
 az ember, az lsten szénvedi. Istennec egy-
 gyetlen egy szent Fia, mennire szállot
 mondhatatlan alázatóságod, mennire
 griedezet szereteted, mennire teriedet
 irgalmasságod, mennire neuelkedet ke-
 gyelmességod, mennire jutot szanakodas-
 fodt. En chelekettem alnokul, te vetket-
 tel bűnteres alá. En miueltem az go-
 noszt, raitad az boszu allas: Tőlem szara-
 mazot az vetee, teged vetnee az kénra:
 En voltam kevely, te alaztatol meg. En
 fualkottam föl, te nyomattattal le. En
 voltam engedetlen, te penig engedelmes-
 leuen, az engedetlensegnee gonoszságat
 fizeted: En engettem az torkosságnac,
 teged illetnee koplalással: Az gonosz ki-
 uanlagavit engem égő termelzetem, te-
 gedet az tőkeletes szeretet az magas ke-
 rest fara föl vit. Az meg tiltot dolgot én
 meresztlettem meg szegnem, annac kén-
 nyat szénuetted. En győnyörköttem az
 etelben,

etelben, te munkalkodol az kereszten:
 En gyönyörűségben találatom, tegedet
 vasszeregekeel szaggatnac: En az almanac
 edesiget, te pedig az epének keferüset
 koldolod. Ennekem meuetuen örü-
 dez Eua, renked siruan kesereg Maria.
 Imhol dichősgnec kiralya, imhol az en
 kegyetlenegim, imhol mint fenylie it-
 galmassagod: Imhol az en hamissagim,
 niluan vagy onigassagod. En Istenem, en
 kiralyom, mit adhatoc mind ezekert, mel-
 lyeket velem chelekettel? Ember nec szí-
 ueben nem talaltatoc semmi oly, mely
 meltan ez aiaandekert fizethetnec: Nem
 de inkab az emberi okosság találhatoc oly
 dolgot, melyhez hasonlethatnec az Isten-
 nek önyörületessége, vgyanis az terem-
 pter allar nichoda szolgálatot gondol-
 hat, mellyel igazan terempróienec oltal-
 mat meg fizethetne. De Isten nec egyet-
 len egye, vagy on valami ez chudalatos
 rendelefidben, kinec az en gyarlóságom
 valameniben elég lehesse, ha az te meg-
 latogatafid által, Ielkem meg kesered-
 uen, az testet föl fészetti minden gonosz
 kiuanlagiual; es ez lehet, valamikor tū-

SZENT AGOSTON

led engettetie, mint ha veled együtt kezd
 szennvedni, mert te is az en bűneimért
 megtöztattal meghalni, és így az belső
 embernek győzedelméből mi hadnagynak,
 és vezetésre leuen, föl fegyverkezünk,
 külső győzelemre is, midőn meggyőz-
 uen az lelki ellenkedéseket, nem retteg
 az te szerelmedért, ez külső fegyver alá
 vettetni. És így az kisdéd igyekezet, és
 állapot, ha kegyességed nagy voltanac
 kedves foglenni, az ű teremptőienec e-
 reie szeretet, meg felelhet. És ez szép Ie-
 susmennyei oruosság, és az te szerelmed-
 nec ellenkező oruossága. Ezzel kerül-
 gedet, amaz régi irgalmasságidert sebei-
 met tőlch be, hogy az zomac kigyomac
 fetteztető merget, ki vetuen, viechon föl
 engemet az el vesztet egessegembe, hog
 meg költsoluan edességednec italát, ne
 chelekedgye ez vilagnac minden hitető
 dolgait, hanem tellyes akarattal vralya:
 hogy semmi ellenuetéstől eretted meg
 ne rettennyen, hanem meg emlékezuen
 az örök szabadságról, szüntelen meg va-
 tallyam, ez elmulando föl fuaskodasnac
 izeseit: kerüllec ualadnekül semmit ne edes-
 sehecc.

sechge, semmi ne tesse, semmi drága
 kiutled, semmi szepeb ne kellese: Ker-
 lec vralja legyenec nalam mindenec na-
 lad nekül, egyetemben el verue legye-
 nec: valami neked ellened vagyon, le-
 gyen ennekem bantatomra, es io akara-
 tod legyen veghetetlen kiutasagom, re-
 stelyec nalad nekül örüendezni: hanem
 gyönyörködgyec eretted szomorkodni:
 szent neved legyen könyvesfegemre, es
 emlékezeted vigasztalásra: Könyhulla-
 rasim legyenec kenyereim eyiel, es nap-
 pal, keresuen az te igazsagodat: aia kid-
 nactórue nye én iofzagom legyen, min-
 den ezer aranynac, es ezüstnecc fölöttes
 Engednem teneked szerelmes, es kedues
 legyen, ellened rugodoznom iszonyu.
 Kerlec te gedet én remensegem, minden
 kégelmessegidert, legy engedelmes min-
 den faitalanfagimnac. Nyisd föl szemci-
 met szent parancholatid által, kerlec az
 te szent nevedert, 'ne szenued haylanni
 az gonofagnac beszédiben az en szíue-
 met, hogy így ne oltalmazza magat men-
 telekcelbbimókben leuen. Kerlec azonis,
 meg mondhatatlan alázatofagodert, az

SZENT AGOSTON

keuclységűce remenſége ne ſzálljon ré-
am, es az bűnőſneckeze, ne haborgaſſon
engemet.

IT IMMAR AZ EŰNŐS EM-
ber, az Atya Iſten előt, vranknac keu-
nyat elő bozza, hogy engedelmet ny-
rien bűneinec.

E N Vramnac ſzent atya hātalmas I-
ſten imhol ezeket rendeld io mo-
don, es könyörűli raytam, mert va-
lamit dragabat találhattam, aytattoſſam
elő hoztam, valamit keduesbet leltem,
alazarottoſſan be mutattam, ſemmi nalam
nem maradot, mellyet ki nem niſatko-
zattam volna, ſemmit nem talaloe me-
lyet hozza kellene tennem, mert minden
remenſégemet te hozad bocchattam:
hozzad igazetottam az en otalmazo-
mat, kőzben iaromat ſzerelmes ſzent fia-
dat, el bocchattam dichőſeges magzato-
dat, kőzted es kőztem ſzoſzoloul, el kül-
dőttem az könyörgőt, es bizakodom,
hogy bochanatot nyerec. Az igekeel i-
get bochattam, mely az en chelekedet im-
ſte

ert mondan hogy bochartatot, az l-
stenleg, ki föl vette az en emberseget.
melyben meltonac aletot, arzul verest,
pógdózeft, szegeket es dardat erezni. E-
zen emberseget regenten kisedd sirással
engeszteltet, gyermekoraban posztro-
ban kötöz tetet, lffyusagban verettekkel
farasztatac, börtöllel őztővereteter,
vigyazással kinzótatat, vron iarással far-
asztatat, az vran vereseggel illetteter,
büntetéssel szaggattatat, az halottac kő-
zibenszamlaltatat, az egeknee őrmében
be vir, es föllegednee iob felől helhezte-
ret: Ez az en engesztelésem, es tellye-
sen valo engesztelteteted: Itt tekench
meg irgalmassan minemű fiat nemzettel,
es minemű szolgat valottal meg: lassad
az teremptőt, es ne vrald meg az terem-
ptet allatot, vig orczaua opolgazd az
Pásztort, es tulaidon vallain hozot Ba-
ranra tekench, irgalmassan. Ez az hiuse-
ges amaz Pásztor, ki regen az el veszet
lühöt, az hegyeknee hasadekiban, az
völgyeknee hailot nyakain, sok es kő-
lomb fele munkaua kereset, es ki immar
az holt szamban valot, ez socytac miat el

SZENT AGOSTON

fogyatkoztattat, meg talaluan, örüen
 dezuen magara viue, es chodalaros
 szeretettel magahoz czatoluan, az sze-
 gyen vallasnac melysegeből föl emele, es
 irgalmas apolgataással meg kőrtőzteret,
 az kilenczuen kilenczhez, az eggyet, me-
 ly el veszet vala, vissza hozta. Imhol en Vi-
 ram es hatalmas Istenem, imhol vissza
 hozta az io Pásztor az mit rea bízta, föl
 vette az embernek szabadulását, holot
 fölsegéd így rendelte, mellyet minden
 bűntől tisztat meg adot: Imhol szerg-
 mes fiad, teremtet allatodat, mely nagy
 tanul reueledet vala tőled, meg beke-
 rete. Imhol nyaiadban be hozta az sze-
 led Pásztor, mellyet az kegyetlen toluay
 el haytot vala: színed eleiben hozta szol-
 gadat, kit tulaydon lelki esmereti meg
 futamtatot vala, vgy hogy az ki magan
 bűntetést érdemlet, ennec őlszue tőrefe-
 ből bochanatot érdemlyen, es kinec veti
 keiert örökce való kinoc kőuetkeznece va-
 ta, ilyen fő vezér által, hazaiában re-
 menlyen vissza terni. Magam által szent
 Artyam fölsegédet meg bantottam, de
 engeztelekre elég nem voltam: Segetse-
 gül

géd let az en istenem, szerelmes szent fi-
 ad, emberlegemből reszesülven, hogy
 beteglegemet meg oruoslana, hogy a
 honnan az meg bantásna oká tamador
 vala, azomból dicheretnec aldozattyat
 aldozna, es engemet ez által engesztelne.
 kegyesleged előtt, hogy iobbadon iduen,
 az en letelembé, es természetembe, re-
 szesültne mutatna magat. Imhol az en
 remenségem: Imhol egész bizodalمام.
 Hogy ha engem tulaydon vetkeimert
 az mint erdemlem meg véc, tekend
 ream irgalmassan vagy chacszerető szent
 fiadnac szerelmeért, lásd szent fiadban,
 mellyert engedelmes legy szolgadnac.
 Tekend meg az testnec szentseget, es
 bohasd meg az testnec nagy vetket: Val-
 lamikor szent magzatodnac sebei előtt.
 ted ki nyilatkoznac, fődöztesse necköny-
 örgőc szamtalan soe bűneim. Valami-
 dón dragalatos szent vere oldalabol ve-
 reszen pirofodic, mosattassac el minden
 vetkemec szennye es ruslaga. Es mért
 hogy az test inderot haragra, viszontac
 az test engesztelyen, hogy valamint az
 test vetekte vit meg chaluán, azonkep-
 pec

SZENT AGOSTON

pen az test bochanatra vigyen, mert fő-
 lötfelokat érdeml az en vetkem, de sok-
 cal nagyobb az mit meg valtonnac szerel-
 me kiuan: Nagy az en hitetlenségem,
 de sokkal nagyobb valtságomnac igazsá-
 ga: minnel nagyobb Isten az embernel,
 annal alab valo gonoszsága, az ű io volta-
 nal, mind színnel mind ki teryedéssel:
 mert mit verkezett az ember, melyet
 meg nem váltott volna, az Istennek fia,
 emberre leuenemichoda nagy dőlyfős ke-
 uelység lehetett, melyet enni alazarósi-
 sag le nem nyomhatott az halálnac min-
 mű nagy birodalma talaltathatot, melyet
 az Isten fiamac kereszten valo kin szennet-
 dese el nem ronthatott. Vgy hogy en I-
 stennem, ha az embernek vetke, es az meg
 valtonnac irgalmas kegyessége, igaz ite-
 letre vettesse, oly mészé nem talaltat-
 nac az nap kelet, nap nyugatul, az mely-
 seges pokol, az magasságbeli egeknek
 forgasitul. Azert immar vilagságnac
 teremprőie, legy engedelmes az en vet-
 keimnek, szerelmes szent fiadnac meg-
 mondhatatlan locfarraságaért. Az ű ke-
 gyességeért, fene voltom, nyughatatlan
 banta-

Bantafiert, föl fordult elmem szeled vol-
 tiert: bochattraffec meg vadlágom: Most
 azért mondhatatlan alázatossága keue-
 ly egemet, szenuedetessége szenuedet-
 lensegemet, kegyessége kemessegemet,
 engedelmeessége engedetlensegemet, chen-
 dessege nyughatatlanlágomat, edessege
 keferuesegemet, szerelmre, nyerie meg
 kegyetlensegemet.

AZ SZENT LELEK

nec seget/seg biuatallyarol.

MOST immar ó Isten akarrattyanae
 szeretete, mindenható Attyanae,
 es az boldogságos fiunae egygyűlése ha-
 talmas vigasztalo szent lelec, somoruak-
 nae kegyelmes vigasztaloia, szíuemnee
 reitekibe mast immar hatalmas erőddel
 szali be, es az elhagyot haznac sórtetis
 szegletit, vellamos fenyelességevel agos-
 sagoddal, ott lakozuan, vigasztali, es az
 hosszú időtől tőpörődő szarazlágot, har-
 matodnae beűsegeuel meg latogatuan,
 ted gyümölcshőffe. Az belő ember nec
 zirkos heleit, szereteted nec nyálal sebec
 sechd

SZENT AGOSTON

sechd meg, es sziumnecc meg lassut bels⁶
 reszeit, iduossleges langakcal atalhatuan
 geriezd föl, es szentleges tüzednecc ger^e
 iedeze seuel, meg vilagosetuan az elme^e
 necc testnecc minden bels⁶ reszeit, e^e
 mezd meg: gyönyörűsegednecc paraka
 bolitas engemet, hogy ez vtan ez vilag¹
 nae merges edessegeből, semmit ne ko¹
 stollyac: itely meg Vram engemet, es i¹
 gyemet lasd meg, az hitetlen nemzetből
 tanech meg akaratonnac chelekedetire,
 mert te en istenem vagy, hiszemis hogy
 valakiben lakni kezdes, az Attyanac, es
 Fiunac lako hely szerzes. Boldog valaki
 hez vendegül megy, mert atalad az At
 rya, es az Fiumala lakast cheleke sznecc: i¹
 el i¹lyel, meg szaradot leleknecc kegyelm⁶
 vigasztaloia, oltalmazuan minden jo¹
 ban, nyomorusagban segettő, i¹ly el ver¹
 keknecc tisztetoia, sebeknecc gyógyetoia,
 i¹ly el gyarlaknac erőssége, el esőknecc föl
 emelőie: i¹ly el alazatosoknak tanetoia,
 keuelyeknecc elrontoia: i¹ly el aruaknacke
 gyes Attya, őzuegyeknecc igaz birai.
 i¹ly el szegenyeknecc remenleget, meg fo
 gyatkoztaiknack könebettőie: i¹ly el hizi
 zoknak

zoknac chillaga, el merülőknec parttyar:
 lúy el minden előknec valasztot ekesege,
 meghaloknac egyetlen iduőffége, lúy el
 szentseges lelec, könyörűly raitam, hogy
 nag vofrodnac kisded voltom, erőffeged
 nec vastagtalanságom, számlalhatatlan ir-
 galmaságid szerent, keduesec lehesse nec,
 az en Iesusom Christusom egy iduőzer-
 tőm által, ki az Attyaua! egyeffegben el-
 es vralkodic mind örökcön örökee. A-
 men.

ALAZATOSSON ERTŐ
Isten szolgátnac könyörgése.

TVDOM Vram tudom, vallom is,
 melto nem vagyoc, hogy szeres en-
 gemet, de bizonyara meltatlan nem vag-
 vram, hogy en szereffelec tegedet: nem
 vagyoc vgyan melto, hogy neked szol-
 galyac, de melto vagy teremtetet allatod,
 nac szolgaltatya: reszeltes azért engem
 abból, melyből melto vagy, enis melto
 le szec az miből meltatlan vagyoc, chele-
 ked hogy az bűnőktul, az mint akarod
 szunyem meg, hogy az mint kel, vgy
 szol.

SZENT AGOSTON

Izolgathasacteneked. Enged vgy olta-
maznom, birnom, es vegeznem az en fe-
letemet, hogy bekefegben el alnhassam,
este benned nyughassam: Enged vtollo
idomben, hogy nyugodalmas alom fo-
gadgyon be engemet, nyugodalom, fe-
lelem nekül bekefeg, az öröc gletben. A-
men

AZ SZENT HAROMSA- Ghoz valo imad/sag.

TEgedet Attya Isten nem nemzette-
tet, tegedet egyetlen egy Fiut nem-
zettetett, tegedet vigasztalo szent Lelee,
elölzethatarlan szent haromsagot, min-
den sziuünköl, es szánköl vallunc, di-
chörunc, es aldunc, teneked dichöseg ö-
rökcön örökee. Amen.

AZ ISTEN HATALMAS- sagarul valo vallas tetel.

OMEG foghatarlan szent Harom-
sag, egyes erő, es meg valasztathata-
lan fölség, mi Istenünö, mindenható I-
sten, vallast telzec, teneked szolgálidnac
"leg

legvotlso, es szent gyülekezetednek leg
 vtolso tagja, vallast edszec teneked, es ri-
 sztelles, dichezetnek melto aldozattya-
 ual, az mint lehet, es tudom, es az men-
 nire meltoztattal engemet aiandekoni:
 es mert hogy külső aiandekim ninche-
 nek, melyeket földged eleiben vihetnek,
 azokat az fogadot dichezeteket, melye-
 ket irgalmalsagodból vettem, imhol ő-
 romest, es nagy örömmel igaz hitből, es
 tiszta lelekből hozzád viszem. Azert ti-
 szta szíűből hiszlec tegedet földnek, men-
 nec Vra, es kerlec tegedet. Hiszem az Aty-
 tyat, Fiut, es szent Lelket, személyekben
 harmat, állattyokban egyet, igaz, min-
 denható Istent, egyés, tiszta, testnekül,
 láthatatlan, kőnyúl vehetetlen termé-
 szetbe, kinec sem fölörte, sem alatta na-
 gyob nem talaltatic, hanem minden a-
 brazat iszonyufaga kiűű, tőkelletest, ki-
 teriedes nekül nagyot, külső szin nekül
 iot, idő nekül örökec valot, halál nekül
 életet, betegség nekül etőflet, hazugsag
 nekül igazat, helyhezttetes nekül minde-
 nőt leuót, hely nekül mindenőt egészen
 ielen leuót, teriedezes nekül mindene-
 C ket be

SZENT AGOSTON

ket be tölthet, ellen vetes nekül minden
 nüt elő iart, mozdulas nekül minden
 ket fölljul hagyot, allapadas nekül min
 denekben lakozot, szükség nekül minde
 neket teremthet, munka nekül minden
 ket bitot. Az te kezdeted nec eleie kiüül
 mindenek nec kezdetet adot, magad val
 tozasa nekül, mindenket változandou
 reuot, az nagysagban veghetetlen, az e
 rőben mindenható, az ióban fölörte
 nagy, az bölcheségben meg böchülhetet
 len, az tanachban retteneteset, az ite
 letben igazat, az gondolatokban titkos
 fat, beszédekben igazat, chelekedetek
 ben szenter, irgalmassagban beusegest,
 az vetkezőc ellen engedelmesset, az meg
 terőkhöz kegyesset, mindenkor ű maga
 ban örökce valot, halhatatlant, es meg
 változhatatlant: kit sem az meszeseg kí
 nem terieszt, sem az helyek nec rőuidsé
 ge meg nem szoret, sem valami fogható
 helec, be nem rekeszt nec, sem az akarat
 meg nem változtat, sem valami szükség
 meg nem ront, banat föl nem haborit, ó
 róm nem lankaszt: kitul feledékenseg
 semmit el nem viszen, sem penig az emle
 kezec

kezet vissza nem hozza, az elmultacél nem
mulna, az következendőkis nem követ-
keznec: kince sem az kezdet eredetét,
sem az időc nevedekenfeget, sem valami
rötenet veget nem ad, hanem örökcön
öröкке minden időkbén veghetetlenül
élz, es öröкке való dichóséged, veghe-
tetlen dicheteted vagy on, fölséges hata-
lom, es ki választot tisztesség, öröкке va-
lo ország, es veg nekül való birodalom,
szüntelen, es farradas nekül, halhatatlan
ideiglen, örökcön öröкке. Amen.

AZ EMBERI NEMZET.

*ért mikeppen meltoztatot az Attya Isten
segetsegul lenni: az igenec meg tes-
tesüleferől: es hala adafrul.*

HATALMAS Isten szíueknec al-
tal latioia, es vizgaloia, vallottam
mind eddig fölségednec mindenhatosá-
gat, most immar mikeppen meltoztatatt
az emberi nemzetnec segetsegere lenni,
az időknec vege fele, valamint szíuemben
hiszecz az igazságra, azonkeppen számmal
vallast tészec előtted iduósségemre: Szent

SZENT AGOSTON

Atyám chae te magad egyedül találattatol
 az irásban, hogy soha, es sohol nem bo-
 chattattal, szent Fiad felől penig így ir az
 Apostol, midőn azért eljűt az időnek tel-
 lyes volta, el bochata lsten az ű Fia: ho-
 lot azt mondga el bochata, elege meg
 mutattya, hogy ez vilagra bochattatua
 iűt, mikor az szeplőtelen szűz Mariatul
 szűdettetuen, igaz, es tökéletes ember
 az testben meg ielent. De michoda az,
 melyet ű felőle amaz fő Euangelista mon-
 dot. Ez világban volt, es az világ, ű alta-
 la lett: Es oda bochattatott az emberseg
 által, holot mindenkor volt, es vagyon
 az lstenességgel, mely bochattas, hogy az
 tellyes szent Haromsagnac chelekedeti
 legyen, tellyes színebul hiszem, es szám-
 mal vallom. De mikeppen szeretettel szent
 Atyám minket? Mennire keduellettel
 kegyes teremptőne, ki tulaidon Fiadnac
 nem engettel, hanem mi grettűne bűnő-
 sőkert attad iűtet. Engedelmes volt te
 neked mind halalig, de még az keresz-
 nec halalaig, fől vűuen bűneinknec ados
 leuelet, es az kereszthez lzegezuen, az
 bűnt meg felszette, es az halalt meg őle-
 Egye.

Egyedül csak ű maga az halottac közűl
szabados, hatalmas leuen életre űrettűnc
kiadni, es vilizontac fől venni, meg ele-
venedni. Azert győzedelmes, es aldo-
zat, es azért győzedelmes, miueſ hogy
mi űrettűnc aldozat. Te neked papi űeie-
delmed, es aldozatod, es azért pap, miueſ
hogy aldozat: Meltan vagyon azért tő-
keltes remenſegem ű benne, mert min-
den űaidalmimat, űebeimet meg gyogi-
rod, ű általa ki iobbadon űluen eűedezic
űrettűnc. űaidalmim en Vram igen na-
gyoc, es űokasoc, igen űokasoc, es nagyoc,
mert ez vilagnac űeidelme vallom hogy
űokat bir en bennem, de kerlec űabadich
meg az által, ki iobbadon űl, az mi meg
valtone, kiben űemmi tulaidon gonofz
nem talaltathatot, ű általa igazech meg
engem, ki nem verkezet, es alnoksag űza-
iaban nem talaltatot. ű általa az mi űe-
itűnc által, kiben nínchen űemmi makula,
auagy űzómór, mench meg az ű tagiat,
noha kichin, es erőtlen, űabadich meg
engem kerlec az bűnóktul, verkekbul,
eűetekbules kelleſten reűűegimbul, tólch
be űzentűeges ioűzagiddal, es cheleked,

SZENT AGOSTON

hogy io erkölchőkkel ekesedgyem, enged
kegyessen szent dolgaidnac gyakorlása
ban, hogy mind végig akaratom szerent
meg maradhaszac.

MINEMŰ BIZODALMA

*nac szűkség lenni Christusban, es
szennedeseben az keresztyen
leleknek.*

Szamtalan bűneim miat regen kétség
ben eshettem volna, ha szent iged I
sten leuen, meg nem testesült volna, de
immár kétségben esni nem merem, mert
midőn ellenfeget volnanc, szent fiadnac
halála által meg engeszteltetűnc, meni
uel, inkább azért, meg bekeltette, meg sza
badultunc ű általa? Mert minden remen
segem es bizodalمام, dragalatos szent
verebe vagyon helhezettue, mely ki on
tattatot mi erettűnc, es iduösségünkért,
ő benne elcueneduen, ű benne bizakod
uan, hozzád kiuanoc iutnom, egeb igas
sagom nem leuen, hanem mely szent
fiadtul az mi Vrunc Iesus Christustul va
gyon

Gyon. Azert halat adunc neked kegye-
 mes, es irgalmas Isten, emberekneclzere-
 tsienee, ki az mi Vruue Iesus Christus,
 szentfiad által, midön nem volnanc ha-
 talmasson tetemtetrel, es midön magunc
 verke miat el vesztünc volna, chodala-
 toskeppen meg szabaderottal, es vissza-
 nyertel. Halat adoc irgalmas kegyesse-
 gednee, es beüseges dicheretet mondoc,
 minden belső tagaimbol, ki meg mondi
 hatatlan szerelmedért, mellyel minket
 szegeny megtatlanokat, chudalatos io-
 voltoadbol szeretni meltoztattal, el bo-
 chattad szent kebledből egyetlen egye-
 det, közönseges ionkra, hogy minket bü-
 nölőket meg szabaderana, kie akkor el
 veszetfiac valanc. Halat adoc szentseges
 testesüdeséért, szüfeteeseért, es dichóseges
 szent Annyaért, kitől az emberi testet
 meltoztatot föl venni erettünc, es iduósi
 segünkért. Es mikeppen igaz Isten Isten-
 ből, azonkeppen igaz ember lenne em-
 berből. Halat adoc neked szent halalaért
 es föl tamadafaért, menyben menete-
 liért, es fölseges szekiért, holot iobbadon
 ül; mert ű negyuen nap mulua föl tama-
 dafa

SZENT AGOSTON

dafá vtan, fölmenuen az egekben taner-
uanyinae latafokra iobbodra űluen, a-
janlalat szent lelket, az fogadot fiakra kí-
őnte. Halar adoc neked szentseges vé-
renec ki ontasáért, mellyel meg váltat-
tunc, azonkeppen szent, es eleuenerő te-
stőnec es verőnec tirkyaíért, mellyel na-
ponkent szent győlekezetedben taplat-
tatunc, mosogattatunc, es szenteltetunc,
es az egy Istenseggel refzesec leszunc Ha-
lar adoc chudalaros, es meg mondharat-
lan szerelmedert, mellyel minket megta-
lanokat szeretettel, es meg váltottal, sze-
relmes egyetlen egy fiad által, mert vgy
szeretted ez vilagot, hogy szerelmes e-
gyetlen egyedet erette attad, hogy valaki
hiszen ű benne el ne veszen, hanem őróc
elete legyen. Ez penig az őróc őlet, hogy
esmeriunc tegedet igaz Istent, es az Iesus
Christust kit bochattal, igaz hittel, es az
hitnec melto chelekedetiuel.

AZ MEGFOGHATAT-
lan Attya Istennek, az emberi nemzets-
hez való szerelmeről.

O meg foghatatlan kegyelmesség, ó
 meg bőchülhetetlen szeretet, hogy
 szolgádat meg szabadettanad, fiadat bo-
 chattad, az isten emberre let, hogy az
 elvesztet ember az őrdógnec hatalmabol
 ki szabadettatnec: menyire kegyes es ir-
 galmas emberekneec szeretőie szent fiad,
 mi istenűnc, kinec irgalmassagos belső
 indulatinac elegnec nem lattatot lenni,
 hogy az Szűz Marianac mehebe magat
 meghaytana emberre leuen, hanem az
 keresztnec büntetefetis, szent vécet ki-
 ontuan, söl venne erettűnc, es az mi id-
 vösségünkert. El iút az kegyes isten, el
 iút nagy kegyes es io voltaert, el iút ke-
 resni, es meg váltani, az mi el vesztet va-
 la. Az el vesztet iuhot kereste, kereste, es
 meg lelte, es vallaira veuen vilza hoza az
 nyainac akoliaban kegyes vr, es bizo-
 nyara sölötte irgalmas Pafztor: ó szer-
 tet, ó kegyesség, ki hallot ilyeneket, ki
 ne almekodgyec ez veghetetlen irgal-
 massagon? Ki ne chudalkozzéc? ki ne ör-
 uendezzen meg mondhatatlan szerete-
 tedért, mellyel minket szeretettel. El bo-
 chat

SZENT AGOSTON

chattad szent fiadat az testi vereknec ha-
 sonlatossagaban, hogy az bünről karhoz-
 ratna az bünt, es hogy miigassagod len-
 nene ő benne, mert ű az tisztasagos igaz
 Barany, ki el vette ez vilagnac bűnet, ki
 halálunkat halálaua! meg rontotta, es
 letünkét föl tamadalaual meg epetette.
 De miuel lehetűne mi lstenűne mind en-
 ni irgalmassagodért, es kegyességedért,
 minemű dicseretet, anagy hala adast che-
 lekedhetűne t Bár amaz boldog An-
 gyaloknac minden tudomanya, es hatal-
 ma nalunc volnais, ygan semí meltor né-
 talalnane ez nagy irgalmassagodnac, es
 io voltodnac vissza teretesere. De bizony-
 nyara ha minden tagainc nyelucke val-
 nanakis, elég halat nem adhatnane, es
 hasonlo dicseretre az mi kisdéd voltunc
 elegetlen, volna: Mert folyul haladgya
 meg bőchülheterlen szerelmed minden
 tudomant, mellyet hozzane meltatlan-
 nokhoz mutattal, tulaidon io, es irgal-
 mas kegyes voltodért, mert szent Fiad
 nem az Angyalokkal egyesűde, hanem A-
 brahamnac maguaua!, hasonletuan ma-
 gat az bün kiűl mindenben mi hoz-
 zanc:

zani: Azert emberi, nem pedig Angyali természetet vön magára, szentleges föl tamadasával azont föl öltöztetuen, halhatatlansággal dichőtetuen, az égekben föl vitte, az Angyali karoknac, Cherubinnac, es Seraphinoknac fölőtte, iobizra helhezettuen. Ezt pedig dicheie az Angyaloc, imadgyac az bizodalmod, es az égeknek minden ereieek rettegic, fölőtőc az ember Istent: Ez azért minden remensegem, es minden bizodalmam, mi uel hogy mindnyaiunknac egyenkint az mi vrunc Iesus Christusunkba reszüne vagon, test, es vér. Ahol azért egy reszem orszagol, es vralkodic, hiszem hogy ott orszagloe: ahol az en testem dichőültetie, dichőültene es metem magamat: ahol vřrem vralkodic, ott vralkodni erzem magamat, noha bűnös vagyoc, de ez irgalmasságnac egyesüleségt, nem kételkedem: Es noha bűneim tiltnac, de letelemem ugyan azt kiannya: es bator szamtalán verkeim ki tekeszenec, de az természeteknek egyesülese ki nem kerget: Nem oly kegyetlen, hogy az emberről el feletkezec az Isten, es hogy meg ne emlekezec

SZENT AGOSTON

kezécarrol, melyet ű maga hordoz, es
 melyet en erettem vet föl, melyet ereti
 tem keres. Tonabba igen szeled, es ke
 gyelmes az mi vrunc lstenüne, es szereti
 az ű testet, tulajdon tagiait, es husbeli
 relzeit. Azon lstenben, es az mi gyönyör
 rűleges, kegyes, es irgalmas vrunc lelus
 Christusunkba, kibén föl tamattunc, es
 immar menyben fölmentunc, es az egels
 ben űllunc, az mi testüne minket szereti
 ű benne penig az mi vfrunknec bizonyos
 es valasztot aiandeka vagyon, mert ű ta
 gia, ű teste vagyunc, ű penig mi feiüne
 melyből vagyon az egelsz test, az mint
 meg vagyon irua. Ez chont, az en chon
 tombul valo, es ez test, testembul, es ke
 ten egy testben lesz nec, es soha senki tu
 laidon testet nem gyűdöli, hanem ta
 plaluan szereti. Nagy eltitkolt szent
 seg ez, mondom az Christusban,
 es az Anyaszentegyhazba,
 vgy szolla szent Pal.

AZ CHRISTVS NACKEI

termesetiről, mellyec mi vaitunc kő

nyörűlnec, es erettűnc kő

nyörög.

HAlakat adoc azért szíuemel, es aia-
kimal, es minden erőmel, veghe-
tetlen irgalmasságodnac vram Isten, min-
den kegyelmességedert, melyekkel chu-
dakeppen az el veztekhez fegetsegűl
meltóztattal lenni, szent fiad az mi meg-
valtonc által, ki verkeinkert holt meg,
es igazulásunkert fől tamadot, es mast el-
uen, veghetetlenül ül iobbod felől, es e-
fedezic erettűnc, es könyörűl raytunc
mert Isten, te tóled: Attya Isten egy
örökec valo, egy természetű veled min-
denben, azért öröke iduőzethet minket:
de az menire ember, azon reszből kis-
seb naladnal, hatalom adatot neki az
földön es mennyen, hogy az Iesusnac
neuere minden tērd meg hayollyon,
mind e földieke, es pokolbelieke, es min-
den nyelvű vallya, hogy az my Vruc le-
sus Christus, mindenható Attya Isten,
dichó.

SZENT AGOSTON

dichősegedben vagyón: Birouais tette
 űtet, cleueneken es holtakon: te peni
 senkit nem itelsz, hanem minden itele
 tet fiadnac attal, kinec melyeben be van
 nac rekesztue minden bölchesegnec gaz
 daglágis es tudomanni. Es ű maga biro, es
 bizonylag, kit semmi vetkes bűnös lelki
 esmeret el nem kerülhet, mert mindene
 mezetelenec, es nyilatkozua vannac elő
 te. Bizonyara űkit hamis itelet ala vet
 tetenec ez földön, meg iteli ez vilagnac
 kerekseget igazban, es az nemzetsege
 ket, igazságban. Aldom azért szent ne
 uedet őróke, es dichőetlec tellies szí
 uemből, mindenható, es irgalmas Vram,
 amaz chudalatos, es ki nem ielenthetet
 len Istensegnec es embersegnec egyyefű
 lesegt, az egy személyben: es nem hogy
 egyic Isten, masic ember legyen, hanem
 egy, es vgyan azon, Isten es ember, ember
 es Isten. Es noha chudalatos meltozta
 tasbol az ige teste let, mind az által az két
 természetből, gic sem változat masic le
 teleue. Az szent háromlág nac tirkos vol
 tahozis, negyedie személy nem adatot.
 Mert egyefűlt, nem elegyedet az Isten i
 geicnec

geienc, es embernecclete: vgy hogy, az
Istenhez iaruina, az mi belőlünccől ve-
tetteter vala, es az mi soha nem volt, v-
gyan azon, az mi mindenkor volt, meg
maradna: ô chudalatos, es titkos dol-
goc: ô meg mondhatatlan egyesüles: ô
chudalatos, es szüntelen almelkodando,
mindenkor szeretetre melto, Isten enge-
delmenec kegyessége: chac szolgálatra
sem voltunc melto, es ime, Isten fiaia
lettunc, örököszi az Istenec, Christus-
nacpenig örökös tarsai: honnan törtent
ez mi neküncc, es ki hozot erre bennün-
ket? De kerlec teged irgalmassagos I-
sten, ez dragalatos irgalmassagodert, io
voltodert, es szeretetedert, tegy meltok-
ca amaz soc, es nagy fogadásira, mellye-
ket szerelmes szent fiad, az mi vrunc Ie-
sus Christus chelekedet: Parancholy erő-
nec, es erősech meg mind azokat, mel-
lyeket chelekedtel mi bennüncc: vegezd
el az mit kezdettel, hogy irgalmassagod-
nac tellyes voltahoz, meltoztassunc iut-
ni: cheleked szent Lelked által ertenüncc
es erdemlenüncc, es melto tisztetllettel il-
letnüncc, ez nagy kegyessagednec titkiat,
mely

SZENT AGOSTON

mely ki jelentetett az testben, meg igazult az lelekben, meg jelent az Angyaloknak, az poganyoknak hirdettetett, és világon el hitte, az dichóságban föl vitetett.

MINEMV HALA ADAS.

*sal tartozic ember Istenhez, az meg
valtasnac Io tetemenyért.*

O menniuel tartozunc Vram Isten, ilyen drága arton meg váltottac, ilyen aiandekac meg szabadultac, és ilyen dichóságos io tetemenyel meg segítettet: O mennire szükségos, hogy nyaualliasot teged fellyunc, szeretsunc, aldgunc, dicheryunc, tisztellyunc, és dichőechunc, ki ekkeppen szerettel mint ket, ekkeppen meg váltottal, ekkeppen meg szenteltel, és föl emeltel valami rőunc lehet, mind azokeal neked tartozunc, mind hogy estunc, mind hogy okoskodunc. De kinec vagyon inkább valamié, az mi tied nem volna? Te vagy vram az mi Istenunc, kitul minden ioc szarmaznac, magadett, és szent nevedet tiszteltet.

reszeltes minketis az te iauaiddal, hogy
 aiandekidbol, es iauaidbol dichehethesunc
 tegedet, igassagban kedueskerhethesunc,
 es naponkent melto dicheeretet mond-
 hassunc, irgalmassagodnacenni io tete-
 menyert: Masunnan sem szolgalhatunc
 neked, sem kedueskerhetunc, hanem chac
 aiandekidbol mert minden io adomany,
 es minden tokelletes aiandec, onnan fol-
 lyul vagyon, az vilagossagnac Attyatul
 szarmazuan, kinel ninchen semmi valto-
 zas, es kulombbözeteresnec arnyekoza-
 Vramisten, kegyes Isten, io Isten, min-
 denható Isten, meg ielentheterlen es
 meg foghatatlan természetű, minden
 dolzoknac szersőie, es az mi Vrnne Iesus
 Christusnacszent Attya, ki azon szerető
 szent fiadat, az mi szerelmes vrunkat,
 közönseges hasznunkra kebeledből el-
 bochatad, életünket föl venni, hogy tu-
 laydon eleuenseget nekűnc ayand köz-
 na, es tokelletes Isten lenne te tőled szent
 Attyatul, es tokelletes ember szent A-
 nyatul, mindeneftől Isten, mindeneftől
 ember, es ugyan azon Christus, öröke-
 való, es idő szerent halhatatlan, es ha-
 lando

SZENT AGOSTON

Iando, teremptő, es teremptetet, erős, es
 erőtlén, győzedelmes, es meg győzette-
 tet, taplalo, es taplaltatot, pastor, es iube-
 idő szerent meg holt, es nalad örökre éli-
 uen, az űtet szeretőince életnece aiandek-
 kar, igeruen, tanetuanyinac monda: va-
 lamit kerendetece Attyamtul az en ne-
 uemben, meg adgya nektec. Az által az
 főpap, es igaz papi feiedelem, io pastor,
 ki magát aldozattul be mutatta, ki ad-
 uan lelket az űnyaiagrt, kerlec az által,
 ki iobbadon űl, es esedezie grettűnc, meg-
 valtonc, es közbe jaronc által, kegyessé-
 gednece, es io voltodnac könyörgőce. It-
 galmas, szerelmes, es szeled isten, em-
 bereknece szeretőie, ad meg nekem, hogy
 azon Fiaddal, es szent Lelekkel, minden-
 ben dichehesséce, aldhaflaace, nagy tő-
 redelmességgel, könyűhullataccal, nagy
 tisztelettel, es felelemmel, mert az kiknece
 egyenlő természetec, aiandekokis egyes.
 De mért, hogy az meg romlando test ne-
 hezeti az lelket: Serkench föl kerlec ő-
 sztóneddal tunyasagomat, es puhasago-
 mat, es cheleked, hogy vigyazua meg ma-
 radhaflaace parandolatidban, es dichece-
 redben

redben eyel, es nappal. Enged hogy me-
 legedgyec meg szium en bennem, es
 gondolatimban, rúz geriedezzen: Es
 miuel hogy egyetlen egy fiad monta sen-
 kien hozzam nem iúhanem ha Atyam,
 ki bocharot engemet, vonandgya útet,
 es senki Atyamhoz nem megyen, hanem
 chacen általam, könyörgóc, es alazatos
 sankerlec, vony szüntelen hozza engem,
 hogy úis kőuctkezendőül hozza vigen,
 oda ahol vagyon iobbod felől úluen, ho-
 lot örökce valo élet vagyon, tőkelletes
 szerezet, es semmi felelem nem talaltatic,
 holot örökce valo nap vagyon mindnya-
 ioknac, egy lelkec, holot fő, es bizonyos
 batorsag, es batorsagos chendefseg, chen-
 des vigasag, vig boldogsag, es boldog
 örökce valosag, örökce valo szentseg,
 szentseges veghetetlen szined latasa, es
 dicherete, holot te ú vele, es ú veled, az
 szent Lelek nec egyefflegeben örökce, es
 veghetetlenül élz, es vralkodol hatalmas
 isten, minden nemzetsegekről nemzetse-
 gte, Amen.

SZENT AGOSTON
AITATOS IMADSAG
az *Christus*hoz.

ISTEN *Christus* egyes en remen-
sem, az embernek edes, vig, szerető-
je: Világ, vt, életiduőség, nagy szépség,
ekesség, valakie hozzád iarultak, kiket
mindeneket túrtel, hogy élnek: Lásd az
kóteleket, kerestet, sebet, az halalt, szo-
morúlagos koporsót, harmad nap kibul
meg győzuen az halalt, föl kőltel, vigá-
nis tanetuanidtul lattattal, színeket meg-
erőstetuen, negyuen nap után az égbe
mentel, ott élue, veghetetlen országla-
ba. Te vagy az en élő Istenem, igaz szent
Attyam, kegyes vram, nagy királyom, jó
pastorom, egyetlen egy mesterem, leg job-
segettóm, en szép szerettóm, élő kenyé-
rem, örökre való papom, vezérem az en
házamban: igaz világosságom, nagy böl-
cheségem, tiszta egyigységem, beke-
ges egyességem, bizot otalmam, job-
bsem, örökre való iduőségem, nagy ir-
galmasságom, erős bekeség szenuede-
sem, tisztaságos aldozatom, szentleges
megváltasom, erős remensem, tskel-
letes

Isten szereteitem, igaz föl tamadasom, ó-
 rók lettem, óruendet. Istenem, boldogla-
 gos latsom, mely órókce meg marad,
 te neked könyörgök, le boruluan esede-
 zec, enged hogy általad iariac, es hozad
 iuthassac, benned nyugodgyam, ki vt, i-
 gassag, es élet vagy, ki nekül senki az At-
 tyához nem mehet, mert teged, edesse-
 ges, szépséges vramat kiuanlac: O Attya
 Isten dichósegenecs fenyeffége, ki az Che-
 rubinokon űduen, ez melisegnecc feneket
 nezed, igaz vilagossag, vilagetto vilagos-
 sag, el foghatatlan vilagossag, kire kiuan-
 nac az Angyalocnezní. Imhol az en szí-
 uem előtted vagyom, kergetsd el sötetse-
 git, szeretednecc vilagossagaua! beueb-
 ben ekefechd föl: Ad nekem magadat,
 ad meg magad ennekem, mert igen sze-
 retlec, es ha nem elegge keduellec, che-
 leked, hogy tókelleffén szeresselec. Mer-
 tekel meg nem foghatom tókelletes, es
 tellyes szeretedhez, menyí kiuantassac,
 hogy elegleheffén, es hogy az en eletem
 apolgatafíd ala fússon, vilza se terien, míg
 szentseges színednecc reytekeben el nem
 lappan. Ezt tudom hogy gonoszul va-
 gyon

SZENT AGOSTON

gyon dolgom, nálad nekül en vram, nem
 chac kiüüllettem, de meg tulaidon ma-
 gambanis, mert minden beüseg, valami
 nem az en lstenem, izükleg gyanant va-
 gyon az nekem: Mert az tökelletes io,
 mely sem iobba, sem gonoszba nem val-
 toztathatic, chupan chac te szent fölfe-
 ged, kince élni nem egyeb, hanem bol-
 dogul élni, mert az te boldogságod te
 magad vagy, de terempter allatoznac é-
 ni, mas dolog, es boldogul élni, külömb,
 es azért mind élni, es boldogul élni, chac
 irgalmaslágodnac, es kegyességednec
 szükség, hogy tulaidonecha. Szükölkö-
 dünc azért nálad nekül, mert ha nem vol-
 nankis, semmi fogyatkozás nem talaltat-
 nec az ioban, mely io, chac te magad
 vagy: Szükseg azért, hogy hozzád ragas-
 kodgyünc mi lstenünc, hogy szünrelen
 valósegedseggeddel, szentül, kegyessen,
 es igazan élhessünc. Es noha gyarlósá-
 ginknac terhetül ala vonnatunc, mind
 az által aiandekidtul geriedezünc, es föl-
 viterünc, föl geriedezünc, es iarunc, föl
 megyünc, szüünkben föl menneft kez-
 dünc, es enkelünc, enklelnec garadichit,
 tüzed.

rüzédttől geriedezűnc, es iarunc. Houa
 megűncfől Hierufalemneebekesegebeet
 Mert meg vidamultam azokban, mellyec
 meg vannac mondattaruan, az vrnac ha-
 zaban megyűnc: oda helhezteret min-
 ket, es azért iot akarunc, es semmit nem
 egyebet, hanem chac ott meg maradni
 öröke. De mért, hogy míg űnc szaran-
 doksagban vagyunc, lako varasunc nin-
 chen, hanem iűendőköt keressűnc, az
 mi lako helűnc menyországba vagyon.
 Azert szent malasztodnac vezetlese al-
 talbe megyec az en sziumnec agyas ha-
 zaban, es szerető eneket mondoc te ne-
 ked, en kiralyom, es Istenem, siratuan
 meg mondhatatlan nyomorusagit, es ke-
 serűsegit az en szarandoksagomnac he-
 ten, holot dichereteffekce lettenec na-
 lam szamtalan igassagid. Es meg emlekez-
 uen Hierufalemről, rea ki terieztem szü-
 uemnec erzekensegit, Hierufalemre az
 en hazamra, Hierufalemre az en anyam-
 ra, es te read raita vralkodora, es or-
 szagolora, vilagosettoianac attyara, otal-
 mazoiara, vezetűsiere, pastorara, tisztel-
 seges, es erős gyönyörűsegre, tőkellere.

SZENT AGOSTON

örömré, es egy szoual minden meg mond
 hatatlan iokra, mert ott vagyon az egy
 igaz, es fő io, vissza nem terec onnan,
 mind addigis, még szerelmes anyamnac
 bekefegeben, holot lelkem nec kezdeti
 vagyon, be ne vigy engemet, eppen ő sue
 szeduen ez el o szlottsagból, es keptelen
 segből, föl abraztatuan, es erőstetuen en
 gemet, örökce en Istenem, en irgalmas
 sagom.

VALASZTAST TESZEN

az bölcseség közőt, mely az Isten ha
 za, es az bölcseség közőt,
 mely Istenes.

EZ az te hazad en Istenem, nem földi,
 sem valami égi temerdekiséggel, re
 sti, hanem lelki es örökceualósággal re
 szesult, mert minden makula neküd meg
 marad örökce: holothelyhez tetted őtet
 örökce, es mind örökken örökce, Paranc
 holatot attal neki, mellyet által nem
 le ic, mind az által ninc egy örökce va
 losagban veled, mert kezdetnekül nin
 chen

chen, holot mindenecc előt teremptette-
 tet az bölcheség, es azért az a bölcheség
 nem egyenlő sem haszonló az Attya-
 ual, ki által teremptettenecc mindenecc, es
 mely kezdetben teremptetet az föld es
 az egec: mert bizonyara az bölcheség
 mely teremptetet, az az, az lelki terme-
 szet, világosságnac tenkenteriből, Vilá-
 gosság úys: mert noha teremptetet, de
 vgyan bölcheségnecneueztetie, de vala-
 meni messéseg, es kilombség vagyon
 az világosetto fenyeségben, es az fenyes-
 ségben mely világosettatic, anny külömb-
 ség vagyon az főlső teremtó bölcheség,
 es az teremptet bölcheség közöt: mint
 az igazitto igasságban, mely chac te
 vagy en lstenem, es az igasság közöt
 mely igazetással mienke let: mert mijs az
 Attya lsten igasságanae neueztetűnc, te
 benned szent fiaban mi vrunkban, az
 mint szent Pal bizonyettya: es mivel ho-
 gy mindenecc előt teremptetet, valami
 bölcheség mely teremptetet, az okos el-
 me, es ertelem, bizonyara rizta varasod-
 nac az mi Anyanknac, mely oda föl va-
 gyon, szabados, es örökké valósága me-
 nyekben.

SZENT AGOSTON

nyekben. Michoda egekben? Hanem sz
 zokban, melyec tegedet dichecnee, az e
 geknec egy, mert azt iesenti amaz tudos: az
 egyec egy az vre, es noha idôt né találunc
 az bôlchesség elôt, mely az idônec terem
 pteset elôl veszi: mert mindeneknec elôt
 te terempteret: de vgyan ű elôtte vagy ô
 rôt lsten, mindenec teremptôie, kittôl va
 gyon az teremptet allatnac veghetelen
 fegokitûl teremptetuen kezdetet vet, noi
 hanem idô szerent, mert még idcie nem
 volt, noha rendde, es allapattya volna, es
 azért vgy vagyon ű, hogy mindenestôl
 különb legyen tôled, mi vrunktol, es l
 stenünkûl, noha sem ű elôtte, sem ű ben
 ne idôt ne talállyunc: mert alkalmas
 hog sz: szinedet szüntelen lasza, es soho
 ua tôle nem haiol. Innen vagyon hog
 semmi változással meg ne változtassac:
 mind az által vagyon oly változas ben
 ne, hogy meg fôtetednec, es hideged
 nec, ha fôlleges szeretetedhez nem ra
 gazkodnec, es mint az delen vilagasod
 nec, es belôled vgyan forranna: vegeze
 tre oly tisztaszeretettel, ragazkodic hoz
 zad igaz lsten, es bizonyara örôkce va
 lóhoz, hogy noha nem örôkce való hoz
 zad

zad, mind az által, semmi időnec válto-
 zafaua, es alhatatlanfagaua, tñled el ne
 ofzollyon, es follyon: hanem chac egye-
 dñ az te igaz elmelkedesedbe, nyugod-
 gicc. Mert minden te szeretődñec Vr L-
 ften, az menite parancholtad, meg mutat-
 tod magadat, es szinten elég ù neki. Es
 azért, sem tñled, sem magatñel nem ha-
 iol, hanem azon egy állapotban áll, szñ-
 telen tegedet látuan, es fogiatlanul sze-
 retuen, igaz vilagosságot, es tisztaságot
 szeretetet. ő aldot, es bőchűletes terem-
 ptet állat, es minden teremptet állatok-
 nal boldogbságot, ragazkoduan min-
 denkor boldogságodhoz, boldog, es fő-
 lötte boldog, veled örökké lakozuan, es
 fenyeffegét tñled veuen. Nemis talál-
 mit neuezhetñec, auagy érthetñec szá-
 badosban azon, holot azt mondgyue,
 az egekñec sgi az vre, mint elmelkedő
 hazadat, fogiatkozás nekñl való gőny ő-
 rñsegedet, es minden indulat nekñl
 valamiben ki származni, tisztaságot el-
 met, egyeffeggel egyet, az boldog lel-
 kec bekefegeñec erőffegét. Az egekbe
 vannak ezec ámenyeie. Azert etche az
 lelee

SZENT AGOSTON

lelec kinek szarandoksága igen méltó
 törtent, ha imar szomiuhoz tegedet, ha
 könyűhullatafi kenyerekcè lettenec űnec
 ki, eyeles nappal, hogy ez egyet kerie
 es ez egyet keressé, hogy lakhassék az te
 hazadban, eletenec minden napin: de in
 kab michoda az ű elere, hanem chact
 Es az ű nappi, hanem örökeke valo vol
 tod? Mint hogy az te esztendőd el nem
 fogynac. Ez helen erche immar az lelec,
 mellytől lehet, memite örökeke valo le
 gy, minden időknec föllőtte, holot az
 te hazad mely soha szarandokságot nem
 erzet, noha nem egy örökeke valóságban
 legyen veled, szüntelen es fogytalanul
 hozad ragazkoduan, semmi időnec val
 rozasat nem szennuedi, es tegedet min
 denkor meg marado tisztasággal meret
 nen, változasat soha, es sohul (benned
 maraduan) nem eszmeri, jelen leuen, az
 kihez minden indulatiual tartia magát
 semmi iőuendő nem talaltatic, mellyet
 varna, sem valami el mult dolog mely
 ről emlékez nec, semmi alhatatlanság
 gal meg nem változtatic, es sem
 mi időkre, ki nem teried.

IT KÖNYÖRÖG AZ EM-
ber, hogy az Isten házais esedezze
rette.

O ISTEN háza, világosságos, es szépsé-
ges Isten háza, igen szerettem e-
kessegedet, es az en Vram Istenem, dichő-
seges lako helet, ki engemet bir, es tege-
det alkotot: Az en szarandokságom fo-
hazkodgyechozzad, ciel, es nappal, hoz-
zad pihen, az en sziumem, hozzad igye-
kezzec az en elmem. Az te boldogságoda
nactarlasagahoz kiuankozzec az en lel-
kem. Szolocahoz, ki teremtetet tegedet,
hogy birion engemet te benned, mert ű,
teremtetet engem, es tegedet, sőt te ker-
ied, te imad űtet, tegyen meltona dichő-
segednec reszelteteseben: mert szentse-
ges tarsasagodat, es chudalatos szépsége-
det, nem erdememből keresem, hanem
szent vereuel, mely által meg váltattam,
nem ketelkedem, hogy meg ne nyeriem:
chacségechenec engemet szamtalan er-
demid: gonosságim mellett tamadgyanae
főlszentseges, es tisztasagos imadlagid,
mel-

SZENT AGOSTON

mellyec haszontalanoc Isten előtt, semmire
 keppen nem lehetne. El tejeledtem
 mint az el vesztet iuh, es az en szarandok
 fogom meg hoszabodot, es igen tauul
 vettettem az urnac szinetul, ez vaksá-
 nac szamkiuteseben: midőn az paradi-
 chomnac örömebül ki űzettettem, na-
 ponkent szomorú eneket mondóc az en
 foglagomnac nyaualyaian, es nagy kón-
 ruhullatast teszec, midőn felőled meg
 emlekezem, en annyam Hierusalem, mi-
 dőn az en labaim, pítuárid előtt alnac
 szentseges, es szepleges Sion, de szeleste-
 gedet oda be nem nezhettem, hanem az
 en pastoromnac vallain, ki tegedet alko-
 tot remellem hog vissza viszen te hozzád,
 hogy őruendezzec veled, amaz meg
 mondhatatlan örömmel, mellyel vigad-
 nac azoc, kie veled vannak, az mi meg-
 valto Istenünc előtt, ki el oszlattya az mi
 ellenkedesinket, az űtekteben, es minde-
 nket meg bekeltetet, valami vagyon az
 égen, es földön, szent vere által. Mert
 chac ű az mi bekefegünc, ki mind az két-
 tőt egye szerze: ki az két őszuemenő
 kő falt egyben hozuan, magaban szent-
 seges

seges boldogsagod meg maraduan, az
fogada, hogy minket is meg aiandeköz,
halonlatosodles-nec vgy mond az Isten-
nec Angyalihoz menyekben. O Hieru-
salem örökec valo Isten-nec haza, Chri-
stusnac szerelmé vtan, te legy az én örö-
mem, es vigasztalásom, boldog neued-
nec edesseges emlékezete, meg vnt banas-
timnac, es keduetlensegem-nec könyeb-
sege. Amen.

MENNI SZAMTALAN

*keserűséggel rakua, ez világban
valo élet.*

FOLOTTE igen meg vntam vram
ez életet, es nyomorúsagos szarans-
doksagot: Ez élet nyomorult élet, heü-
sagos élet, bizontalan élet, minden go-
nosznac aszonya, az keueyek-nec királne
aszonya, rakua szamtalan nyomorusa-
gokkal, es teueygefekkel, mellyet élet-
nec sem szükség mondani: Hanem halál,
melyben minden szem pillantasban meg
halunc, soc külömb fele valtozasoknak
fogyatkozasi miat, szamtalan félc halál-
nac

SZENT AGOSTON

naq neme miat, azért az minemű életet
 élne ez világban, életne c nevezhetniük
 inkább? mellyet az nedueffégec meg da
 gasztnac, az faldalmac meg vekonitnac
 heűlegecszarastnac, az leuegő eg meg be
 tegetesit, az etel fol fualtat, boitolesecc
 őstőueretnec, chufagoc el badgyaszt
 nac, banatoc meg emesztnecc, az szorgalmatossag szorongat, bekesecc meg rom
 pet, az kazdagsag fol fwalkodtat, es ham
 dogal, az szegenysecc le vet, ifusag föl
 emel, az venysecc meg görber, betegsecc
 meg tör, az keserűsecc meg nyom: Mely
 szamtalan gonoszbol kouetkezie az dő
 hős halalegyetemben ez vilagi nyomor
 rult örömmec veget vet, vgy hogy mi
 dőn meg szűnie lenni, vgy tartattassac,
 mint ha soha nem volt volna. Ez elre
 halal, es halalos élet, noha, enni keserű
 seggel be legyen hintue, mégis iay men
 ni szamtalanon fogattatnac meg, ründer
 res hizelkedseuel, es hiusagos gyönyör
 rüsegieuel, menin chalattatnac meg hamis
 fogadasiual. Es noha ű maga oly hamis
 es keserű, hogy még szeretőis iol ve
 gyecsekkben, mégis szamtalan eszele
 neket

neket, az ű atanyas poharabol, mellyet
kezeben hordoz itat, es vgyan meg re-
szegert: de boldogoc azoc, noha ritkac,
kie baratsagarul futnac, ez el mulando-
kat meg vetic, tarsasagar vtalyac, hogy az
chalardnac el veszeleuel, űkis el ne veze-
nec.

AZELETNECBOLDOG.

sagarul, mellyet keszetet Isten az ű
szeretőinec.

O Elet, mellyet keszetet az Isten, a-
zoknac kie szeretic űtet, elterő élet,
boldog élet, bekeleges élet, felelemnekul
valo élet, szép élet, tiszta élet, szűz élet,
szent élet, halalt nem tudo élet, es bana-
tot nem esmerő élet, minden szömörne-
kül valo élet, saydalom nekul, szorgal-
matossagnekul, rothadas, es haborusag-
nekul valo élet, minden külömbseg, es
valtozas nekul valo, minden szépségne-
es meltoisagnac tellyessegeuel rakua, ho-
lot semmi ellenség, az bűne-
kedesi ninchen: holot tökelletes szeretet
vagyon, es semmi felelem nem találcatie,
E holot

SZENT AGOSTON

holot örökké való nap, es minyaioknae
 egyenlő Lelke, holot az lsten szinről szin
 re lattatic, es életnee cteleuel, az ember
 neknee elmeieo fogyatkozás nekiul ele
 getetnee: Keduem vagyon hogy fölsegéd
 nec fenyeget szemlellyem, midőn min
 denféle iauaid sziuemet gyönyörkétte
 ric, mentül inkább gondolkodom felőled,
 es nezele, ahal inkább szeretetedben vga
 meg lankadoc, kiuanlagodban szünt
 len, es edes emlékezetedről, fölőtte i
 gen gyönyörködöm. Indulatim vanna
 azért, sőt nagy keduem vagyon, hogy
 szememne szinet read föl emelleyem, el
 memnee állapotyat föl allassam, es ba
 ratlagos indulatimat iol rendelyem; ki
 uanoc felőled szollani, boldoglagod, es
 dichőseged felől naponkent oluafni, es
 az mit oluastam gyakorta sziuemben fo
 gatnom, hogy auagy chacezt cheleked
 uen, ez halando, es el mulando életnee
 geriedezesitul, veszedelmitul, es verete
 kitul meg szabaduluan, az te elterő, es
 könyebítő edes szeledhez mehessee, es
 oda iutuan, dragalatos mellede, farat
 seimet le haithassam, es neminemű kepe
 pem

pen elaluván, keves ideig nyugodgyam.
 Ez az oka, hogy az szent irasnac gyönyörű
 rűseges mezeiben be lepec, szép zöld
 füveit szaggatván, es szeduen, olvasván
 eszem, gyakorta azt kerődöm, es vege
 zetre őlzue gyűtuen, emlékezetre elmen
 nec fő székiben helheztetem, hogy ez
 keppen edessegedet meg kostolván, ez
 nyomorult vilagnac keserűseget annita
 ne érezzem. O boldogságos élet, ő aldot
 orszag, melyben halál nem talaltatic,
 melynec vege nincsen, kihez öröke idő
 nem adatic, holot szüntelen való nap va
 gyon, cielt, es időt nem esmeruen, holot
 az győzedelmes vitez, az dicherő, es ene
 klő Angyalokkal eggyesülven, minden
 kőzbe vetes nekül, szüntelen enekel, feie
 környűl vetettetuen öröke való Coro
 naual: kiuantam vgyan bűncimnec bo
 chanattyá vtan, ez terhet le tennem, az
 igaz örömnec nyugodalmaba be menni,
 es az te varasodnac tekintetes, es szépsé
 ges falait latnom, az életnec Coronaiat,
 az vrnac kezebul, be menuen, el venni,
 holot az szentseges karok kőzöt lennee,
 az boldogságos lelkekkel, tetemptóm
 E 2 nec

needichősege előtt allanec, az ielen való
 Christushac orcziat latnam, es amaz
 meg mondharatlan, es ki nem ielenhe-
 tetlen vilagosságot szüntelen neznem, es
 így, semmi halálnac felelmetul nem győ-
 tródtetni, hanem az örökké való rothas-
 tarlansagnac aiandekauaal, veghetetlenül
 örüendezni.

EZ VILAGBOL KI MVLT
leleknek boldogságarol.

BOLDOG lelek, ki az testbul el oízol
 uan, szabadon az egekbe megyen,
 chendes, es szorgalmazásig nekül leuen,
 semmi ellensegektul, de az haláltul sem
 fél, mért hogy szüntelen ielen lattya szépi-
 seges vrát, kinec szolgalt, kit szeretet, es
 kihez örüendezue, es gyönyörűsegeffen
 ezzer el iutor, es effele boldogságos di-
 chőseget semmi nap meg nem kissebet,
 semmi gonosz teendő el nem viheti: Lattac
 ezt Sionnac leanyi, es boldogságosnac
 hirdettec, sőt az kiralne aszonyok is lat-
 nan dichertec, ezt monduan, kichoda ez-
 ki az pusztaságból föl iű, gyönyörűse-
 gekkel

gekel beuelkedő, az űszeretőigre magát
 erefszűérkichoda, ki ily szépen iű. földkelűe
 mint az hainál chillag, szép mint az hold,
 valasztot mint az nap, rettenetes mint az
 elrendelt rabornas szegleti: mely őruen
 detessen iű ki, siet, futos, holot az űsze
 retőienec beszédet halya: kely föld, siet
 en szerelmem, es szépségem, es iűy el,
 az telimmar el mult, az zapor első meg
 szüntec, es el tauoztat: szép viragoc lat
 tagnac, az mi földünkön, az fige fá zen
 dult gyümölcsét el hozta, az szőlőc virá
 gozuan, gyönyörűséges illatot attanac
 mezesnec ideie vagyon, de gerlicze szo
 tis hallottunc, az mi földünkön: kely föld,
 siet en szerettöm, en szépségem, en ga
 lambom, az kősziklaknac hasadékiban,
 az szőlő rekesnec arnyekiban, mutasd
 meg orczadat: Zenezien szozatod füle
 imben, mert az te szód edes, es orczád
 szépséges, iűy el en valasztottam, szép
 segem, en ie gyefem iűy el, kiralyi szekem
 ben helyheztetlec tegedet, mert kedvel
 tem szépségedet: iűy el, hogy őruendez
 szinem előtt, az en Angyalimual, kiknec
 találásagat neked igertem volt: Iűy el az

SZENT AGOSTON

szamitalan veszedelem, es munkac vrtat
menybe vradnac örömebe, mellyet senki
tűd el nem veszen.

AZ SZENTEKHEZ VA
*lo könyörges, hogy Jzsk seginkbe,
ielen legyenec.*

BOLDogságosoc vattoc Istenec min
den szenti, kic által mentetec az ha
lando tengeren, es mestokka lettetec az
örökec valo bekesegnee partyara iutni
mindenkor bekesegben szorgalmatos
sag nekül tekintetesset, es örüendzue
talaltatoc: Kerlec titeket nagy szerel
metekert, kic immar magatokra gondot
nem viseltet, legyetec szorgalmatos
mi felőlűne: ninchen gondotoc herua
darlan Coronatokra, szürgölödgyetec
szamitalan nyomorusaginefelől: Az által
kerlec titeket, ki valasztot titeket, ki e
zekke tere titeket, kinec szépségeul im
mar töltőztoc, es meg elegendet: Kinec
halhatatlanságaua halhatatlanna lettet
ec, kinec boldogságos latusaua szünt
len örüendzuec, eledetzetec etettűne
nyo

nyomorultakért, kic még ez tengeren
 az környűl vet haboktul, szel vesztul ha-
 nyattatunc: Szepseges kapuc, kic nagy
 magassan föl neuekettete, segechetec
 minket el vetet pauimentromot, kic itt a-
 lat fekűszűnc, nyuchatoe kezeteke, es es
 mellyetec föl labunkra, vesztteg fekűő-
 ket, hogy meg gyógyuluan betegsegink
 bul erősecc lehesűnc az hadban: Esedetec
 zete, imadkozzatoc, könyörögyetec
 szűntelen, es alhatatossan erettűnc sa-
 genyekert, es tunya bűnösökert, hogy
 könyörgeſtec által, egyeffegben viſetrel
 sűnc, mert külömben nem idűőzűlhet-
 tunc. Fölötte gyarlo, es minden iofza-
 gos chelekedet nekűl valo emberec va-
 gyunc, az gyomornac, es testnec rabiai,
 kikben ez iofzagos dolognac, chac ſzi-
 neis aleg lattatic, mind az által az Chri-
 ſtus vallasa alat leuen, az kereszt faul ve-
 retűnc euezuen, ez szeles, es nagy tenge-
 ren, holot rób dőz ő madarac vannac, kik
 nec szarnya ninchen: Holot kűded, es ő
 reg vad allatoc vannac: holot amaz dű-
 hős, es kegyetlen ſárkán keſzen ál min-
 denkor, hogy el nyelleyen: holot amaz

SZENT AGOSTON

veszedelmes helce, Schilla, es Charibdis
talaltatnac, es egyeb szamlalhatatlan dol
go, melyekben meg akaduan el süllyed
nec az eisztelenec, es az hitben ketelke
dóc: Kőnyörőgyetec az vrhoz irgalmat
sagosoc, kőnyörőgyetec, es fedezzetec
szenteknec minden tabori, boldogoknac
minden gyűlekezeti, hogy kőnyörgeftoc
es erdemetec által, meltokec talaltassunc
az örökke valo iduössegnec, nyugoda
lomnac, es elfogiatlan bekesegnec, part
tyahoz iutni. Amen.

AZ KERESTYEN LELEK
nec, amaz örökke valo Hyerusalem
vara/aboz valo keuan/saga.

SZERELMES Anyam Hyerusalem, Istene
nec szent haza, Christusnac szerelmes
legyefe, szertet teged az en szíuem, főbör
teis kiuannya elmem szépségedet: ó me
ly szépséges, mely dihöleges, mely ma
ga biro vagy te? Mindenkeppen szépsé
ges, es semmi makula benned nem talál
tatic: örüendez, es vigadgy feiedelem
nec szép leanya, mert kedvelte az kiraly
ekel.

ekeffegedet, ki tekintetesb orczaua-
 minden ember fainal: De michodas az
 te szeretőd, az szeretetből ő szépség? Az
 en szeretőm szép fenyes, es piros, ezerec
 között választatot, mint az alma fa, az
 erdőknec fái között, olyan az en szere-
 tőm az tiac között. Imhol arnyeka alat
 nyugszom, kit kiuantam: imhol őruen-
 dereffen ülőc, es az ű győmőlchi fölörte
 edessec, az en torkomnac: Be bochata
 kezethozzam, es illetesetől meg terre-
 nec: Agyashazamban keresem űtet, kit
 kedvelt az en lelkem, es megtalálam, el-
 sem bocharom űtet, mig be nem viszen
 lako hazaiba, az en dichőséges Anyam,
 ott beűsegesbé, es tőkeletesben emleltet
 engemet, es chudalatos tellicseggel, be-
 tölt, vgy hogy, se ghezsem, se szomiu
 hozzam örökce. Boldog az en lelkem, es
 örökce boldog, ha dichőségedet latni et-
 demlem, boldoglagodat, es szépségedet,
 kapuidat, kő falaidat, Vezaidat, lako he-
 leidet, nemes Polgaridat, es erőseges ki-
 ralyodat, az ű szépségeben. Mert az te
 falaid draga kőuekből vannac, kapuid va-
 lástot győngiből, vezaid tiszta Arany-
 E s bol

SZENT AGOSTON

bol, holot az örökce valo Alleluia szent
 telen örüendtesen enekeltette: lakoh
 leid szamtalanc, mellyeknek fundam
 mentomi negy szeglető kőuekből van
 nac, es Saphirral föl emeltette: Arany
 chereppel fődőztette, mellyekben senki
 be nem megyen, hanem chactifza, sem
 mi fertelmes, benne nem lakozic. Te
 kentetesse, es gyönyörűlegesse lettel, es
 szerelmes Anyam Hyerusalem, az te gyö
 nyörűségidben, semmi affele nalad ninc
 chen, mellyeket it szenuedűnc, mellye
 ket ez nyomorult életbe latunc, sőtetse
 gec benned nem találtnac, auagy evel
 es semmynemű, időknec változala: Gyö
 rianac világossága benned nem lattatic
 az holdnac fenyelege, auagy chillagok
 nac tündöklese: hanem Isten az Istenből,
 világosság világosságból, az igasságnac
 napia, világoset teged szüntelen. Az fe
 ierleges, es tiszta barany, fenyes, es szepe
 leges, világosságod, te napod, es tiszta
 világod, es minden iauaid, ez szépséges
 királnac el foglhatatlan tekinteti, es la
 rafa. ű az kiralyoknac kiralya, közepet
 red leuen, szolgai könyűlc allanac. Ott
 vannac

vannac az eneklő Angialoknak karai, az
 felső polgaroknak tarsalaga. Ott vagy on
 inneplesec, mind azoknac, kie az socsa-
 randoklag vtan, gyönyörűségidre vilza
 rternec: ott vannac az Prophetaknac o-
 kos egyességec, az Apostoloknak tizen-
 két számoc: ott vannac az számlalhatat-
 lan Martiroknac győzedelmes seregec:
 ott vanitac az szent Confessoroknak
 szentseges gyülekezete: ott vannac az
 igaz, es tökelletes Baratok, szentseges
 Afzonyiallatoc, kie ez vilagnac gyönyő-
 rűseget, es testeknek gyarlo voltat meg
 győzte: ott vannac az gyermeckec, es
 Leanykac, kie esztendőiöket szentseges
 erkölchökeel vegeztec: ott vannac az lu-
 hoc, es Baranyoc, kie ez világ gyönyő-
 rűsegenec köteleitől meg szabadultac,
 örüendeznec minyaian tulaydon lako-
 helekbe: küldömböz mindeñec dichősege,
 de egyenlő minyaioknak nagy örömböc.
 Tellyes, es tökelletes szeretet vralkodie
 ott, mert az lsten ott minden mindenbe,
 kit veghetetlenül larnac, es szüntelen lat-
 uan szerelmében geriedeznec: szeretie, es
 dichetie, dichetie, es szeretie, mindē dolgo-
 chaq

SZENT AGOSTON

chac Isten dicherete, veghetetlen fogiat
 kozas, es munka nekül Boldog, es bizo
 nyal örökre boldog leszec en, ha boldom
 vtan meltonac talaltatom amaz Angya
 li dicherete hallani, melyec enekeltet
 nec, az örökre valo kiralnac dicherete,
 az felső hazamnac lakositul, es boldog
 lelkek nec seregetöl: Szerenches, es fő
 lötte boldog leszec, ha etdemlem, hogy
 vélec, az en Istenem, kiralyom, es veze
 rem előt aluan, azonokat fogom enek
 leni, es latni dichőségében, az mint mel
 roztator, fogadast tenni, ezt monda
 uan, Attyam akarom hogy, az kiket ne
 kem attal, velem legyenec, hogy lassac
 az en dichőségemet, mely nalad volt es
 vilag kezdeti előt: es masut, az ki nekem
 szolgal, engem köuessen, es ahol vagyoc
 szolgamis ott legyen: az ki szeret engel
 met, Attyamtulis szerettetic az, enis szer
 terem őtet, es meg ielentem magamat
 ünki.

SZÜNTELEN VALO DI
 cberet, mellyet az dichőült lelec cber
 lekeszic, az Isteni latasbol.

Algyad lelkem az vrát, es minden
 valami en bennem talaltatic szent-
 seges neugt aldyatoc. Algyad lelkem
 az vrát, es ne felekezze el minden ve-
 led tet iauaitul. Aldgyatoc az vrát min-
 den űchelekedeti, minden vralkodo he-
 lrin, aldyad lelkem az vrát. Magasztal-
 lyuc az vrát, kit dicheznec az Angyaloc,
 imadnac az vralkodo Lelkec, rettegic az
 hatalmasagban helyheztetet Angyaloc:
 kinec az Cherubin, es Seraphin izünte-
 len'valo szozattal kialtnac, szent szent
 szent: Egyesechűc az mi szonkat, az
 szent Angyaloknac szauauat, es az kő-
 zönseges Vrunkat, encklefűnkneccrende-
 zengeleuel dicheitűc: mett azoc diche-
 ric az vrát tisztan, es szűntelen, valakic
 ő felőle mindenkor gondolkoduan, I-
 stenfegehez ragazkodnac, nem valami
 tikórben, auagy el reitet beszédben, ha-
 nem színról színre lattya űtet. De ki gon-
 dolhattya, auagy mondhattya meg, mi-
 neműlegyen az hatalmas Istennec szeme
 előtt, az dicheőseges lelkeknecc, es egy erőke-
 nec szamitalan sokasagatt: Minemű öröke-
 ke

SZENT AGOSTON

ke való örüendetes gyönyörűség legyen
 az Istenneveléssabol? Minemű öröm ta-
 laltassék vég nekül? Minemű kívánságoc
 legyen az Isten látásával való elégedes-
 sél, elégedes az kívánsággal, kikben sem
 az kívánság fájdalmat nem szerez, sem az
 elégedes, meg vnast nem nemz. Mikep-
 pen legyenec boldogoc az fölső bol-
 dogsághoz ragazkoduan? Mikep-
 pen lettec világossággal, egyesülven az
 igaz világossággal. Mikeppen változ-
 zac változtathatlanoka, szüntelen neze-
 uen az változtathatatlan szent három-
 ságot. De mint foghattyue meg elmen-
 kel, az Angyaloknae fölséges méltóságoc-
 kar, holot az mi lelkünkne c termeszete-
 nem mehetűne, michoda lehet az mi lel-
 kűnc, mely az testet eleueneti, ű ma-
 gatpenig az szent dolgoknae gondolati-
 tiba az mint akarna meg nem kötözhe-
 ri? Michodas az emberne c lelke, ilyen
 erős, ilyen erőten, ilyen nagy, mely az
 Istenne c el reytet dolgait vizsgálja? Az
 igit dolgokat szemleli, es az emberi
 nemzet szükségere való eszközöket, es
 elmeieuel találta? Michodas lehet ez, ki
 egyebekről sokat tud, ű maga akkorafat
 nem

nem tudja. Mert noha kétes keppen ne-
 mellyec eredeti felől szollottanac, de vgy
 tapasztalyuc, hogy valami értelmes le-
 lec ű, az teremptő lstenne hatalma által
 halhatatlana letteti: es az űrendi szerent
 előt ez elhalando testet, melyet visel, e-
 leuenetuen, változas alá vetteti, felede-
 kenseget kőuetuen, kit az felelemis gya-
 korra meg bant, az öröm es vigasag föl-
 emel. O chodalatos, es almelkodassa
 melto dolog. Az minden allaroknac ter-
 remptőie felől, ki meg foghatatlan, ki
 nem ielenhetetlen, fő, es fölörte chu-
 dalatos, minden ketelkedes nélkül olu-
 sung, szollunc, es irunc. Az Angyalokrol
 penig, es lelkekrul valamit szollunc, ol-
 yan niluan nem meriuc vallani. De men-
 nyen el innen az en gondolatom, es ha-
 gya el mind azokat, melyec teremptette-
 nec, futosson, es rőpőlsőn, es az ű
 teremptőieben szemelt, az menire hiti
 szenuedi, fordicha, es fűggelse. Gara-
 dichot chinaloc azért az en szíuembem,
 es az által föl megyec az en lelkemhez,
 es űaltala, es elmém által, föl megyec az
 en vramhoz, ki feiem fölöt vagyon. Vala-
 mi niluan lattati: Valami lelec szerent
 gon-

SZENT AGOSTON

gondoltathatic, erős kezzel el vonyar-
 taffec az en szüemneec tekenetetül, tulais-
 don egyedul az en értelmem, tisztan, es
 egyessen iatuan, ragado repülessel, es An-
 gyaloknac, lelkekneec, es minden allatok-
 nac terempróiehez iussön. Boldog elmé-
 az, mely ez alát való dolgokat el hagy-
 uan, fön iat: mely nagy dolgokban hely-
 hezteti az ű lakasanaec szekit, es az nagy
 kősziklakro, erős, es egyenes szemé se-
 nyecuel nezi, az igazságnac napiat. Szé-
 es gyönyörűsegesb semmi nem lehet, mint
 az elmenec tekenetieuel, chae ű rea ne-
 ni, es az szüemneec kiuansagauat az lőent
 szemlelni, es chudalaros keppen latharat
 lanul latni, az lathatatlant, es így, mas es
 desseget nem ezt, kőstolni: mas vilagossá-
 got, nem ezt latni: mert ez vilagosság
 hellel kőrnnyűl vetetet, időuel veget vő-
 az eielekneecel űmeteliuel változando-
 es oly vilagosság ez, mely kőz velőne-
 még az fergekcelis, es oktalan allatokkal
 vgy hogy az űrókke való vilagossághoz
 hasonletuan, eyelneec, es nem vilagosság-
 nac neuezhesűc.

AZ ISTEN FELŐL MIT

kel vallanunc, es mi legyen nemines

műkeppen az Istent latni,

es meg fogni.

ES noha az változhatatlan örökce val
lo letel, igaz vilagossag, el fogyatlan
vilagossag, az Angyaloknak vilagossaga,
senkitől ne lattassék ez elerben, mért ho-
gy iudalmul tartatik az szenteknek, az
mennyei dichőségben mind az által hin-
ni, es vallanni, es geriedezni, kiuanni,
nemikeppen anni, mint ha latnanc, es
tartananc. Zenegien azért az szozat az
Angyalocfólót, es az ember, igazetot el-
meuel, nezze az Istent, es az mint lehet,
dicherie üt, mért méltó hogy az terem-
pett allat, aldgya, es dicherie az ű terem-
pöt, mért az ű dicheretire terempet
minket, noha dicheretunc nekül nem
szükölködic. Meg foghatatlan erő azért
űszent főlége, senki nekül nem szükség-
ködic, maganac elegendő az mi főlleges.
Vrunc Istenünk, fölörte nagy az ű ereie,
es az ű bölcheségenc szama nincsen.

SZENT AGOSTON

Nagy az mi vrunc Istenünk, es fölötté di-
cheretes. Ezt szeresse azért az mi clement,
nielünk enekellye, kezeinc iriac, es effele
szent tanusagbá az hyű lelec magat szün-
telen gyakorlya. Ez menyei elmelkedő
gyönyörűleges etkekkel, es az mennyei
dolgoknac gondolgodo keuanfagauat.
szüntelen meg elegendgyec, vgy hogyes
menyei cledellel meghizaltator, nagy
kialtással kialchon, minden etcieuel kial-
chon, nagy örüendetességgel, es elmeiei
nec geriedező kinanfagauat mondgya.

IMADSAG MELY AZ

*Istennec szamtalan tulaydonfagit
ielenti.*

OFőfleges, icles, mindenható, irgale-
massagos, igassagos, el titkolttator,
ielen való, szépfleges, es erőfleges, alha-
ratos, es meg foghatatlan, lathatatlan,
mindeneket szemleluen, változtathatat-
lan, halhatatlan, hel nekül, hatar nekül
való, kórnyúl vetethetetlen, sohul veget
nem szenueduen, meg bőchülhetetlen,
ki ielenthetetlen, esmerhetetlen, moze
dusa

dulhatatlan, mindeneket indétuan, ke-
 reshetetlen, meg mondhatatlan, felel-
 mes, és rettenetes, bűnhűtetes, és felel-
 metes, tiszteletes, és meltságos, soha
 nem Vő, soha nem régi, mindeneket vyit-
 uan, és az kevelyeket őszagra hozuan, vgy
 hogy ne erhecc: Mindenkor chelekedő,
 megis mindenkor chendesz, szedegető,
 és nem szűkölködő, mindeneket hordoz-
 uan de terehnekűl, mindeneket be tölt-
 uérekésztes nekűl, mindeneket terempr-
 uen, otalmazuan, eltetuen, és neueluen,
 keresuen, noha semmi nekűl nem szűkölkö-
 dől, szeretuen izzadas nekűl: föl indol-
 de bekefegben vagy: bankodol de nem
 faydallas, haragszol de chendesz vagy,
 chelekedetidet meg változtatod, de ta-
 nachodat nem: Hozzad foglalod, az mit
 nem találsz, és soha el nem vesztettel:
 soha nem szűkölkörtel, megis az niere-
 segnee őruendesz, soha főlueny nem va-
 gy, megis vsurat szedegetcz: kölchön
 adnac neked hogy ados legy, de kinec va-
 gyon valamie, mely tied nem volna? A-
 doffagot fizecz, senkinec ados nem leuen,
 adoffagot engecz, semmit el nem veszt-

SZENT AGOSTON

nen: ki chac egyedül eleuenettes min
 deneket, ki mindeneket teremprettel,
 ki mindenűt vagy, de senki nem lathat,
 ki soha tauul nem vagy, es az alnokoknak
 gondolattyoktul nagy mese: vagy: ki
 még ottis talaltatol, ahonnan tauul va
 gy, mert valahol malasztod által nem ta
 laltatol, boszuallással ielen tapasztatol:
 ki mindeneket illec, de nem mindeneket
 egyenlőkeppen, mert nemellyeket illec
 hogy legyenec, de nem hogy ellyenec, e
 rezzenec, es valasztast tudgyanac tenni
 dolgokban: Nemellyeket penig illec,
 hogy legyenec, es ellyenec, de nem hogy
 erezzene, es valasztast tudgyanac tenni
 Nemellyeket illec, hogy legyenec, ellye
 nec, erezzene, es valasztast tudgyanac
 chelekedni. Es midőn magadban soha
 különböző nem vagy, mindaz által az
 különböző dolgokat, különbkeppen
 illeted, ki mindenűt, mindenkor ielen
 vagy, megis chac alég talaltatol meg: kit
 velttegallot, mi követűne, mégis meg
 nem foghatunc. Ki mindeneket meg tar
 tas, betölttes mindeneket, környűl velt
 mindeneket, főlyűl hallacz, es meg tar
 tas

tas mindeneket. Nem hog' eg' felől tartá-
 nalmas felől meg' gőzetternel, sem penig
 hogy egy felől be' töltenel, más felől kör-
 nyul' venni, hanem környul' veuen,
 be' töltesz, be' töltnen környul' vesz, eltet-
 uen folyul' hallacz, folyul' halladuan el-
 teezki minden igekneczőndüfese nekül
 tanetod az hiucknec sziveket: ki na-
 gy hatalmassan illecz, vegetől fogva ve-
 gig, es elrendesz mindeneket nagy gyó-
 nyörűséggel: ki az heleknecc mi voltoc
 szert, ki nem teriecz, es az időc által
 meg' nem változol. Hozzá való menes,
 es tőled való vissza tites, nálad ninchen,
 holotszenuehetetlen világosságbán, es
 melyhez senki nem iarulhat, lakozol:
 melyet senki nem látot, nem is lathat,
 magadban vagy, nagy chendessen, min-
 denűt környul' iarsz mindent egesset,
 mindenűt chuppan egessen, es eppen:
 mert el nem oszoltathatol, auagy metel-
 tethetel, miuel' hogy igazan egy vagy, es
 reszekce nem lehecz, mert egeszen, eges-
 set tartasz, egesset be' töltes, egesset vilá-
 gosfettas, es hatalmasson birs: Ez titok-
 nac mondhatatlan mészéget azért, az
 F 3 ember/

SZENT AGOSTON

embernek elmeie meg nem foghatya
 semmi ekeffen szollasnac beűseges igei,
 ki teryeszter befzedt, auagy könyűuek
 nec sokasagi, ki nem ielenthetnec, mert
 ha ez egesz világ könyűekkel meg rőteti
 nekis, meg mondhatatlan bőlchesege
 det, ki nem ielentethetnec, auagy ma
 garazhatnac, holot bizonyal meg mond
 hatatlan vagy, semmikeppen meg nem
 irattathatol ki az lstenfeg vilaganac kut
 feie, es az örökke valo fenyeffegnec napia
 vagy: Mert nagy vagy, minden hoszu,
 es temerdeksenekül, es azért yeghetet
 len. lo vagy, minden szin nekül, es azért
 igaz, es fölörte io vagy, es senki nem io
 hanem chac egyedül, kinec akarattya l
 tel, kinec kedue lehetseg: ki mindeneket
 semmiből teremtetel, es mind azokat
 chupan chac akarato dbol alkotad: ki
 minden teremtet allatidat minden szük
 segnekül birs, munkanekül vezetles, es
 faratsagnekül igazgacz, es semmi dolos
 nem talaltatic, mely rendtartasat feiedel
 lemsagednec meg haborecha, mind az
 fölsegeben, es ez műlsegeben. Ki minden
 h. lekben bel nekül tartatol, es mindene
 ket

ket környűl vettel kerégszegnekűl, es mindenűt jelen vagy, helhez tetes, es indulat nekűl. Ki az gonosz nakis oka nem vagy, melyet vgyan nem chelekedhetel, noha mindeneket chelekedhetel, soha meg sem bantad valamit chelekettűl, es lelked indulatinac haboruin meg nem indulsz, ez egész vilagnac veszedelmét fenyegete akarod: Semmi gonoszságot, es bűnt nem dichterz, auagy parancsolz. Soha hamissat nem mondasz, mert őtökce való igazság vagy: kinec egyes io voltabol teremtettűnc, igazságaual bűntettetűnc, igazalma ságaual meg szabadulunc: mert semmi, égi, tűzi, földi, auag valami állatot mely erzenekseg ala vettettet, heletted nem szükség imadni, ki igazan vagy, az mi vagy, es meg nem változol: kihez fölötte igen illic amaz Gőrség ige, on, az Deakoknal ens, leteleknee letele, valószínű valóság, minden letel szerent való állatoknac letele, miuel hogy te magad azon egy vagy, es az te elztendőid meg nem fogyatkoznak: Ezekre, es soe egyéb dolgokra tanerot engem, az kezesztyen Anyaszentegyház, szentleget

SZENT AGOSTON

Anyam, kincc tagia lettem malasztod al-
tal. Bizonyara arra tanetot, hogy cha-
remagad egyedül vagy egyessen, igaz
Isten, testnekül, es szennvedes nekül, es
hogy leteledben, es természetedben,
semmi nemüszertzes, auagy változas, ö-
gyettes, vagy chelekedet által let dolos
ne találtaffec. Ez azért nyíluan való do-
log, hogy testi szemekkel teged még nem
foghatni, de sőt hogy semmi halando
ember tulaydonletedben soha nem lát-
hatot: Vgyan ezekből nyíluan ki tezió
hog az minemü engedelsemből latnac az
Angyaloc, mies meg latunc ez nyomor
rult glet van. De bizonyara még üc sem
lathatnac az mint vagy, azonkeppen sen-
kitől sem lattathatol, éppen, es tökéles-
tesen, hanem cha magadtul esmertettel
mindenható szent háromság.

AZ ISTENBEN VALÓ

egyes, es Külömböző sze-
melyekről.

TE pedig az Istenfőgnec egyessége va-
gy, az semelyeknec szamaban sokas-
ságos

szagos, számízerent számlálhatatlan: es azért mettekízerent mettekíhetetlen, es itelő nyomással meg nyomhatatlan: Mert az nagy ionac, más eredetű, ki temagad vagy, nem vallunc, miuel hogy egyedül temagad vagy az nagy io, es ionac kut fele, melyből mindene, ki által mindene, kiben mindene, de annac részletefeből, mindeneket ionac mondunc. Mert isteni letelede, mindenkor űres volt, minden szín alá vetet természetű, noha abrazat nélkül ne legyen, az az, abrazat to abrazat, abrazatoenac abrazattya to kelletes abrazat, melyel midőn, mindenféle dolgokat, es állatokat, mint valami belleggel meg ieezes, minden neuedekenleg, es változó fogatkozás nélkül, ketsegekül, magadtul, külömbözőue teszed. Valami penig az természetben teremtet állat vagyon, te teremtet állatod, ő egy háromlag, es három egyűség, nagy isten, kinec mindenhatósága mindeneket bir, vezet, es be tölt, az mit teremtet: Azert sem mondunc tegedet, éppen mindeneket be tölteni, mint ha űe fognanac be tegedet, hanem hogy inkább

SZENT AGOSTON

űe, tartatna cőled, es nem resz szerēe cőle
 tes be mindeneket, mely dolgot semm
 keppen nem kel velnőne, hogy minden
 teremtet allat, az ű nagy voltanae mod
 gya szerent, fogion be tegedet, az az, ho
 gy az nagy nagyobb, az kichyn ki
 chymber, holot inkab te magad vagy
 mindenekben, auagy mindenec te ben
 ned, kinee hatalmassaga be fog minden
 ket, es senki hatalmadnac el kerőlyeset
 reszet nem talál. Mert valakiuel beke
 nem vagy, haragodat el nem kerőlyet
 az mint meg vagy on irua, sem nap kelet
 tről, sem nap nyugatrul, sem az puszta
 hegyekről, mert az Isten igaz biro: Es
 masut: houa mennyec lelked elő, es sz
 nedről houa fuffac: Isteni hatalmassagod
 nae veghetetlensege ez, hogy crehőnc
 gedet mindenekben, de nem be rekesz
 retue, mindenec kiűl, de nem ki re
 kesztue. Es azért belső vagy, hogy min
 deneket tartas: es azért kilső vagy, ho
 gy meg kőnykezet nagysagodnac veg
 hetetlensege, mindeneket be fogion. Az
 altaf azért, hogy belső vagy, teremtm
 nec mutattatol lenni, hogy kiűl vagy
 penig,

penig, azal mindenevzerlőienec ielen-
tetel. Es hogy ne mondathatnanac na-
ladnekül lenni minden terempret alla-
tid, belső vagy, kilső penig azért, hogy
alralad mindenece be rekeztesse, nem
valami helyec nagy voltaual, hanem ha-
talmas ielen voltoddal: ki mindenűt ie-
len vagy, es mindenece előrted nylatkozi
ua vannac, noha nemelyec ezt erchee, ne-
mellyec ne erchee. Az el valasztathatlan
termeszetednece egyessége azért, el olt-
lot személyel et magaban nem foglal-
hat, mert mikeppen háromlag vagy az
egyességben, es egyesség az háromlag-
ban, ezenkeppen el valasztasod nem le-
het az személyekben. Egyenkent nevez-
tetnece ugyan azoc az személyec neha, de
szent háromlag lsten, oly el valasztat-
lannac akartad magadat az személyekbe
mutatni, hogy semmi neved ne legyen,
mindenicszemelyben, mely (az előbbeni
dolgot magaban vizsgáluen, mely nekül ű
maga sem lehet, nemis volna) az masi-
kra igazan ne verettesse, auag ne három-
lyec. Mikeppen az Attya, az fiúta, az fiu
az Attyará, azonkeppen az szent Lelec

SZENT AGOSTON

az Attyara, es fiúra igazan mondatio, vité, es harentatio. Az minemű neueziezenig természetet, személyet, hatalmassagodat, auagy leteleidet, auagy valami igazan Istennek mondatio minden személyekhez egyenlőkeppen illenec, vgy mint nagy Isten, hatalmas, örökce való, es mindenec valamie természet szerent az Istenről mondatatnának. Ninhazert valami természetnek neuezie, mely hogy ha Attya Isten hozzád fész, az fiúhoz, es szent lelekhez ne illyec. Tegel det Attya Isten természet szerent mondunc Istennek lenni, de természet szerent, az fiu, Isten, természet szerent, az szent lelekis Isten. Mind az által nem három Istenec, hanem természet szerent eg Isten, Attya, fiu, es szent lelek: Azert el valasthatatlannac kel szent háromság Isten, az személyekben elmenkcel értendunc: noha valasztot igeuel neuezetel fel, mert az természetnek neuezetiben sokasagos szamot nem szénuecz. Abbolis meg ielentetichogy az szent háromságban, az személyec meg nem osztathatnac, ki egy igaz Isten, miuel hogy min denic

denicszemelynec neue, mindenkor egy
 masra nevezec: ha az Attyarul szoloc, az
 fiut mutogatom: ha az fiut nevezem, az
 Attyat hirdetem: ha az szent lelket em-
 letem, szükség valakinek lelket ertennem
 tudni illic, az Attyaet, es fiuet: cz az
 igaz hit, mely az igaz tudomanybol
 származic: bizonyara, ez az igaz kő-
 seges hit, es vallas, melyre az Isten meg-
 tancot engem, az Anya szentegyhaznac
 kebeleben, szent malasztya által.

AZ SZENT HÁROM

saghoz való imadság.

SEGETSEGŰL hyu Vram azért az en hi-
 sem, mellyet nekem attal, mondha-
 tatlan io voltodból iduósségemre. Az
 hyu lelec penig az hitből el, es remen-
 ségbe tartya azt, az mit latando leszen te
 benned. Segetsegűl hiu tegedet Vram,
 tisztalagos lelki esmeretem, es hitem-
 nec gyönyörűseges szereteri, mellyet az
 tudatlanfagnac sórtetsegeből, az igazság-
 nac értelmere hoztal: es mellyet az el-
 telen vilagnac keserűsegeből kimentet-
 tel,

SZENT AGOSTON

tel, és szerettedne és desseget vele kö-
zölven gyönyörűgeesse, és minden mé-
nel és desbe tettel. Segetleged hiu tegetet
boldogfagos szent háromlag, hitemne-
tisztasfozattya, és szeplőnekül való sze-
reteti, melyet polambol föl neueluen,
meg vilagosfettortal szüntelen malafz-
rodnae fenyessegeuel, és mellyet neuel-
nen, meg erőfettettel bennem, az Anya
szentegyhaznae tudománya által. Seget-
leged hiulae boldogfagos, aldot, és di-
chóige, egy, sent háromlag, Attya, fiu,
szent Leleclsten. Vr, vigasztalo, szeretet,
malafze, és reszelterés. Nemző, nemzet-
tetet, meg szentelő: Igaz vilagossag, igaz
vilagossagbol, igaz vilagosfetas. Kut fő-
folyo viz, meg asztato. Egyből minde-
ne, egy által mindene, egybe minde-
ne. Kitől ki által, kiben vanna min-
dene. Elő élet, élet az életből, előkne-
cleuenetőic. Egy ű magatul, egy egytől,
egy mind az kettőtől, on letel ű magatul,
on letel az másiktul, on letel mind az ket-
tőtől. Igaz az Attya, igazlag az fiu, igaz-
lag az sent Lelee. Minden letelnec egy le-
tele azott az Attya, Ige, és vigasztalo, egy
erő,

erő, egy io, egy boldogság: kitől, ki által, es kiben, minden boldogság vagyon, valami boldog lehet.

HOGY AZ ISTEN

igaz, es leg főb élet.

EN istenem, igaz, es leg főb élet: kitől, ki által, es kiben esnecc mindenecc, valakie igazan, es boldogul esnecc. Az isten io, es szép: kitől, ki által, es kiben minden ioc, es szépségec vanna, valami io, es szép lehet: Hatalmas isten, kinecc hiu timinket sekeget, remenlege föl emel, szetereti egyebet. Nagy isten, ki Parancsolod hogy túled keryűnc, es meg találta, to, es az zörgőnecc meg nyilatkozo: Öröc isten, kitől el fordulni nagy esés, es kihez vissza menni, föl keles, kiben meg maradni, erős allapodas. Veghetetlen isten, kit senki el nem veszt, hanem chae az meg chalator, senki nem keres, hanem az meg tisztult: igaz isten, kit esmerni es let, kinecc szolgálni orszaglas, kit dicherni iduösség, es lelki öröm: Tegedet aia kimmales sziummel, minden örömmel az mint lehet dicheglec, aldlac, es imadlac.

SZENT AGOSTON

Ise, es irgalmas io voltodnac, minden
 io voltodert halat adoc, es dichóseged-
 nec enekét mondom, szent, szent, szent.
 Segersegűd hyűlac, ó aIdor szent három-
 sag, hogy hozzam lűy, es dichósegednec
 melto Templomat szerez en belőlem.
 keremaz Attyat szent fia által: kérem az
 fiut, szent Attya által: kérem az Izent
 Leiket, az Attya-fiu által, hogy minden
 vűtkec tauul vettessenec tűdem, es minden
 szentseges iosagoc plantaltassanac ben-
 nem. Vegheterlen Isten, kitől mindnec
 kibenn mindenec lettene, lathato, es la-
 thatando allatoc: mert minden akkor
 manyodat kiuól meg környekes, es be-
 lől meg tőlreIs: főllyúl be fedez, es alól
 hordos: oltalmaz meg engem kezid-
 nec alkomannyat ki benned remellec, es
 chupan chac irgalmaffagodban bizako-
 dom, oltalmaz meg ketlec it, es minden-
 űt, mast, es mindenkor, ben, es kin, elől,
 es hattul, főllyúl, es alól, kőrő, kőrnyűl
 vgy hogy en bennem, az ellenszeg he-
 nec, semmi hasadekia ne talaltassoc. Te
 vagy az mindenható Isten, oltalmazo, es
 mindeneknec vigyazo Istene, ki benned
 biznac

biznac, ki nekül senki nem batorfagos, es ki nekül senki veszedelembül meg nem szabadul. Te vagy az Isten, es kiü. letted más Isten egyeb ninchen, sem az ég fölöt, sem az földnec melisegebe, mert nagy, es chudalatos dolgokat chelekeszel, melynec vegere nem mehetünc, es kiknecszáma ninchen. Teged illet az di cheret, teged illet az tisztesség, es aldas, te neked mind az Angyaloc, te neked mind az menyei hatalmassagoc dicheret, es eneket mondna szüntelen, vgy mint teremtetet allatoc teremtetőiknec, szolgac az vna, vitezlőc az ő kiralyoknac: tegedet szentseges el valhatatlan szent haromsagot, minden teremtetet al lat magasztal minden lelec dichet, es ald.

AZ ANGYALOKNAC, ES
embereknec dicheretec.

TEneked az szentec, es alazatos szüő emberek, teneked az élme, es igaznac lelke, teneked mind az menybe li polgaroc, es az boldogsagos lelkek nec minden rendi, dichőseget, es tiszteletet
G mon

SZENT AGOSTON

mondanac, nagy alazatosan örökre, és
 veghetetlenül. Dichernec vram teged
 amaz menbeli polgaroc, nagy fölleges ti
 sztelettel. Dichet teged az ember, te
 rempret allatodnac legfőb, es nagyobb re
 sze, de enis bűnős ember, nagy kiuanlag
 gal kiuanlac dichernem, es aldonom, sze
 retnem, szeretetemnec főb, es nagyobb
 szeretetiuel. En Istenem, en eletem, en
 erőffegem, es en dicheretem, tegy mello
 ua engem dicheretedre. Adgy vilagossá
 got sziumben: iger az en számba, hogy
 szium elmekedgycc dichősegedről, es
 nyeluem dicheretedet enekelye, mind
 az egész nap. De mért hogy nem szép az
 dicheret, bűnős számban, mért hog meg
 főrtőztetet aiaiku ferfiu vagyoc en: ti
 sztech megkönyörgőcsziuemet, minden
 gonosságból, szentely meg szentelő min
 denható Isten, belől, es kiül, es chele
 keduen tegy melloua dicheretedre. For
 gad be kegyessen, es keduessen sziumnec
 kezeiből, es elmemnec szeretetiből, aia
 kimnac aldozattyat, es legyen kedues
 szent szined előtt. Hállon föl hozzád io
 illatozalnac edessegeül: Szent emlékezet
 ted

ted, es boldogsagos edesseged biria el
 lelkeimet, es az lathatatlan szeretetet ragad
 gya el tőtet. Ez latharo dolgoktul vitet-
 telec az lathatatlanokra, az földiekről az
 menyeiekre, az idő szerent valokrol, az
 örökce valokra, melyec kí, es szemlelye
 az chudafatos latalokat. O örökce való
 igazság, es igaz szeretet, szerelmes örökce
 valóság, te vagy en Istenem, te hozzád
 fohazkodom eicl, es nappal, hozzád o-
 hairto, hozzád igazodtam, kiuanoc hoz-
 zad intnom: az ki teged esmer, esmeri az
 igazat, es örök eleted.

Mindenecfőlt vagy igazság, kit meg-
 latunc valamin vagy, ez halando világ,
 es vacslet vtan, melyben azt mondgyac
 mi nekűnc, hol vagyon az te Istened? E-
 nis azt mondom, en Istenem hol vagy?
 Valamenire lelket veszec te benned, mi-
 dön read ki ontom az en lelkeimet, győ-
 nyörűsegnec szozattyaban, az vallas te-
 telnec lakozo zengeseben, es inneplese-
 ben, es ime mégis igen szomorú, mert
 gyakorta vissza tőrel esuen, es mondhatat-
 lan melisege vaktozic, auagy inkább erzi,
 hogy még sőtetsegnec melisege ű? Így

SZENT AGOSTON

szól neki az én hitem, melyet föl gyű-
 tottal eieblabaim előtt: En lelkem, mert
 vagy szomorú, és mért haborgacz engem,
 még remely az Istenben, az ű igeie égő
 főuetnec labaim előtt. Remely az Isten-
 ben, és varakodgyal alharatoslan, miglen
 el mul az eiel, az alnokoknac annya, még
 elmullyec az Isten haragia, kinec fiaí va-
 lamikor voltunc. Sötetsegec voltunc
 mies valaha, még az vizec rohanasanac
 maradekia altal megyen, az bűnert még
 holt testben, egy testet magunkal kel-
 vonnunc, mig az nap fölkel, és az arnye-
 koc el haiolynac: remely az vrbán én lel-
 kem, reggel föl alloc, és elmelkedem, és
 mindénkor vallast teszec űneki, reggel
 föl allapodom, és még latom az én még
 váltomnac szinet, az én Istenemet, ki
 még eleuenetti az mi halando testünköt,
 az bennűne lakozo szent lelkeiert, hogy
 immar vilagossagoc legyen. mikor még
 chac remensegben még szabadultunc, és
 az vilagossagnac fiaí, és az Istennece fiaí,
 nem penig az eielnec, és sötetsegeknece
 fiaí. Mert volt az ideie, hogy sötetsegec
 vo'tunc, most penig te benned mi Iste-
 nűne

nűne vilagoc, de mégis hit által nem
szinról szinre. Ez remenség, mely latta-
tic, nem remenség. Dichernec vram te-
gedet az Angyaloknac halhatatlan sokas-
lagi, es magasztalyac szent neuedet az őr-
gi erősséggel, kiknel nem szükség effele in-
tas, oluafásra, hogy ebből meg esmerie-
nec el valhatatlan szent háromságot :
mert szüntelen lattyac szent orcádat, es
ott oluafnac minden időnec bőrtűie ne-
kűd, mit akation örökce való akaratod,
oluafnac, ki valasztjac, es szeretic, min-
denkoris oluafnac, es soha el nem mulic,
az mit oluafnac, valasztuan, es szeret-
uen oluafnac, tanachodnac meg változ-
hatatlanlagat, es az ű könyűec be nem
kötöttetic, mert te magad vagy az a
könyűec ű nekic, es leszes örökce. O fő-
lötte aldot egék nec erősségi azoc, kie-
tisztan, es szinbul dicherhet nec tegedet,
nagy edességgel, es meg mondhatatlan
őruendetességgel. Abbol dicher nec,
melyből őruendez nec, mert mindenkor
lattyac, az miből őruendezhessenec, es di-
cherhessenec. De mi ez test nec terheuel
meg nyomattatuan, es ez vilagnac val-

SZENT AGOSTON

hozando alhatatlanlagatul, vgyan meg-
 dagaduan, meltan nem dicherhetunc, di-
 cherunc mind az által hitunc által, nem
 valami szinben: De az Angyali lelkecszín-
 rul színre aldnac, nem bit által. Ez kü-
 lömböző dicheretet penig az test chele-
 keszi: De noha külömb moddal aldunc,
 es dicherunc tegedet, te egy vagy minden-
 neknee teremptő lstenne, kinec dicheret-
 nec aldozattyauai szolgálnac az egben,
 es földön: de irgalmassagod által, azok-
 nac tarsasagaban iutandoc vagyunc, kik-
 kel tegedet szüntelen latunc, es veghe-
 tetlenül aldunc. Enged vram, hogy míg
 ez gyarló halando testbe vagyoc, dicher-
 ien teged az en szíuem, nyeluem ald-
 gyon, minden tetemim ezt mondgyac,
 vram kichoda hasonlo hozzád? minden-
 ható lsten vagy te, kit személyeben hat-
 mat, lsteni természetiben egyet tiszté-
 lunc, es imadunc, nem nemzettetet At-
 tyat, az Attyatul egy nemzettetet fiut,
 mind az ketteből szarmazo, es mind két-
 rőben meg marado, szent Lelket, el va-
 laszthatatlan szent hatomsagot, eg min-
 denható lstent, ki midőn nem volnanc
 hatala

hatalmassan teremptettel bennűne, es
 holot verűne miat el vesztűne volna ir-
 galmas io voltodbol chodolatoskeppen
 meg váltottal minket: ne szenued hala
 adatlanoknakac talaltatnunc enni io vol-
 todert, es meltatlanoknakac lennűne. Szam
 talan irgalmassagodert teged kerlecko-
 nyoroguen, neueld hitemet, remensege-
 met, es szeretetemet. Cheleked malasz-
 todaltal, szuntelen az hitben vastagod-
 gyunc, chelekedetűnkben erősodgyűne,
 az igaz hit, es hitnec melto chelekedeti
 altal, irgalmad altal, iurhassunc az óroc
 eletre, hogy ott dichősegedet az mint
 vagyonaluan, főlsegedet imadgunc, es
 közönseggel, kiket meltoua teendő le-
 ses annac latafara, mondhasunc: Dichőse-
 g az Attyanac ki teremptet minket, dichő-
 seg az fiunac, ki meg váltot minket: Di-
 chőse- g az szent Lelekne- c ki meg szentelt
 minket. Dichőse- g az magassagbeli el va-
 lazthatatlan szent háromsagnac, kinec
 chelekedeti el valaszthatatlanoc, kinec
 birodalma veghetetlenül m g marad.
 Teged illet az diche- ret, enekles, minden
 tisztetseg, áldas, es szeretet, hala adas,
 tisztet-

SZENT AGOSTON

risztelest, ioság, erősség, mi Istenünk
örökcön öröke, Amen.

AZ EMBER PAN
szolkodic, hogy meg nem indul az Isten-
ről való gondolatban, holot az An-
gyalokis rettegic az Isten.

Bochas meg Vram, bochas meg irgal-
mas, bochas meg, es könyörüly meg
engeduen szamtan tudatlanfagimat,
es nevezhetetlen fogyarkozasimat, ne-
ves el tuled mint valami vakmeröt: vram
bar io volnee, nyomorult szolgad, nem
haszontalan, es gonos, de azért fölörte
gonosz, mivel hogy tegedet mindenha-
to Istenünket, rettenetett, es fölörte felel-
mest, minden töredelmes szíü nekül, es
könyűhullatásnak künt fele nekül, meltoxi
sztelest, es rettegesnekül mereszlec diche-
ni, aldanis, es imadni. Mert ha az Angaloc
tegedet imaduá, es dicheuen, chudalatos
örömmel tellyesec Ieuen rettegnee: En
nyomorult bünös ember midön előtted
aloe, es dichettet mondoc, aldozatot
emelec szíüemből, mért nem rettegec,
orczam

orzamban meg nem farguloc, aialkimal
 reszketec, es minden testemel föl borza-
 doc, es jg könyűhullatast inderuan előt-
 ted, szüntelen nem kefergeci: Akarom V-
 ram, de nem chelekedhetem, mert az mit
 kiuanoc nem miuelhetem. Es azért cho-
 dalkozom magamban, mert hitem nec
 szememmel latlac, hogy fölötte rettenetes
 vagy: De inkab ki chelekedheti azt ma-
 lasztod nekül: Holot minden iduölse-
 gunc, es szabadsagunc chac meg mond-
 hatatlan irgalmalsagodban vagom: Nyo-
 morult feim, mitől törtent, hogy ilyen
 esztelenne let az en Lelkem, hogy fölöt-
 te meg ne rettennyem, midón listene előt-
 all, ű neki dicsheretet monduan: Segeny
 allapatom, mennire meg kemenyedet az
 en szitem, hogy szemem szüntelen ne
 könyuezzene, holot az szolga tars be-
 szelget az Vr előt, ember az listennel, te-
 remptet allat az teremptóuel, ki az föld-
 ből let, azzal, ki mindeneket teremptet-
 imbol Vram elődben vetem magamat, es
 valamit el reytet helekben magam felől
 ettec, nylyuan ki iclentem: kazdag vagy
 irgalmalsagidban, es beűseges az iuta-
 lomban.

SZENT AGOSTON

lomban, reszelt es iauaidbol, hogy azok
 bol szolgálhassac, teneked. Mert masun-
 net neked nem szolgálhatunc, nemis
 kedueskedhetunc, hanem chac aiander
 kidbol: szegez daltal Vram felelmeddel
 az en testemet, es öruendezzen szium,
 hogy felyeszent neuedet. Bár vgy felne
 bünös Leikem tegedet, mint egy szent
 maga felöl mondotta: Mint az föl dagat,
 es emelkedet habokat fölöttem, vgy fel-
 rem az en istenemet. Minden ioknac meg
 adoia en istenem, adgy dicheretid között
 könyű hullasnac kut feiet, szemem nec
 riszta lagauat, es elmem nec öruendetes
 segeuel, hogy tökeletessen tegedet sze-
 retuen, es melrán dicheruen, szium nec
 izeuel erezzelec, meg kostollyalac, este
 ezessél meg esmerielec, mely edes, es gyö-
 nyörűleges legy Vram, az mint meg va-
 gyon irua, kostollyatoc, es lassatoc, mert
 fölötte gyönyörűleges az Vr, boldog az
 ki ű benne veti remen seget. Boldog ne-
 valamely tudgya az öruendetes eneklett.
 Boldog ferfiu kinec segetsege tñled va-
 gyon, szium nec minden gondolatit az
 firalomnac vólgebe helhezette, az hely-
 ben

ben, mellyet készetett. Boldogoc az tiszt-
ta szíuő, mert űc lattyac az Isten. Bol-
dogoc Vram az kie hazadban laknac, ő-
tőlccőn őrókce diche nec te ged.

EMBERNEC SZIVET AY.
tatoflagra, es Isteni szeretetre
indeto imadsag.

I E S V S mi valtsagunc, szerelmunc, es
kivanfagunc, Isten Istenből, nyomo-
rult szolgadnac legy mellett. Tegedet
hiulac segetsegűl, hozzad kialtoe nagy
kialtással, minden szíuemből. Teged hiu-
lac az en Leikemben, menybe ű hozza,
es ragad magadhoz, hogy minden fő-
mör, es mochoe nekűl, biriad űtet: mert
az tisztasagos vrnac, szűkseg hogy tiszta
hele legyen. Szentely meg azért engem
te edenyedet, mellyet teremtetel.
az gonolsagtul űtefech meg, tőlch be
malasztodda, es be tšlyesetetet otalmaz,
vgy hogy lakafodra valo melto templo-
ma legyee itt, es őrókce. Edeffeges, ke-
gye effeges, szerelme tes, hatalmasagos,
ked,

SZENT AGOSTON

kedvesseges, dragafagos, kiuanatos szép
 seges, minden méznel edesb, teynel, és
 az hónal feierb, minden drága itálnál
 gyönyörűsegesb, gyöngynél, és Arannál
 dragab, és mind ez egész világ gazdag
 saganal, és tisztinél kedvesb: mit szolloc
 en istenem, egyetlen egy remenlegem,
 meg mondhatatlán nagy irgalmasságodról
 mit szolloc, boldogfagos, és felelem neked
 való edességre: Mit szolloc midőn ezeket
 beszellem, és ha azokról emlékezem
 melyeket meg fogharoc, de bizonyára
 az mitől kellene szollanom, azt nem be-
 szellem, mert nincz erőm hozzá, valha
 azokról emlékezhetnem, melyeket az
 örökre való Angyaloc szokta mondani,
 bizonyára nagy szíuemszerent diche-
 redben foglalnam magamat, amely buz-
 gosfagos ártatossággal az Ánalszentegyház
 ban sz: neuedet dichernem, el farathata-
 lanulaldanam. De miért hogy oly tökéle-
 tessén nem dicherhetlec, halgatnom kel-
 le azért, és lay az kic halgatnac felőled, ki
 az nemáknac nyelueket meg oldod, és
 az ártatlanoknak nyelueket meg ekeser-
 ted, lay az halgatoknak, holot meg az
 nyelueffekis

nyelueffekis, kie tegedet nem dicheenec
meg nemulnac. Azert meltan ki diche-
het tegedet, meg mondhatatlan erő, es
az Attyanac bölchelege? Es mert hogy
semminemű igeket nem talaloc, melye-
kel elegendőül ki ielenthetnem az min-
denható, es minden tudo iger, mind az
által az mi tőlem lehet meg mondom,
migen parancholod hogy hozzád men-
nyec, holot nagy nylyan beszélhetem
valami hozzád illendő, es tőlem keuan-
tatie. Es azert alazatossan könyörgőc,
hogy ne nez annyira arra az mit mondoc,
mint arra az mit mondanni kiuanoc,
mert szólotte kiuanom felőled mind azo-
kat beszélennem, melyeket szükség, es
melto mondanom, mert teged illet
minden dichőség, dicheet, aldas, es min-
den tisztesség. Tudod azert minden
titkoknac tudoja oróclsten, hogy az e-
geknel, es az földnel, es mind azoknal
melyec ezekben talaltatnac, eduesb vag-
nalam, es szerelmetesb, mert mind szóló-
tóc szeretlec tegedet: de bizonyara
szét nevednec szerelmeert, ez elmulan-
do dolgoc nem erdemlic hogy szerette-
senc.

SZENT AGOSTON

fente. Fölörte szeretlec en Istenem tege
 det, ennélis inkább kívánlac keduelem
 Enged hogy szüntelen szeresselec tege
 det, mind annyera a menyire kívánom, a
 a menyire tartozom, vgy hogy chac e
 gyedül nálad legyen minden igyekeze
 tem, es elmelkedesem. Rolad elmelked
 gyen egész nap szüntelen, eieli alman
 ban teged érezzelec, Lelkem hozzád be
 szellyen: Elmem veled mulasson, szíuem
 szent Istenodnac fenyelegetől vilago
 sodgyec meg, vgy hogy vezzerem leuene
 igazgarom, az jólagos chelekedetekben
 neuelkedgyem, es meg lathassalac Iste
 nekne Isten Sionban, mast chac tihó
 ben, es meseben, de akkor színről színt
 holot meg esmerlec tegedet, mint, hogy
 en meg elmerttettem; Boldogocaz tiszta
 szíuóc, mert őc kezdicaz Istent latni. Bol
 dogoc azoc az kie hazadban laknac, őc
 tókóc őrókce, dicherni fognac teged
 ketlec azert vram veghetetlen irgalmas
 sagodert, melyel az őrókce valo halalbol
 meg szabadultunc, lagyeccd meg az en
 kemeny, kő, es vas szíuemet, hatalmas,
 es szentseges kenetteddel, es cheleked,
 hogy

hogy az töredelmességnek tűzetül előt-
 ted orankent, fő aldozat legyen: chele-
 ked hogy szent színed előtt, szüntelen ala-
 zatos, és töredelmes szíved, könyűhulla-
 talnac beűsegevel találtaffam. Chel ked,
 és enged, hogy mindenestül hozzád va-
 lo kiüansagomból ez vilagnac meg ala-
 gyam, és meg mondhatatlan szerelmed-
 ert, és felelmedért, ez el mulando dolgoka-
 rol tisztán el felelkezzen, vgy annira,
 hogy ez ideig való dolgokat ne sirassam,
 nekic se örüendeezzen, semmit se felchee,
 ez el mulandokból, de ingyen se szerel-
 sem: hízelt kedesséved meg ne chalattassam,
 és ellenkezéssel meg ne tőressem. És
 mert hogy, szereteted, fölötté hatalmas,
 mint az halál, emelze el könyörgőc tő-
 zes, és edességes szereteted, az en elme-
 met, mind azoktul, melyec az ég alatt
 vanna, hogy chae hozzád ragazkod-
 gyam, és gyönyörűséges emlékezeteddel
 legeltessék. Szalyon le vram könyör-
 gőc, szalyon le szíuemben, illatozasidnac
 gyönyörűsege. Iűiön hozzam edességes
 hozzád való szeretetem: Iűiön hozzam
 chudalatos, és ki ielenthetetlen izednee
 illatya

SZENT AGOSTON

illatatie, mely örökre való kiüanságot tan
 málzon en bennem, es szíuemből az örök
 életre való forrás vizek nec, eleuen erke-
 nec folyasit terieffe. Veghetetlen vágy
 vram, es azért veghetetlenül szükség
 hogy szeretéssel azoktól, kiket dragala-
 tos vereddel meg váltottal. Emberek
 nec irgalmasságos szeretőie, kegyelme-
 vram, igazságos biro, kinek minden ite-
 letet kezebe adot az Attya, igazságodnac
 bölcheseges iteletiuel, meg változtatod
 el intézed, meltonac, es igaznac talaluan
 hogy ez vilagnac fia az iötettség nec, es
 eiel nec el mulando kardagsagit, es ti-
 szteffegert, tökellertes kiüansággal szer-
 ressec, es keressec, hogy nem mint mi szol-
 gaid szeressünec tegedet mi vrunkat, ki
 által teremtetünec, es meg váltattunec
 Mert ha ember az embert vgy szokta szer-
 retni, hogy egymástul tanul ne lehetse-
 nec: ha az menyaszony völegenyhez
 oly elmeuel ragazkodic, hogy szeretete-
 nec nagy voltaert, semmi nyugodalmat
 ne kiüanyon, es szeretőienec tanul vol-
 tat, nagy banattal szenuedgye: minemü
 szeretettel, minemü igyekezettel es ger-
 ieden

ledezeffel, szükség hogy kedvellyen te-
 gedet igaz istent, szépséges vőlegent az
 kerestyen lelec, melyet magadnac ied-
 zettel hittel, es irgalmaslagoddal, ki min-
 ket vgy szeretettel, hogy meg valtanal, ki
 rettűnc ennit, es effeleket chelekettel?
 E: neha ez vilagi dolgokban bizonyos
 gyönyörűsegec talaltassanac, mind az al-
 taloly modon nem gyönyörkötterne, mint
 benned, mi istenünkbe. Benned győ-
 nyörködic az igaz, miuel hogy szerete-
 ted gyönyörűseges, es chendes. Mert az
 mely lelekben lakozol, minden edessé-
 gel, gyönyörűsegec, es chendességec be-
 töltöd: Vilzontac ez vilagnac, es testne-
 szerelme, szorgalmatos, es haborgo: va-
 lamely lelekben be megyen, bizonyara
 azt chendesen nem hadgya. Mindenkor
 haborkucal kertes, külfömb fele felelemel
 szorgalmasztattya őket: Te vagy azért
 az igazaknac gyönyörűsegec, nemis ok-
 nekül, mert erős nyugodalom vagyon-
 nalad, es fől haborethatatlan élet. Vala-
 ki bele megyen, az vrnac örömeben le-
 pic, es az vtan nem kezd felni, hanem io-
 helen, io leszen dolga, ezt monduan. En

H

nyu-

SZENT AGOSTON

nyugodalmam ez örökeön öröke, itt lakozom, mert valasztottam ütet: csamat mondas: Az yr igazgat engem, es sem nekül nem szükölködöm, brűseges legeltető helyere vit engemet. Edes Christus io Iesus, tölch be kerlec sziumet, oltharatlan szeretetteddel, vgy hogy, mint valami egető lıng, egice szeretetted nec edessegeuel, melyet szamtalan vızec se olthassanac el bennem: Cheleked edesseges vram, hogy szerezselec tegedet, es kiuanlagoddalle verhessem minden testi kiuanlagoknacterhet, ez földi kiuanlagoknak nehezseges butyoriat, es nyalabos köteleket, melyec vıtromlyac, es terhelic nyomorult lelkemet: vgy hogy ezekul meg szabaduluan, illatozo kenetıdben futuuan, szépséges latsodhoz, tölkelletes telyesedesrt, fölseged vezerem leuen, nagy gyorsan meltoztassam el iutni. Mert az kettős szerelem, io, es gonosz, es gyicedes, masic keserő, egy sziumben, es lelekben, eczer mind nem fernec: es azért ha valaki egyebet szeretend kiüölöd, szeretetted nec edessege annal nem találta-
tic

tie, mely szeretet nem kinzo, hanem ör-
 vendeztető szeretet, tiszta szeretet, ti-
 sztan megmarado, örökcön örökre: oly
 szeretet, hogy mindenkor ég, és soha el-
 nem aluszik. Edes Christus, vram Iesus,
 szeretet, en Istenem, geriez föl engemet,
 tökéletes tüzeddel, mely szent, és io,
 szűz, és tiszta, chendes, és bekeleges, hog-
 szeretetred nec edessegeuel meg tellyesed-
 ven, szeretetred nec langiaual föl geried-
 ven, szeretethefelec tegedet en Istenem, szű-
 vem nec telyes voltabol, és belső részeim-
 nec minden rendiből, befoglaluan szű-
 vemben, számban, sőt szemem előtt min-
 denkor tartuan, hogy semmi heűsagos sze-
 retet nec hele ne találtaffec bennem. Hal-
 lyad en Istenem, szemeim nec vilagossá-
 ga halyad, az mit keret halyad, és ad meg
 az mit keret, hogy halgas meg engemet.
 Kegyes, és irgalmaslagos vram, soe szam-
 talan verkeimért ne ted hallatlanna ma-
 gadat: hanem io voltodert fogad be szol-
 gadnak kőnőrgeset, és ad hasznat latnom
 keretsem nec, és kiuanlagomnac, esedezuē
 mellettem, sőt meg nyeruen, dichőleges
 szent Anyád, szépséges szűz Maria, en

SZENT AGOSTON

szonyom, mind az szentekkel, Amen

MITATOSIMADSAG.

hogy Isteni dicberetet talállyunt.

VRAM Christus Attya Istennec iget
 se, ki ez vilagra le szállottal, hogy
 az bűnőket meg valtanad, kerlec teg
 det meg mondhatatlan irgalmasagod
 ért, iobich meg eletemet, chelekedet
 met erőshed, erkölchömet igazechad
 vid el tülém valami aralmamra vagyok
 es kellelen, hanem adgy meg mindent
 valami teczie, es hasznos, mert az fette
 mes nemből fogantatott embert, ki tül
 rethatty meg kiüldötted, hanem chac
 re egyedül: Te vagy az mindenható
 sten, veghetelen, irgalmasagos, ki az hi
 terleneket meg igazettod, es az bűn miat
 meg holtakat meg eleueneted, ki az bű
 nősöket meg változtatod, es nínchene
 Ved el azért tülém valami keduetlen e
 lörted, mert az en szantalan tökellelen
 segimet, iol lattyac az te szemeid. Bochald
 irgalmasagos kezeidet en ream, es ved
 el rolam valami meg bantya kegyesse
 gednee

gednec szemeit: Elötted vram mind e-
 gessgem, es betegsegem: Amazz kerlec-
 tarchd meg, imext gyogichd meg: Gyö-
 gyich vram engemet, es meg gyógyuloc,
 szabadichvram, es meg szabaduloc, chac-
 te vagy az ki betegseget gyógyittasz in-
 teleddel, föl epetted az meg romlotta-
 kot. Mert ha meltoztatol sziumnec me-
 zieiben io magot verni, szükseg hogy it-
 galmassagodnac kezeinel, az ott valo
 verkek nec töuiffet, először ki szaggassad.
 Edeffeges, kegyes, szerelmes, kiuanatos
 szépleges vram isten, tölch be lelke-
 me, sokasagos szeretetédnec edeffeguel, hog-
 semmi ez földi, auagy testi dolgot ne ki-
 uannyac, auagy gondolyac, hanem chao-
 tegedet hordozzalac sziumben, es szium-
 ban visellyeled: Ird meg lelkemben szent
 vyaiddal, edeffeges nevednec emlékeze-
 rit, hogy semmi feledékenséget ne vihes-
 se. Ird meg sziumnec tablain szent aka-
 ratodat, es igassagodat, hogy tegedet
 meg foghatatlan edeffeges vram, szünte-
 len, parancsolatiddal egyetemben, szeme-
 im előt forgassalac: Gyuch föl elmemet
 az tűzel, melyet ez vilagra bohattak es
 akar-

SZENT AGOSTON

akartad, hogy fölörte meg gyuttassék,
 hogy az meg haborodot, es keferedet tö
 redelmes szünetec aldozatyat, mindenap
 be mutathasam, neked en istenemnecc. E-
 des Christus, hatalmas Iesus, valamint ki-
 uanom, valamint edes elmenűel kerem
 ád meg szentseges, es tisztasagos szeretete-
 det, mely engemet be tölchön. Mutassá
 szeretetednecc, niuanyalo ielet, könyűhul-
 latafimnac beűseges folyasat: hogy kő-
 nyűhullatafim tegyenec bizonyagot szer-
 reteted felől, az ocielesnecc, űc beűselyeo-
 szüntelen menyire szeressen tegedet az
 en Lelkem, midőn szeretetednecc edűse-
 ge miat, az könyűhullatastul magat
 meg nem tarthattya. Iol emlekezem Vi-
 ram amaz aitos Anna Afzonrol, ki sa-
 torodhoz ioue fiaert könyörgenni, ki
 ról az itas azt mondgya, hogy az siras, es
 imadsag vitan, orczaia többbe küdembles-
 gre nem változee. De enni erőűl, es
 tókelleretességre, meg emlekezuen, nag-
 faydalomal gyórttettem, es szemermet-
 tességre vittem, műrt hogy igen alat-
 latom magamat fekűmpni: mert ha enyire
 sirt ez aszonyallat, es ilyen tókelleret-
 sen

len meg maradot az sirasban, ki' fiat két
 vala: menire inkab szükséges sirni, es ban-
 kodni Lelkemnek, mely az Istent keresi.
 es szereti, es hozza kiuan jutni? Meny-
 ire szükség sirni, es szópógni affele Le-
 leknek, mely eyel, es nappal az Istent ke-
 resi? Mely Christus kiüöl senkit nem akar
 szeretni: nagy choda ha szamtalan könyű
 hullatási kenyerre nem változtat eyel, es
 nappal. Tekench azért Vram, es könyő-
 rűly raytam, mert az en szíuemnek fadya-
 mi igen meg szaporottanac. Adgő men-
 nyei vigasztalást ennekem, es ne vrald
 meg bűnös Lelkemet, melyért meg hol-
 tal: Ady Vram kerlec belső könyűhulla-
 tásimat, tökéletes indulatodból, melyee
 vetkeimnek kötelit oldozhassac meg, es
 menyei gyönyörűséggel lelkemet töl-
 chec be: ha az igaz, es tökéletes szerze-
 tsekkel, kiket nem köuethetec, mind az
 által az aítatos Aszonyallatokkal, valami
 kizded részt legyec melto országodban
 elvenni. De más aszonyallatnakis chu-
 dalatos aítatossága, iut elmemben, ki
 tegedet, midőn az koporsóban fekünnel.
 kegyes szeretettel keres vala: ki, az A-

SZENT AGOSTON

postolóc tauul futuan, koporsódnul el
nem tauozic vala: ki sziruan, es bankó-
uan ott ül vala, sokaig, es beufegessen kő-
nyezuen: föl ramadasod vtan, soc kő-
nyűhullatással, az koporsónac pusata kő-
sziklaít, vigyazo szeméiuel meg latogata-
ra, ha valahol tegedet lathatja, az kit
buzgo keuanfaggal keres vala: Bizonya-
ra az koporsót gyakorta meg látta vala,
de tegedet fölőtte igen szeretuen, az o-
leg nem vala: Es merrt hogy egyebec föl-
fő szeretet, es szeretuen izirt, sziruan
kereset, es keresuen alhatatosán meg ma-
radot, azért megtoua len, hog előfot meg
talalna, latna, es veled szollana. Es nem
chat ezt erdemle, hanem dichósages föl
ramadasodnachit mondoia az Aposto-
lokna, ű lenne: Parancholatot veen tő-
led, es kegyelmes intest, meny el es mond
meg az en Attyamfiainac, hogy Galylea-
ban mennyenec, ott meg latnac engem
met. Ha azért így szirt, es az szirasban tő-
kelletessen, ez Afzony allit meg mara-
dot, ki az eleuent, halottac kőzöt kere-
ste, ki hitinec kezeiuel tegedet illet valat
hogy szűnyec meg az sítástól, az ketes-
tyen

tyen Lelec, mely tegedet meg váltoltat
 net az egekben ismer lenni, es hogy min-
 denit vitalkodol, sziveben hiszi, es szia-
 tal vallyá? Mert ne bankodgyee, es siri-
 on effele Lelec, mely tellyes Lelekeuel sze-
 ret tegedet, es tellyes kiuanfagal kiuan-
 latni? Szegenyeknek egyetlen egy bi-
 zodalma, es remenlege, kihez soha irgal-
 massag remenlege nélkül nem könyörög-
 nec: cheleked ez irgalmagot velem, ma-
 gadert, es szent neuedert, hogy valami-
 kor felőled gondolkodom, szolloc, itoc,
 nagy oluafoc, felőled beszellec, valami-
 kor emlékezem, előtted alloc, dicheeretec,
 imadlagod, es aldozatot chelekelezem,
 mindeniser szent szined előtt, nagy kö-
 nyűhullatással sirhassac, vgy annyera,
 hogy az en könyűhullatafim, kenyerem
 legyenec ennekem, ciel, es nappal. Holot
 dichőség nec kiralya, minden ioffagos
 chelekedet nec mestere, magad tanetot-
 tal, beszeded, es peldaidd által, szomor-
 kodni, es sirni, monduan: boldogoc az oc
 az kie szirnac, mert űc meg vigasztaltat
 nac: te magad sirtal az meg holt barátot
 don, es fölőtte könyuezetel az el veszen-

SZENT AGOSTON

dő Vatafón: kerlecz azért en Iesusom, azo-
kert az dragalatos könyűhullatafideket,
minden irgalmasagidert, melyekkel el ve-
szteket meltoztattal meg szabadetantien
god az sirasnac malaztyat, melyet fölöttre
igen kiua az en Lelkem, mert aiandekod-
nekül azt meg nem talalom, hanem szel-
ked által, ki az bünös embereknekeme-
ny sziveket meg lagettya, es sirasra meg-
törti. Adgy sirasra valo malasztot, mint
az mi Attyaiknac attal, kik nec nyomdo-
kit kel köuermüne, hogy sirassam magat
mat minden eletemben, mint üdeis sirat-
tac magokat, ezel, es nappal. Azoknac
erdemekert, es imadsagokert, kie neked
keduestec voltanac, es aitarossan szolgál-
tanac, könyörűly nyomorult, es meltar-
lan szolgadon: Adgy főlő, es also ned-
uestecet, hogy könyűhullatafim kenye-
rem legyenec ezel, es nappal, es szent szin-
ned elöt, legyenec az töredelmestegnece tö-
ze által köuert, es velős aldozat, meg öle-
tet szinemnec oltaran, es mint köuert al-
dozat, vitettestec föl gyönyörűseges, szag-
lással. Adgy ki folyo kutat, tisztá kut fe-
fet, melyben szüntelen mosattastec, ez be-
fet.

terveztetet aldozat. Mert noha minden-
estől, magamat (szent malasztod seget-
segem leuen) neked be mutattam, mind
az által, nap estig, sokban meg bantalak
nagy gyarlóságim miat. Adgy azért kő-
nyűhullatásra való malasztot aldor íste-
nem, szerelmes Vram, főkeppen szerete-
tednek szamtaian edessegeből, es irgal-
masságidnac emlékezetiből, keszech
szent színed előtt bizonios asztalt, es ad-
gy trót, hogy valamikor akarom, arról
meg elegendyem: enged nagy irgalmas-
ságot, es io voltodert, hog ez tekente-
tes, es reszegettő poharod, vegye el az
en izomiasagomat, hog Lelkem a irthon
hozzad, es elmém legyen az te szerete-
tedbe, el feletkezuen ez alhatatlan nyo-
morúságot. Haliad Vram Istenem, szí-
uem vilaganac fenicslőge, halyad az mit
keres, es enged hogy azt keriem az mit
halhals: irgalmas, es meg halgato Vram,
ne leg szűket az en vetkeimert, hanem az
te io voltodert, fogadbe az szolgaknac
könyörgeset, keresem nec, es kívánfa-
gomnac véget ad meg, az dichőseges
széplőtelen szűz Marianac erdemert,
szent

SZENT AGOSTON

Szent Aszonyoméért, es mind az soc szü-
zekért, Amen.

EZ IMADSÁGBAN AZ
embernec elmeie inkább töredelmese
segre indul ha ebendészen
mondágyac el.

VRam Iesus, io Iesus, irgalmas Iesus,
ki az mi verkeinkért mehoztartat
meghalni, es az mi igazolasunkért föl ta-
madni: kerlec teged dichőseges föl tama-
dasodért, tamasz föl engemet az verke-
neckoporfoiabol, es minden bűneimnee
firiből, es adgy ennekem mindennap az
első föl tamadasbol valami részt, hogy
föl tamadasodban igazan mehoztartam
részt venni. Edesseges, kegyesseges, sze-
relmetes, dragasagos, kiuanasagos, sze-
seges: föl mentel menyegben nagy hatal-
mas dichősegedbe, es hatalmas kiraly, az
Attya lstenne iobbian ülsz, vony vtan-
nad engemet, hogy vtannad fűsac, dra-
gakenetidnec szaglasiban, fűsac, de meg-
ne fogiatkozzam, tüled vonattatuan. Az
szomiuhozo lelekűnec szaiat, mely te-
ged

Zed kenan, vonniad az felső örökre való
 folyásoknac első segere: sőt vony magad
 hoz ki elő kut fő vagy, hogy onnan an-
 nira haffam, az menire mi voltom szend-
 uedi, kiből örökre ellyec, en istenem, en
 fletem, mert szent, es aldor szaiaddal
 mondottad, ha valaki szomihozic iűnön
 hozzam, es igycc: Elő kut fő, enged szo-
 mihozo Lelkem nec szüntelé belőled in-
 nom, hogy szentseges, es igazságos fogas-
 dadal által, tőlem elő vízec folyanae. E-
 let nec kut feie, tőle h be elmemet gyöny-
 őrt seged nec patakiaual, reszegechd meg
 szíuemet, iozanlagos szereteted nec re-
 szegsegenel, hogy feletkezsem el, az el-
 mulandokrol, es földiekről, hanem szün-
 telen chae rolad emlékezzem, az mint
 meg vagy on irua, meg emlékeztem az
 istentől, es gyönyörköttem: szent Lel-
 kedet ad meg ennekem, kit ieczettenee
 amaz vízec, mellyeket igertel, hogy az
 szominhozoknac meg adez. Enged Vram
 tőkelleres kiuanlaggal es igyekezettel o-
 da kiuankoznom, ahova föl tamadasod
 vran negyuen napon hiszűne hogy föl-
 mentel, vgy hogy, ez vilagi életben, es
 nyomor

SZENT AGOSTON

nyomorusagban, chae test szerent tartsam, de gondolatomban mindenkor ved led legyen nagy kiuansaggal, hogy ott legyen az en szuem, ahol meg b'schülhetetlen, es kiuansagos kenchem vagyom. Mert ez fletnec viz özönebe, holot minden szelueszel, környül hanyattatunc, es holot semmi bizonyos magas hely, es alsas, nem talaltat, mellyen az galambnac laba meg allapadhatnec, es nyughatnec. sohul bekeseg ninchen, auagy chendese, hanem vissza vonnyas, hadac, minden felöl ellensegec, kiul hadakozas, belöl felelmec. Es mert hogy egy reszünec sgi, más reszünec penig földi, az meg rohatando test igen meg terhelli az lelket. Es azért magam barattyá, es tarla az en lelkem, az vtről iűuen, igen meg faradon el lankaduan fekszi, meg szaggartat ez vilagi alhatatlanlagoktul, melyec altal iű, igen chezi, es szomiuhozic, ninchen mit eleiben tennem, mert szegeny, es koldus vagyocsn. Te vagy vram, en istenem, minden iokkal kazdag, es az magassagbeli eledel tellyesettesenec, beises ges osztogatoia, adgy eledet az el faratnac,

nac, fogad hozzád az el hanyattattat, es
 meg szaggattattat epechd föl. Imhol az
 aito előt al, es zörget: Könyörgőe meg
 mondhatatlan irgalmasagodert, melyel
 meg latogattal, hozzanc iűnen az ma-
 gasagbol: nyisd föl irgalmasagos kezei-
 det, nyomorult zörgető szolgadnac, es
 parancholy engedelmes melrosagoddal,
 hogy menyen be hozzád, es nyugodgce
 benned: elegendgyec meg veled, gló, es
 menyorszagi kenyettel, melyel be tely e
 seduen, es erőt veuen, az siralomnac völ-
 gyéből oda föl lépiec, es hozzád valo ki-
 uanlaganac szarnyaiual el ragattatuan, az
 menyei lakohalekre rőpdőzón. Vegye
 föl vram, vegye föl lel kem, mint az Sas-
 keselő szarnyait, es rőpűluen meg ne fo-
 gyatkozzec, rőpűllyón, es iussón el lako-
 heleidnec ekeflegehez, es dichősegehez
 holot az menyei polgaroknac elegettő
 asztalanal, legelteffec az el titkolt legelte-
 rő heleiden, az beűseges parakoc mellett
 nyugodgyec meg vram benned az en szí-
 uem, mely egy neminemű nagy tenger-
 habiaiuat föl dagador, ki parancholta
 az szelekne, es tengerne, es nagy chen-
 deh

deffeg leen: lőy el vram, es iary szinema
 nec habiaim, hogy chendese, es tisztat
 legyenec mindenim, vgy hogy egyetlen
 egy iomat, chae teged apolgassalac, es sze
 memnec edes vilagossagat, szemlelhesse
 lec, minden holygo gondolatoknac vac
 homalya nekül: Szarnyaid arnyekā ala
 fusson vram az en elmeme, ez vilagi izzat
 to gondolatoktul, hogy merteklezes his
 ueségeben el reitezuen, őruendezue ene
 kelye, es mondgya: Bekesegben vagyoc,
 aluszom, es elnyugszom, Alugyec vram
 Istenem könyörgőc alugyec, emlekezre
 tő elmeme, minden gonoszoktul, az ala
 noksagot gyűlölve, s az igazsagot sze
 relse. Mert mi lehet szépségesb, es edes
 segesb, mint ez vilagnac sötetsegeben, es
 keferűsegebe, az Isteni edesseget kiuan
 ni? Az örőc életre fohazkodni, elmevel
 ott tattatni, holot az öröm beűsegeisen
 vagyon, es talaltatiet Edesseges, szerel
 mes, kegyes, dragalatos, kiuanatos, széps
 seges vram, ha latlac tegedet. Midőn ie
 lenem meg szined előtt: midőn telyese
 dem meg szépségeddel, mikor viszes ki
 ez sötetseges tömlőczből, hogy vallast
 egyec

tegyee szent neuednee, vgy hogy ez v-
 tan meg ne törtetessém. Midőn jutoc
 amaz chudalatos, es szépséges hazadban,
 holot az örömnec, es vilagossagnac szo-
 zartya zeneg, az igazaknac haylokaba-
 Boldogoc vram az kie hazadban lakoz-
 nac, örökcön örökee dichernee tegedet:
 Boldogoc, es bizonyal boldogoc, kiket
 valasztottal, es föl vittel, abban az men-
 nyei öröksebbe: Ime vram az te szentid
 vigadoznac előtted, mint az lilium, mert
 be telyesednee hazadnac beusegeből, es
 gyönyörűsedneec patakial itatod őket
 mert te vagy az életneec kut seic, es vila-
 gossagodban, vilagossagot latnac, vgy
 annira, hogy ne meg vilagossitet vilagof-
 sagot te általad, vt lsten, ki vilagossitet ő-
 ket, mint az nap fenlenec sz: szined előt.
 O mely chudalatos, mely szép, mely ked-
 vesec vram mindenut az te házadnac hai-
 loki, fölörte kiunkozic bűnös lelkem
 bele menni. Vram igen szerettem hazad-
 nac szépséget, es dichősegedneec lako he-
 let: Egy dolgot kerstem az vrtulazt ke-
 resem, hogy minden eltemben az vrnac
 hazaban lakhassam. Valamint kiunko-
 zic

SZENT AGOSTON

zic az szomi szaruas, az viz forrasokra
 azonkeppen kivan istenem hozzád iu-
 ni az en lelkem: mikor jutocoda, mikor
 jelenec meg szent szined előtt, mikor la-
 rom meg istenemet, kit szomihoz az en
 lelkem? Mikor latom meg utat az elő-
 nec földében? mert ez halandoknac föld-
 eben, halando szemektul meg nem lat-
 tathatic? mit chelekedgyem nyomorult,
 ez halandosagnac bekoiaual meg köröz-
 tetet? mit chelekedgyem? midőn az test-
 ben vagyunc, az vrtul tauul szarandokot
 zunc, meg maradando lako varasunc itt
 ninchen, hanem iuuendőt keresunc, mert
 az mi szabad földunc menybe vagyon.
 Iay nekem holot szarandoksagom enni-
 remeg hoszabodot, az Cedar lakozoiual
 lakoztam, sokaig iouemeny volt az en
 lelkem: Ki ad szarnyat nekem, mint az
 galambnac, röpülőc, es meg nyugszom?
 semmi edesb nekem, mint az vrtul lenem.
 Az vrhoz ragazkodnom io ennekem. Eng-
 ged vram, mig ez gyarlo ragokban vagoc,
 hogy hozzád ragazkodgyam, az mint
 meg vagyon irua, valaki az vrhoz ragaz-
 kodic, egy lelec űvele, Enged vram nekem

Kiem az elmelkedesnek szárnyait, melyek
 kelföl öltöztetuen, hozzád röpülec: es
 mért hogy minden balra haylo, nem föl.
 hanem fenekre füg, tartoztald elmemet,
 hogy az förtetsegnec völgyere ne esset,
 hogy az földnec arnyekia, környül ne ve-
 gye, es tited igassagnac napiatul el ne va-
 lasztaltec, es az förtetsegnec ködetul be-
 földöztetuen, az fölső dolgokrol valo
 gondolatokrol, meg tartoztaltec. Azert
 az bekesegnec örömere oda föl igyke-
 zem, es az gyönyörűeges tisztalagos vi-
 lagossagnac allapattyara. Tartoztald szí-
 uemet kezeiddel, mért nálad nekül az
 fölső dolgokra nem vitettetic, oda sietec
 holot nagy bekesege orszagol, es veghe-
 tetlen chendesség tündeklic: Tarchad, es
 biriad vram az en lelkemet, es emeld föl
 ütet, akaratom szerent, hogy vezetül le-
 uen, iussón föl az beufeges tartomani-
 ban, holot legelreted Israelt örökce, az
 igassagnac főueuel: A hol vagy, chac gyors
 elmelkedessel, erien el tegedet, mondha-
 tatlan bölcheseget, mely mindenec fölöt
 lakozic, mindeneker folyul hagy, minde-
 neket igazgat: De hozzád röpdőző lel-
 kem nec

SZENT AGOSTON

kemneec locakadeki vannac, paranchos
 rod altal, nemulyanac meg mindeneo
 söt ű magais az en lelkem halgasson, min
 deneket folyul hadgyon, mindeneket az
 mic teremtettenec, folyul mulya, es iule
 son hozza, es chac egyedul benned te
 remptöiebe, hitinec szemeit függesse, hoz
 zad ahichon, hozza tarchon, rolad el
 mekedgyec, teged szemlelyen, szem elei
 ben helhestesse, szíueben forgasson, igaz
 es leg főb iot, öröke meg maradando ör
 rómet. Touabba soc elmelkedesec van
 nac, mellyekkel az aitato lelec legelte
 tio, de chac egyikben sem gyönyörködio
 annira meg sem nyugszic az en lelkem
 mint benned, főkeppen midon chac felö
 led elmelkedic, es gondolkodic: Mely
 nagy szamtalanfaga vagyon vram edesse
 gednec, mely chodalatoskeppen ihles, az
 teged szeretőknec szíuekben, mely cho
 dalatos edessege vagyon szerelmecnec,
 melyel gyönyörködneec azoc, kie nala
 kiuul semmit nem szeretnec, semmit nem
 keresnec, söt chac gondolattyokkal sem
 kiuannac. Boldogoc azoc, kiknec chac te
 vagy remensegec, es minden dolgoc chac
 imadsag.

imadság. Boldog az ki egyedül él, és veszteteg halgat, és fön áll vigyazasaban éiel, és nappal, hogy míg ez gyarló testben leuén, valamennire meg költhassa gyönyörűleges edessegedet: kerlec tegedet amaz iduösseges sebeidert, melyeket szenedel az magas keresztan iduössegünkert, melyekbul amaz dragalatos szent vered ki folyt, melyekkel meg váltattunc, sebesched meg ez bűnös lelkemet, melyre megis mektoztattal halni: Sebesched meg, tűzes, es hatalmasságos mondhatatlan nagy szerelmednec dardaiaual, mert eleuen, es chelekedő az lstenec igeie, es atalhatatob minden két elő tórnel: Te vag az valasztot nyil, es elelleges szablia, ki az emberi szíűnec kemény paifat, hatalmassaggal atal iarod: Liggasd atal szíűmet szeretetednec nyilaual, hogy lekem mondhasa, szereteted meg sebesetted engemet: vgy hogy azon sebekbul, könyűhullatafim beűseget folyanao, éiel, és nappal, üssed vram üssed, ez kemény elmemet, kegyes, es erős szeretetednec kopiaiaual, es melisegetten hatalmas erőd del, belső reszeimet fogd atal, és így fe-

SZENT AGOSTON

iembul hoz beufeges vizet ki, es szemet
 imbul, könyühullatásnae igaz kut felet
 mely szüntelen folyon szépfeges larafo
 nae mondhatatlan nagy kívanságabol, es
 örömebül, hogy siriac eyel, es nappal,
 semminemű vigasagot ez életben be nem
 fogaduan, miglen az menyei agyashaz
 ban meltoztassam, az en szerelmes, szépf
 ges völegenyemet, Istenemet, es vras
 mat latni, hogy ott dichófege, chudala
 ros, es szépfeges orczadat, minden gyö
 nyörűsegekkel telyeslet latuan, mind az
 zokkal, kiket valasztottal, fölsegedet, le
 boruluan imadgyalac, es azon menyei ör
 ömmel be telyesleduen, az teged szeret
 tőkeel fölkiachac monduan. Imhol az
 mit kívantam immar latom, illetem az
 mit remellettem, az mit ohaitottam meg
 nyertem, mert ahoz iutottam az égke
 ben, kit az földön leuen, minden erőm
 ből szerettem, minden szeretetemel as
 polgattam, kihez tellyes szeretettel ragaz
 kottam; üred dicherem, aldom, es imá
 dom, ki Isten leuen, gl, es vralkodic örök
 kón öröke, Amen.

NYOMORVSAGBAN

valo imadsag.

Irgalmas vram, irgalmas kegyes Isten
könyörűly nyomorult bűnösön, ki,
meltatlanul chelekezzic, es máltan szen-
ued, szüntelen vetkezzic, es naponkent o-
storodat erzi, es szenuedi. Ha iol meg gon-
dolom naponkent mennit vetkeztem,
annit nem szenuedec, mert nehezb vet-
kem, könyeb az mit szenuedec. Igaz vag-
vram, es minden iteletid igazac, es bizo-
nyosoc: Igaz vagy vram, es semmi alnok-
sag benned nem talaltatic, meltatlanul,
es kegyetlenül nem büntecz minket bű-
nösöket, mindenható, es irgalmas Isten,
ki midőn nem volnanc, hatalmasul te-
remptettel bennűnc, midőn vetkűnc mi-
at el vesztűnc volna, irgalmas io voltod-
bol, chudalatoskeppen föl epettel min-
ket. Tudom, es bizonyos vagyoc, hogy
ez mi életűnc, valami vakmerő indulatok-
tul, es történetektul nem viseltetic, ha-
nem tuled mi Istenűnc rendeltetic, es bi-
rattatic: Es azért gondod vagyon min-
nyaiunkra, főkeppen szolgálidra, kie min-
den

SZENT AGOSTON

den remen-segeket, chae irgalmas-sagod-
ban helyhez-tettec. Azert alazatos-san kő-
nyörgőc, ne chel-ekedgyel velem bűn-gim-
se-rem, melyekkel haragodat érdem-le-
tem, hanem meg mond-hatar-tan irgalmas-
sagod se-rem, mely ez vilagnac ver-ke-
s-főlyűd had-gya: Vram kie-z külső osto-
kat szok-tad adni, adgy ennekem szűn-te-
len valo belső be-ke-seg sze-nue-de-
st, hogy számbol di-cher-e-
ted ki ne szakad-gyon: kő-
nyörűly vram, kő-nyörűly raitam, az
miné tudod szűk-se-ge-she-c lenni, mind te-
stem-ben, es lelkem-ben, tud-ez min-de-
ket, meg chel-eked-het-tel min-de-ne-
ket, ki örök-ce-
gls, es vralko-dol.

AZ FIV ISTENHEZ

Valo aitato-s imad-ság.

V RAM Iesus Christus, élő Isten-ne-
szent fia, ki az magas ke-re-
sz-tan ki-
ter-iesz-tet ke-ze-
id-de-l, az ha-
lan-do em-be-
rek-ne-c meg va-
ta-sa-gy-
t, az kin sze-
nu-e-de-
st
nec po-
ha-rat, meg iu-
ad, mel-to-
za-
s-sal ez
mai na-
pon se-
ge-
te-
s-sel hoz-
zam len-
ni.
Im-hol en szeg-
eny le-
uen, hoz-
zad iu-
n-c-
ka-
za-

kizdaghoz, nyomorult az irgalmáshoz.
 ne teriec vissza űresen, es meg vtaltatot:
 shezue iüttem elő, ne tauozzam el che-
 len, koplalua iarultam ide, ne lepiem ha-
 tra stel nekül. Es ha minec előtte efzem,
 fohazkodom, enged vagy chae fohazko-
 dasim vtan, hogy sheffem. Leg előz őt
 szépséges Iesus, hatalmasságod előtt, elle-
 nem meg vallom, minden hamisságomat.
 Imhol Vram mért hogy vetkekben fo-
 gantattam volt, es születtem, meg moso-
 gattal, es szenteltél engemet, de én az v-
 tan, nagyob vetkekeel meg förtőztet-
 tem magamat: mert az elkerülhetetlen
 vetkekben lettem ez vilagra, de az szam-
 szandekkel valo vetkekben, vgyan he-
 uertem. De te Vram irgalmasságidrol el-
 nem felelkezuen, ki hoztal az en testi at-
 tyamnac hazabol, es az vetkek nec sator-
 bol, es belem lehellertel, hogy követtne-
 lec az nemzetsegekkel, kie szent színedet
 keresie, igaz vtat iaruan, mulatvan az
 tisztasagnac lilioni kőzöt, es veled le tes-
 lepeduen az szegenységnec magasságos
 vachoralo helen. Es enni iokert haladat-
 lan, az szerzetességnben be iüuen, soe tila-
 I 5 mas

SZENT AGOSTON

mas dolgot chelekettem, sőt gonoszságo-
 kat miuelttem, és ahol az bűnt meg kellett
 volna jobbetanom, az bűnt bűnnel ke-
 rőttem. Ézee Vram az en gonoszságim,
 melyekkel tisztelenetettelec tegedet, és
 magamat be fertőzteté, kit képedre, és ha-
 sonlatosságra teremtetted, kevelsege-
 helyes dichőség, és szantálá sötetke-
 kel, melyekkel boszontatás, és kenztatás,
 szaggatás, és rontatás boldogtalan lel-
 kem. Imhol Vram alnokságim fölyöl-
 hattac az en fejemet, és mint valami ne-
 hez terh, meg nehezűdte en raitam: és
 ha fölséges kezeidet hozzám nem nyu-
 tandod, kinektulaidona az irgalmas-
 mindenkor meg engedni, szükség hogy
 nyomorúságosan, az mültségben el me-
 rűllec. Tekench ream Vram istenem,
 mert imhol boszont az ellenség enge-
 met, monduan. Az Isten el hatta, vram
 na leszec, és meg fogom űtet, mert nini-
 chen ki meg szabadecha. És te en Vram
 meddighalgacz, terűd hozzám, és sza-
 badech meg, valch meg Vram nagy irgal-
 masodert, könyörűly az te fiadon, kit
 nem kichin faidalommal szűstel, és ne-
 czd

nezd gonoszságomat, hogy io voltodrol
el felelkezzel: ki lehet az Attya, ki fiat ne
igyekezzec meg szabadettani, auagy me-
ly fiu lehet, melyet az Attya kegyesség-
nec palczaiual meg ne fedgyent? Azert
Attyam en Vram, noha bűnös legiee,
de fiad vagyoc, mert te teremptetted, es
fól spetetted engemet: El feleytherie
inkab az Anya tulaydon mehenec gyer-
meket? Es bizonyara ha az el felelkezzec
rolais, de te szent Attyam azt fogadtad
hogy el nem felelkezzel. Imhol kialtoc,
es meg nem halgacz engemet, fadyas
mokkal kinosztatom, es nem vigasztalsz
engemet. Mit mondgyac auagy chele-
kedgyem nyaualias, enny vigasztalastól
meg fosztattatot, szent szemeid elől el-
vettetted. Iay mennyi iobul, mennyi go-
noszba esem, houa igyekeztem, es houa
iurget? Hol vagyoc, es hol nem vagyoc?
Kihez fohazkottam, es mast kikben o-
haitoc? Ime imar meg haloc, es az Iesus
velem ninnen. Es bizonyara iob nem le-
telem, hogy sem mint az Iesus nekül leni
nem: Iob nem élni mint élet nekül élni.
Vram Iesus hol yannac amaz regi irgal-
massag

SZENT AGOSTON

massagid, mind végig haragszole en
 am? engeszteltessék kerlec, es könyörölj
 raitam, ne fordech el orczadat tőlem, ki
 engemet meg valtuan, orczadat az vo
 róktól, es pógdózóktól, el nem forditor
 rad. Vallom mert verkeztém, es Lelki
 esmeretem karhozatot erdeml, paniten
 tia tartasom nem rellyes az eleg terelre,
 de bizony dolog hogy irgalmassagod
 folyd hagy minden vetket. Ne ird V
 ram ellenem minden keserűségimet, hog
 íteletbe szaly nyomorult szolgaddal, ha
 nem irgalmassagodna eszamtalan volna
 ual, törőd el minden alnokságimát. Iay
 nekem nyomorultnac, midőn el iű az íte
 letne napia, es az Lelki esmeretekne
 könyvei meg nyilatkoztatnac, midőn fe
 lőlem azt kezdie mondani: Imhol az
 ember, es chelekedeti: mit miuelyec V
 ram Istenem, midőn az egee ki jelentie
 alnokságimat, es az föld ellenem ramad?
 Ime semmit nem kezdetec felelni, ha
 nem szemeimet le fordetuan, előtted al
 loc, reszketue, es orczapirulua? Iay nyor
 morultnac mit mondgyac? hozzád kial
 toc en Vram Istenem: halgatuan mst e
 mesztetem

mesztetem? de ha szolod, meg nem szű-
nic az én faidalmam, ha halgatod kese-
retes keserőséggel gyótródtetem, belől.
Keseregy en Lelkem, mint az őzueg, iffyu-
saganac ferien: iaygas, es sűrű nyomorult.
mert el hagian teged az te iegeyed, az
Christus. Mindenható Istennec haragia
ne tohany en ream, mert soha bennem
meg nem foghatnac. Bizonyara ninchen
egész tetememben oly tag, mely szen-
vedhesen tegedet: könyörűly hogy ket-
sebbe ne essem, hanem ketsebbe esuen
leket vehesse. Mert noha en cheleked-
tem azt, melyből karhottathas engemet,
de te el nem vesztetted azt, melyből id-
űzetterni szoktal. Vram nem kiuanod
az bűnűsűknec veszedelmeket, nem is ő-
uendes az holtaknac veszedelmin. sőt
hogy az halottac sűnenec, meg holtal, es
szent halalod az bűnűsűknec halalat
meg őlte? Es űc, felleged meg haluan, sű-
tenec: könyörgűc Vram, hogy en meg
ne hallyac, midűn imar fűlleged sű, bo-
chad el szent kezeidet menyegbűl, es
szabadech meg engem, ellensegemnec
kezebűl, hogy ne őruendezzene el-
nem,

SZENT AGOSTON

nem, ezt monduan, el nyelyue őtet. Vram Iesus, ki kételkedhetie irgalmasságod felől, kie midőn ellenséged volnani szent vereddel meg váltottal minket, es szent Attyaddal meg bekeleztetel. Imhol Vram irgalmasságodnac arnyeka alatt, szent székedhez iatuloc, bochanatot keruen, kiáltuan, es zörgetuen, miglen könyörűly raitam. Mert ha bochanattal hittal minket, bochanatot, es engedelmis nyertüncazt keruen: Ne emlékezzel Vram igazságodrol ellenem, ki bűnös vagyok, hanem iussion eszedben kegyelmed, teremphet allatodhoz. Ne emlékezzel haragoddal azvetkes ellen, hanem főc irgalmasságid legyenec előtted nyomorult feiem melle: fellekkezzel el az bosszonto keuelyről, es tekenchd meg az nyomorult könyörgőt: Mert michoda az Iesus, hanem iduőzető: Azert en Iesusom, temagad segetsegől tamadgy főc melletem, ezt monduan lelkemnac, en vagyok az te iduőlseged, es szabadságod. En Vram főlőtte sokat mereszlee, sokat telaidonettoc io voltodnac, bolot temagad tanertasz kérni, keresni, es zörgetni. Es azert

azert tanetsodtól interuē, kerec, kerefec,
 es zörgetec. Es vram, ki parancholod, hog
 kerünc, enged, hogy el vehessm: ki ta
 nachuladod hog keryünc, cheleked hog
 meg talallyam: ki tanetsasz hogy zörge
 sine, nittasd meg az zörgetőnc, es cró
 sech meg beteget, epech föl ki el vesztet.
 Tanaszd föl az halottat, es minden erze
 kensegimet, gondolatimat, es cheleke
 detimet meltoztassal reczesed szerent,
 igazgatni, birnia, es hogy ez vran neked
 szolgálhassac, neked ellyec, es magam, ne
 ked adhassam. Tudom Vram chac ebbő
 lis, hogy teremprettel, magammal neked
 tartozom, es hogy meg valottal eret
 tem emberre leuen, többel tartoznam
 magammal is, ha volna dragab morham
 valami: Imhol nagyobb vagy annal, kiért
 attad magadat. Imhol ennel egyeb mar
 ham nincsen, de még ezt sem adhatom
 nalad nekül teneked: de vegy hozzád V
 ram engemet, es vony hozzád, hogy kö
 uetesben, es szeretedben, tied lehessc,
 mint hogy tied vagyoc, állapotomban, es
 természetemben: ki elsz, es vralkodol
 örökecn örökec, Amen.

IGEN,

SZENT AGOSTON
IGEN HASZNOS
imadsag.

VRAM mindenható Isten, ki három
es egy vagy: ki szüntelen minden
nekben találatol, es voltak mindeneknek
előtte, es leszes mindenekben, aldot Isten
örökké: neked aianlom má, es minden
időben lelkemet, es testemet, érzékense
gimet, latsomat, szolasomat, illetesemet,
kostolasomat, es szaglasomat, minden
gondolatimat, változasimat, beszede
met, chelekedétemet, minden külső, es
belső érzékensegimet, es értelmemet.
Emlékeztető elmemet, hitemet, es aian
tatossagomat, hatalmas kezedbe aian
lom, hogy oltalmazad minden napo
kon, es eieken, orakon, es szempillan
takon. Halgas meg engem szent Ha
romsag, es oltalmaz meg, minden gonos
szet, minden botrankozastul, es halalos
büntul, minden olalkodas, es ördögi i
chelkedestul, lathato, es lathatatlan el
lensegimtul, az Patriarchaknac esedez
sekert, es Prophetaknac erdemekert, az
Apostoloknac segetsegekert, az Martiro
moknac

molnac alhatatosságokert, Confessoroké
 nac hitékert, szűzek nec tisztaságokert,
 es mind az soe szentek nec könyörgések
 ert, kie neked keduedben voltac világ
 kezdetitul fogua. Ved ki belőlem elmen
 nec puposságat, szíuem nec töredelmessé
 get ne ueld en bennem: kissebeched ke
 uelységemet, es tókeld meg az igaz ala
 zatosságot bennem: Indech síralomra,
 lagyech meg kemény, es kő szíümet, sza
 badech meg vram engemet, es lelkemet
 minden ellenseg nec inchelkedeferőd, es
 tarch meg szent akaratomban. Tarch meg
 vram akaratomnac chelekedetire, mert
 en istenem vagy. Adgy vram tókellertes
 erzenksegeket, es ertelmet, hogy mel
 seges irgalmasságodat, meltoztassam el
 venni. Jöged azt tüled kernem, az mit
 örömeft hallasz, es nekem hasznomra le
 het. Adgy teljes indulatból való könyű
 hullatast, melyec verkeim nec kötele
 szaggathassac el. Halyad en vram, en iste
 nem, halyad szíuem nec világossága, haly
 lyad, es ad meg az mit keréc, hogy meg
 halgas engemet: ha meg vials, el vesztém,
 ha team tekentesz élec. Ha igazságomat

SZENT AGOSTON

kerdezed, az halálban vgyan meg szago-
sottam, ha irgalmassággoddal ream teken-
tesz, meg szagolodot koporsómból, föl-
tamasztas: Az mit gyúlóls bennem, ra-
uoztasd el tőlem, es az tisztasagnac lel-
ket olch belem, hogy valamit kerendec-
keresemben meg ne banchalac. Ved el
tőlem az mi attalmas, es ad meg az mi se-
gethet. Engedg vram oly oruosságot, mel-
lyel sebeim meg gyógyulhassanac. Ad v-
ram felelmedet, iziuenmne töredelmessé-
get, elmemnecc alazatoságat, es tiszta lel-
ki elmeretet: szenued vram, es akariad,
hogy az atyafiui szeretetet, szüntelen
meg tarthassam, es bűneimről el ne fele-
kezsem, más dolgaiban magamat ne öl-
gyechem. Legy irgalmas lelkemnecc, bo-
chasd meg verkeimet, es gonoszságimat,
legy engedelmes soe bűneimnecc: Lato-
gas meg engem beteget, gyógyich meg
nyaualyasat, cpech meg el lankattat, ra-
masz föl meg holtat. Adgy vram oly szit-
uet, mely tegedet felyen, oly elmet, ki sze-
ressen, erzekenseget mely erchen, fűleket
melyec teged halyanac, izemeket kicre-
ged lassanac; könyörűly raitam listen, kő-
nyörűly

nyörűly raitam, es főlleges szekedből te-
kench ream, szíuemnee sötetseget, vila-
gossagod fenyeffegenec szikraiaual vila-
gosetuan. Adgy vram okossagot meg i-
telni az iot, az gonosztul, es enged, hogy
vigyazo erzekensegim legyenec. Bocha
nattyat kerem vram minden bűncimnee,
kitűl, es ki által, engesztalesem legyen,
az szüksegnec, es nyomorúsagnac ideien.
Szent, es risztalagos szűz Maria, istennee
szűlőie Maria, az mi vtunc Iesus Christu-
nac szent anyja, meltoztassal esedezni e-
tettem annal, kinec valasztot temploma-
ua lettel: szent Mihaly Archangyal, szent
Gabriel, szent Raphael, az Angyaloknac
szent karai, az Patriarchaknac, prophe-
taknac, Apostoloknac, Euangelistaknac,
Martyromoknac, Confessoroknac, Papok-
nac, Levitaknac, Baratoknac, Szűzeknee
es mind az tellyes igazaknac seregi, az
által, ki titeket valasztot, es kinec latafa-
ual őruendeztec, titeket kerlec, hogy
meltoztassatoc en etettem, nagy bűnös-
st esedezni, hogy az őrdőgnectorkabul,
es őrtőc halaltul meg szabadulhassac. Mel-
toztassal vram őrtőc életet nekem adni,

SZENT AGOSTON

nagy irgalmas es kegyes engedelmesse-
 gedett: Adgy Vram Iesus, az egyhazi fe-
 iedelmeknek egyetseget, kiralioknak, fe-
 iedelmeknek, es igazan itelő biraknac,
 chendesseget, es bekesseget: kőniörgo-
 Vram az tellyes kereszteni, es kőzőnfe-
 ges Anyaszentegyhazert, ferfiakert, es A-
 szonyallatokert, szerezetessekert, es vilá-
 gi emberekert, az keresztyeneknek okta-
 roiert, minden benned hiuő keresztye-
 nekert, kie szerezettedert munkaloszna-
 hogy az ioban valo maradaft, meg nyer-
 hesse. Engedy vram az szűzeknek tiszta-
 sagot, Istennek valasztottaknac tartozta-
 taft, hazas embereknek szentseget, pāni-
 tencia tartoknac bochanatot, őzuegyek-
 nec, es aruaknac taplalaft, szegenyeknek
 oltalmat, yton iaroknac visza tereft, ban-
 kodoknak vigasztalaft, az hiu hallottak-
 nac őrókcőn valo nyugodalmat, az baior-
 zoknak iduőssages partot: Az ioknac,
 hogy az ioban meg maradhasanac, az
 ioknac, es kőzep rendbelieknek, hogy
 iobba lehessenec, az verkezőknek, kie
 kőzzid en egyic vagyoc, hogy hamar ma-
 gokat meg iobbichac. O edesseges, es ir-
 gal-

galmaságos vram Iesus Christus, élő Istennek szent fia, ez vilagnac meg változta, mindennek közöt, es mindenben, legnagyob vetkes embernek valloim magamat: azért kegyelmes Attyam, ki mindenneknek fölötté könyörűs, ne idegenech el irgalmaságotdul engemet. Es vram királyoknac kiralya, ki engedelmes vártat chelekedel az emberterbelni hagyuan üter, adgy áitatoságot magam meg iob. betafara, serkench föl elmemet, hogy tegedet keressen, kiuanyon, es tegedet, ki mindenüt, három, es egy vagy, számtelen, mindenneknek fölötté szeressen, fellyen, es kiuanlagodat chelekedgye: Főkeppen azért, vram szent Attyam, könyörgő te neked, ki aldot, es dichőseges vagy öröke, hogy mind azoc, kiknek könyörgesekbe emlékezetbe vagyoc, es rolam iot gondolnac, es Valakie megtartan könyörgesemben magokat aianlottac, de mind azoc, kie valami attyafiui szerettet, es szolgálatot mutattac hozzam, anagy vér szerent való attyamfiai, rokonim, es közelim, mind azokat, kie elnec ez testbe, es az kie meg holtac, irgalmas-

SZENT AGOSTON

sagodban vezetied, hogy el ne vesze-
 nec. Es közönseget az elő kereszttyenek-
 nec. segetseget méltoszással adni, es az
 hiu el aluttakat meg odozuán, öröke va-
 lo nyugodalommal latni, örökeön öröke.
 Imezertis fölötte igen könyörgő, ki kez-
 det, es vég vagy, hogy midőn az en vrol-
 so oram, es napom el közelget, legy ir-
 galmas bitam, az kegyetlen panaszlo, es
 vadolo sathan ellen, es legy öröke valo
 oltalmom, ez alno, es ven ellenseg el-
 len, es enged, hogy az Angyaloknak, es
 mind az szenteknek tarsasagaban, szentle-
 ges paradichomodban elhesse, es meg-
 maradhasse: Ki aldor vagy öröken ör-
 öke, Amen.

AITATOS IMADSAG,

*Christus kénfennvedesene
 emlékezetiről.*

V RAM Iesus Christus, en valtsa-
 gom, en irgalmassagom, es iduöl-
 segem, teged dicselec, neked halat adó,
 noha io volrodhoz nem haszonloul
 noha nem aitatossan, noha igen szara-
 zon

zon, keuant edesegs kőuet in dularid
 hoz, de valaminemű háláadással, noha
 nem olliannal, melyel tudom hogy tar-
 toznom, de megis az menire igyekezhe-
 ricaz en Leikem, azt chelekezi. Szi-
 nem nec remenlege, leikem nec erősege,
 telliesche be hatalmas melrosagod, az
 mit gyengen, meleg erőtlenségem igye-
 kezic, en eletem minden igyekezetem-
 nec vege. Es ha annit nem erdemlettem,
 az mennire tartozom szeretni, mind az
 által, kiuanoc aniera szeretnem, az meni-
 re tartozom. En vilagossagom, te latod
 lelki esmeretemet, mert Vram előtted
 vagyok minden kiuanlagom, es te aian-
 dekozod, mind azt, valami iot, lelki es-
 meretem igyekezic, es kiuan. Vram, ha
 io az mire ihleseddel intesz, sőt mére
 hogy io, hogy tegedet szeresselec, enged
 azt, az mit paranchollz chelekednem. Ad
 gyad Vram, hogy az menire paranchol-
 lod, annira legyen melto, teged szeretni
 dicheretet, es halat adoc, ne legyen győ-
 mölchtelen szent aiandekod, melyet
 kedues akaratodbol attal: Vegezd el
 az mit kezdttel, es az aiandekokatis.

SZENT AGOSTON

melyeket, engem előlucen, méltatlan-
 nal kiuntattal. Fordech irgalmaslagos
 Vram tuniasagomat, buzgofagos szeret-
 tetedre, mert arra vitetic irgalmaslagos
 vram az en könyörgésem, arra valo io ter-
 remhidnec elmelkedese, es emlekezeti,
 hogy szeretetedet beñem föl geriezd. io
 voltod teremptet Vram engemet, irgal-
 maslagod teremptetet, az eredendő bűn-
 ból meg tisztított, mondhatatlan beke-
 seges szennvedesed, az bűnökneerutlaga-
 ban heuerőt, mind eddig el szennvedet,
 nevelt, es vralkodot: varod Vram az iob-
 bertast, lelkemis az töredelmességet, es
 hogy iolélhessen, malasztodnac aiand-
 kat varia. En Istenem, en teremptóm,
 szennvedő, es taplalo Attyam, teged izom-
 iühozlac, teged éhezlec, kiuanlac, hoz-
 zad fohazkodom, es kiunkozom: es
 mint az arua, irgalmaslagos Attyanac la-
 rásatul, meg folytatatot kialtuá, es szüntel-
 siruan, keduességes orczaiat tellies szíuel
 apolgarya, es kiuanya, ig, nem az mint tar-
 tozom, hanem az menyre lehet, kén szenn-
 vedesedről emlekezem, arczol veresed-
 ről, ostorolasodtul, sebeidről giakorra
 em.

emlékezem, miképpen meg őlettel, el
temetettél: elmemben forog dichőséges
fől tamadafod, es chudalatos menibe
meneteled: mind ezeket kefésegnekül va-
lo hittel tartom, es szamkiutefelem nec
nyomorusagit siratom, el ioneteled nec
vigasztalafat remellem, dichőséges or-
czadnac latalafat nagy buzgon kiuanom,
lay nekem hog az Angyaloknak vrat nem
lathattam, az emberrekkel valo nyaias-
sagban alazarost, hogy az angyali nyaias-
saggal az embert reszeltetne, midon az
megbantatot lsten hal valameg, hogy
az bünös elne, lay hogy ez chudalatos, es
böchödhetetlen irgalmassagot, almelkodo-
uan, latni nem erdemlettem. De főkep-
pentegedet ő Lelkem, mért nem iár alaf
az banatnac elességes fegyvere, holot
nem szenuedhetted volna, midon, iduó-
rettód nec oldala az dardauval sebesettet-
nec: Holot nem szemlelhetted volna,
midon az szegekkel szaggattat nec te-
remptód nec keze, es laba, es iduósse-
ged nec vere ki ontat nec: Mért nem
reszegettel meg keferűseg nec könyve-
iuel, midon az epē nec keferűsege-
uel itatt nec: mért nem szanakottal az

tisztaságos szűzecs szent Anyanac, es
 meltsóságos aszonyodnac kelerősegin.
 Irgalmaffagos Aszonyom, minemű forras
 vizec foltanac ki tisztaságos szemeidből,
 midőn latnad egyetlen egy artatlan fia-
 dat előtred kötőzteni, ostoroztatni, es
 szaggattatni? minemű sirafokat hidgyem
 irgalmaffagos orczadon hogy folt, mi-
 dőn latnad szent fiadat, Istenedet, vra-
 dat, az magas kereszt fará, minden veter-
 nekű ki tericsztetni, es testet, mely te-
 steből veteret vala föl, az irgalmatla-
 noktul kegyetlenul szaggattatni? Mine-
 mű szópőgéssel gondolom hogy irga-
 maffagos melyed törtetteret, midőn ez
 hallanad: Aszoniallat imhol az te fiad,
 es az tanetuanynac, imhol az te anyad?
 Midőn az tanetuant, mesteről vened, az
 szolgat, Vr helebe. Vayha az boldog lo-
 sephel, az keresztéről vramat le vehettem
 volna, draga kenetekcel meg kenuem,
 az koporsóban helhez tettem volna, de
 bár hac azt nierzhettem volna meg, hog
 illien draga temetesbē valami részem tá-
 laltatot volna: de bar hac az boldog a-
 szoniokkal, az vellamo Angialoktul ier-
 tem

tem volna meg, az Vtől tamadalanac
kővetet halhattam volna, vigasagomnac
kővetet, regtől varator kővetet: de bar
cnae az Angialnac szajabul halhattam
volnaez beszedet. Ne fellietec, az meg fe
szbit lefust keresitec ti, fel tamador, nin
chen itt. Irgalmassagos, edessages, tisztas
sagos Vram, midőn vyuls meg en cirt
tem, mert nem lattam boldog testedne
rothattatlanagat, mert nem chokolgat
tam az sebeknec beleit, es segekneccigga
talt, mert az örömnec könyűbuliata
iual, az igaz tesztneccsebeit meg nem hin
tettem: chudalatos, bőchülhetetlen, ha
sonletharatlan, mikor vigasztal, es tar
rostac meg engem faydalmimtul: mert
faydalmim tulen el nem tauoznac, vala
mig tanul szarandoc leszec az en vram
tul: lay Vram ennekem, lay az en lelkem
nec, el tauoztal lelkemnecc vigasztaloia,
buchut sem vettel: az vtra indaluan, meg
aldottad az tieidet, en ielen sem voltam,
kezeidet föl emeluen, az fenyes kődről be
fogadtattal az fgegbe, s-nem lattam. Az
Angialoc föl fogadtac, hogy hozzanc meg
teriz, es en im nem hallottam. Mit mond
gyac.

SZENT AGOSTON

gya, mit chelekedgyem, hova mennyei
 Hol keressém űtet, auagy ha talalom meg
 űtet, Kik kerit, Ki ielenti meg szeretem
 nec, mert a szeretettől el lankadtam: meg
 chillapodot, el fogyot sziuem nec vigala
 ga, meuetesem siralomra fordult, restem
 es sziuem el apat: sziuem nec istene, en
 szem az isten örökce. Nem akar lelken
 meg vigasztaltarni, hanem chac tüled en
 edessegem. Mert michodam vagyok ne
 kem az egeken, es kiűőletted, mit akar
 roc ez földön: sziuem hozzád így szol
 lot: teged akarlac, teged remenlec, te
 ged kereslec: Orczadat kerestem, szent
 szinedet kerestem, ne fordich el orczadat
 en tülem. Emberek nec irgalmassagos szer
 tetőie, az niomorult szegeny, chac read
 maradot, az aruanac te leszes segettőie.
 Bizonyos közbe iarom könyörűly raj
 tam, el hagiót aruan. Attya nekül arua
 lettem, az en lelken hasonlo az őzüegy
 hez. Tekench Vram arua, es őzüegy kö
 nyűhullatafimra, melyeket elődbe vi
 szec, meg visza terisz. Azert Vram ieleny
 meg ennekem, es meg vidamuloc, mu
 tasd meg iclé voltodat, es kiuanfagomat
 meg

meg nitem. Nyilatkoztasd meg dichő-
 segedet, es örömem tökéletes lészen.
 Szomiuhozot benned az en Lelkem,
 nagy sockeppen az en résztemis. Lelkem
 Istenhez szomiuhozot, az elő kutfőhöz,
 midőn jutoc, es jelenec meg az vnaeszi-
 ne előt? Mikor iusz el en vigasztalom? Kie
 variac ő mikor latom örömemet, mely-
 lyet kiuanoc? O menyire meg eleget
 dem midőn az vnae dichősege meg iele-
 nic, melyet ehezec ő mikor részegedem
 meg házadnac telyes voltaual, melyhez
 fohazkodom. Vaiha eczet itarnal, gy ő
 nyőrusgednec patakabol, melyet szomi-
 uhozoc. Azomban Vram könyűhullata-
 sim kenyerem legyenec, eiel, es nappal,
 miglen azt mondgyac nekem: imhol az
 te lstened: meg Lelkem azt hallia, imhol
 vőlegenyed. Taplaly addig engem sző-
 pogesemel, vidamech faydalmimmal. El
 iu talam az en meg valtom, mert igen
 io, el sem kesic, mert igen kegyes:
 Dichőseg ű neki örökkön
 örökké, Amen.

BVZGO LELKI 8 R

VENDETESSEG.

Dicberietec az vrat menyeiec,
Tisztasaggal geriedező szeregec:
Halando tesztet kic nem viszeltec
Az gömbölyű egeket szemleltec.

Dicberietec az vrat szép angyalot,
Isten előtt kic szüntelen allatoc,
Indulua ál mindenkor taborotoc,
Vruac Parancbolattyara indultoc.

Dicberd az vrat napnac senyességet,
Szép eyeli lampas bold ekecsége,
Dicberd az te vradat mindenekbe,
Tindeklő chillagoknac égő tűze.

Dicberietec az vrat forgo éget,
Ekes kerekcel iarnan kic süggetec:
Az leuegő égen, el teriet vízece,
Kut chadalnac ez vilagi emberce.

80
SZENT AGOSTONNAC
MAGAN VALO LELKI
beszellese.

AZ ISTEN
NEC MEG MONDHA,
TATLAN EDESSEGERŐL.

EG ESMERLEC VRAM
tegedet, én esmerőm, lelkem nec
erősege, meg esmerlec tegedet:
Vigasztalom mutasd meg magad,
dat, hogy lassalac szemeim nec vilagossá-
ga: Lelkem nec örömmel így hozzam,
had lassalac teged, szíuem nec vigasaga.
Lelkem nec élété, szeretni foglac tege-
det, ieleny meg nekem, nagy gyönyörű-
seges edes vigasagom: Vram Istenem,
én fletem, lelkem nec diadősege, meg ta-
lalalac, szíuem nec kiuanasaga, meg tart-
lac, meg tartlac lelkem nec szerelmé, apol-
garlac teged menyeyi vőlegény, mondha-
tatlan örömem, kin, es belől, birnia fo-
glac teged, örökre valo boldogsag, szí-
uem nec közepin, birnia foglac tegedet.
Bol-

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

Boldog élet, lelkenec nagy edessege,
szeretlee tegedet vram en erősegem,
ram en vastagságom, en gyamolom, es
meg szabadítottom: Keduellee tegedet,
ram lstenem, en segetsegem, es erőse-
nec tornya, minden nyomorúságimban
edes remensegem, apolgarlac tegedet
minden iot, ki nekül semmi io nincsi: de
uenedem veled iobnal jobbal, ki nekül
semmi iob nem találatic. Nyisd meg fia-
leimnec reitec heleit, szent igeddel, min-
den kgt elő törnel elesbel, hogy halha-
sam beszededet. Zenegy vram folyó, es
nagy szozattal, ropogyon, es charagion
az tenger nec telyes volta, indulyon meg
az föld, es mind az benne valo dolgok.
Vilagosch meg az en szememet, meg
foghatatlan vilagossag, villamaz fenyele-
get, es hand el őket, hogy ne lassac az be-
sagot: Samosechd meg az vizeket, es za-
uard föl őket, hogy kut feiknec tessene
es nyilatkozzanac meg az földnec vtolló
fundamentomi. Lathatatlan vilagossag,
adgy vilagossagot, mely teged lathasson.
Terempch vy szaglast életnec szaglasa,
mely vtannad fasson kenetidnec szaglasa
bani

ban: költőlasomat, és izemet gyógyíthat
meg, hogy eresse, és ismerie, valasztis
tegyen, meg mondhatatlan edesfegy-
nec nagy voltatuk, melyet elrejtettél a
szóknak, kielégettetted telyesed. Adgy
oly szívet, hogy tegedet gondolyon, oly
lelket, ki szeressen, oly elmet, ki tisztel-
lyen, oly értelmet, ki tegedet érchen, o-
kosságot, mely erősen, mondhatatlan gő-
nyőrségedhez ragazkodgyec, tegedet
bőlehen, bőlehet szeretet szeressen. O élet,
kinek mindenec élnec, élet, mely nekül
meg haloc, élet, ki által örüendezec, ki
nekül győttódtetem, élető élet, edes, és
kedvesleges, mindenkör emlékezette
melto, hol vagy, ho talallac meg, hogy
magamban el fodgyac, és benned meg
maradhaslac, közel legy lelkemben, szí-
vemben, számban, fülcimbem, és szükse-
gemben, mert szeretetteddel el lankadoz
mert nálad nekül meg haloc, mert teged
tiszteluen, föl tamarztatom. Illarod enge-
met vidamet, emlékezeted gyógyít, de
meg elegettem, midőn dichőseged meg
jelenic lelkem nec élete. Kiuanuan el fog
az en lelkem emlékezetedben, midőn
jelenem meg előtted en örömemre orca

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

dat mért fordettad el tőlem en vigas-
 gom, ki által ōruendezec? szépség hol vag-
 el reitezue, kit kiuanoc? illatozasodat
 vgyan merettem, glec, es vigadoc: teged
 penig né latlac. Szozatorad halló, es meg
 eleuenedem: De mért reited el orzadat
 talam azt feleled: nem lát engem egy élő
 ember, hog elien: de had haliac meg hog
 teged lassalac: lassalac hog it meg haliac
 Né akaroc elni, akaroc meg halni, kiuanoc
 ki mulni, es el oszlani, es Christuffal lenni
 kiuanoc meg halni, hogy az Christust lat-
 hassam, ellenzec elni, hogy az Christuffal
 elhessec. O yram Iesus, ved hozzad az en
 Ielkemet. En gletem fogad hozzad en
 Ielkemet. En ōrömöm vond hozzad szí-
 uemet, edesleges eledelem, ehhefelec te-
 gedet. En feiem vezetly engemet: szem-
 imnec vilagosaga, vilagosoch engemet,
 gónórúfegeszengese, mertekely meg en-
 gemet. Szep illatozasom eleuenech enge-
 met: Istennec igecie könyebech engemet.
 En dichósegem vigasztald meg szolgad-
 nac lelket: Lepiel bele en ōrömöm, hogy
 benned ōruendezheffec, meny bele mond-
 hatatlan edesleg, hogy eresse edeslege-
 det, ōrökce valo vilagosag, fenyesked-
 gyel ūraitá, hogy tegedet ctehen, elmet-

ien, es szeretsen, mert azért nem szeret
vram tegedet, hog ha teged nem erthet,
mert tegedet nem esmer, es azért nem es
mer, miuel hog nem ért tegedet, es azért
nem ért, miuel hogy vilagossagodat meg
nem foghattya, es az vilagossag az sötet
segec közöt fenylet, es az sötetsegec üt
meg nem foghattac. O elmence vilagosi
saga, o vilagozo igazsag, o igaz fenyeleg,
mely meg vilagositas minden embert,
ki ez vilagra iu. Az el iuuor vgan, nem
az szeretot, mert valaki ez vilagot szeret
ti, ilyen ellensegeue lesz n kergesd ki
elmence melifeges sötetsegit, hogy las
son, teged eruen, esmerien teged meg
foguan, es szeretsen meg foguan, mert va
laki esmer tegedet, szeretis az tegedet,
magat el feleituen, inkab szeret maga
nal, el hadgya magat, es hozzád iatul,
hogy oruendezzen felóled. Innen va
gyon vram, hogy nem annira szeretlec, az
mint kellene, mert tellyeszen nem esmer
lec tegedet, es mert hogy keuese esmer
lec, keuese szeretlec, es mert hogy keuese
szeretlec, keuese oruendezec. Es tided
belső örömtul, ez külsőkert el rauozuan,
midőn nalad nekül vagyoc, ez külső dol

SZ: 'AGOSTON MÄGAN VALO
gokban, hamis barátfogokat keresec. Ez
igy nyomorult feiem, az mit chac néked
kellert volna adnom, es szeretetedne
iandekoznom, ez heufagoknak attam: en
azert heufagga lettem, midön az heufag-
got kedueltem. Innenis vagyom, hogy
kelletessen benned nem öruendezzec, es
hozzad nem ragazkodom, miuel hogy
en ez külsőkben, te az belsőkben, en az
idő szerent valokban, te az lelkiekben
az el mulandokban gyönyörködöm, es
elmemuel gondolkoduan ki arradon
teriedec, beszédemmel keueredem, es te
vram az örökce valosagba lakozol, es ö
röket valosag yagy. Te az egben, en az
földön, az földöket keduelled, en az alati
valokat. Te az egieket, en az földieket
es mikor egiesülhetnec meg az ket ellen-
ző dolgoc?

AZ EMBERNEC NYOMOR
rusagarul, es gyarlosagarul.

NYOMORVLT allapatom, mi-
kor lehet görbeségem, egyenlő-
igyes voltoddal: az egyes, es mägän va-
la

Is lakast keduelled vram, en az sokasagot
te az chendesseget, en az kialtast, te az i-
gassagot, en az heusagot, te az tisztas-
got, en tisztatalansagot kóuetec, mit be-
szelyec többet? Bizonyara te io vagy, en
gonosz, te kegyes, en kegyetlen, te szent,
en nyomorult, te igaz, en hamis: te vila-
gosag, en vac vagyoc: te élet, en halot:
te oruossag, en beteg: te óró, en szomo-
rusag: te merő igaz, en tisztan chupan
chacheusagos bűnös: mint minden élő
emberis en velem chac arnyec. Azert en
teremptóm mit szolyac, es beszelyec: ha-
lyad en teremptóm, es alkotom, tetemp-
tet allatod vagyoc: Imhol el vesztet:
tetemptet: allatod vagyoc, im meg haloc,
te alkotmanyod vagyoc, im semmine le-
szec: tőled formaltattam, szent kezeid te
rempettec engemet, es abraztattac, azoc
az keze, mellyec szegekkel fől függesz-
tettenec en erettem, vram kezeidnec al-
komanyat, ne vesd el szemeid elől, te-
kench meg kezeiden való méli sebeidet,
kőnyörgőc. Imhol vram Istenem, szent
tenyereiden fől irtal engemet, olvasd az
izast, es iduőzech engemet. Imhol te-

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

remptet allatod hozzád fohazkodom
 teremptő vagy, vidamich meg engemet
 Alkomanyod im hozzád kialtoc, glet
 vagy, eleuenich meg engem, imhol read
 nezeabraztato istenem, te jeczettel az
 földből engemet, epech föl engemet:
 Legy engedelmes, es bochas meg vram
 ennekem, mert semmie az en napim. Mi
 lehet az ember, hogy szolhasson terem
 ptő istenueh, bochald meg vram, hogy bo
 zad szolloc, bochald meg szolgadnac, ki
 ilyen vrnacmereszszel szollani, de az frük
 seg törüeny ala nem vettetet, az faidalom
 keszeret, hogy szollyac, az nyomorusag,
 melyet szenuedec eröltet, hogy kialchoa
 beteg vagyoc, az oruoshoz kialtoc, vac
 vagyoc, az vilagossaghoz sietec, meg hol
 tam, az elethez fohazkodom. Te vagy
 vram az Nazaretbeli Iesus, oruos, vilagos
 sag, es glet: David kiralynac fia, könyör
 rüly raitam, irgalmassagnac kut feie, köny
 örüly raitam, halgald meg hozzád kö
 alto beteget, által iaro vilagossag, az va
 kor vard meg, nyuch hozza kezeideb
 hogy hozzád meheszen, es vilagossagoda
 ban lasson vilagossagot: Elő glet, terechd
 mes

meg az halottat: Mi vagyoc en, ki veled
szolloc? Iay vram nekem, engedj vram ne-
kem: meg rothad dög vagyoc, férgec ele-
dele, bűdös edeny, tűznec keszeret etket
Mi vagyoc en, ki veled szolloc. Iay Vram
ennekem, bochas meg Vram. En bodog-
talan ember. En afzonyallattul születet
ember, rövid ideig élén, szamitalan nyo-
morusagokkal betelyesedet, nyomorult
ember, minden heűsagokhoz hasonlóa
let, az esztelen okralan allathoz hason-
lettatot, de immar vgyan hasonlóa let
azokhoz. De touab mi vagyoc en? Mely
segesfötetseg, nyomorult föld, haragnac
sa, szidalomra valo éden, tisztatalansag
altal születtetet, nyomorusagban elő, ke-
serűségben meghalando. Iay szegeny fe-
iem mi vagyoc en? Iay miue leendőő ga-
nainac edenie, rothadasnac chigabigaia,
iszonyusaggal, es illattal rakua, vac, sze-
geny, mezetelen, soc szűkség alavetteter,
belső, kilső dolgaimat, iűveteletem, es
ki meneteletem szegeny, es halando em-
ber nem tuduan, kince napi, mint az ar-
niece el megyen, kince élete, mint az val-
tozo holdnac arnyeka el enyefzie, mint

52: AGOSTON MAGAN VALO

az firknac bimboi kőzöt neuekedő virag
 ki nyil. es meg szartad, most viragoz. es
 mindgyart meg alsz. Az en eletem tőre-
 dendő élet, heűsagos élet, oly élet, mely
 mennel inkább neuekedie, annal inkább
 ala szal, mennel touab megyen, annal
 szomzedul az halalhoz közelget, cha-
 lard élet, es arnyekos, az halal törhevel
 rakua. Mast őruendezec, mingyaraft ban-
 kodom: im nem regen latoc vala, mast
 meg betegettem: mast élet, ezentul meg
 haloc: im boldognac lattatom, de min-
 denkor szegeny, mast meuetec, maid fir-
 nia fogoc. Es igy mindenec alhatatlan
 valtozas ala vettettenec, hogy egyarant
 tőkelletességben meg ne maradgyon.
 Egy felől felelem, iminnen retteges, más
 felől ehseg, tul szomiusag, iminnen heű-
 seg, ellenül hideg, oldalul betegség, har-
 tul minden faidalom szaporoszi. Eze-
 vtan az nyughatatlan halal kőuetkezi.
 ki naponkent ezer modon az nyomor-
 rult embereket veletlenül ki viszi, ezt hi-
 deglelessel meg őli, amazzt faydalmokkal
 le nyomia, imezt shel meg emeszi, más
 nyomorultat lanyargassal meg epefzt: ne-
 mel-

melyet vízben, mást kővel meg fojt,
amást tüzes langal ki vegesz, mást az va-
dac meg szaggatnac: imezt fegyverrel,
amást meggel agion ver: nemelyet
nagy hertelen való reműléssel életől
megfojt. Es mind ezecfőlt, leg nagob
nyomorúsag, hogy midőn bizonyos le-
gyen az halál, az ember, életének végét
nem tudgya. Es midőn gondolja, hogy
fő al, meg törtettetic, es remensége el-
vesz: mert az ember nem tudgya mikor,
holot, es mi módon törtennyec halála,
noha bizonyos, hogy szűkseg neki meg
halni. Imhol vram, mely nagy nyomorús-
sagi talaltatnac az embereknek, melyben
enis vagyoc, meg sem felec, mely nagy
nyaualliam, melyet szenvedec, meg sem
faldallom, hozzád sem kialtoc. Kialtoc
vram mig ki muloc, talam ki nem muloc,
hanem benned meg maradoc. Meg mon-
dom azért, meg beizellem nyomorúsago-
mat, meg vallom, es nem szegyenlem,
kelletlen voltomat előtted. Segech en-
gem en erőflegem, ki által föl emelt etem,
legy segetsegül erőfleg, kitől meg tartat-
tom: lűy hozzam vilagossag, me ly által

32: AGOSTON MAGAN VALO

latoc, ieleny meg dichóseg, kiből őruens
dezzec: nyilatkozal meg élet, melyben
gyllec, en vram lstenem.

AZ ISTENNEC CHVD
latos Vilagosságarul.

O Vilagosság, melyet lat vala Tobia
as, midőn be hunt szemmel taner
tya vala fiat, az életnecc vtara. Vilagosság,
melyet lat vala belől Iſaac, holot meg tő
pörödőt homalyos szeme leuen, kiűl
fiának iűuendőt beszélget vala. Az a lat
hatatlan világosság, kinel az emberi
szíűnecc melsege nyilatkozua vagyon.
Amaz világosság, mel'yet lat vala loob,
holot te belől, ű kiűl fiainac, az kőnet
kezendő dolgokat, ielengeti vala: Imhol
mely nagy företségec vannac elmemnecc
melseges orcaian. Te vagy az vilago
ság. Imhol szíuemnecc vizei fölőt, nagy
főretseges haliag, te vagy az igazság
ige, mely altal lettec mindenecc, es ki ne
kül semmi nem let. Oly ige, mely min
den előt volt, es ki előt semmi nem volt
mindent teremptő ige, ki nekűl minde
necc

nec semmi: mindeneket bíró ige, ki nek-
 kől mindenec semmi: Az ige ki kezdet-
 ben mondá, legyen világosság, és vilá-
 gosság len: Paranchold Vram nekem is,
 legyen világosság, és világosság leszen, és
 lassam az világosságot, és meruen mind
 azokat, az mi nem világosság, mert nálad
 nélkül, minden világosság sötétség enne-
 kem, és az világosság helyeben sötétséggé
 helyhez tetnéc, és így világosságotod nélkül
 semmi igaz nem talál tatic: Ielen vagyon az
 teueliges, és heufag, igaz ítelet nincsen,
 hanem mondhatatlan Zurzauat: Ielen talál
 tatic az tudatlanlag, de nem az tudoma-
 ny, ielen vagyon az vakság, tanul az la-
 tas: ielen vagyon az vt vesztés, mész az
 igaz vt: ielen vagyon az halál, tanul az
 élet.

AZ EMBERI TERMÉ- szetnec balandóságáról.

IME Vram, mért hogy világosság nin-
 csen, halál vagyon, de söt nincsen ha-
 lál, mért semmi az halál: holot ű általa
 semmifélegre megyunc, midőn az bűn ál-
 tal, magunkat semmiuc tenni nem irto-
 zunc.

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

zunc. Meltannis vagyon Vram ez, mert
chelekedetünknek igaz erdemet veszté,
midőn semmiue leszűnc mint az folio
viz, mert az semmi naladnekűl let, es mi
semmit chelekeduen, semmiue lettűnc,
mert naladnekűl semmiue vagyunc, ki által
mindenec lettűnc, ki nekűl semmi nem
let. ó Vram igaz ige: ó Istenes, ige: ki
által lettűnc mindenec, ki nekűl semmi
let. lay nekem nyomorultnac ki enni-
szer meg vakultam, mert vilagossag vag-
en penig naladnekűl vagyoc: lay nekem
enniszer meg sebesűltűnc, mert te vagy
az idűősség, es en naladnekűl vagyoc. lay
nekem nyomorultnac ki enniszer meg
esztelenűltűnc, mert te vagy az igaz, en
penig naladnekűl, vagyoc. lay nekem ki
fokszor meg holtam, mert te vagy az I-
let, en penig naladnekűl vagyoc. lay ne-
kem ki enniszer semmiue lettem, mert te
vagy az ige, ki által lettec mindenec, en
penig naladnekűl vagyoc, ki nekűl, sem-
mi nem let. ó Vram igaz ige, ó Istenes
ige, ki vilagossag vagy, mely által let az
vilagossag, ki vt vagy, igazsag, élet, kiből
nem talaltatic teueliges, sötetseg, heűsag,
sem

sempenig az halál. Világosság, kinekül-
 sötetseg vagyón, vt, kinekül, teueliges:
 igazság, kinekül heűség: élet, kinekül ha-
 lál vagyón, es talaltatic: Paranchold V-
 ram szent igeddel, legyen világosság,
 hogy lathassam az vilagot, es tanoztat-
 hassam el, az sötetsegeket: lassam az vtat,
 es kerüllem el az vt vesztest, es reboli-
 gást: lassam az igazat, es vessem meg az
 hamisságot: lassam az életet, es olassam
 magam az halaltul. Nylatkozzal meg
 feniessegeddel Vram en világosságom, fe-
 nyességem, szabadságom, kit felni fogoz
 En Vram kit dieherni kezdec, en lstenem
 kit bőchulni készülőc, en szent Attyam
 kit szeretec, vőlegenym, kinec maga-
 mat meg tartom. Nylatkozzal, nylatkozz
 zal meg világosság ez nyomorult vak-
 nac, ki az halálnac arnyekaban, es sötet-
 segeben ül: es vezetlyed az ű labait beke-
 segnec vtaita, melyeken iariac az chuda-
 latos satornac helyere mind az Isten ha-
 zaig, világosságnac, es vallásnac szozat-
 tiaba. Mert igaz vallas az vt, melyen hoz-
 zad megyec igaz vrra, mely által az re-
 boligasbol hozzád igaz vrhoz megyec.
 mert te vagy az igaz élet nec vttya.

SZ: AGOSTON MAGANVALO
MI LEGYEN SEM.
miue lenni.

MEG valsom azért, meg valsom at-
tyam, egeknek, es földnek vra nyol-
morusagomat, hogy irgalmasagodhoz
iuthassag, mert nyomorulta, es semmiue
lettem, es nem tuttam, mert te vagy az
igalsag, es en veled nem voltam, meg se-
becsetertec alnoksagim engemet, es nem
faydallottam, mert te vagy az elet, es en
veled nem voltam: semmiffegre vittet
engemet, mert te vagy az ige, es en veled
nem voltam, ki által lettec mindenec, ki
nekül semmi nem lett, es azért nalah nekül
semmi lettem, mert semmi az, valami az
semmire viszen, mindenec az ige által let-
tenec, valamie teremtettenec, es mi-
chodassoka lettenec. Latta az Isten, vala-
mit teremtet vala, es fölötte ioc vala-
nac, mindenec valamie lettenec, az ige al-
tal lettec, es valamie az ige által lettenec,
azoc igen ioc, mert ioc, mert mindenec
az ige által lettenec, es nalah nekül semmi
nem lett, mert semmi io ninch az fölső fő-
ne

nekül, hanem mind gonosz az, valahol
io nichen, mely bizonyára chac semmi,
miuel hogy az gonosz, seini nem egieb,
hanem az ionac el vetele, mint az vaklag
nem egyeb, hanem az vilagnac el reitefe,
es vetele. Az gonosz bun azért, semmi,
mert az ige nekül let, Az penig az gonosz,
mely, attul az iotul fosztatic meg, mely
altal lettec mindeneo, valami vagyon: Es
a mic ninchenec, u altala nem lettenec: Mi
don azért mindeneo az ige altal lettenec
az gonoszoc, altala nem lettec, kőuetke
zic, hogy valamie altala nem lettenec, a
zoc nem ioc, mert valamie lettenec altala,
azoc mind ioc, es azért gonoszac, valami
altala nem lettenec, es semmie, miuel hog
az ige nekül let az semmi, az gonosz azért
semmi, mert nem let. De mikeppen va-
gyon az gonosz ha nem let? mert az go-
nosz az ionac el vetele, mely altal az io
let: lenni azért az ige nekül, igen go-
nosz, mely letel, nem letel, mert nala
nekül semmi ninchen. De michoda az
igetul elszakadnis ha azt akarod tudni,
erched michoda az ige: Az lsten igeie
mondgya, en vagyoc az vt, igazsag, es e
let,

52: AGOSTON MAGAN VALO

let, meg fosztattatni azért az igetül, nem
 egyeb, hanem vt, igazság, élet nekül leni
 ni, es azért nala nekül chae semmi, es az
 zert gonosz, mert el valic az igetül, ki al-
 tal lettene minden ioc. El tauozni azért
 az igetül, ki altal mindenee lettene, sem-
 mi nem egyeb, hanem meg fogyatkozni,
 es az leteltül fogyatkozásra menni, mert
 nala nekül, mind semmi. Valamenniszet
 azért az iotul el tantoroszol, az igetül
 magadat el idegenetted, mert ű az ioc, es
 azért semmiue leszes, mert az ige nekül
 vagy, ki nekül semmi nem lett. Mált az
 zert vram meg vilagossáttal engemet,
 igaz vilagosság, hogy latnalac tegedet,
 lattalac, es meg esmerteleg, mert mind
 anniszet semmi lettem, valahanszer tuled
 el váltam, mert az ioc, ki chae magad
 vagy, el feleltettem, es azért gonosza let-
 tem. Iay nekem nyomorultnac, hogy elat
 meg nem esmettem, mert teged el hagi-
 uan semmi lettem De mert kerdezkedem
 ezekről, ha semmi voltam, mimodon nem
 akartalac tegedet esmerni. Tudgyue
 hogy az gonosz semmi, es az mi semmi
 az ugyan ninchen, es az mi nem io az
 ninchen

nincsen, mert chac semmi. Ha azért sent
 mi voltam, midőn nalad nekül voltam,
 mint ha semmi voltam, es mint valami
 vész, anagy baluany, az mi chac semmi,
 melynecfülei vannak vgyan, de nem hal,
 ottá vgyon, de nem szagol, szemei talál
 tatnac, de nem lát, szája vgyon, de nem
 szól, kezei vannak, de nem illet, labái van
 nac, es nem jár, es minden teteminec a-
 brattató jelet vicsli, azoknac erzeke-
 se nekül.

AZ LELEKNEC ESE
 tiról, az vetkekben.

MIDŐN azért nalad nekül voltam,
 vgyan nem voltam, hanem semmi
 voltam, es azért vakon talaltattam, szü-
 ket, es erzeke-eg nekül: mert sem az iot
 meg nem valasztottam, sem az gonósz-
 tul nem futottam, sebeim nec fájdalmac
 nem erzettem, sórtetsegr met nem lathat-
 tam, mert nalad nekül voltam, ki igaz vi-
 lagossag vagy, meg vilagosetuan minden
 ez vilagra iauó embert. így nekem meg
 sebesettette, es nem fájdallottam, von-
 M tac,

ESZ: AGOSTON MAGAN VALO
tas, es nem ezerttem, mert semmi vol-
tam, mert glet nekul voltam, mely az i-
ge, ki által lettec mindenec. Azert vram
en vilagossagom, az en ellensegim vala-
mit akartac, azt chel kettec raitam, ver-
tec, sebesetettec, meg fosztottac, szeplö-
setettec, es öltec engemet, mert el tauo-
tam tüled, es semmi lettem nalad nekül.
Jay vram en gletem, ki alkottal, es terem-
ptettel engemet: en vilagossagom ki ver-
zerlettel engemet, eletem nec otalma-
zoja, könyörülü raitam, es tamasz föl em-
gemet en Vram Isten, remensegem, iofa-
gom, eröm, es vigasagom, niomorufagim
nac ideien: lasd az en ellensegimet, es
szabadech meg közülöc, fuffanac el szü-
nem clöl kiegyülöltec engemet, es ellyec
benned, altalad Mert Vram üc engem lre-
uan nalad nekül, meg vttalanac engemet
l: az iofagos chel kedet nec ruhait ma-
goe kő: őt el osztac, mellyel föl ekefete-
tel vala engemet, vrtat chinalanac raitam,
laboc ala nyomanae, az vetkek nec ganai-
iaual meg ferteztettec szent templom-
dat, pusztan, es szomorun hagianae en-
gemet: ytannoc megyec vala vac, es me-
zetelen

zetelen, és az veteknek kötelivel meg-
 chomoztatot, v'annoc vonlznac vala en-
 gemet kötőkörműd, egy vetekből, mas
 vetekte, és sarból, mas latta, és minden-
 erő nekül megyec vala az kergető köve-
 tec' előtt: Szolga voltam, és az szolgál-
 tot szerettem, vac voltam, és az vaklago-
 kuantam, kötőzue leuen az kötelektől
 nem ittóztam, az keserűt edesnee, az edes-
 set keserűnee hittem. Nyomorult leuen,
 nem elmeritem, és ezec törteneccc, hogy
 az ige nekül voltam, mely nekül semmi
 nem let, ki által mindenec meg tartatnac,
 ki nekül mindenec semie lesznee. Mert
 valamint mindenec általa lettenec, és ki-
 uőlette semmi nem let, így általa minde-
 nec meg tartatnac, mind az földön, égen
 tengeren, és melílegen: az kövec közötis
 egy resz, mas reszhez ű magatol nem ra-
 gad, mint az egyeb teremtetet allatoc kö-
 zöttis, hanem chac az ige által tartatnac,
 ki által lettec mindenec. Hozzá ragaz-
 kodom azért hatalmallsag, hogy meg-
 tarch engemet, mert midőn rűled el ta-
 uoztam, magamban elvesztem, de minel
 hogy en teremptóm te alkortal engemet

SZ: AGOSTON MAGAN VALO
vizontac föl cpetettel. En verkeztem
mégis meglatogattal: en eistem el, de te
föl emeltel: en nem tuttam, de meg tane-
tottal vac voltam, es meg vilagosítottal.

AZ ISTENNEC K^V.

lombféle io tetemeniről.

E N Istenem, niomorult fejem - menni-
re tartozom tegedet szeretni, mi-
radd meg cunekem: mennire tartozom
dicherni, ielench meg, mennire szükség
keduesnec lennem, ielench meg cunekem.
Zórógy vram onnan folyúl erős szozat-
tal, az en belső szíüem nec sülebe, tanech
es szabadech meg engemet, es dicherni
foglac tegedet, ki teremptettel engemet
midõn semmi volnec, föl tamasztal enge-
met, midõn meg holtam volna, el tapla-
laltal minden iauaiddal, ifiusagomrul fog-
na: Ez heaban valo ferget, az bûnben
meg possattat, minden draga aiandekid-
dal neueléd, es taplalád. Nyilatkozat
meg nekem Dauidnac kulcha, ki meg
nyicz, es senki be nem teszi, valakinec
meg nyitod: be teszed, es senki föl nem
nyitya

nyitja, valakinek be teszed: vilagosságot,
 na aytaiat nyisd meg ennekem, hogy
 be mehesse, lathassac, es erthesse, es tel-
 lyes szíuel felőled vallast tehessac, mert in-
 galmasságod fölötté igen nagy raitam, es
 ki mentetted lelkemet, az pokolnac fene-
 ketűl. Vram Istenűnc, mely chudalatos,
 es dichőseges szent neved, ez egész föl-
 dőn, es michoda az ember, hogy meg em-
 lekezzel felőlet: auagy az ember nec fia,
 hogy meg latogatod utet? Vram, az szen-
 tek nec remensege, es erős kő tornyoc: En
 Istenem lelkem nec őlete, ki által elee, es
 ki nekűl meghaloc: szemem nec vilagossá-
 gá, mely által latoc, ki nekűl meg nyom-
 morosom, szíuem nec vigasága es lelkem
 nec öröme, tellies szíuem ből szeretni fog-
 lac tegedet, tellies elmém, es minden bel-
 ső es külső tagaim nac reszeiuel, mert elő-
 szőr szeretettel engemet. Es honnan va-
 gyon ez ennekem, ő mennec, föld nec, es
 az meliseg nec teremőie, ki semmi io-
 ságon nekűl nem szükőlködől: honnan
 vagyon ez, hogy szeretettel engemet? O
 bölcheseg ki az nemaknac szaiokat föl-
 nyitod; ő ige, ki által lette emindenec, ni-

32: AGOSTON MAGAN VALO
 larkoztatsd meg számat, es adgy diche-
 tre valo szozatot, hogy hirdethessem min-
 den io tereménidet, melyeket velem che-
 lekettel kezdettul fogua: Imhol vagy o-
 minel hogy teremptettel engemet, es
 hogy engemet teremptennel, es az tőb-
 teremptet allatid közze szamlalnál, o-
 roktul fogua el rendeltel, minec előt-
 te meg kezdetben valamit cheleked-
 nel, minec előtte az egeket ki terített-
 tened, midőn az melisegec meg nem
 voltanac, az földet nem teremptetted
 volt, az hegyeket föl nem allattad vala,
 az kut feieki nem fakattac vala: Es mind-
 ezeket melyeket teremptettel, minec elő-
 tte az ige által chelekedned, hogy en
 teremptet allatod lennec, igazságos bi-
 zonyos elmerceddel, meg elmeretted, es
 hogy teremptet allatod lennec, akattad.
 Es ez dolog kegielmes Vram, honnan va-
 gyon ennekem magassagbeli Isten, igaz-
 massagos Attya, hatalmassagos teremptet,
 es mindenkor szeled, nichoda erdemem,
 nichoda io voltom nyertes hogy mond-
 hatatlan fölleges szened előt, teccenec
 az en teremptslem: Nem valec, es vala-
 mine

miue teremptel engemet. De mi choda
 valamiue (Nem chóp vizze, nem tűzze,
 auagy madarra, halla, kigioua, auagy
 valami oktalan allatta, nem kôue, vagy
 faua, sem azok között, kie nemec szertent,
 chac vannac, auagy lebernece, es neucked,
 hetnece, es erezhetnece, hanem mind eze
 fölöt akartad, hogy legyen azoc között,
 kiknece engettetet hogy legyenec, mert
 en vagyoc, es azoc között kiknece enget,
 tetet hogy legyenec, neuckedgyenec,
 mert vagyoc, es neuckedem, es azoc kô-
 zül, kie vannac, neuckednece, es éreznece,
 mert vagyoc, neuckedem, es érezec. Es
 nem sokkal, chac nem egyenlôül terem-
 ptetel az Angyalokcal, mert esmeretedre
 valo okossagot, véglec égenlôt vettem. De
 valamenite kisebb esmeretit az ember-
 nec, azért mondam, mert az Angyaloc
 boldogsagos esmeretedet imar el vettec
 színról színre, de en nalam chac remen-
 segben vagyon: űc színról színre, en tû-
 körben, es messzeben latlac, űc tókelletel-
 sen, en chac refából esmerlec.

SZ: AGOSTON MAGAN VALO
AZ EMBERNEC KÖVET
kezendő meltoſagarul.

DE midőn elű az tökellétésség, mi-
den az mi tezből vagyon meg ture-
sűlnee, holot imarszintől szinre meg la-
tunc tegedet. Michoda tarthat meg min-
két hogy chac valamennyire legyűne kő-
sebec az Angyaloknal: kiker Vram az
remesegnee Coronaiával, mely tisztel-
seggel es dichőséggei föl keſetteter, kő-
miel vettel, es meg Coronaszal, kiker V-
ram mint barátidat föl őtte tisztelke: de
mindenben egyenlőke, es hasonloka-
tettel az Angyalokcal mert imertis igas-
ságod mondotta, hasonloc az Angyalok-
hoz, es Istennek fiai. Michodat, chac I-
sten fiaie, miuel hogy hasonloc lesznee az
Angyalokhoz? Bizonyara Isten fiai lesznee
miuel hog az embernek fia, Isten fiaua let.
Azert ezt magamban meg tekintuen,
bizuast mondom, nem chac valamennyire
alab renden vagyon az ember az Angyal-
oknal, nem chac hasonlo az Angyalok-
hoz, de fölsőb, es nagyobb az Angyalok-
nal

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

Christusunc egyetlen egy Vranc, es meg
 valtunc vilagosferronc, es meg szabader
 tonic, által. Kiközbe iatonic te nalad, sz
 meinknec vilagosfetoia, mi elerunc, szab
 dettonc, es egyetlen egy remensegunc,
 ki minket maganal fölötteb szeretet, ki
 által meg kszettetet bizodalmonc va
 gyon nalad, es tókellertes erős remenfe
 gunc, es hozzád valo iatullafunc, miuel
 hogy hatalmat adot, hogy Isten fiaua
 lehessenec mind azoc, kie szent neueben
 hisznec. Dicheretet mondoc Vram szent
 neuednec, ki engemet szent szinedre, es
 abrazatodra tescmptettel, ilyen monda
 hatatlan dichőségnc el vetelere alkola
 matossá tettel, hogy Isten fiaua leherez
 Ezeket az fia nem chelekedhetic, auag az
 köuec, de közönfeggel minden ingo
 goc, melyec mozognac, neuekednec, az
 leuegő, es elterő égen, tengeren, es föld
 dón, miuel hogy hatalmat, nem adot az
 Isten szentigeic által ű nekic, hogy Isten
 fiaua lehessenec, mert okossá goc ninc
 chen, miuel hog ez az hatalomis az okos
 sagban vagyon, mely által az Istenet esme
 riúc, hanem ez hatalmat az embereknc
 attaz

atta, kiket okos lelekben teremtet ha-
sonlatosságarra, és tulajdon szemeire.
Es Vram bizonyata malasztod által em-
ber vagyoc en, és malasztod által fiadda
lehetec, de űc azza nem lehetnec. Honnan
vagyon ez ennekem leg nagyob igassá-
gom, tökelletes magasságom, és minden
teremtet, allatoc közöt való kezdetem?
Honnan vagyon Vram ennekem ez, hog-
fiad lehetec, melye űc nem lehetnec? Te
vagy vram, ki örökce vagy, ki mindene-
ket eczerfminid teremptettel. Egyetem-
be teremptetted az embert, és okralan
allatokat, köveket, és az földneccsazp zöl-
dülését: mert erdemec elöl né vetted őket,
nagy io voltoc, mert mindeneket chae
io voltodbol teremptettel. Egyenlőc
voltac teremptet allatid az erdemekben,
mert semmi erdemec nem volt. Mert ta-
laltatod azért beuebben malasztod az o-
kos allatban, hogy sem mint az töb te-
remptet allatokban? mért nem vagyoc
olyan mint űc közönseggel, nagy űc e-
gyaránc, az mint vagyoc en egyedül? mi-
choda az en erdemem? michoda io tete-
menim? hogy engem vgy teremptettel,
hogy

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

hogy alkalmatos lennec, Isten fiaua v
lo letelre, es útúlócazt meg tagadnad
raul legyen vram, hogy en ezt valyam
Tulaidon chacio voltod, irgalmassagod
chelekette ezt, hogy edesseged nec refel
tereseben lehet nec Az irgalmassag az
melyel semiből teremptettel engemet
engedgye vram nekem, hogy halat ad
hassac mind ezekről te neked, mig it szu
randokslagban budosoc.

AZ ISTENNEC MIN.
denhatóságául.

M I Ndenható szent kezéd, szüntelen
mindenkor egyedül, es egyen
teremptette, az menybeli Angyalokat
es földön chuzo, maszo fergeket, nem föl
segesb leuen amazokba, sem kisseb imei
zekben, mert mint hogy nem külömb
kez terempheti az Angyalokat, azon
keppen leg kissebbic fergek is: es mint hog
más külömb kez, az egeket né alkothatta
azonkeppen külömb kez né teremphet
leg kissebbic zöld leuelet is: valamint sem
fát nem teremphet, egyeb szent kezid
nelvgy chacegy hai szalat sem chinalhat
felet

feierte, auagy feketeue, szent kezéd ki-
 uál, hanem mindenható kezéd, kinec
 mindenec egyenlőűd lehétlegese: Mert
 nem lehétlegesb ű nála egy f'rgeschket,
 mint az Angyalt terempteni: Es nem le-
 hetetlemb az égeket ki terieszteti, mint
 az fánc egy leuelt: nem könyeb nála
 egy haifzalat, mint egy egész testet for-
 malni, sem nem uehez b ez földneec ke-
 rékseget vizen helyhez tenni, mint az vi-
 zeket az földön meg tartani: hanem va-
 lamit akart, mindeneket meg chelekedet:
 valamit akart az égeken, földön es ten-
 g'eren, es minden melisegekben, engemet
 tis minden allati kőzöt, az mint akarta,
 vgy alkotot, hatalmas volt rea, tuttais
 chelekedetit. Bizonyara vram szent ke-
 zed, hatalmas volt, hogy kőue, madarra,
 kigyona, auagy más oktalan allatta te-
 remphetne engem: iolis tutta, de nem
 akarra, mondhatatlan io voltaert. Mert
 nem vagyoc azért en kő, fá, auagy vala-
 mi oktalan allat: mert io voltod ily ren-
 delte, es hogy ily rendelned, erdemim es
 löl nem vettec engemet.

32: AGOSTON MAGAN VALO
AZ ISTEN CHELEKE
detinec meg foghatatlan/sagarul.

Honnan vagyon Vram ennekem
honnan vannac dicheretim, hogy
dicherhesselec tegedet, mert valamint na
lamnekul teremtetted, az mint elöt
tezet, szinten vgy, dicheretted vagyon
nalamnekulis, valamint kellemetes elö
ted: fölszeges Vram szent szined elöt valo
dicheretted, temagad vagy. Dicherienec
vram tegedet minden alkományid, szam
lalhatatlan nagy voltod szerent: meg
foghatatlan Vram az te dicheretted, szin
meg nem fogatic, saynac, es aialaknac
merteke ala nem vettetic, füllekel nem
hallattatic, mert ezec mind elmulnac, de
dicheretted Vram örökec meg marad. Az
gondolatnac kezdete vagyon, elis ve
gezodic, az szorazzeneg, es elmulic, az
fúl hal, mely hallas meg szömic, de diche
retted örökec meg marad, ki lehet azért
az ki dicherhesse? Kichoda az emberek
közöl, hogy hirdesse dicherettedet? diche
retted örökec valo, es el nem mulando. Az
dis

dicherettedet, valaki el hiszi, hogy te magad vagy az dicheret. Az dicher, valaki maga felől el hiszi, hogy dicherettedet nem iarulhat örökké való dicheret, mely soha el nem mulic, chae benned vagy az mi dicheretűnc, benned fog dicheret venni az en lelkem. Mi tegedet nem dicherűnc, hanem magad magadat, magad által magadban, nekünkis dicherűnc vagy on te benned. Igaz dicheretűnkis akkor vagy on, midőn tőled vesztűnc, midőn az vilagosság, helen hadgya az vilagosságot, mert te igaz dicheret, osztogatod az dicheretet. Es valamikor magad, nem tőled varunc dicheretet, mind anniszor dicherettedet el vesztűnc, mert az, el mulando, de az tied örökké meg maradando. Ha ez mulando dicheretet keresűnc, az veghetetlent el vesztűnc, ha az kiannyuc, ez heűsagost ne szeresűnc. Örökké való dicheret vram az, melytul minden dicheret, ki nekül semmi dicheret nincsen. Azert nalad nekül nem dicherhetlec tegedet: Ha velem leszes dicherhetlec tegedet: ki vagyoc vram en magamban, hogy dicherhetlec tegedet?

por,

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

por, hamu vagyoc, meg holt eb, es dögle-
 tetes bűdösség vagyoc en, fereg, es rothad-
 das vagyoc en: ki vagyoc vram en, hogy
 dicherhelselectegedet, vram erősségne
 Istene, minden testne leike, ki az örök-
 ualóságban lakozol? nem de az erőssé-
 gec dicherike az vilagot, auagy az halat
 az életet? te vagy az vilagosság, en erő-
 segec, te élet, en halat? Nem de az he-
 sag dicherie az igazságot? te vagy az i-
 gassag, en emberi allat hasonlouta lettem
 az heűsaghoz: Azert vram dicherhetle-
 ke tegedet: Nem de az en nyomorúságia
 dicherneke tegedet? Nem de az gonol-
 szellet dicherie az io illatozast: Nem de
 az emberne halandosaga, mely ma va-
 gyon, holnap le vetted dicherie tegedet?
 Nem de az rothado ember ald, es di-
 chere tegedet, auagy az emberne fia, ki
 chacfereg? Nem de az bűnben foganta-
 tot, születet, es neveltet dicherie tege-
 det? Holot az bűnősnec szaiaban nem
 kellemetes az dicheret. Azert en vram
 Istene, dicherien teged meg fogharat-
 lan hatalmassagod, meg környekezhe-
 tetlen bölcheseged, es mondhatatlan io
 volrod.

Voltod, dicherien tegedet fölleges kegyelmességed, beuelkedő irgalmasságod örökre való erőd, és istenséged. Dicherien tegedet mindenható erőseged, mond haratlan nagy kegyelmességed, és szereteted, mely által teremptel minket vram isten, lelkemnek igaz csete.

AZ ISTENHEZ FÖL E
melt remenségről.

EN pedig teremptet allatod, szarnyad szarnyeka alatt, io voltodban remen-
lee, melyel teremptetted engemet, segel-
lyed teremptet allatodat, melyet io vol-
tod alkotot. Ne vessen el gonoszlagom
miam, az mit io voltod chelekedet: ne le-
gyen semmire nyomorult állapotom al-
tal, az mit nagy kegyelmességed vezet,
mert mi haszna leszen teremptesednek, ha
rothadással megyet? Inkab heaban alkot-
tad az embereknek minden fiait? Vram
te teremptetted engemet, igazgald az
mit teremptetted, kezeidnek alkotmányit,
en istenem ne viald meg: semiből szer-
zett engemet, vram ha nem vezersz
N ismeg

41
SZ: AGOSTON MAGAN VALO
ismeg semmiue leszec. Mert vram, vala
mint nem voltam, es semiből terempte
tel, így, ha nem igazgacz, magamban
semmie változom. Vram en életem, ne
vesse el gonoszságomban: Ha nem terem
pettel volna, nem volnec, hogy alkortál
im vagyoc, ha nem igazgacz, mindgyár
nem leszec, mert sem érdemim, es io te
temenim nem erőltettene, hogy terem
petel, hanem kegyelleges io voltod, es
kegyelmességed. Vram en Istenem, az
szeretet, mely az terempetre kifizet
könyörgőbition rea, hogy vezérli en
gemet. Mert mit hasznal szereteted, hog
terempetemre erőltetted, ha nyomorula
gimban el kel vesznem, es hatalmas karod
nem igazgat engem. Azon irgalmasság
erőltessen vram Isten, az meg szabadeta
ra valamit terempettel, az mely inde
tot, hogy terempethed, az mi terempetue
nem volt. Azon szeretet győzőn meg
mely meg birt, hogy terempetnel, mert
máskem kissé, mint akkor volt, holot a
zon szeretet remagad vagy, ki minden
kor azonul talaltatol. Meg nem rövidül
tec vram szent kezeid, hogy meg nem
szá

szabadethassanak, meg sem nehezűltes
 sűleid hogy ne hallyanak, hanem verke-
 sen chiekettes ofzlalt közted, es közöt-
 tem: az förtetseg, es vilagossag közöt: az
 halál kepe, es élet közöt: az heűsag, es i-
 gassag: az holdhoz hasonlo változo gle-
 tem, es örök életed közöt.

AZ GONOSZ KIVAN.

sagoknac köteliről.

E ZEC Vram az förtetsegnek arnyeki,
 melyekkel be burettattam, ez meli-
 seges, es homalyos fogházban, melyben
 haniat homloc buruluan fekűzöm, még
 földkelyen az nap, es az arnyekoc el tauoz-
 zanak, es vilagossag legyen erődnee va-
 sagfagan: Az vramac szozattya erőben,
 az vramac szozattya mondhatatlan nagy-
 sagban leuen, mondgya, legyen vilagos-
 sag, es tauozzanac el az arnyekoc, ielen-
 en szarazsag, es az föld neuelen zöld
 fűeket, mely, magas leuen, szent orza-
 godnac igazsagara valo gyűmölchót hoz-
 zon, es érelyen. Vram attyam en lstenem,
 igaz élet, ki által mindenec élnee, es ki

SZ: AGOSTON MAGAN VALO
nekül mindenecholt szamban vannaone
hadgy el engemet az gonosz gondola-
tokban, szemeimnec szemptelenfeget ta-
uoztasd tûlem: Tauoztasd tûlem min-
den gonossagokat, es orczatalan bolond
elmét, ne adgy ennekem, hanem birt-
szuemet, hogy szüntelen felôled em-
kezze: vilagosech meg szemeimet, hogy
lassanae, es elôttéd ôrôkce valo dichôlegy
gel fôl ne fualkodgyanae, hanem alazato-
lon erchenec, nem magoc fôlôt valo chu-
dalatosfagban. Az mi iobbod felôl va-
gyon, azt lassae, bál felôl, melyec tauul
vannaet tûled, ne szemlelyec, szemed bôri
viselyec iarasomat, mert azoc kerdecie
meg az emberneec fiait. Ronch el gonosz
kiuanfagimat, nagy edes voltoddal, mel-
lyet elreitettel azoknac, kie felnec tege-
det, hogy kiuanyalac tegedet, ôrôkce va-
lo kiuanfagal, hogy ez hamissagoktul vo-
nattatuan, es meg chalatuan, belsô izem,
az edessét keferûnec, es az keferût edes-
nec itelye: az vilagossagot sôretsegnec,
es az sôretseget vilagossagnac tarcha,
hogy legyen modgya szabadsagomnac,
enni szamtalan chalardsagos hanyatta-
tot

tot tör, es chaptatoc kőz őt, melyeket ellenfelem keszertet vtainnac szinen, azért hogy meg foghassa az bűnös lelkeket, melyekkel rakua ez egész világ: melyeket az ki iol meg tekintet, szolas nélkül el nem halgatta, ezt monduan, valami vagy on ez világban, vagy testi kiuanaság az, vagy szemeknec heűsága, vagy ez élet nec dőlős keuelysege. Imhol vram, tellyes ez világ minden gonosz kiuanasagok nac foitogato kőtelivel, melyeket keszertec labainknac, es ki futhat el ezec kőzűlt bizonyara chac az, valakitul el veszed az szemnec kiuanasagit, hogy ne kiánya latafanac kiuanasagit, valakitul el veszed az testnec kiuanasagit, hogy meg ne fogattassec az testi kiuanasagtul, es valakitul el tauoztatod, az szemtelen, es bolond esztelen elmét, hogy nagy alnokul meg ne chalattassec ez életnec keuelysegetul. O mely boldog, valakiuel ezt chelekeded, mert vetec nélkül mulic ki ez világbol. Most kerlec azért en iduőzet, tőm, segech engemet, ne effem el ellenfe gimnec orezaioc előt, meg fogattatoc alnoc kőtelekcel, melyeket keszertec

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

az en labaimnac, hogy meg görbehecs,
 es haychac az en lelkemet, hanem iduó
 segemnecc erősege szabadich meg rölöc
 engemet, ne talallianac meuetest belö
 lem az en ellensegim, kie giu'öltec tege
 det: kely föl Vram en lstenem, en erő
 segem, es el o'zlanac az en ellensegim, es
 futamianac el szined előt az kie giu'öl
 tec tegedet, mint az vias el oluad az tüz
 előt, vgy vessene el az bün'ölöc sent szin
 ed előt: es en el teitezsem, szinednecc rei
 tech eleiben, hogy fiaiddal örüendee
 minden iauaiddal be telliesedet. Te po
 nig Vram lsten, az aruaknac Artyoc, mo
 morultaknac gdes Anyoc, halliad fiaid
 nac kialtasit, es teriezd ki szarniaidat,
 hogy ellensegíne előt, alaioc futhassine,
 Iraelnec erősséges tornya, ki nem alu
 szol, nemis suniadofol oltalmazuan lra
 elt: mert nem aluszic, nemis szunaidos
 az ellenseg, mely lraelt ellenzi.

AZ EMBERNEC NYO

morusagarul, es Istennec io tetes
 menyiröl.

OVilágosság melyet más világosság
nem lit, oly világ, melyet más vi-
lág né szemlél: oly világosság mely főtet
feggel illet minden fenyeiséget: oly vi-
lág mely meg vaket minden külső vila-
got, világosság melytől vagy on minden
világosság: Világ melitől minden világ
vagy on, világ, melihez hasonletuan s-
gieb világ, chacsőtetseg, melyhez hason-
letua egieb világ chacteretdekség: oly
világosság, kinel minden főtetseg világ,
kinec minden homalyosfekeretseg világ:
oly világ, mely fölöt, semi vakság nem
ködösködic, semi halyag meg nem tom-
pet, melyet semmi tauulvalóság ki nem
rekeszt, melyet soha semi arnyec el nem
valaszt. 1. Világosság mely mindeneket
meg világosettes, eczerimind, szünte-
len, es egyesen: nyelyen el fenyeiséged
örüenicuel, az melifegre, hogy lassalac
minden felől tegedet temagadba, maga-
mat te benned, es mindeneket alattad.
Ne tauozzal el tődem, hogy ne neueked.
Gienec tudatlanlagimnacarnieki, es meg
szaporodgianac szamtalan vetkeim mert

49
SZ: AGOSTON MAGANVALO
nalad nélkül mindenee főtetsegec enne-
kem, mindenee gonoszac, mert nalad ne-
kül, igaz, egyes, es főlső io nélkül, semmi io
nem lehet. Ezt vallom, ezt tudom Vram
Istenem, hogy valahol vagyoc nalad ne-
kül mindenut gonoszul vagyon dolgom
kiülletted, nem chac magam kiül, de
magambanis, mert minden tellies kaz-
daglag az mi nem en Istenem, ennekem
chac szükség az: hanem meg elegendem
midőn dichőseged nekem meg telennő.
Cheleked azért Vram en boldog életem,
hogy nyomorúságomat valliam előrted,
holot io voltodnac egyességetől, minden
ioknac kut feyerüle ez időszertent való tet-
tető ioknac sokfele letele miat el elzuen
resti erzekenségim által vgyan meg ol-
latattam, es az egytől soe resze sakattam
midőn beusegem, nyughatatlan munka
ala veret, szükségem meg sokasoduan,
holot külömb külömb fele dolgokat kö-
uertem, de tellyességet egyiktől sem ver-
hetem, mert magamban meg változra-
thatatlan Istent, egest nem találac vala, el-
oszthatatlan iot, kit meg találuan semmi
nekül nem szükségködöm, kit meg nyer-
nem

nen semmit nem fádálloc, kit biruan
minden kiuanfagom meg szűnic, holot
telies vagyoc: iay niomorufagnac niomo-
rufaga, midőn niomorult Lelkem tőled
el tauozic, melyel mindenkor beuelke-
dic, es őruendez, es kőueti ez vilagot,
melyel szűntelen szűkőlkődic, es faydal.
Ez vilag kialt, im el fogoc, te pedig Vram
ellenkezel, azt monduan im meg könyecb
betlec, megis gonosfagimnac hailadoza-
sa, inkább kőueti az meg fogyatkozatót,
hogy sem az tellycsettő. Nyilván az en
gyarfosagom ez: lelkemnec igaz oruola,
gyogyich meg ütet, hogy vallast tegyec
neked, lelkemnec iduófflege, telyes izi-
uemből, minden io voltodett, melyek-
kel legeltecz engem iffiufagomtul fogua,
ig időmnec vensegeig? neked könyör-
goc, tennen magadett, ne hagy el enge-
met: tetemptertel engem, midőn nem
voltam, meg váltottal, holot el vesztet
vala, meg holtam vala, az halothoz le-
szalottal, halandosagot magadra vettel,
hogy kirali szolgadhoz iüttel, hogy meg
váltanad, magadat erette attadthogy en
élnec, az halalt, föl vetted, az halalt meg

SZ: AGOSTON MAGAN VALO
győzted, engem föl cseretettel, midőn ma-
gadát megaláztattad. El vesztém volt,
az bűnben elő mentem volt, el adattam
vala, cserettem iúttal, hogy ki váltanal en-
gemet, es annira szeretted, hogy drágala-
tos veredet árul adnad erettem: en ve-
ram magadnal inkább szeretted engemet,
mert meg holtal erettem. Ekkeppen, ily-
lyen drága váltással visza hoztál, az
szamkiütésből, meg szabadítottál az
szolgálatul, ki vontal az bűntetésből,
neueden hittal engemet, szent vereddél
meg bellegeztél, hogy emlékezeted örök-
ke nálam lenne, színeimből soha ki nem
esne, ki erettem el nem valed az magos
keresztfatul: Meg kentel engem azon ola-
jal, melyel kentet voltál, hogy túled Chri-
stussal, keresztynec neveztetném. Imhol
tenyereden meg ieczettel engemet, hogy
szüntelen emlékezetedben legyem, de
vgy, ha enis mindenkor felőled emléke-
zem: es ekkeppen mindenkor szent ma-
lasztod, es irgalmasságod elől vet engem,
mert soc, es nagy veszedelmektől
gyakorta meg mentettel engemet, en
szabadítottam: midőn el tevéledtem, az
igaz

igaz vtra vissza hoztal: midőn verkez-
tem meg dorgaltal, holot tudatlan vol-
tam tanítottal: bankottam meg vigaz-
taltal. ket egben esuen meg erőstetettel,
elestuen föl emeltel, fön aluan tartottal,
iaruan vezértetel, hozzád iúuen befo-
gattal, aluan meg otalmaztal, midőn
kialtottam, meg halgattal engemet.

HOGY AZ ISTEN ^cÖRÖK^c

ke való tekintéssel nezi, az embes-
reknek cbelekedetit.

EZEKET, es soc egyebféle iokat che-
lekettel velem, en vram Istenem,
lelkemnek élete, melyekről gyönyörűse-
ges volna szüntelen szolanom, es gon-
dolkoduan mindenkor halat adnom, es
dicheretet mondanom io voltodert, tel-
lyes szíuemből, elmemből, es erőmből,
külső, es belső tagaimnac minden részei-
ből: En vram Istenem, boldogságos edes-
séget éreznek, es esmernek, valakic ben-
ned gyönyörködnek. De hatalmas sze-
meid, semmi tökéletességet bennem nem
latta.

32! AGOSTON MAGAN VALO
lattanac, szemeid az napnacferét föld
hagyuan, az embereknee minden vrait
tekentec, az veghetetlen melisegeket,
es minden heleken, nezi szüntelen az ior
kat, es gonoszokat. Miel hogy minden
nec fölöt vagy, egyetemben be töltes
mindenüt eppen ielen leuen, mindenek
nec gondgyokat vifeled az mit teremp
tettel, mert semit az oc közzül nem gyö
löltes, valamit alkottal, így az en lepeles
metis, es vraitat eszedbe veszed, es cül
nappal oralmomra vigyas, minden nyom
dokimat szorgalmatosán meg igyezi
uen: örökec valo ör allo, mint ha az es
gekröl, es földrel elfeletkeznel, es teremp
tet allatidra, de egyeb dolgaidrais, mint
ha semi gondod nem volna, chac ream
figgesztetted szemeidet, mert változha
tarlan latalodnac vilagossága, semit nem
nekedic, midön egyet lacz, meg sem fo
gyatkozie, ha mikor sokat, es küdömbör
zóket szemlel sz: mert valamint egyet
tökeletesen, es eppen lacz, azonkeppen
egyenkent mindeneket, noha magoc kö
zöt küdömbörzóket, tökeletesen egya
rant, eppen valokat, eppen latrya szemec
idnee

időnek fenyege. De mindeneket, vgy
 lacz mint egyet, es egyet mint mindene-
 ket, egészen minden ősztal, es változas,
 vagy fogyatkozás nélkül. Azert egészen
 vagy az időnek tellyesüoltaba időnekül,
 engemet egészen szüntelen latuan, min-
 tha egyebet nem kellene nézned: Es így,
 őszalmam mellett állasz mintha minden-
 ekről elfelejtkeztl volna, es mintha chac
 ram akarnal figi elmezni, mert szüntelen
 magadat mutogatod, keszen magadat
 ayanlod, midőn engemet is keszen ra-
 lálasz, valahol történie lennem, el nem
 tauozol, miuel hogy mindenőt vagy, vgy
 aniera hogy akadecnekül meg találhat-
 lac valahova megyec: ki által lehetec, ne-
 vesze el nálad nekül, ki nekül nem lehe-
 tec: Vallom vgyan hogy valamit chelek-
 szem, iobban latod nálamnal, ki chele-
 keszem, mert valamit szüntelen munkál-
 kodom, egyetemben ielen vagy, vgy
 mint örökec való nezőie, minden gon-
 dolatoknac, indulatoknac győniörkőc
 desek nec, es minden chelekederim nec. Es
 törted Vrá mindenkor kiuanfagom, előt-
 ted minden gondolatom. Vram te latod

52: AGOSTON MAGAN VALO
az lelekne csiouetelet, lételet, es menete-
let, mert chae egyedul iteled minden lel-
keket, es ha az gyöker keferu, auag edes,
melyből szep leuelec fakadna: kiüöl, es
teriedne, belől chae magad iteled, lob-
badon magad tudod az gyökereknee
belső veleieket, es tókellertesben vege-
re megy: nem chae az igyekezeter, de
meg gyökere veleier, es belit, igazságos
vilagoddal meg találod, azokat meg
szamlalod, nezed, es föl ieczegeted, ho-
gy meg szes kinec kinec, nem chae igye-
kezeti, es chelekedeti szerent, de meg az
belső gyökernec elreitet beleisrtis mely-
ből az chelekedőnec igyekezeti származ-
nac. Az mire igyekezem midőn cheleke-
szem, valamit gondolok, valamiben gyö-
mörködöm iol latod, fűleid hallyac, le-
meid lattiac, es eszekben veszie, meg iec-
zed, rea figyelmesz, es kőnyuedbe be-
írod, vagy io, vagy gonosz az, hogy az v-
tan az ioft erdemet adgy, az gonoszt
büntetesi, midőn az kőnyuec meg nittat-
nac, es azokból iteltetnec, valami meg
vayon kőnyueidbe írva. Es ne talan-
tan amaz mondasod leszen ott, melyet
nekünc

nekünk mondat: az ű vegeket iol eszem-
ben veszem: es az mit felőled mondanac
Vram: mindeneknec vőget chie ű szem-
leim: mert Vram minden chelekedeteknec
szandekos vőget tekinted inkább, hogy
sem az munkanac chelekedetit. Es midőn
ez szorgalmatooson eszemben vesem en
Vram, erős, es rettenetes Istenem, nagy
felelemel, es pirulással meghaborosom
pironkoduan, minel hogy nagy szükség
vetteter mellenc, hogy iol, es igazan e-
lyűnc, kie mindeneket az minden lato, es
irelő biro előt chelekezűnc.

HOGY EMBER MAGA
altal, Isten malasztia nekűl semit
nem chelekedhetic.

AZ testben lakozo leleknec minden
hato erős Istene, kinec semei az A-
dam fiainac minden vtain talaltatnac,
lázlelesac napiatul fogua holtig, hogy
meg fizes egyenkent chelekedetec sze-
rent, vagy ioc azoc, auagy gonoszoc,
mutasd meg minden akadékimat, hogy
valhassam niomorult állapotomat, mert
magam

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

magam feleltuen azt mondtam, hogy semmi nekül nem szükölködöm, kardag lennem, nem tuduan hogy niomorult szegény vagyok, vac, mezetelen, szegény, és könyörületes. Azt hittem hogy valami vagyok, holot semmi nem voltam, mondd, bölche leszec, és ime esztelennek találtattam. Gondoltam okosnakis magamat lenni, és ime meg chalattam, máltatom hogy mind chacz te aiaandekod, mely nekül semmit nem chelekedherino, holot Vram ha az varast nem otalmazandod, chacheaban munkalofzie az vigyazo. Így tanertal meg engemet, hogy meg esmernem magamat, el hattal, meg probaltal, nem magadstt hogy meg esmerne engemet, hanem magamstt hogy meg esmernem magamat, mert az mint jelentem Vram, azt hittem hogy valami lehessen belőlem, gondoltam hogy magamaltal elég legyen mindenre, ezembe nemveuen, hogy fölfeget vezertenne engemet, mind addig, mig valamenire meg vonad tőlem magadar, és magamban el esem, akkor latam, és nyuan meg esmerem, hogy engemet vezertlettel, és

hogy

hogy elestem, magamtul rőrtent, hogy
fől kőlttem, irgalmassagodból: Meg ny-
lakoztatad szemeimet, es fől serkentel,
világosetuan engemet, ottan meg tapa-
sztalam, hogy kesertes alá vettetet em-
berneec minden élete ez földön, es hogy
előtted nem dickekedhetic ez testben,
egy élő emberis, meg sem igazul minden,
eluen: mert vagy loc, vagy keues, mind
főlseged aiandekia, minden mi kazdag-
ságunc, chac bűn: miből dickekedhetic a-
zett minden test? nem de az bűnről? Ez
nem dichőség, hanem nyomorúság. De
nem dickekedhetike az iobul? nem de
masebol? Tied vram az io, tied az dichő-
ség, mert valaki maganac dichőseget ke-
res az tiedből, es nem teneked, lopo, es
latoz az, hasonlo az őrdőghöz, ki dichő-
ségedet igyekezet elorozni, mert valaki
aiandekiből akar dichertetni, es dichő-
ségedet nem keresi, hanem chac magact,
effele noha aiandekidert dichertesse az
emberektul, de tőled vgyan szidalmazta
tic, miuel hogy aiandekiből nem dichő-
ségedet, hanem tulaidonát keresi: valaki
penig az emberektul dichertetic, tőled

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

szidalmaztatuan, ítelet napian előttem,
 az emberektől meg nem otalmaztatva,
 meg sem szabadul, tőled el karhoztat-
 tatot. Azert en vram, ki még anyam me-
 heben formáltal engemet, ne engedgy
 effele szidalomban esnem, hogy orozam-
 ra hanyjac, mint ha igyekeztem volna
 dichőségedet el orozni, mert szükség,
 hogy tied legyen az dichőség, mienc az
 orozá pirulas, es nyomorusag, de min-
 den gonos, ha raitunc nem akar sz kőnyő-
 rülni: Vgy vagyon vram kőnyőrüls min-
 denken, es semit azokból kiker teremp-
 rettel nem gyűlöls, es ioszagodbul reszel-
 tecz, aiandekiddal kazdagertuan vram
 bennünc: mert szereted az szegenyeket,
 es meg kazdagettod minden iauaiddal.
 Imhol vrá nijomorušac te fiaid vagu-
 kisdod seregechke, nyisd föl kapuidat, es
 gnni fognac az szűkölködőc, be telyesed-
 uen dichernec mind azoc, kic keresnec te-
 gedet. Tudom vram, vallom is tanerased-
 vtan, hogy chac azoc, kic szegenyeknec
 esmeric, es valyac, előttem magokat, kaz-
 dagulnac meg, mert valakic magokat
 kazdagoknac velic, holot szegenyec, min-
 den

den kázdagfagidtul ki rekesztetnec. A-
zett vallást teszec vram, en lstenem sze-
gessegemról, es legyen fölsegede telyes
dichőseged, mert minden io valami io al-
talam lett, chupan chac te aiandekod. V-
tam vallást teszec, valamint oktattal enge-
met, semi egyeb nem vagyoc, hanem me-
rő heűsag, halálnac arnyeka, es nemine-
mü lőterseges meliseg, beaba valo űres
föld, mely aldomasod nekűl semit nem
teremphet, gyűmőlehet sem hozhat e-
gyebet pironkodasnal, bűnnel, es halál-
nal. Ha valaha valami iofzagom volt,
mind túled vettem, valamiuel biroctied,
es túled vagyon, de midőn el estem, min-
denkor az sarban fekűnnem, ha föl nem
emeltel volna, mindenkor vakon talál-
tatnam, ha meg nem világosítottal vol-
na engemet. Hogy el estem, soha föl nem
kőlttem, ha kezeidet nem nyitottad vol-
na, midőn föl támasztottal, szűntelen el-
estem volna, hanem tartottal volna, gy-
kran el estem volna, hanem vezérlettel
volna. Ekkeppen vram malasztod, es ir-
galmassagod, szűntelen előlvet engemet,
meg szabadetuan minden gonosztul,
O 2 meg

SZ: AGOSTON MAGAN VALO
meg valtuán az elmultakból, es etöföc-
uen az következendőktől, el vagdaluan
előttem az bűneckötelit, el vöuen min-
den bűnre ingerlő okokat, es alkolmatol-
fagokat, mert ha ezeket velem nem che-
leketted volna, ez világ bűnben keue-
rettem volna. Tudom vram, hogy oly
vetec ninchen, melyet az ember cheleke-
det, hogy más ember azonokat nem che-
lekedherne, ha az teremprő Isten el ra-
uozig, kitul az ember teremtetet: mert
te igazgattal vram engemet, es ennekem
hogy az hazaslag töresben, es egyeb fe-
le bűnökben ne keuerednem, malaszt-
tot, es irgalmassagot engettel.

^c ^e
AZ ÖRDÖGRŐL, ES SZAM-
galan kiseretetiről.

IME az kiserető nem vala, es hogy ne
lenne cheleketted: idő, es alkalmas
hel nem talaltatec, es hogy ne talaltatne-
chac egyedul miueled. Ielen Ien az kiser-
ető, alkolmatos idő, es hel a datec, de hog-
neki ne engednec, meg tartoztattal. El
időc

ióue az főtetleges kesértő valamint va-
 gyon, es hogy utet meg ytalnám enge-
 met megerősítetettel. El ióue az főlfegy-
 verkedet kesértő nagy erővel, de hogy
 mitam győzedelmet ne vehetné, meg
 zablad útet, engemerősítuen. El ióue
 az kísértő, világosságnac Angyalaua val-
 tozuán, es hogy meg ne chalna, meg fed-
 ded útet, es hogy elsmernem, meg világos-
 sáttal engemet: mert ű amaz mondhatat-
 lan nagy Sarkany, veres, borzat, az idős
 kígyó, ki őrdógneec, es Sathannac hivat-
 tator, hét feie leuen, es tíz szarua, kit tes-
 temptetel, hogy az mondhatatlan ten-
 gert ingerlie, es iaczottassa, melyben szá-
 talan allatoe rópósneec, őregeec, es kichiñeec,
 az az, külömb fele nemű őrdógóc, kie ciel,
 nappal egyebet nem chelekeksznec, hanem
 hogy környűl iaruán, keresie az kit meg-
 emeszeheffenec, ha ki nem szabadetted
 űket, mert ű amaz regi Sarkany, ki az pa-
 radichomnac gyóniőrűsegeben termec, es
 kezdetec, ki mérges farkaua, az egneec
 harmadic refzet chillaginal vonfza, es
 azokat az földre bochatya, ki mergeuel
 az földneec vizeit meg főrtózteti, es vesz-
 ti,

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

ti, hogy az iuo emberek meg hallianact
 ki az araniat vgy tetieszt mint az farto
 azon bizakoduan, hogy lordan vize, ka-
 romlo szaiat alral follia, es ki azza let,
 hogy senkitol ne fellyen. Es ki otalmaz
 meg mardozasatol ki teriet szaiatul hat
 nem chace en vram, ki ez nagy Sarkan-
 nac fejt meg rontottad? Segely vram
 bennunc, teriedz ki reane szarnyaidat,
 hogy szine elol az Sarkannac, szarniaid
 ala futhassunc, es paisoddal otalmaz meg
 gonosz szaruaitul, mert minden igyeket-
 zete szuntelen chace ez, hogy az tuled te-
 rempteret lelkeket el nyelye. Es azert
 kialtunc hozzád mi istenunc, szaba-
 dech meg minket, ez mindennapi ellen-
 segunktol, ki, vagy aluszunc, auagy vigya-
 zunc, eszunc, de akarmit chelekedgyuno
 minden módon, eyel es nappal raitunc
 minden mestersegevel, es chalardsagial,
 neha nyiluan, neha titkon, merges nyilait
 ellenunc igazgattya, hogy lelkuinket el
 veszeffe, es meg ollye. Mégis vram oly
 gonosz az mi esztelensegunc, hogy neha
 szuntelen lassuc az Satannac fol tator szai-
 at, mellicel kesz el nyelni bennunc, még
 is

zisafuszunc, es tuniasaginkban puhasko-
 dunc, mint ha bizuast iarhatnane, es sza-
 badon elötte, ki egyebet semit nem ki-
 uan, hanem hogy veszessen bennunc.
 Mintellenfeg, hogy ölyön, szüntelen vi-
 giaz, alomnekül: mi pedig magunc otal-
 mara, almunkbol nem akarunc fölferken-
 ni. De ime labainc előtmeni szamtalan
 fele tört hant, es vetett minden életünket
 külömb fele czaptatokkal, es lépkekkel,
 hog lelkünkbe veszessen, be töltué. Azert
 ki leszen szabad akadekot szerzet az kaz-
 dasagban, tört vetet az szegenisegben,
 lepet hant erelünkben, italunkban gyö-
 niörüsegünbe, almunkban es vigiazalunk-
 ban, beszédinkben: nehez hághot emelt
 minden chelekedünkben, es életünkben
 tartoztato gonosz közőket hintet. De
 en vram szabadech meg minket, az va-
 daszoknachaloytubes minden keszeret.
 tö beszédétől, hogy dichereret adhasunc
 neked monduan, Aldot az vr, kit raga-
 domanyul nem ada ellenfegüné flesfo-
 gay körze: lelkünk mint az veréb az ma-
 daras haloiabul ki szabadula, el szaggat-
 tatec az hallo, es meg szabadulanc.

SZ: AGOSTON MAGAN VALO
HOGY AZ ISTEN, VI
tagossaga az igazaknac.

A ZERT vram Istenem, es vilagossagom, nilatkoztasd meg szememnek hogy lassac, es vilagodban iartuan, ne akadgiac meg ellenlegemnecc, köteleben Mert vallyon ki kerülheti el szamtalan hant les helyeit, es ellenző haloit, ha nem latangiat es ki lathattya, valakit vilagodal meg nem ekeszerttes? mert ű az sötetsegeknecc Attya, haloit vgy reitegeti sötetlegeben, hogy senki el ne kerülhesse valaki azokban az sötetsegekben talaltaric, mert azoknac az sötetsegeknecc valakie fia, vilagossagodat nem lattya, melyben az ki iar, soha nem fel, mert valaki nappal iar, meg nem ütközi, de az ki eiel iar, meg serfzi, mivel hogy vilagossag, ű benne nem talaltatic. Vram te vagy az vilagossag, es az vilagossag fiainac, vilagossagos fenyelege. Te vagy az nap, ki el nyugouast nem tuez, melyben fiad minden serelem neküd iarnac, es ki nekül valakie iarnac, sötetsegekben vannac, mivel hogy

hogy teged ez föld kereksegenec vilag-
 iat, magoknal nem talállyac. Im napon-
 kent lattyu, mennel touab tauozic va-
 laki róled igaz vilagossag, annal inkab
 minden bűnökben be keuereszic, es men-
 nel melyebben az főtetsebben vagyon.
 annal keuesbe lattia az vton el hant ró-
 róket, et köteleket, azért keuesbet ősmet,
 gyakotrabbis el ragattatic, es esic azok-
 ban, de az mőrettenetesb, effeset nem
 tudgya, valaki penig maga eseset nem
 erti, annal keuesebbe gondolkodic az föl-
 kelestről. Tepenig en vram Istenem elmen-
 nec vilagossaga, most imar vilagosech
 meg szemeimet, hogy lassalac es ismeric-
 lec, hogy haníjat homloc ellensegim előt
 el ne effem, mert azon munkalkodic az
 mi ellensegűnc, hogy vgyan ki gyomlal-
 lion bennűnket, kit, kerűnc tegedet, tegy
 semmive szinűnc előt, es oluadgyon el,
 mint az vias közelgetuen az tűzhöz:
 mert vram ű az első, es vtolso lator, ki
 tanachot tartot hogy dichősegedet el
 touailana: holot föl fualkoduan, es emel-
 keduen meg hafada, es orczaiara alla esec
 es le veted ütet, az szentseges helitől, es

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

az tűzes kőneknek közepiből, mellyek
 nek közepin iar vala: Es mast en elettem
 Vram Istenem, miutra le eset, nem szűnve
 fiaidat haborgatni. Es bősűságodra föl-
 leges kiraly igiekezie teremptet allato-
 dat el vesztetni, mellyet mondhatatlan
 io volrod abrazatodra teremptet, kit ke-
 nelisege miat el vesztet: De mi erőssé-
 gűncronch meg ütet, minec előtte min-
 ket iuhaidat meg emeszen, es világosch
 meg, hogy Iathassuc az kőteleket, mel-
 lyeket készített, es ki szabadulhassuc
 hozzád ő Izraelnek örüendetessége. Es
 mind ezeket en vram iobban tudod, ki
 iol csmered versengestet, es kemenyeg
 haythatatlan nyakat: Ezt sem vgy beszé-
 sem, mint ha ütet mutogatnam, holot
 mindeneket lach, es semmi gondolat na-
 lad titkon ninchen, hanem fölsegédia-
 bai előt ellenségem ellen panaszt re-
 szec, örökce valo biro, hogy ütet tartoz-
 tald, es minket fiaidat iduózech, kiknek
 erőssége vagy egyedűl, mert vram földe-
 re alnoc, chauargo, es igyenetlen az mi
 ellenségűnc, es chauargo vrai, könnyen
 meg nem csmerttetnec, sem abrazattya-
 nac

nacszine, hanem ha meg világosítottas,
 mert maít imit, maít amot nagyon, neha
 barannac, neha farkasnac, neha sötetseg-
 nec, neha vilagnac ielenti magát, es min-
 den redbeli szinebbe, helekbe, es időbe,
 az dolgoknak változati szerent, külö-
 böző kisereteket rendel. Mert hogy az
 szomorvakat meg challya, vis bankodie,
 hogy az öruendezőket meg iaczottassa,
 vignac ielenti magát, hogy az lelkeket
 meg chalhassa, világossagnac Angialana
 változic, hogy az erőseket meg nyomia
 barannac lattatic, hogy az szeledeket,
 meg emesse, farkasnac ielenie: Ezeket pe-
 nig chelekeszi az külömbféle kiseretek
 necszine alatt, nemelieket eyeli felelemel
 retteget, nemelieket nappal valo rópól-
 ló nyilakcal, nemelieket az sötetsegben
 valo dolgokkal, nemelieket az déli ör-
 döggel: mind ezek nec meg esmeretire,
 ki talaltatic alkolmatos: chalard rauassa-
 git, ki esmerheti t ruhaianac szinet, ki ni-
 latkoztattia meg: es fogainac gömbölyű
 seget, ki tudhattyar: ime mörges nyilait
 tegezében el reitette, es alnok kötelit vi-
 lagossagnac szineuel be fedezte, melyet
 nagy

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

nagy nehezen esmerhetni meg, hanem
 ha tőled vram mi remenlegűnc, meg vi-
 lagos ettartunc, hogy mindeneket lathat-
 sunc. Mert nem chacz az testnec chelekede-
 riben, melyec nagy könnyen meg tapasz-
 taltatnac; nem chacz vetkekben, de meg
 az lelki chelekedetekben is, fölötté esne
 retlen melifeges akadekokat reiteget, es
 az iofagos chelekedeteknec szinc alatt,
 minden vetkeket, fölöttöt, es az vi-
 lagosságnac Angyalaua változic. Ezekkel
 es főc szamtalan akadekokcal igyekezic
 ellenűnc, az Belialnac fia, az Satan: ő ha-
 talmas lstenűnc, ki mast orofalany, neha
 Sarkán nilnan, es alatomban, kin, es ben-
 eyles napal inchelekedic, hogy lelkin-
 ket elragadhassa. De vram ki meg val-
 tas, es hatalmas minden benned remen-
 lőket, szabadich meg tőle, hogy ű maga
 felől faidalmat szenuedgyen, fölseged pe-
 nig gló lstenűnc, aldattással, es dichőül-
 tessel mi bennűnc.

AZ ISTENNEC 10
 tetemenyiről.

EN pedig szolgáló leányodnac gyermeked, ki magamat kezeid alá ajánlom, nyomorult diheretímél, vállast tevéte neked, telyes szíüemből en szabadítottom, és elmemben hozom minden vélem tet iauaidat, melyeket chelekettél velem iffuságomtól fogva, minden életben. Tudom vram, hogy az haladásadarság fölötté vtalatos előtéd, mely minden lelki gonosznac gyökere, és valamiszarazto szel, minden ior el egeruen, irgalmaságodnac kut feiet be rekesztuen, melyel az meg holt chelekedetec, többször meg nem halnac, és az elő chelekedetec meg halnac, hogy többször meg ne találtaffanac. Azert vram halat adoc neked, hogy hala adarlannac ne találtaffam en szabadítottom, mert meg váltottál engemet. Hanfzer nyelt volt el imar amaz Sarkany engemet? de vram, torkából ki vontal. Hanfzer vetkeztem ellened, és ükészen állot, hogy be nyelyen engemet, de en vram lstenem meg otalmaztal, midőn ellened alnokul chelekettém, parancsolatidat meg szeguen: készen volt ü hogy

11 SZ: AGOSTON MAGAN VALO
hogy el ragadna pokolra, de meg tiltot
rad úter. Ellened vettettem, mégis otal
maztal, tüled nem feltem, mégis meg ő
riztel. Tüled el rauozom vala, szam szan
dekcal, az ellen segnevetem vala magam
de úter rettegeted vala, hogy el ne vinne
engemet. Ilyen iokcal latogacz vala v
ram, es en nyomorult nem esmetem va
la: Ekkeppen sokszor az órdógnec torka
bul meg szabadetottal, az oroflannac,
es pokolnac szajabul ki vettel, noha nem
tudnam, szamtalan szer vilza hosztal, mert
ala szalottam az pokolnac kapuiaig, es
hogy be ne menne meg razzoztattal: kő
zelgetec vala az halalnac kutiaig, es azt
chelekeded, hogy meg ne foghatnanac
De ez testi halalbolis gyakorta ki vettel,
én szabadettom, midőn nehez betegse
gec tartananac, midőn soc veszedelm
ben volnec, tengeren, földön, tűztul, es
fegyvertul, es minden kartul otalmaztal,
szüntelen mellettem leuen, irgalmassa
gossan meg szabadetuan. Iol turtad v
ram, hogy ha az halal akkor meg nyomor
volna engemet, az pokol fogador volna
magához, es örökce el karhoztam volna,
de

de nagy irgalmasságod, es malasztod es
bílvét, meg szabadetuan mind telti, es
lelki halálcul, en vram Istenem. Ezeket,
es soc egyéb io teremnidet mutattad
hozzam, vac voltam, es meg nem esmer-
tem, miglen meg vilagoletanal: mast a-
zett lelkemnecc vilagossága, en vram Iste-
nem, eletem, mely által élec, szemeim-
necc vilaga, ki által élec. Ime meg vilá-
goletottal, es esmerlec tegedet, mert ala-
talad élec, es halac adoc neked, noha ala-
valot, es kisdeder, semiben nem egyen-
löt, velem tet iauaiddal, valaminemű ta-
laltatit gyarlóságomnal, azzal aldlac, es
dicherlec, mert chac te vagy egyedül az
en Istenem, irgalmasságos teremptóm, ki
lelkünköt szereted, es semit azoc között
nem gyűlöls, valamit teremptettel. Im-
hol vram első en vagyoc az bűnössé kö-
zöt, kiket meg váltottal, hogy irgalmas-
ságos kegyességedről egyebeknecc példat
adgyac. Elől számlalom fölleges io vol-
todat, mert az pokolnac fenekeről ki sza-
badetottal engemet, egyczer, malzer,
harmadszer, de szaszter, es ezerszer, es en
szüntelen az pokolba futottam, té pedig
vilá-

SZI AGOSTON MAGAN VALO

visza vonta: es ezerszer igazan el kar-
hottathatal volna, ha akaratod let volna.
Nem akartad, mert az lelkeket szeretted,
es az poenitencia tartasert hallatlanu-
tartod, es esmeretlenne mutatod az em-
bereknek vetket: En vram lstenem, irgal-
massagid fölötte sokasoc minden vrtad-
ban. Maft imar latom vram ezeket, es vi-
lagossagod által esmerem, el fogy lelkem
mondhatatlan irgalmassagodon, mert ki
szabadottad lelkemet az vrtso pokol-
bol, es életre hoztal. Tied legyen azert
hogy élee, es magamat mindeneftul ne-
ked aldozom. Eges lelkem, minden szie-
uem, es testem, minden eleuenségem ne-
ked flyen, en edes életem, en lstenem,
mert te szabadottal meg engemet, hog-
mindeneftul birnal: egezen föl eperet-
tel, hogy vissza nyerhetnel. Szeretlec a-
zert vram en eröm tegedet, szeretlec
meg mondhatatlan vigalagom: flyen
imar az en életem, nem magamnac, ha-
nem neked, mely nyomorulagimban el-
vesztet vala, tamasz föl irgalmassagodba,
ki irgalmas vagy, es irgalmassagos, es
szamitalan irgalmassagid ezerekenk a-
zokhoz

azokhoz, kienue det szeretic. Vram I-
stenem, en szentelesem, azért hattad pa-
ranholatidban, hogy szeresslec, telyes
elmemből, telyes erőmből, erőflegem-
ből, es szíuemnec minden belső részei-
ből: Orankint es minden szempillantás-
ban, melliekben irgalmassagodnac iauai-
ual gyóniörkődöm, es élec. Mert szüntel-
en el veszné, de mindenkor vezetles
engem: szüntelen meg halnec, de meg
eleuenettes engemet, es minden szem-
pillantásban magadat hozzám kötele-
zed, midőn szüntelen nagy io voltodat
velem közlód: Valamint azért, semi kis-
ded idő ninchen minden eitemben, me-
lyben io voltoddal ne ellyec: azonkep-
pen szükség, hogy semi idő ne találtaflec,
melyben szemem előt io voltodnac emle-
kezete ne forogion, es hogy ne szeressle-
lec minden erőflegemből. De chacezt
sem chelekedhetem, hanem ha meg aian-
dekos engemet, kitől vagyon minden
ionac aiandeka, minden fő ionacközlele,
az világossagnac Artyatul szarmaznant
kinel változas ninchen, auagy külömb-
se nec homaliossaga, mert nem az futoie

SZ: AGOSTON MAGAN VALO
nagy akaróie, hanem csak könyörüle-
de, hogy szeressüncteged. Tied vram az
aiandec, kie minden io, paranchold hog
szeressünct, ad meg az mit paranchols, es
paranchold az mit akars.

AZ SZERETETNEC
buzgóságául.

SZERetlec vram Istenem, es szüntelen
siobban kívánlak szeretni, mert bizo-
nyara minden méznel edesb vagy, min-
den tejnel hizodalmasb, minden világ-
nál fenyessebb. Azert minden aranyal, es
zűstnel, draga kőueknel, keduesb vagy
nalam: Valamit chelekelszem vala ez vi-
lagban, nem teezene: vala nekem, nagy
edességedert, es házadnac ekessegeert,
melyet kedueltem. O szüntelen égő tűz,
mely soha el nem aluszol, ő idő valogaras
nekül való szeretet, mely soha meg nem
chillapodol, geriesz föl engemet: Geriesz
föl mindenestül, hogy mindenestül sze-
ressélek tegedet: mert keuesbet szeret az,
valaki melletted mástis szeret, melyet
nem etted keduel. Szeretlec vram te-
gedet.

gedet, mert előb kedveltel engemet, de
 hol talalyac arra valo szollast, hogy ki ie-
 lentheffem szereteted nec ielet, főkeppen
 melyekkel hozzam voltal, szamtalan io-
 tetemenidert, melyekkel kezdettul fog-
 na fol neveltet. Mert az teremptel nec a-
 iandeka vitan, midon kezdetbe kepedre,
 es abrazatodra teremptettel, böchüden,
 es fol emeluen az több allatoc között, kiket
 alkottal, szent szined nec vilagossagaua
 meg nemefetuen, melyel meg ieczetted
 szüem nec főlső küszöbet; melyel az erze-
 kenseg ala veter, es erzekenseg nélkül va-
 lo oktalan allatoktul meg valasztottal,
 es valami keuese az Angyaloknal alab-
 rendeltel. Keues volt Isten seged előt ez,
 hanem mindennap bizonyos, es mond-
 hatatlan nagy aiandekkel, szüntelen ta-
 plaltal, es mint kilded gyenge fiadat, vi-
 lagossagnac emleieucl vastagerottal, es
 tartottal. Es hogy telyes mi voltom sze-
 rent szolgálnec te neked, valamit terem-
 pttel, szolgálatomra attad mind azokat.

HOGY ISTEN MINDENT
 az ember nec szolgálatyara rendelt.

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

MINDeneket az emberneclabai a
la vetettel, hogy az ember egye
dül alad vetternec, es hogy az ember
enupantied lenne, minden teremtetet al
latidon vralkodot az ember. Ez kilső
dolgot az testert teremtetted az te
stet pedig az lelekert, az lelket magad
ert, hogy chac neked szolgálna, tegedet
egyedül szeretne, hogy tegedet bituan
öröme lennel, ez alatta valokat pedig
szolgaltatya, mert valamie ez égekne
kereslegebe vanna, az emberi leleknel
mind alab valo amely azért teremtetet,
hogy az fölleges iot ottön bitnaia, mely
necl vereteuel boldog lenne, melyhez
ha ragazkodic, minden ez alat valoknac
valtozo alhatatlanlagat folyúl hagyuan,
amaz mondhatatlan fölsegnec, melynecl
abrazattyat magan követeskeppen vife
li, az öröke valo halhatatlansagnac abra
zattyat, nagy tisztasagoson meg lattyat.
Akkor, azokkal az iokkal gyönyörködni
fog, az vrnac hazaban, melyeknek egy
máshoz valo hasonlittasaban, ezec meli
lyeket latunc, seminecl tartatnac: Azoc
am

ám az szépségek, melyeket semmi szem
 nem látot, semmi fül nem hallot, embert,
 nec szíveben ingyen sem őrlöt, melyeket
 készitet, az isten maga szeretőincc. Es
 ezeket vagy adando vram az lelkeknecc
 vgyan ezekkel vidamettod szolgálidnac
 lelkeket naponkent, ki az lelkeket szere-
 ted: mit almelkodom ezen vram isten-
 nem, holot kepedet tisztele, es abraza-
 todot, melynecc hasonlatosságarra terem-
 tettenec. De az mi testünknekis, noha
 meg rothadasba, es nemtelenségbe va-
 gyon, de meg engettetd, hogy az égeknecc
 fenyeleget lathassá, meg farradhatatlan
 szolgálid, az nap, es hold által, melyec pa-
 rancholatod szerent eiel, es nappal szol-
 galnac: szerelmes fiaid, hogy szelet erezi-
 zene, az leuegő égnecc tiszta voltat en-
 getted: hogy hallanana, az zengeleknecc
 változo külömbsegit engettetd: hogy az
 szagoknac gyönyörűsegit erezzec, az szá-
 glast attad: hogy kóstolhatnana, gyönyör-
 tülleges izeket teremtetted: illeretre min-
 den testi temerdekseget engettel: seget-
 tegül szükségekben barmor attal, az é-
 geknecc madarit, es tengernecc halait, kő-

32: AGOSTON MAGAN VALO

lomb fele gyümölcsőrt elesegekre rendeltel: Orvosságot az földből mindenféle rothadás, es betegség ellen teremtetel: mindennemű nyomorúságnak ellenkező vidamságot készítettél, mert irgalmas vagy, es kegyelmes, es edényünket esmerted, mi fázekafunc leuen, holot mint az szár, ollianoc vagyunc kezében.

HOGY AZ IDŐ SZERENT

Valo iokbul esmertetic meg az
menyei tanachnac nagy volta.

Nylatkozzék meg hozzám nagy irgalmassággal, es vilagossággal: ekefech meg köniörgőc, hogy anuallim kab ki nyilatkozzék: mert az aprolekból es lathato dolgokból, esmeriúe meg az lathatarlan dolgokat, szentseges lsteniúe es teremptőne. Mert ha enni iot, az en lstenem ez halando testünkért, az meniből, es leuegő egből, földből es tengerből az az vilagosságból es sötetsegből, harmathból, es zapor esőből, szelekből es esőkből, égi madarakból es halakból, ok talan allatokból, es fíkból, es az meg szam

szemlálhatatlan fűneknek, es földi gyűl-
mőlőknek, es egyéb fele teremtet álla-
tidnac szolgálatiokbul, kie egy más v-
tan ideieknek rendi szerent szolgálnac,
hogy meg unt keduetlenlegűnket kőnie
beched, minemű mondhatatlan iocle-
hetnecazoc, mellicket keférettel az re-
ged szeretőknek, azokban az menyei ha-
zakban, holot szinről szinre kezdűnc lát-
ni. Ha enni iot chelekettel ez rőmlőcz-
ben, mit kezdesh mielni az palotabant
nagioe es szamitalanoc vram, ő egeknek
kirallya, io tetemenyid: Mert holot ezec
igen ioc, es gőnyőrüfegessce, mellicket
mind ioknac es gonoszoknac kőzőnleg-
gel osztogacz, mineműeclűznec azoc az
ioc, mellicket chac az ioknac giűytörtel.
Ha eni szamitalan aiandekid vanac, melic-
ket mast, mind barátidnac es ellensegid-
nec egy arant osztogacz, mennire edes-
sees győniőrüfegessce, melyeket tulai-
don chac barátidnac kezdesh aiandekoz
ni. Ha enni őtőmel latogacz ez sitalom-
nac napian, meniuel kezdes gazdag etra-
ni az menűegző napon? Ha ez rőmlőcz
enni győniőrüfegcet foglal magaban, az

40
SZ: AGOSTON MAGAN VALO
igaz hazunc, miuel nem leszen telyes
minemülzem kinűdted né lattam, melye
ket szeretőid nec keletetettel, mert mond
hatalan szamitalan fölleged rendi sze
rent találtnac, neuezheterlen edeslegid
melicket szeretőid nec el reitettel: mert
nagy vagy vram en Istenem, meg fogha
tatlan, es fölleged nec vege nem találta
tic, bőlcheseleged nec szama ninchen, sem
kegiefleged nec mertke, es azért sem ve
ge, sem száma, es mertke fizetese nec
hanem valamint nagysagos vagy, azon
keppen aiandekid nagyoc, mert tennen
magad vagy az fizetes, es aiandec, min
den igazan kereskedő szolgaidnac.

AZ ISTENNEC EDES
sege, minden világi ielen valo keser
ű seget el vesen.

EZEC vam en Istenem, mondhatar
lan nagy io voltod, szentek nec sze
telőic, melyekkel ehező fiaidnac szűklege
ket be tőltöd, mert te vagy az ketseben
esettek nec remensegec, az el hagyattak
nac vigasaga, te vagy az remensegnec Co
ronaia.

tonaia, mely dichóféggel föl ekefettet, és az győződelmeseknek készítettet. Te vagy az koplaloknak öröke való tellicse, mely az ehézőknek adatic. Te vagy az öröke való vigasztalas, ki chae azoknak adod magadat, valakie ez vilagnak örömet, veghetetlen vigasagodért meg vtiyac, mert az kic itt kinzattatnac, tóled meg vigasztaltatnac, és valakie kenszenedéfedben részcszűlnec, örömedbenis részec lesznee, Mert senki nem vigasztaltathatic mind az két világban, senki sem örüendezhet itt, és az más vilagon, hanem szűkseg hogy egiket el veszeffe, ha az masikat meg akaria nyerni. Ezeket mindön ez életbe gondolom vtiac en vigasztalom, nem akar lelkem meg vigasztaltatni, hogy az örökce való öröme meltonac találtaffe, mert melto hogy elveessen tegedet, valaki kiüőletted másban akar örüendezni. Kerlec magad által veghetetlen igazság tegedet, ne szenuegy valami heuságos örömben vigadnom, hanem kerlec keferedgyenec meg minde, nec, hogy chae egiedűl találtaffal edessen lelkemne, ki böchűdhetetlen edesseg

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

vagy, mely által minden keferűsegeem meg
 edesedne, Edesleged szent Ištuannac az
 parakból szedet kőveket melyet agyon
 vettem, meg edesette: Edesleged szent Lő
 rincznec rostellit meg edesette: Edesle
 gedert, nagy vigan menne vala az Apo
 stoloc az üellenecgyűlt tanach elő, mi
 uel hogy meltoknac talaltattanac szent
 neuedert szidalmat szenvedni. Nagy ó
 rómel, es bizodalomal megien vala szent
 Andras az keresztfara, mert edeslegedhez
 fiet vala: Ezen edesleged az Apostolok
 nac feiedelmit anniera meg edesette,
 hogy egy az keresztfat valasztana, az
 masienyakat eles fegiuert ala, nem retten
 ne vetni. Ennec meg veteléért szent Bert
 lan tulaidon bőret ada: Ezt hogy meg
 kostonharna szent Iános, az merges po
 hart irtozas nekül meg iua. Ezent mihe
 len szent Peter meg kostonla, elfeleduen
 ez földieket, mint ha meg reszegedet vol
 na, föl kialta: Vram io mi nekünce it len
 nünce, chinaliunc három bailekokat, it
 maradgyunc, elmekedgyunc, mert semmi
 nekül nem szükölködünce. Eleg vram
 hogy latunc tegedet. Eleg enny edesleg
 bec

ben meg tellyesedninc: Ime chac valami
 kisedet refzet kostola meg Peter, edesse-
 gednec, es minden egyeb edessegeket
 meg vna: mit gondolsz hogy beszelle-
 volna, ha veghetetlen lsteni edessegedet
 kostolta volna, mellyet az teged felok-
 nec elreitettél? Ez mondhatatlan edes-
 seget, amaz szüzis meg kostolta vala, ki-
 ról oluassuc, hogy nagy örömei es diche-
 kedessel mene az tömlőczbe, mint vala-
 milakodalomra. Vgy gondolom hogy
 ezen edessegedet kostolta volt meg ama-
 zis, ki így szollot: Vram mely monda-
 tatlan számtalan nagy volta vagy on edes-
 segednec, melyet el reitettel azoknac kie-
 teged felnec? Intuen minketis, kostollya-
 toc, es lassatoc, mert fölörte edesseges az
 vr: Ez vram az boldogsag, melyet varunc
 hogy meg adcz mi nekünc, melyert szün-
 telen vitez kedünc, melyert eges nap ma-
 gunkat öldököllyünc, hogy igaz életed-
 ben, neked elheffünc.

HOGY ISTENBEN SÜ K.

seg lenni minden remensegünknek
 es süünc kívánságának.

Te

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

TE pedig vram, Izraelnek varakodása
 es kiutasága, kihez fohazkodik az
 mi színiúnc napokent, sie, es ne kesel, kely
 föl síes, es így el, ki hozván minket az
 nehez tömlőczből, hogy szent nevedet
 valhassuc, es vilagosságotban dichekedj
 gyúnc. Njisd föl füleidet, az Aruac könyű
 hulló kialtasára, kichozzad kialtnac. Mi
 Attianc, mi kemertünket ad meg ne
 künc ma, melynce erősségevel iarthassuc
 eiel, es nappal, mig nem eliusfuc Oreb
 hegyehez, mely nek d szenteltetett. Es en
 legkisseb minden cheledid közöt, Atya
 Isten, es en erősségem midön ielence meg
 sz:szined előtt, hog mast a ki időszerent
 vallast teszec rolad, örökce valhassalac.
 Boldog leszec, ha dichősegedneclarasara
 be bochattatom, ki adgya azt nekem, hog
 túled oda bochattassam. Tudom vram,
 tudom, es megtatlannac vallom maga-
 mat, hogy hailekodban be menyecet de
 cheleked mondhatatlan tisztességedert,
 es ne ves benned bizo szolgadat piron-
 sagra. De ki megyen be szentséges haile-
 kodban, hogy hatalmasságodat meg es-
 merie

merie, hanem ha magad föl nyitandod?
 És ki nyitja föl, ha be teszed, és zárolan-
 dod? mert ha elrontod, senki föl nem e-
 petti. És ha valamely embert be rekesz-
 tes, ninchen ki meg nyilatkoztasson: Ha
 az vizeket meg tartoztatod, mindeneccél
 szarradnac, és ha ki bochatod őket, ez vi-
 lagot fölfordettyac. Ha minden teremp-
 tet allaridat semive teszed, ki szől el-
 ned? bizonyara chacórókce valo irgal-
 massagodnac io volta, melyel mindene-
 ket teremptettel, valamit akartal. Ez vi-
 lagnac alkotoia, te teremptettel minket,
 azért vezetly, és igazgas minket, ne va-
 taly meg, mert alkományid vagyunc. És
 vram mi Istenűnc, saár, és fergec leuen, ő-
 rókce valosagodban be nem meherűnc,
 hanem ha be viszes beűnc, ki semmiből
 mindeneket teremptettel.

HOGY IDVŐSSEGVNC
Istentől vagyon.

EN pedig kezeidnec alkományja, fe-
 lelmed alar, vallast teszec, mert kez-
 ienben nem remenlec, és segyuere-
 meg

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

meg nem szabadat engem, hanem szent
 iob kezéd, és karod, és orczadnac vilá-
 gossága. Egyebkent ketsegeben esnem,
 mert remenylegem chac te vagy, ki teremp-
 tettel engemet. mert el nem hagyod az
 benned bizokat. Te vagy vram, az tőrő-
 es edelleges Isten, mindeneket irgalmos-
 sagod által rendeluen. Mert ha verke-
 zűnc, meg szűnűnc tiedde lenni, hanem
 verkezűnc tied vagyunc, mert nalad be-
 vagyunc szamlaltatua: kőzőnsejel mind-
 nyaian fa leuelec vagyunc, es minden é-
 lő ember, chac heűsag, szel, es életűnc chac
 szel ez földön. Ne haragudgyal vram, ha
 el esűnc, nyomorult aruaid, mert tudod
 vram Istenűnc allapatunkat, es edenyűnk
 nec tőredekenseget. De inkab meg fog-
 hatatlan erősséges Isten, az fa leuel ellen-
 melyet az szel fölragad, es hordoz, muta-
 rode hatalmadattaz meg szarrat, es fony-
 at szalmat kergetede t. Nem de inkab
 Israhelnec őrőkce valo kitalya, egy el ver-
 tet ebet, el karhoztaczer de inkab egy-
 bolhat karhozattra veezer hallottuc ir-
 galmassagodat, hogy oka nem vagy az
 halalnac, nemis őruendes az holtaknac
 vce

veszedelmin: könyörgőne azért vram ne
 szened terempter allatodon vralkodni
 azt, az mit nem teremptettel. Mert ha
 hidalod az veszedelmet, mi tarthat meg
 vram, ki mindenható vagy, hogy szüntes-
 sen gyönyörködgyel szabadulásunkban.
 Ha akartod meg szabadethacz engemet,
 én pedig, ha akarnam, sem chelekedhet-
 nem, számtalan nyomorúságim vannak
 mellettem. Az akaras mellettem vagyok,
 de az elvegezéste magamban erőt nem
 talalok. Az mi io, azt nem akarthatom,
 hanem ha te is akartod: es az mit akaro-
 kias, tudem nem lehet, hanem ha hatalmas
 ragod erőset: de az mite erőm volna is,
 neha nem akarom, hanem ha akaratod
 leszen, miképpen menyekben, azonké-
 pen ez földön. Es az mit akartod, es lehet-
 ti, nem ertem, es nem tudom, hanem ha
 bölcheseged világoset meg engemet. Es
 bár neha tudgyam akaruan, es tudem meg
 leheszen, de bölchesegem nem tökéle-
 tes, hanem töreszen mulicól, hanem ha i-
 gaz bölchesegedtől segeteritem: Akara-
 todban vannak pedig mindenec helyhez-
 tetue, es senki nem találatic akaratod
 ellen

SZ: AGOSTON MAGAN VALO
ellen az ki rugodozhatnec, mindennek
nec vra leuen, minden testen feiedelcse
seget tartuan az egen, földön, tengeren,
es minden melifegen. Legyen azért aka
ratod mi bennünk, kiken szent nened hi
uattatot, hogy el ne veszen, ilyen nemes
teremplet allatod, melyet alkottal elre
segedett. Es ki vagyon az aszonyalattul
születet ember, ki ilyen, es halalt ne la
son, es lelket ki ragadgya az pokolnac
markabol, ha te egyedül meg nem szabad
detrod, elterő élet, mindenneknek élet,
ki által mindennek élet

HOGY AZ EMBERNEC

akarattya erőtlén, minden ionac el
vegezesere, Isteni malaszt nekül.

IM chae ez előtt vallast reus, e letem nec
dichósege vram lstenem, iduósségem
nec ereie teneked. Tulaidon erőmben
neha remenlettem, mely erő nem volt.
Es midőn így akartam futni, ahol szinten
inkab hittem hogy alloc, fölötteb estem,
es hatrab marattam, hogy sem elől, es az
mit hittem, hogy még nyerhetec, annal
messzeb

meszeb mult tñlem: Es így sokkeppen ke-
sérted az en erőmet: Mañt eñmetem hogy
meg világosítottal engemet, mert vala-
mit inkább gondoltam, hogy magam által,
veghöz vihetec, azt leg kevesben vegez-
tem: mert mondottam neha magamban,
ezt chelekefzem, amazt vegezem, sem
ezt, sem amazt nem miuelttem, az akarat
meg volt, de eskőzőc nem találattanac.
modom volt neha, az akarat meg szűnt,
miuel hogy magam ercieben bíztam.
Mañt penig aldlac vram Istenem, égneccs
földnec attya, miuel hogy nem maga ere-
iebűl vastagul meg minden ferñu, hogy
dichekedheffe elörted: minden maga-
ban valo bizakodas bolondfag: mert
nem az embertűl vagy on, hogy akarha-
son valamit, es hogy azt megis cheleked-
heffe, auagy hogy chelekedheffe az
mit akar, auagy tudni az mit akar, es che-
lekedhetic, hanem tñled vezérlettetnec
minden vñai azoknac, kie nem magoktul,
hanem tñled vallyac hogy igazgattarnac
könyörgűnc azért mondhatatlan irgal-
massagodert, legyen akaratod az szaba-
dettastu, az mit teremptetel, mert ha a-
karod

52: AGOSTON MAGAN VALO
karod meg valthacz, es szent akaratod
ban vagyon idu osszegunkneeminden erei
ic.

AZ ISTENNEC REGI
io tetemenyiról.

E MLEkezzel meg vram regi irgalmas
lagidrol, melyel kezdettul fogua al
domalodnac edeffegenel elol vettel
mert minec elotte en szolgalo leanyod
nac fia szuletneec vram, en remensegem
volta, anyamnac emleietul fogua, elol ve
uen engemet, vrainat igazgatuan melye
ken iarneghogy dich osszegedneec hazahoz
jutneec, minec elotte anyamnac mehebe
formalnab, es mertel engemet, minec elote
re szuletettneem, valami neked teezet,
mind azt rendelted felolem, el titkolt
vegezefidben: Melyec, es michodassac le
gyeneec titkos könyueidben felolem meg
irua, az en nem tudom, azert folotte
rettegee: Te penigiol tudod mind azo
kat, melyeket ezer esztendeig, az idonec
egymas vran valo koutkezesekbol va
ros, orokec valo szent szined elot, imat
regen

tegen meg lettenec, es az mickóuetkez-
ni fognac, immar voltuac. En pedig
ez förtelmes ciélben alloc, mind ezeket
nem tuduan, felelem es rettenes szalot
ram, holot latom hogy minden felől
szamitalan veszedelm be lép engem, es
hogy soc elenlegektől vadaiztatom, es
mondhatatlan soc nyomorusagokkal ez
vilagban kőrnül vetettem, es mind ezek-
ben ez szamitalan nyomorusagokban, ha
segetseged velem nem volna, kessegen
enem. De nagy remensegem vagyok
felőled fölleges feiedelem, en Istenem.
Es szamitalan irgalmassagodnac esmereti,
mely nalad vagyok, föl emeli elmemet,
es előttem meg let irgalmassagidnac ie-
lei, melyec születesemet elől vertec, es
mass kiualtképpen raitam ki nilatkozta-
nac, es az jóuendő, tökellertesb, es job-
kegyességed aiandekina elvetelere, me-
lyeket barátidnac tartas, az en remense-
gemet neuelic es intie, hogy benned ör-
uendezzen vram en Istenem, szent, es elő-
örömel, melyel szüntelen vidamettod
isszusagomat.

SZ: AGOSTON MAGAN VALO
AZ EMBEREC OTAL
mararendelt Angyalokrul.

V ALasztotteppen kedueltel engem
met en szerelmem, minec elötte szet
ternel engemet, tulaidon abrazatodra
alkotal engemet, minden teremtet ala
latoc föliben helheztetuen: Mely melto
sagot penig akkor tartoc meg, hogy el
merlecegedet, kiert teremptettel engem
met. Ennece fölötte az lelkes angyalokat
erettem teremptetted, kiknece parancsolt
ad hogy otalmazzanac minden vrainu
ban, hogy törteneiből labaimat meg ne
ülsem az kőbe, mert ezec vigiaznac Hie
rusalem varasanac kő falain, es az körny
ül fekvő hegyekre figielmeznee, az eiesi
vigiazaft meg őrizuen nyaiadon, hogy
valamikor mint az oroszlan, lelkünket
el ne ragadgya, midőn nem talaltatneek ki
meg szabadettana, amaz regi kigio ellen
segűne az őrdög, ki mint az reuo orosz
lany sűntelen környűl iar, keresuen az
kitel helyen. Ezec az menyei Hierusalem
varasanac polgar tarsai, mely az mi fölö
anyanc,

miann szolgálaty arabochohattatanac, azok
 rit, kic az iduóffegnee örökösí lesznee,
 hogy meg szabadechac őket ellensegek
 tal, es oralmazzac minden vtokban, erő
 sechee, es inchee, fíaidnac imadísagít fólle-
 ges dichósegednee színe eleiben fól vi-
 gée. Mert szeretie szomszéd tarsokat, kik
 ből az meg romlot égikaroknac épüle-
 tit variac. Azert szorgalmatos gondvi-
 selessel, es vigiazással kórnyúlúne ielen
 vannac, orankent es minden helen, seget
 segül leuen, es minden szűkséginkben
 gondot viseluen, nagy szorgalmatosfá-
 gal kósztúne, es kózótted fólseges vrunc
 futosuan, sohazkodafinkat, es szópógefin
 ket hozzád fól viuen, hogy könyeb enge-
 delmet nyerheffenec kegyességednel má-
 nektinges túled kiuant malasztodnac al-
 dasat hozzac vissza hozzac, velúne iar-
 nac minden vtainkban, ki f be iarnac ve-
 lúne, figielmetessén szemeluen, mely aita-
 tossánc, es tisztességesen, ez hituan nem-
 zetseg kózótt nyaiaskodgyunc, menni i-
 gyekezetteleskiuansággal keresűac szent
 orszagodat, es annac igazságot, minemű
 felelemmel, rettegeffél szolgallúne, es
 örüen

SZ: AGOSTON MÁGAN VALÓ

őruendezőne színiünknee vidamfagabola
 Munkalkodokat segetnee, nyugodokat
 oltalmaznac, hadakozokat bilzeatnac,
 győzedelmefeket Coronaznac, az őruen-
 dezőkkel vigadnac, de azokkal, kik az te
 akarod felőled őruendeznee, az szennu-
 dőkkel szennuednee, de azokkal, kik erre
 ted tőrnee. Nagy gondgyoc vagyon re-
 ancúnec, szerelmeknee erie, főlötte
 nagy mi hozzanc: Es mind ezec meg
 mondhatatlá diehősegednee szeretettel,
 melyel szeretettel minket. Mert szeretie
 űkis az kit kedue, őrzie az kit oltalmaz-
 el hadgyacvalakit meg veez, es az alnok
 lagnac chelekedőit nem szeretie, minel
 hogy minden gonosteuőt gyűlötel,
 elis vesztet mind azokat, kik hazugfagor
 beszelenec: valameniszer iot chelekefőne
 az Angyalocőruendeznee, viszonrac az
 őrdögóc szomorkodnac: valahaniszer az
 iotul eltauozunc, az őrdögör őruendez-
 tetiűc, es Angvalidat őrdömőktől meg
 fosztuic. Mert őrdömóc vagyon egy meg
 terő penitentia tarto bűnőlön, de az őr-
 dögnee egy igaznac penitentiaianac el-
 hagiasan. Enged azért szent Attiam, hogy
 őruca.

örüendezzenec felőlünk, hogy szüntelen
dicherthessenec teged mi bennünk, es ve-
lee egy akolban vitetessünk, hogy egye-
temben aldhafluc szent neuedet, embe-
rekneec es Angyaloknac terempróiet. En
magam ezeket elő izamlaluan, aldacte-
gedet dicheruen, mert io terempróid elő-
lőtte nagyoc, melyekkel föl dicheletet-
tel bennünk, Angyalidat szolgálatunkra
aduan. Mindeneket az Emberneec attól
vala, valami talaltatot ez keréksegeben,
es mind azokat keuesnec alettad, hanem
azokat is hozza adad, melyec az ég fölöt
talaltatanac. Dicherienec vram ezért, min-
den Angyalid, aldgyanac ezért, minden
alkom: níd, de még az szentek is diche-
tet mondgyanac. ő mi dichósegünk, enni-
re dichóetuen föl minket, es szamralan ia-
naiddal meg gazdagetuan. Chudalatos
vram szent neued ez egész földön: mert
michoda az ember hogy föl magasztá-
lod ütet, auagy szíued mit esedezie raita-
t azt mondad regisleges igasság, minden
gyönyörűségem, az ember fia közöt
vagyon: Nem de az Ember rothadalet es
az emberneec fia fereg? Nemde minde-
nece

40
SZ: AGOSTON MAGAN VALO
nec heufagoke, minden elő ember, es effe
lere meltoztatol szemcidet föl nitni, de
veled ütet iteletbe vinni.

AZ ISTENI VALASTAS
nac, es esmeretinec, mellyel öröktul fog
na mindent tud, méliuoltarol.

TANECH meg engem veghetetlen
méliseg, teremptő bölcheseg, ki bi
zonyoson meg mitted az hegyeket, es
halmokat, tókellereisen allo, egyenes, es
ágaz meretekben: az földnec nagy voltat
három vyioddal föl függesztuen. Szeg
gezd föl ez testnecnehez lételet, melyet
viselec, lathatatlan három vyioddal, hog
lassam, es esmeriem, mely chudalacos
legy, ez egesz földön. Venséges, es regi
vilagosság, ki fenyeskettel minden vila
gosság előtt, örökec valo ágságosfzent he
gyeiden, kinél nyilatkozua, es mezele
nül voltanac mindenec, minec előtte len
nenc. Vilagosság, mely minden moch
kot, es rutsagot vtab, mért hogy tisztasá
gos, es szépséges vagy, azért, minemű gyó
nyorúsaged lehet az ember fiai között
michoda

Michóda egyessége vagyon az vilagossá-
nac az sötetseggel: hol talaltatnac az
emberben keduct gyönyörűségide hol
kefzerettel en bennem fölfeges voltod-
nac melto háilekot, melyben be mennuen,
gyönyörűlegednec keduct talalyadé tisz-
ta vachoralo hel illet teged, tisztetto e-
ró, ki chae az tiszta szivekről lattatol, az
bűnnel telyesedet, hogy nyerheti megé
Az emberben penig hol talaltatie affele
tiszta templom, hogy be fogadgyon, ki
az tisztaságot vezérledé ki chelekedheti,
hogy az tisztatalan magból fogantatot,
tiszta legyen Nem de chacte, ki egyedül
tiszta vagy, mert az tisztatalantul, ki tisz-
tulhat megélam még az ó törvenyszerentis,
melyet attal az mi attyainknac az tüz-
ben, ki egeti vala az hegyet, es az kő-
ben, mely fódózi vala, az sötetseges vi-
zet: valamit az tisztatalan illet vala, tisz-
tatalan volt. Mi penig mindnyaian, mint
az aszonyaletnactermeszet szerent valo
folyással meg fertezet ruhaja, oly vndo-
koc vagyunc, az meg possat, es tisztata-
lan gyűlölesznec kouaszabol, es szaraból
szarmazuan, mely fertelmességünk nec

32: AGOSTON MAGAN VALO

Izeplőiet, előtte ki mindeneket laza, el
nemreitheryie, mert feiüne homlokait
hordozzue. Azert tisztac nem lehetüne,
hanem ha meg tisztettas beünne, ki
chac egyedül vagy tiszta. Közülüne per
nig, kic az embernee fiaí vagyunc, azokat
tiszteztod meg, kikben kedued tölt, hog
bennel lakozal, kiket meliseges elreith
es meg foghatatlan, hozzá nem mehető,
bölchesege dne cieleitiből, mely minden
kor igaz, noha titkon vagyon, minden
erdemec nekű, ez világ előtt valasztot
tal, ez világbol hittal, ez világban meg
igazetottad, es e világ vram föl magazta
lod. Ezt penig nem mindennel cheker
ded: mely dolgodon chudalkozuan, v
gyan meglankadnac ez vilagnac bölcheit
Enis vram ezeket gondoluan, meg rette
nec, es irtozom bölchesege dne, es rudo
manyodnac meliseges kazdagsagarol,
melyet en el nem erhetec: es bizonyara
igasságodnac iteleri meg foghatatlan,
mert azon egy sírbol, nemely edent tisz
teffegre, nemelyet szidalomra, es órókec
valo gyalazatra chinals. Azokat azert,
kiket szent templomodda, lohac között
ma

magadnac valasztottal, meg tisztetted,
tisztá vizet öntuen reaioc, kiknec neue-
ket, es szamokat tudod, ki chacegyedül
szamlalod az chillagoknac szamtalan so-
kasagokat-neueken hivan űket: kie elő
könyvedbe beis irattanac, es kie semmi-
keppen el nem veszhethet: kiknec min-
den dolog iokra vagyon, még az vette-
kis. Mert midőn el esnec, meg nem tö-
retethet, mivel hogy kezedet veted ala-
ioc, otalmazuan minden tetemeiket, es
chace egy meg nem romol közülő. Mind
az altabaz bűnősnek halála fölőtte gonos,
azoknac az bűnősöknek, kiket még az é-
geknek, es földnek teremptése előtt szam-
talan veghetetlen, el reytetvetelednec
melisegeben, melyec mindenkor igazac,
iol esmerral halálra valoknac lenni: kik-
nec neuec szamlalasa, es gonosz erdemec,
halad vagyon, ki az tenger főuenyenee,
szamtalansagat meg oluastad, es az meli
segnek feneketlenseget meg mērted, ki-
ket az ű tisztatalanlagokban el hattad,
vgy hogy azoknac még az könyörgő i-
madfagis bűnne változect: vgy hogy, ha
szinten az égekhez emenec, es feiekeel
az

SZ: AGOSTON MAGAN VALO
az chiflagokat űtnec, fefzkeket oda hely-
heztenekis, vtolszor mint valami gant-
ci vesznec.

AZOKRÓL KIC ELŐSZÖR
igazac, az vtan bitetlenekce leszec,
es az bitetlenekről, kic meg
igazulnac.

NAGY iteletid vram ezec, igaz, es
erős biro, ki az igazat iteled, es azt
esmeretlennec, es nagy melisege teszedie-
zeket hogy gondolom, minden teremim
refzketnec, es ittoznac, miuel hogy egy
ember sem, lakic bizuan felelem nekül ez
földön, hogy kegyessen, es tisztan szol-
galyunc neked, minden életünkben, fele-
lemben, es őruendezzűnc rettegesben,
hogy szolgálatunc felelem nekül ne le-
gyen, sem őróműnc retteges nekül: ne
dichekedgyec az erős, mint az erőtlent
es semmi test előtted föl ne fualkodgyec
hanem rettegiem, felyen szent szinedeub
mért hogy nem tudgya az ember, hara-
gtac, auagy szeretette legyen melto, ha-
nem

nem mind touabra tartatnac bizontalanul. Mivel hogy lattunc vram sokakat, hallottunkis az mi eleinktul, mely dolgotul rettegesnekul nem emlékezhetem, hogy előben, chae nem az éget írte, es fészkeket az chillagoc közé helheatetec, de keues varua, az meliségbe le este-
 nec, es lelkec az gonoszban vgyan meg
 compult: Chillagokat lattunc, hogy az
 égből le estenec, az farkaual verő Sarkan-
 nac sebességetul, es azokat kie az porban
 fektutec szined előt, segettő kezeid által
 vram, choda keppen meg elmertuc föl
 menni. Lattuc az eleueneket meg halni,
 es az halottakat föl ramadni, es azokat
 kie az lsten fiai között iarnac vala, az tū-
 zes kSuek nec közepin, mint valami saare
 semmiuc oluadni. Lattuc az világosságot
 sötetsegge változni, es az sötetsegből
 világot szarmazni, mivel hogy az niluan
 valo bűnből, es paraznac, elől veszie az
 őrdőkölöket, meriek nec országaban, az or-
 szagnac penig fia, az kilő őrdetsegre ve-
 tetnec. Es mind ezec mért törtennec? ha-
 nem hogy amaz hegyre bagtac föl, mely-
 ben első lssper vala az Angyal, es őrdög
 állapot

32: AGOSTON MAGAN VALO
allapatban szalla ala? Valakiket azért kes-
dettől fogva ismeruen az iduösségre va-
lokat valasztottal, azokat hittad, meg
szentelted, es tisztetottad, hogy melto-
haileki legyenec fölsegednee, kikcel, es
kikben vanna minden szentseges, es ti-
sztafagos gyönyörűségid, kikben gyö-
nyörködöl, es ifjusagokat örüendezte-
ted, vtelek lakozol minden emlékezetek-
ben, hogy űc szent templomid legyenec
mely az mi embersegünknek nagy melto-
saga, es böchületes aianlása.

HOGY AZ HIV LELEC
Istennec hailoka.

MERT az mely lelket tetemptettel
nem magadbul, hanem iged által,
nem az elterő allatoknak mi volcabul, ha-
nem semmiből, vgyan azon okos, erel-
mes, leikes, mindenkor gló, szüntelen
mozgo, melyet abrazatodnac vilagaual
meg ieczettel, es mosogarasodnac ercie-
uel meg szentelted: es így alkotmaros
lett fölsegednee elmeretire, vgy hogy sen-
kitul, hanem chactüled vegyen telyesse-
get.

Pet. Midőn pedig nála találta, telyes
 minden kívánsága, és kívüle semmi nem
 találta, az mit kívánhatna: Midőn pe-
 dig kívüldötté valamit kíván, nyilván va-
 gyon, hogy tegedet belől nem visel, kic
 midőn magánal tart, semmi nem talál-
 tat, az mit kedvelhetne: Minden
 iónak kuféje leuen azért, fölsegéd mit
 kíványon, semmi nem találta, hanem
 telyes minden ióna. Mert ha az minden
 iót nem kíványa, nyilván vagyon, hogy
 olyat kíván egyebet, mely nem minden
 ió, és így az föl ő iót sem kedveli, tehát
 az lsten sem kíványa, hanem inkább vala-
 mi teremtet allatot. Midőn azért ter-
 remtet allatot kíván, szüntelen fhséget
 szendved: mert noha az teremtet alla-
 tok közzül az mit kíván, meg nyerie, de
 üressen marad, mert semmi nem talál-
 tat az mi ütet be tölhe, hanem csak te,
 kinek abrazattára teremtetet. Be töl-
 tód pedig azokat, kic semmit egyebet
 nem kívánna nálad kívül, kiker meltok
 kais teszes hozzád, szenteke, aldottaka,
 tisztaka, és lsten baratina, kic mindene-
 ket vgy tartnac, mint valami ganait, hog
 tege

12: AGOSTON MAGANYVALÓ

tegedet egyedül megnyerhesse. Mert ez az boldogság, melyet az embereknek attal, és az tisztelet, melyel minden resemptet állatoc fölöt bőchüllötted, és tisztelted, hogy chudalatos legyen szent neued az egész földön. Imhol vram földseges, leg iob, mindenható Istenem, megtaláltam az helyt, holot lakozol, mert az lelekben, melyet kepedre, és abrazatodra teremptetted, de azt, mely chae teged' keres, és kiuan, mert az ki nem keres, és kiuan, annal nem találtaol.

HOGY SEM AZ BELSŐ,

*sem az külső erzekefeggel az Isten
meg nem találtaol.*

EL teuelettem mint az iuh, mely elvesztet, keresuen kiüül tegedet, ki belöl találtaol. Sokat is munkalkodam, magam kiüül keresuen tegedet, és ime te en bennem lakozol, de vgy, ha kiuanlac tegedet: körül iaram az világ varásánac, minden vezait, és őluenyit, keresuen tegedet, és meg nem találalac, miuel hogy
nem

nem iol kerestelec kiuól, ki ben voltal.
 Külső minden erzenesegimet gyorsá-
 saggal köntesegül bohattam, hogy ke-
 resnec tegedet, es meg nem talalanac
 mert nem iol kerestelec. Iol latom én vi-
 lagossagom, en lstenem, hogy meg vila-
 gosfottal engem, mert gonofzul kereste-
 lec, erzenesegimel tegedet, bolor ben-
 nem vagy, es be meneteledet üc eszekben
 nem vettec. Szemeim azt mondgyac, ha
 valami szin ala nem vettetet, altalunc be
 nem ment, füleim viszontac, mi altalunc
 be nem ment, ha zöndulest nem cheleke-
 det. Az orrom azt feleli, ha nem illatozot,
 altalam be nem ment. Izem nyiluan
 mondgya, hogy ha izt nem mutatot, al-
 talam be nem ment. De az illetes, es ke-
 zeim eztis hozza teszie, hogy ha valami
 test alá nem vettetet, es neheffeg ű benne
 nem talaltatic, chac heaba kerdez kedem
 űrűle. Azert ninchence en vram lstenem
 ezete benned, az testnec szűkfege, vi'ag-
 nac feniessege, szinek nec ekeffeg, kü-
 lömbfele cneklefek nec gyöniörűsege,
 sem az illatozo fűek nec, draga kenet k-
 nec szaglas, es semmi illerelece, auagy apoli-
 R gatafra

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

gatafra kedues allatoc: ninchenec te ben-
 ned meznec edessege, anag az Mannanac,
 kostolafra valtozo ize, es semmi egyeb
 dolog illeresre gyomoruisege: Mind
 ezeket, es effeleket, nem keresec, melyec
 erzenkefegala vetetrenec, midon az en
 Istenemet keresem. Tauul legyen talem
 hogy ezeket hidgyem Istenemnecc lenni-
 melyeket meg az oktalan allatok is grez-
 kenlegekeel megfognac. De midon irtet
 me is keresem, megis oly vilagossagot
 keresec, mely folliul hagy minden vila-
 gossagokat, melyet semmi szem meg nem
 foghat, oly zondulest, es szozatot ker-
 sec, mely minden szozat folot vagyon, es
 e testi fulec meg nem kaphattiac: oly illa-
 tot keresec, mely minden illatoc foloc
 leuen, testi szaglast nem grezhet, oly edes-
 seget keresec, mely minden edesseget fol-
 liul hagiuan, testi izem meg nem kostol-
 hat: oly apolgatast keresec, mely minden
 apolgatas folot vagyon, megis semmi il-
 letes benne nem talaltatic. Ez vilagossag
 fenieskedic vgyan, meg hel kiuiilis: ez szo-
 zat, zeneg: lelegzet nekulis: ez illatozas,
 illatoz, szel hordozas kiuiilis: ez iz, irt
 ad

ad ahol sem torkosság nem találhatik: ez apolgas illetteti, ahol egymástul el valas nem találhatik: ez az en Istenem, es mást nalanal nem bõchüllõc, hozzá hasonlot sem tartoc. Ezt keresem, midõn Istenemet keresem: Ezt szeretem, midõn Istenemet szeretem. Fõlõtte kesen szeretlee tegedet, ilyen regi, es vy szépséget igen kesen szerettee: belõl voltal, en kiutl, es ott kerestee teged, es ez szépségre, melyet teremtetel, en rutlagos, haniat homloc megyee vala: velem voltal, es en veled nem voltam, es azoc vontal, es en tûled, melyec nem volnanac, ha bened nem találhatnanac. Körnül iartam mindeneket, keresen tegedet, es mindenekert magamat el hagiuan, kerden az földet, ha ű volna az en Istenem, azt felele hogy nem, es minden allaroc vala: mi benne találhatnac, azont vallac: Tudakozam habiaival föld dagat tengertül, es földnee meliseges heleitül, esmeretlen barlangoknac sötetsegitül, minden vadaknac nyugodalmasheleitül, ha ű volnanac az en Istenem: Istenid nem vagiunc azt kialtac, fõlõttünc kereld űtet.

SZ: AGOSTON MAGANYVALÓ

Ertekezem az leuegő es élető egyfőlélek
 den szép zengő, nekő kőből fele ma
 darakkal föl ekeferetert eg, te vagy az en
 Istenem: mi te Istenid nem vagionem
 uan hirdetec: kerdem az menyec, napo
 holdot, es chilla gokat, azt felelec hogy
 nem en Istenem: föl kialtuan mondes
 mind azokhoz, melyec testemet kőből
 vettec, mondgyatoc valamit az en Iste
 nem felől, kit esmertec: nagy kemeny szo
 ual föl uőltenece, ű teremtet, es alkotot
 minket. Eze vtan meg kerdem az föld
 nec nagy te merdekseget, ielench meg, te
 vagy az en Istenem vagy nem: erős szó
 zattal felele, en nem vagy oc, hanem al
 la teremtettem, kit bennem keres, ű
 alkotot engem, fölöttem keresd űtet, ki
 vezet, es teremtet engemet. Azert az
 teremtet allatoknac kerdesec, es esmerte
 segec igen meliseget, feleletet, es bizony
 sag tetele: az Isten felől nagy, miuel hogy
 egyenlő keppen kialtias, az Isten terem
 tet minket: Mert az mint szent Pal szol
 az Isten nec lathatatlan dolgai, ez kőből
 teremtet allatoktul, meg ismertete: kő
 lattanac lenni, Iste meg magamhoz terec,
 es ma

és magamban, magamtul tudakozam. Te
ki vagy? felele: magamnac: okos és ha-
lando ember vagyoc en. És kezdettre-
kezni minden felől mi lehetne az, és
mondec, vram istenem honnan vagyon
effele allatnem de chac tóled, te alkot-
tal engemet, és en magamat nem terem-
ptem, ki vagy te, az ki által élek és élnec
mindenec, ki vagy te? Egyedül te vagy
vram istenem, igaz és mindenható örök-
te való, meg foghatatlan, veghetetlen ki
mindenkor els, és benned semmi meg nem
hal, mert halhatatlan vagy, és örökce va-
lóságban lakozuan, chudalatos az Angya-
lok nac szemec előtt, meg mondhatatlan,
ki jelenthetetlen, sőt nevezhetetlen, elő-
és igaz Isten, felelmetes, és erős ki kez-
detnekid leuen, veget nem elmets, min-
deneknec kezdeti és vege, ki voltal min-
den időknec kezdeti, és örökkeualosa-
gok nac eredetec előtt. Te vagy az en Iste-
nem, mindeneknec vra az mit teremptet-
tel, és nalahad vanna minden allando dol-
gok nac okai, és minden változások nac
változhatatlan eredeti nalahad talaltarnac,
és minden okos, és okatlan, de az idő sze-

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

rent valo allatoknac, o kossagoc, es belle-
gesmi voltoc. Ielench meg könyörgő szol-
gadnac en Istenem, ielench meg itgalmas
vram szegenyednee, ielench meg kerlee
vegheretlen kegissegedert, honnan va-
gyon effele allat, hanem chac tüled. Nem
de inkab valaki maganac lehete terem-
tőie? Inkab masonnan szatmazike letelo,
es eltele? Nem de, te vagie az fölső letel,
melitől mindenec lesznee. Mert valami
vagyon, tüled vagyon, miuel hogy nalad
nekül semmi ninchen. Nem de te vagie az
eletnee kut feie, meliből minden elet folp-
dogal? Mert valami st, alralad st holot
nalad nekül semmi nem st: Te alkottal az-
ert mindeneket: De, kerdezzeme ki ter-
rempet engemet? Te terempterrel vram
engem, nalad nekül semmi nem ler. Te vag
az en alkotom, en terempter allatod va-
gyoc. Halat adoc vram Istenem, ki altal
stec, es stneec mindenec, mert terempter-
tel engemet. Halat adoc neked en alkot-
tom, mert kezeid formaltac, es terempter-
tec engemet. Halat adoc neked vilagof-
sagom, mert meg vilagofetortal, es meg
tala, tam benned magamat. De a holot
meg

meg találtam magamat, vgyan ott, meg
elmeritem magamat: ahol meg találtalak
tegedet, vgyan ott meg elmertelec: ahol
meg elmertelec, vgyan ott meg vilagose-
tottal engemet. Halat adoc neked en vi-
lagossagom, mert meg vilagosítottal en-
gemet. Mi dolog hogy azt mondam meg
elmertelec tegedet: nem de, te vagie az
meg foghatatlan, es veghetetlen isten, ki
talioknac kiralia, vraknac vra, ki chac
egiedül vagy, halhatatlan, oly vilagolag
ban lakozo, melyhez senki nem iarulhat,
melyet senki nem latot, nemis lathat.
Nem de, nem te vagie az el reiter, es viz-
galhatatlan fölségűec istene, magadnac
egyes elmerőie, es chudalatos nazoie: ki
elmerite azért az mit soha nem latot:
mert azt monnad igazságos beszédedben:
nem lathat engem egy eleuen emberis,
hogy elhessen. Ezert monda követ dis,
azon igazságodban. Az istent senki nem
lathat ki elmerite azért az mit soha nem
latot. Mert azt is monnad igaz isten, sen-
ki az fiut nem ismerte, chac az Atia az
Attiat sem ismerte chac az fiu. Aldot
Szent háromság chupan chac egyedül
R 4 elme.

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

esmered tőkelletessen magadat, mely
 log minden erzenleget folyul hagy
 dolog azért, hogy en az heusaghoz
 fonlo ember azt mondam, hogy esmer
 teletegedet: mert ki esmert, hanem chae
 magad magadat. Egiedül chae temagad
 neueszt: trel az fent irasban minden
 to lstenec, föl magasztaltatnac, magast
 gosnac, minden diche trel meltonac, min
 den letelek nec föl föl letelenec. Mert min
 den értelmies, ettő, auagy erzenleget
 letel fölöt, es minden neuű fölöt, valami
 neuű neueztetie, nem chae az mi ez föl
 dön, de az kőuetkezendőkben is legföl
 föl letelül, es föl föl értelmül esmert trel
 mert az föl föl letel es el titkolt lsten
 geddel, minden okosság, értelm, letel,
 io fölöt, ki ielen thetetlenül, es hozzá
 iatulhatatlanul, magadban lakozol, ho
 lot el tülhetetlen vilagosság, meg fogha
 ratlan, veghetetlen, ki ielen thetetlen vi
 lagosság vagyon, mellet sem vilagosság
 el nem ether, minel hogy elmeuel, me
 foghatatlannac, lathatlannac, okosság
 es ertelel fölöt valonac, es kihez semmi
 keppen nem iatulhatnac, minden fölöt
 változ

valtozhatatlannac, es minden fölöt re-
szeltetlennec valyac lenni: melyet soha
egy Angyal, egy ember sem latot, de ne-
mis lathat. Ez vram az te esged, el reitő
eg, fölő titoc, fölő értelem, fölő okol-
sag, fölő letelnee vilagossaga, melyről
azt mondgyac: az esnec esgi, az vre: Az
esnec esgi, kinec minden eg chac föld,
mert chudalatoskeppen föl magasztalta-
tot minden esen, melyhez keppest, az v-
tolso tuznekül fenyeskedő amaz Empi-
reum eg, chac földiez az esnec esgi az vre,
mert senkinel esmeretben ninchen, chac
az vram. Melyben senki föl nem ment,
hanem chac az, ki menyből ala szallot,
mert senki nem esmeri az Artyat, hanem
chac az Fiu, es sz: Lelec. Az Fiutis senki
nem, hanem chac az Artya, es az ű Lelkec.
Tulaidon chac magadtul esmertettel al-
dot szent haromsag, chudalatos szent
haromsag, ki ielenthetetlen, meg fogha-
tatlan, lathatatlan, értelemtul meg es-
merhetetlen, fölő letel, veghetetlen le-
teleddel, minden erzekenseget folyúl
hagyuan, minden okossagot, értelmet,
esmeretseget, minden esgi lelkeknee lete
R 5 leket:

SZÉ AGOSTON MAGAN VALO

leket: melyet mondani, érteni, gondol-
ni, auagy elmerni lehetetlen, még az An-
gyalok szemeknek is. Honnan elmertelec
hit tegedet en vram Istenem, magasságos
ez egész földnek fölötté, minden égken
kit még az Cherubin, és Seraphin Angya-
lok is tökéletesen nem esmernek, hanem
elmeledeseknek szarnyaival be fődöz-
tetet, az magas, és föl emelt székben ülő-
nek orczaia, kialtuan, és monduan, szent
szent szent, az seregeknek vram Isten, tel-
lyes az egész föld dicsőséggeddel. Még
rette ne az propheták, és monda, Iay ne-
kem, hogy halgattam, mert be főtőztes-
tet aia kim vannak enne em. Az en szíve-
mis meg rettenuen monda. Iay nekem,
hogy nem halgattam, miuel hogy be főt-
tőztes tet aia ku ferfiu vagyoc en. Vgy va-
gyon, azt montam, hogy esmertelec te-
gedet: de bizonyára vram, Iay az kie felő-
led halgarnac, mert nálad nekül az cha-
chogoc meg nemulnac. En sem halga-
toc vram Istenem, mert teremptettel, és
meg világosetóttal engemet, vgy talál-
tam meg magamat, és vgy esmert: Ie meg
tegedet, mert meg világosetóttal enge-
met.

met. De mint esmertelec tegedet? magadat magadban esmertelec. Nem vgy esmertelec mint vagy magadnac, hanem esmertelec valamint ennekem vagy, es talaltatol, es nem nälad nekül, hanem te benned, holot te vagy az vilagossag, mely meg vilagosfetottal engemet, mert az mint magadnac vagy, chac magadtul esmertetel, de az mint hozzam vagy, mälztod által, rüdemis vgy esmertetel. De mi vagy ennekem, ielench meg irgalmas vram nyomorult szolgadnac, ielench meg mondhatatlan irgalmassagodert, mi vagy ennekem? Mondgyad Istenem, en vagyoc az te iduössaged: ne reichd el orczadat elöttem, hogy halalom ne törtenyee. Enged hogy szolyac irgalmassagod elöt, por, es hamu, szenued hogy szolyac, mert fölötte nagy en raistam kegyes irgalmassagod. Szolloc az en istenemhez, noha por, es hamu vagyoc. Mond meg irgalmassagos kegyessag, mondhatatlan irgalmassagidert, mi vagy ennekem? Es ime az magassagbul nagy temerdec szoual meg zördeted, belsölzinem, nec füleit, es elszakasztad süketlegemet, es meg

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

es meg hallá szozatodat, es vaklagonat
 meg vilagosítottad, latam fenyelegeted,
 es meg elmetem, hogy te vagy az en Istenem.
 Azert monnam, hogy elmereteled te
 gedet. Mert elmereteled vram, mivel hog
 en Istenem vagy: te gedet egyedül elmet
 telec igaz Istenec, es kit el bochartal az
 Iesus Christust. Volt az idő mikor nem
 elmereteled. Iay annac az idő nec mikor
 nem elmereteled. Iay annac az vaklagnac
 midőn nem lattalac. Iay annac az süket
 seg nec, midőn nem hallottalac: vac, es
 süket, minden szépségiden, melyeket te
 remptettel, meg förtőzteret, rohanoc var
 la. Velem voltal, veled nem voltam, es
 azoc vontac el tőled, melyec nem volna
 nac, ha benned nem talaltatnanac. Meg
 vilagosítottal ez föld nec vilagossaga, es
 lattalac, szerettelek is, mert senki nem lát
 ha nem szeret te gedet. Késen szerettelec
 ilyen regi, es vy szépséget, fölörte késen
 szerettelec. Iai annac az idő nec, mikor
 nem szerettelec.

AZ IG AZ HITNEC

Vallasa.

HA.

HALAT adoc neked en vilagossá-
gom, ki meg vilagoletottal enge-
met, es elmertelec tegedet. Mikeppen es-
mertelec tegedet? Egy igaz, élő terem-
pő lstenennec, mennec, földnec, minden
lathato, es latharando allaroknac terem-
pő lstenennec elmertelec, igaz lstenennec
mindenhatonac, halhatatlannac, latha-
tatlannac, meg fo hatatlannac, hatarne-
kid örökee valo, kihez senki nem iarul-
hat, kit senki be nem marokolhat, ki nem
vizgalhat, változtathatatlant, semmi
merteccel be nem kőrniceztet, veghe-
tetlent, minden lathato, es lathatatlan
allaroknac kezdert, ki által mindenec
lettec, ki által minden élető allaroc meg
maradnac. Kinec fősege, mint hogy kez-
detet nem esmert, így örökee meg sem
szűnnic. Meg elmertelec tegedet egy i-
gaz lsten, örökee valo, Attya, Fiú, szent
Lelket, három szemelt, de egy lételt, es el-
oszthatatlan chupan chac egy természet-
et, es az Attyat senkitul, az Fiút chac az
Attyatul, az szent Lelket egyarant mind
az kettőtul, minden kezdert nekül, min-
den.

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

denkor vég nekül, szent haromság, es egy
 bizony Istent, hatalmas Istent, mindenek
 nec egy kezdete, minden latando, es
 lathatatlan allatoknac terempróiet, lelki
 es idő szerent valokat, ki mindenható
 róddel, az időnce kezdetin, mind ke
 tőt semmiből teremtetted, lelki, es testi
 az az, Angyali, es ez vilagi természet
 es az vitan az emberseget, vgy mint kő
 zónseget, testből, es lelekből cperettet.
 Meg esmertelec teged, es azért nyiluan
 vallac tegedet, nem nemzeter Attyat,
 teged Fiut, kit az Attya nemzet, teged
 vigasztalo szent Lelket, sem nemzeter
 tet, sem nem nemzettettet, el valhatat
 lan szent haromsagot: haromsagot az
 egyességben, es egyességet az haromsá
 ban, szíüből hiuen az igazságra, es nyel
 uemel vallast teuen, az iduössegre. Meg
 esmertelec igaz istent, es az mi vrunc le
 sus Christust, istennec egyetlen egy fiat
 teremptómet, meg valtomat, mind ez
 gész emberi nemzet nec szabadettóiat
 kit vallo, hogy az Attyatul nemzettet
 minden idő előtt, Istent istenből, vilagot
 vilagosságbol, igaz istent, az igaz isten
 ből

ből, nem teremtetett, hanem nemzet-
teremt, egy letelő örökce való az Attya-
val, és szent Lelekkel, ki által mindene-
kettenec kezdettul fogva, erőssen, alhata-
tossan hiuen, és igazan valuan, űret isten-
nec egyetlen egyet Iesus Christust, az mi
idősségünkert, az teljes szent háromsá-
gul egyenlőkeppen meg testesültne-
mi, és hogy az szeplőtelen szűz Mariatul,
az szent Lelekne-
chelekedetibul fogan-
tatuan, igaz emberre lett, okos lelekből,
és emberi testből vágyon, tapasztaltat-
ic, és a: ki mért hogy istenfege szerent, az i-
stennec egyetlen egy Fia leuen, nem szen-
vedhecz, és meg nem halhac-
z, mondha-
tatlan nagy szerelmédert, melyel kedve-
settel minket: vgyan azon istennec Fia,
az emberseg szerent, halando, és szendu-
edhecz lett, ki az emberi nemzetne-
c idősségeert, istennec egyetlen egy magzat-
tya, az keresztan szenduedni, és meg hal-
ni meltoztattal. Az poklokra, holot ül-
ne-
c vala nagy sötetsegben az mi attyainc,
vilagosságnac alkotóia, le szalottal, és
harmadnapon dichősleges győzedelemel
pokolbul ki iűuen, föl tamattal, föl veuen
szent

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

szentseges testedet, mely az mi verkeink
 grr meg haluan, az koporsóban fekűt va
 la, meg eleuenetuen, az irasoc szerent
 harmad napon, hogy az Attya Istennee
 iobiara helyhezterned. Mert magaddal
 föl veuen az ragadomant, melyet bere
 késztet vala az régi ellenség, az emberi
 nemzetnee ellensége, Istennee igaz mag
 zattyá, az mi testi letelünkkel, az az, le
 fekkel, es emberi testtel, melyet az dichó
 seges szűznee meheből vettél föl, az egék
 ben föl mentél, által hagyuan az Angya
 loknac minden tendeket, holot űlsz, az
 Attya Istennee iobian, holot az életnee
 kútfeie vagyon, es szennvedhetetlen vil
 gossag, az Istennee bekesége, mely min
 den erzekeiséget folyúl hagy. Ott rege
 det igaz Isten, es embert, Iesus Christust
 vallunc, es imadunc: aztis hiszűc, hogy az
 Attya Isten, szent Attyad legyen: vgyan
 onnan ez vilagnac vége felsz, az itéletre
 varunc, hogy meg ítély eleueneket, es
 holtakat, es meg fizes mindeneknee, iók
 nac, es gonoszoknak, az ű chelekedetec
 szerent, melyeket ez földön mieltenc
 vagy iutalmat, auagy büntetést, valamint
 melto

melto leszé ki ki mind nyugodalomra, vag
késértégre Mert föl tamadnac akkor szo
zarodnac ereietől minden emberre, va
lahanian ez testben, lelket vette nec, me
lyet viseltenee, hogy érdemekért vagy
dichőseget, vagy óróe poklot vegyenec.
Te vagy az mi clerűne, es föl tamadafunc,
kit varunc az mi meg valto Iesus Christu
sunkat, ki föl epetti az mi testünknee alaza
tos voltat, mely, meg dichőült testehez
hasonleltatott. Esmertelee tegedet igaz
Istent, egy szent lelket, az Attiatul, es fiu
tul szarmazon, egy természetű, es óróke
valot, az Attiual es fiual, vigasztalo, es
szolozolankat, ki vgyan azon vrunc Iesus
Christusunkra, galamb kepeben le szallot
tal, az Apostolokon tűzes nyeluekben
meg ielenttel, ki minden szenteket, es I
stennec valasztit, kezdettől fogva malasz
todnac aiandekauul tanetottad, es az
prophetaknac szaiokat, hogy chudala
tos dolgait az Istent orszaganac ielenget
nec, föl nitottad: ki az Istennec minden
szentitűl, az Attiual, es fiual egyetem
ben imadtatol, es dichőerttetel: kie kőzöt
enis szolgalo leaniodnac fia, szüemből
S dichőet.

12: AGOSTON MAGAN VALO

dichőetem szent nevedet, mert meg vi-
 lagossággal engemet. Te vagy az igaz vi-
 lagosság, igaz mondo világ, Istennek tőce
 es lelkeknek mestere: ki szent ki neteddél
 es ihlefeddel tanettrasz minket minden
 igazságra. Igasságnac lelke, kinekül lehe-
 tetlen hogy Istennel kedues legyen va-
 laki, mert te magad Isten vagy az Istenből
 világosság, az világosságbul, meg mond-
 hatatlanul származuan az világosságnac
 Attiatules szent fiatol az Iesus Christus
 Istokkikel egy természető, egyenlő, es ő-
 rőkec való vagy, az szent háromságnac
 leteleben, minden leteleknek főlötte e-
 gyetembe dichőültettel, egyetembe or-
 szágias. Meg esmertelec tegedet, egy igaz
 gló Istent, Attia, siu, es szent lelket, szem-
 lyeben harmat, de természetbe egyet kit
 valloc, imadoc, es dichőettec, telyes szü-
 uemből, egyedül igaz Istent, szentet, ha-
 hatatlant, lathatatlant, változhatatlant,
 kihez senki nem járulhat, vegere sem me-
 het, egy világosságot, egy napot, egy ke-
 nierret, egy életet, egy iot, egy kezdetet,
 egy véget, az égnek es földnek, egy terem-
 ptőiet, ki által mindenecc sűnec, ki által
 mindenecc

mindenec vannac, ki által mindenec bi-
 rattatnac, vezetlettetnac, es eleuened-
 nec, mind az egeben, földön, föld alatt az
 mic vanac: ki kiül ninchen Isten, az egen
 es földön: Igy esmertelec Vram tegedet,
 en esmeröm, így esmertelec, hitem által,
 melyel áiandekoztal, meg esmertelec en
 vilagosságom, szemeimnec vilaga, vram
 en Istenem ez föld vtolsó részenece re-
 menlege, ifjuságonnac vigasztalo örö-
 me, es veslegemnec taplalo nagy ioua.
 Mert benned örüendeznec vram, min-
 den tetemim monduan: kichoda vram
 hozzád hasonlo: Nem uagy az, kit az em-
 beri kez chinalt, hanem temagad terem-
 ptetted az embernec kezeit. Az pogani-
 oknac faragot kepe, arany es ezüst, embe-
 rec kezeinac alkotmanyi de te ilyen nem
 vagy, emberek nec alkotója: Az poganiok
 nac minden Isteni ördögök, de az egeket
 az vt teremptette. Az vtü az Isten: Az
 Istenec, ki ez földet, ez eget nem terem-
 ptetted, veszenec el az égből, es földről,
 hanem az Istent, ki teremptette az földet
 es egeket, dicherice, az föld, es chilagok-
 cal föl öltöztetted szép égec.

SZ: AGOSTON MAGANVALO
AZ EMBERNEC NYO
moru/sagaru Valo Vallas.

Kichoda hasonlo hozzad vram az po-
ganioc istene közül, kichoda hason-
lo hozzad az szentségbe? Nagyságos, re-
tenteres, dichebetes, chudakat cheleked-
uentigen késen esmertelec meg igaz vilá-
gossag, igen késen esmertelec. Nemis cho-
da, mert az en hiúságomnac sötetleges
foly, hőie fogta vala el szemem nec fenye-
vgy aniera, hogy az igazságnac napiat, es
világiat nem láthattam. Be tekintettem
vala az sötettségbe, sőt az sötetleg nec fia-
ua leuen, talaidon sötetlegimet kedvel-
lem vala, mert az vilagosságot nem esme-
rem vala. Vac valec, es az vakfágot szere-
tem vala, es az sötetlőségekbe, sötetlőséget
követtem. Ki által szabadultam meg on-
nan, holot Vac ember valec az sötetlősé-
gben, es halálnac arniekaban űluen? Ki-
choda fogia kezemet, hogy onnan ki-
hozná? Kichoda az en meg vilagosítom?
en nem kerestem űtet, ű kereset engemet
nem hiutam űret, ű pedig hiút engem
met, ki lehet az űte vagy en vram! Istenem
irgals

irgalmasságos irgalmazó, az irgalmasság-
 nac Ártia, es minden telles őtömnec l-
 st ne. Te vagy szentseges vram en iste-
 nem, kit telles szíuemből valloc, szent
 nevednehalat aduan. Nem kerestelec,
 de kerestel engemet, segetsegül nem hir-
 talac, de hiutal engemet, midőn neved
 által szolerottal, es hiutal engemet. Nagy
 vastag szoual onnan föliül zörgetuen,
 belső szíuemnec füleir; Legien világoslag:
 es világosság len, es eltauozec az mond-
 hatatlan nagy folyhő, meg oluada az fő-
 tetseges főlinó, mely be fetre vala szímei
 met, es meg latam világosságotat, meg
 esmerem szozatodat: es mondec: bizo-
 niara vram te vagy az en lstenem, ki az
 főtetsegből, ki hozal, es az halálnac arnc
 kabul, es az chudalatos világosságra hiu-
 tal, es ime latoc: Hala teneked en világos-
 ságom. Es meg tétuen, nezem az főtetse-
 geket, meliekbe valec, latuan az főtetse-
 ges melisegetis meliben feküttem vala,
 meg retencec, el almelkoduan mondec:
 lay, iay az en főtetseginmec, meliekbe fe-
 küttem. lay, iay annac az vaklagnac, me-
 lyben az ég nec világosságot nem lathat.

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

tamlay az en el mult tudatlanlagomnac
midon nem esmertelec vram tegedet.
Halat adoc neked vilagosítottom, es meg
valtom, mert meg vilagosítottal, es es-
mertelec tegedet. Nagy kesen esmerte-
lec teged beufeges igazság: Nagy kesen
esmertelec örökce valo bizonyosság, vi-
lagosságban voltal, en sötetleghben, azért
nem esmertelec, miuelhogy nalad nekül,
meg nem vilagosulhattam, niluan kiuo-
lítotted semmi vilagoság nincsen.

AZ ISTENI FÖLSEG

nec szemleleferöl.

SZENeknec szent Istene, meg mon-
dhatatlan fölséges Isten, minden Iste-
neknec Istene, vraknac vra, chudalatos,
ki ielenthetetlen, meg mondhatatlan, ki-
tul rettegnec menyekben, az Angyalok-
nac hatalmassági, kit imadnac az vralko-
do Angyaloc, az Isten hordozo Angyali-
eroc, es minden hatalom retteg szent Iste-
ned elot: kinec hatalmassagat, es bölche-
seget semmi szám meg nem foghat: ki ez
vilagot semin fundaltad, es helhezter-
ted,

ted, az tengert mint valami tómlóban,
 az levegő égen őszue kötőszted. Minden
 hato, szentseges, erősséges, minden test-
 ben lakozo lelkeknek istene. kinec szine
 előt, az ég, es föld meg futamic, kinec in-
 tefere minden éltető allatoc magokat
 meg haittyac, imadgyanac, dicherienec
 teged minden teremtet allatid. Enis szof
 galo leanyodnac fia, hitem által meg hai-
 tom szivemnek kemény nyakat, fősleges
 labaid ala vetuen, halat aduan, miuel
 hogy irgalmassagod által mektoztattal,
 meg vilagosetani engemet. Igaz vilagos
 sag, szent világ, gyönyörűseges világ, di-
 cheretes, chudalatos vilagosag, mely
 meg vilagosettya minden ez földre ülvő
 embert, meg az Angyaloknac szemek-
 tis. Imhol latoc, azért halat adoc. Imhol
 latam az égnec fenyeffeget, által iaria szí-
 krazo fenyeffege elmemet, szent szined-
 nec vilagosaga, folyúl vilagosetuan, es
 minden teremimet meg vidamettya. Vai
 ha meg tőkellettetnek bennem. Neuel-
 lyed vilagosagnac szaporettoia: neuel-
 lyed, az mi vilagosodni kezdett en ben-
 nem, teriedgyen el, teriedgyen el tüléd:

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

michoda ez az mit erze^t michoda tüz
 ez, mely lziuemet me^lgeti? michoda
 tüz ez, mely szemeimet fenyess^lti? ő árá
 ga tüz, mely mindenkor ég^s, es soha
 meg nem aluszol, gericsz föl engemet.
 O aldor világ, mely soha meg nem ho
 malyosodol, világosch engem. Bár v
 gyan ég^sze belőled? szentleges tüz, mely
 gyönyörűsege^ssen geriedesz mely ritkon
 vilagoskodol? mely kiuanfagossan ege^s
 lay azoknac kie tūled nem egettetⁿec.
 lay azoknac, kie nem világosetatnac. O
 igazságos világ, mind ez földet világos^lti
 uan, kinec fenyess^lge az földet be töl^tti.
 lay az vac szemekⁿec, kie te^ded nem lat
 nac, oly napot, ki ez földet, es e^get vilá
 gos^lttod. lay az chipas szemⁿec, mely te
 gedet nem lathat. lay az elfordult szem
 ekⁿec, kie az igazságot nem akariac lat
 ni. lay az szemekⁿec, kie nem akarnac el
 fordulni, hogy az heűságot ne lassac.
 Mert az főtetseghez l^zokot szemem
 nem nezhetic az főlseges igazsagnac fen
 nyet, nemis tudgyac az vilagos^ságot bő
 chülleni, kikⁿec lakasoc az főtetsegben
 vagyon. Sötet^séget latnac, azt szeretic
 azt

azt dicherie, egy főretseghől masba lep-
 un, nem tudgyac hol el es nec. Nyomo-
 rultac, kie nem tudgyac mit vesztene, de
 nyomorultabbac az kie trit mit veszte-
 nec, mégis nyitot szemekelenen szal-
 napokolra. Ó boldogságos vilagosság,
 mely chae az tisztaságos szemektől latta-
 tol. Boldogoc az tiszta színtec, mert űc
 lattyac az lsten: tisztach meg engem ti-
 sztetto erő, gyo yich meg szemeimet,
 hogy egesseges szemekkel lathassilac, kit
 chae egesseges szem lathat. Vid el kerlec,
 az regi halyagnac mohat, vilagettasod-
 nac fenyeuel, illethetetlen vellamozo tün-
 dökles: hogy minden meg tompetto a-
 kadec nekül, mely szemem fenyet visca
 verhetne, vilagosságodban lathassam fen-
 nyellegedet. Halat adoc vram neked en
 vilagosságom: ime latoc: teriedgyen ki
 könyörgoc en lstenem szemem fenye te
 benned. Nyisd meg szemeimet, hogy lat-
 hassam chudalatos dolgaidat paranchor-
 latidból: ki chudalatos vagy az szentek-
 ben. Halat adoc en vilagosságom: imho-
 lattoc, de rikór által, chae mellebe. De
 mikor latlac szinrol szinre? mikor jüel

SZ: AGOSTON MAGAN VALO
az örömnec, es vigaságnac napia, mely
ben iariac az vrnac chudalatos haileka-
ban, mind az vrnac házaig, hogy lathas-
sam, a ki lát engemet, szinről szinre, es
kiüanlagom telyes legyen.

AZ LELEKNEC KIVAN,
saga, es szomiusaga Istenhez.

V Alamint kiüankozic az szomiuhoz
zo siaruas, az ki folio kutfeieknece
vizehez, vgy kiüankozic lelkem te hoz-
zad en Istenem. Szomiuhozic lelkem te
hozzad en Istenem, elő kut főhöz, mikor
iutoc, es ielenec meg szined előtt, ó ele-
nec kutfeie, elő vizeknece eleuen gref mi-
kor megyec gyönyörűseges vizeidhez,
ez puszta földről, vt vesztő, es vizes hely-
ről, hogy lathassam minden erődöt, es di-
chőségedet, es elegendgyem meg irgal-
masságidnac vizeidre szomiuhozom vr-
ram, életnece kutfeie vagy, tölch be engem
met: szomiuhozom vram, teged szomi-
hozlac en elő Istenem? ó mikor iutoc, es
ielenec meg szined előtt? veledé hogy azt
a napot meg latom, az gyönyörűseget,
es örömnec napiat? azt a napot, melyet
szet-

kerzet az vr, hogy örüendezzűnc, es vi-
 gadgyuncraitat? ő fenyeffeges, es széple-
 ges nap, estuet nem esmeruen, nap nyu-
 ratot nem crezuen, melyben halyam az
 dicheetneeszozattiat, örömnec, es val-
 las tetelnec zengesit: melyben halyam
 meny be az te vradnac örömebe, meny
 be az örökce valo vigasagba, az te vrad i-
 stenednec hazaba, holot nagy fólleges,
 chudalatos, es ki ielenthetetlen dolgoc
 vannah, melyeknec száma ninchen, meny
 be az örömben, holot banat ninchen,
 mert örökce valo örömet foglal maga-
 ban: holot minden io, es semmi gonos
 nem leszen: holot valamit akars meg le-
 sen, es valamit nem kiuans, az, hirrel sem
 talaltatic: Ott leszen az élető élet, ked-
 ves, es kellemetes, szerelmes, es minden
 kor emlékezetes. Holot ingerlő ellenség
 nem leszen, sem valami heűsagos chiklan-
 dozas, hanem fő, es bizonyos batorsag,
 batorlagos chendesség, chendes vigasag,
 vigassagos boldogsag, az aldor szent ha-
 romsag, es az hatomsagnac egy volta, az
 egyességnec istenlege, es az istensegnec
 boldog latalai: az a te vrad istenednec ő-
 rőme.

SZ: AGOSTON MAGAN VALO
róme. O minden örömnec fölleges örö
me, oly öröm, mely minden örömet meg
győz, mely kiüül öröm minchen: midőn
autoc hozzád, midőn lepem beled, hogy
lassam az en istenemet, ki benned lak
zik: oda megyee, es meg latom ez nag
latast. Michoda tartoztat engemet: így
ime szarandok figom igen meg hol abo
dor, így nekem, mig kelsz dic felolem
mondani, hol vagyon az te istened? mig
kelsz dic mondani varakodgyal, de tova
varakodgyal? De most michoda az en va
rakodasom nem de az en vram istene
met lduözettönket variuc, az mi vram
Iesus Christust, ki föl eptti az mi testünk
nec alazatosagat, mely dichóseges test
hez abaztator. Az vram variuc, még az
menyegzőből vissza terien, hogy menyeg
zőieken minket be vigyen. Így el vram
es ne kessel. Így el vram Iesus Christus
így el, es bekesegben latogas meg min
ket. Így el, es szabadech meg az rómlőz
ból, hogy tiszta szívet őruendezzenc
lőtted. Így el lduözettönként így el minden
nemzettektől kuantator, mutasd meg
orczadat, es meg szabadulunc. Így el en
vila

világosságom, iduósségem, ved ki lelke-
 met ez tömlőczből, hogy aldigyam szent
 nevedet. Nyomorult fejem menni ide-
 gnyartatom balandóságomnac habia-
 tal, holot kiáltuan vram hozzád, meg-
 nem halgacz! Halgas meg vram, hozzád
 kiáltot, ez nagy tengerből, vigy ki az ó-
 rókce valo boldogságnac pattyara. Bol-
 dogoc azoc, az kie ez tengernee veszedel-
 meből ki szabadultac, es hozzád, örök lité
 bekefeges parthoz jutni, mertokka talál-
 tatannac. O bizonyara boldogoc, kie az ten-
 gerből az parthoz, az szamkiütésből ha-
 zaiokhoz, tömlőczből az szépleges palo-
 taban jutottannac, kiuant nyugalom-
 ban immar boldogoc, kie az bainoki ó-
 rókce valo dichóseget, melyet itt soe nyo-
 morúsaggal kerestence, boldogsagos ó-
 tömben meg nyertec, es örökce vigad-
 nac. O bizonyara boldogoc, ószamtalan
 szer aldigyac, kie immar minden nyomo-
 rúságból ki óltózuen, batorságosac az
 heruadatlan Corona felől, az tisztesség-
 nec országában erdemlettec jutni. Ó-
 rókce valo ország, minden időknec or-
 szága, holot veghetetlen világ vagyoni-
 cs

SZ: AGOSTON MAGAN VALO
es istennek bekefege, mely fölül hagy,
minden erzenfeget, melyben az szent
teknek lelke nyugosnac, es feiken ör
rókce valo örömet erzenec, örömet es vi
gasagot nyernec, minden fadalom, es
siras eltauozi tölde, o mely dichóseges
ország, meliben veled országolnac loc
szentid, föl öltöztette, szentleges feny
ességeddel, mint valami ruhauul, draga kö
ből chinalt Coronat feiken tartuan. O
örökce valo boldogsignac orszaga, holot
vrá temagad minden szenteknek remenle
ge dichósegnec coronaia, szinről szinre
az szentektől lattatol, vigasztaluan ilket
minden felől bekefegegeddel, mely fölül
hagy minden erzenfeget, or vagyom,
az vegheterlen öröm, banat nélkül valo
öröm, fadalomnekül valo szabadfag, es fa
ratfag nekül valo vt, vilagosag sötetsege
kül, élet halal nekül, minden io, gonosze
kül, Holot az iffiusag soha meg né őszób
es agie, az élet, veget nem tud, az szépleg
meg nem sargul, az szerelem meg nem
lagiul, az egeffeg soha nem szarrad, az ör
röm meg nem apad, holot fadalmat
nem szzenec, szaszt nem hallanac, semí
szomaj

nyomorult dolog nem lattatic. Hanem
 szüntelen vigasag vagyon, gonosztol se-
 mit nem félne: hanem minden iot bír-
 na, mely az erős lstennek szinről szinte
 valo latsza. Boldogoc azért, az kie ez vi-
 lagnac haboruibus, es veszedelmiből, en-
 ni öröme mehoztattanac, iutni. Bol-
 dogtalanoc vagiunc mi nyomorultac,
 kie ez nagy tengernek habiaiban, es szeles
 örvényben haiokazunc, nem tuduan, ha
 az idősségnek partiara el iuthatunk.
 Boldogtalanoc mondam, mert életunc
 szamkiütetesbe: vtunc veszedelemben: ve-
 gunc kessegben: nem tuduan ki mulasun-
 kat: mert mindence bizonytalanul touab-
 ra rattatnac. Még az tengernek habiaiban
 forgodunc, fohazkoduan hozzád az ten-
 ger partyához. Ó mi hazanc, bekeseges ha-
 zanc, tauul latunc, ez tengerből kőszón-
 tunc, ez völgyből hozad fohazkodunc, es
 könyűhullatafall erőlködunc, igi kezunc
 hamikeppen hozzád iuthassunc. Az em-
 beri nemzetnek remensége Christus Iesus
 lsten lstenből mi erősségunc, es oltalmunc
 kinec vilagossaga tauul, az homalios fő-
 lyókben, ez tengernek habiaj között.
 mine

32: AGOSTON MAGAN VALO

mint az tengernek chillagi fenyeget
 meinket vilagofettia, hogy hozzá igaz
 parthoz igazullunc: igazgald vram az
 mi haionkat, fölleges karaiddal, szent ke-
 resztetnek kormányauat, ne veszüne el
 ez habokban, ne merechen el az víznek
 haborulaga, ne nielien el az mellegre, ha-
 nem keresztetnek horogiaual, vony hogy
 zad ez tengerből begietlen egy örömmün-
 kit nagy tauul, mint az hainali chillagot
 es igazlagnac vilagos napiat, kőniuczó
 szemeinket, az menyei hazanknac par-
 tian latunc, minket varni: lme hozzá ki-
 áltúe, tüled meg váltattac, de meg mástis
 te száki vetet fiaid vagúe, kiket dragala-
 tos vereddel meg váltottal: Halgas meg
 vrá minket, iduóffegünknek lstené, ez vi-
 lagkercksegenec remenfege, es a tengeré
 nagy méfze. Az haborulagos tengerben
 iarunc, te az partron allasz, veszedelmün-
 ket nézed, szabadech meg vram szent
 neuedett. Enged vram az darabos, es ve-
 szedelmes kő sziklac kőzöt, oly igyeneffen
 cueznűne, hogy azokat, veszedelem ne-
 külfel kerülűen, ép haionat es marhakcal
 batorlagossan az parthoz iuthassanc.

AZ MENYEI HAZANK.

nae dicbõsegerõl.

Midõn azért bölchesegeednee kut
feie hozzád iutandunc, el fogiata-
hatatlan vilagossag, el olthatatlan vila-
gossaghoz, hogy imar nem valami tikót,
ben, es meseben, hanem színról színre lat-
hatunc, akkor minden ioban meg elegszie
kivanfagunc, mert semmi nem leszen ki-
vüled az mit kivanhatna, hanem chaete
egyedül, minden ioknac kut feie, ki az
boldogoknac frdemec, es byree leszes, es
tisztességeknec Coronata, örökké valo vi-
tasag feiken, belõl chendeseletuen õket,
es kiüül bekelegedben tartuan, mely sõl-
iül hagy minden erzenkseget, ot meg la-
tunc, szerezünec, es dicbetni fogunc: Meg-
lattiuc vram vilagossagodban, vilagossa-
godat, mert nalad vagy on az eletneec kut
feie, es vilagossagodban meg lattiuc az
vilagot: De michoda vilagot? vegheret-
lent, testneküül valot, rothatatlant, meg-
foghatatlant, el fogiathatatlant, melibez
senki nem mehet mely nem teremtetet,
igaz vilagot, istét, es vilagot, mely mindé

T

Angia.

2 SZ: AGOSTON MAGAN VALO

Angialoknac szemeket meg vilagosertia
 mely az szentek neciffi uslagokat vidamet
 tia, mely minden vilagoknac vilaga, es
 glet nec kut feie, ki te vagy vram en lste-
 nem, mert te vagy az vilagossag, kinec fei
 nieuel vilagossagot kezdunc latni, az az,
 magadat magad által, orczadnac fenye-
 segebe szintől szinre: De michoda ez,
 szintől szinre latni, hanem az mint szent
 Pal mondgya, esmerni, az mint esmertel
 engemet: igassagodat, es dichosegedet
 esmerni, az az, abratodat, es szinedet es-
 merni, az Arrianac hatalmassagat, fiunac
 bölcheseget, az szent lelek nec kegyelmel
 seget, az telies szent hatomsagnac, egy es
 el valhatatlan természetit esmerni. Mert
 az elő lsten nec orczaiat latni, az a föl-
 seges io, az Angialoknac es mind az szen-
 tek nec öröme, az öröc glet nec berte, lel-
 kek nec dichosege, tif: telet nec Coronaia,
 boldogsagnac diadalma, beufeges niugo-
 dalom, bekeseg nec szépsége, belső es kül-
 ső öröm, lsten nec paradichoma, es me-
 nyei Hierusalem, boldog glet, boldogsag-
 nac telies volta, örökec valosagnac örö-
 me, lsten nec bekesége, mely minden er-
 zekenle

zekenfegerfölliül hagi. Ez az tellies boldogság, es az embernee minden dichősege, latni az Isten szinről szinre, azt latni, ki ez földet, es egeket teremptette, azt latni, ki űtet alkottra, ki meg váltotta, es dichőetette űtet, mert latni fogia esmetuen, keduelleni szeretuen, dicherni biruan: ű leszen nepenec örőke, az szentek, nec, az szent nepnec, meliet meg váltott, ű leszen boldogságos iofzagociutalmoc, es Varasoknac bereiholot ezt mondgya, nagy bűred leszed neked fölőtte: Mert az nagiot nagy illet. Bizoniara vram Istenem nagy vagy, minden Isteneknee fölőtte, es bēredis nagy, vegheterlen, mért hogy nagy vagy, azért leheté kichin az te bēred, de inkab hogy nagy vagy, azonkeppen bēredis, mert bēred nem külömb naladnal: hanem temagad nagy vagy, es temagad fölőtte nagy bēred: te magad vagy az Coronazo, Coronais, temagad az fogado, fogadafis, temagad az aiandekozó, aiandekis, temagad az iutalmazó, az örőke valo boldogsagnac iutalmaishac temagad. Te vagy azért az Coronazo, es Corona en Istenem, es remenlegen nec

T 2

ckessleges

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

ekesleges Coronaia, mely dichóséggel
 ekeseteret föl, óruendeztető világ, meg
 vyetto világ, ekesettő világ, nagy remen-
 segem, az szentec szüence kiuanfaga, es
 kiuanlagoc. Azert minden latalod bet,
 iutalom, es kegyes óróm, kit varunc, mert
 ez az óróc élet, ez az te bőlcheseget. Ez
 az óróc élet, hogy esmeriunc tegedet, egy
 igaz Istent, es az Iesus Christust, kit bo-
 chattal. Midőn azert teged egiedől latni
 kezdűnc, igaz Istent, elő Istent, mindenha-
 tot, egyigyűt, lathatatlant, kőrnülueter
 hetlent, meg foghatatlant, es egyetlen
 egy nemzet fiadat, veled egy allatur, ve-
 led órókce valot, az mi vrunc Iesus Chri-
 stust, kit szabadsagunkert bochattal, ez vi-
 lagra, az szent Ieleknec ereieben, szem-
 lieben hatmar, es allattiaban egyet. Az
 egy szent Istent, kinec kiüülőtte más I-
 sten nem talaltaric, ninchenis: akcor meg
 talalluoc, el veszüc az mit mast keresunc,
 az óróc életet veghetetlen dichóséget,
 melyet szeretőidnec keszeretettel, melyet
 az teged felőkne el reitettel, melyet
 meg adando vagy, az kie keresnec tege-
 det, kie szüntelen szent szinedet keresic.

Te pedig vram Istenem, ki még Aniam-
nac meheben formaltál engemet, kic
szent kezeidben aianloc, ne engedgy ez
vram eg dologbul, soe fele szakadoznom,
hanem ez kilsó dolgoktul vony magam
hoz engemet, magamtul hozzád, hogy
szíuem szüntelen mondgya, okos abraza-
tom kerestet tegedet, orczadat keresem
vram, abrazatodat keresem minden örök
nee Istene, melyben egyedül vagy on az
boldogoknak öröke való dichósege:
Melyet latni öröcset, es az szenteknek
vegphetetlen dichósege. Öruendezzen az
ert az en szíuem, hogy szent nevedet fel-
lio, öruendezzen azoknak szíuec, kic az
vrat keresie, de leg inkab vigadgion a-
zoknak szíuec, kic meg talaltac: Mert ha
az keresesben öröm vagy on, minemü vi-
gasag lehet az meg talalasban: Buzgon
keresem azért szüntelen, es mulatasne-
kül szent színedet, talam valamikor az
aito, es az igazságnak kapuia meg nitta-
tic, hogy be mennie az en vramnak örö-
meben. Ez az vramnak aitaia, az igazac be
mennec altala.

ISZ: AGOSTON MAGAN VALO
AZ SZENT HAROMSA-
Ghoz való könyörges.

O harom egyenlő örökké való szemé-
lyec, egy igaz Isten, Attya, Fiu, szent
Lelec, ki egyedül lakozol az örökkévaló-
ságban, és tapasztalhatatlán világosságban,
ki ez földet hatalmasságodban helyhez-
tetted, és fundaltad, és okosságoddal ez
vilagnac gömbölyűfeget vezerted, szent,
szent, szent seregeknek vira Istene, rette-
netes, erős, igaz, és irgalmas, chudalatos,
dichebetes, szerelmezes. Egy Isten, három
személy, egy Isten, hatalom, bölcheség,
io valóság, egyes, és el valhatatlan szent
haromság. Nyisd föl nekem kialtonac az
igazságnac kapuiat, és be menuen, vallást
reszecneked en vram: Imhol vram fölfe-
ges cheledes ember, aítodon kolompo-
zor, en nyomorult koldus, paranchold,
had nyissac föl, ki azt mondottad, zörgel-
setec, és föl nyittatic. Zörgenec irgalmas-
ságos vram, belső reszeimec, ordetto ki-
uanlagi, és szemem könyueinec kialtati.
Előtted vagyon minden kiuanlagom, és
szó

szöpögésim, ninchenec előtted elreitet-
 uen. Teis vram ne fordech el orczadat
 többszer en cülem, es haragodban ne mul-
 lyal el szolgad mellől: Irgalmafiagnac
 Attya, hald meg aruadnac szöpögő síra-
 fat, es fegettő szentkezedet nyíld ki hoz-
 za, hogy az vizeknee melisegebül, es az
 nyomorusagnac tauabul, az ganainac sa-
 tabul, vonyon vissza ne vesse el irgalmas
 szemeid előt, minden belső kegyes része
 id azt nezuen: hanem szabadulyac hoz-
 zad en vram Istenem, hogy lathassam or-
 szagodnac kazdagsagit, es nezhessém or-
 czadat szüntelen, dicheteret monduan
 szent neuednee, vram ki chudat cheleke-
 szel, ki emlékezeteddel, szíuemet óruen-
 deztered, ki iffiusagomat meg vilagosít-
 tod, ne vtald meg vensegemet, ha-
 nem vidamech meg teremimet, es
 chontaimat, es vyiech meg őshai-
 mat, mint az sas kefelőnee
 tollait, Amen.

B V Z G O L E K K I Ó R

V E N D E T E S S E G.

Dicberletec az urat el reitexuen
Barlangban regi Sarkanyoc feküen:
Cet balac, usuan az szeles tengeren,
Nyugoduan az méli ulzeknec feneken.

Tüzeec, bauac, batalmas kő esőc,
Földi párac, szelec, temerdec fölbőc,
Az Vrnac parancholattyara függőc,
Mindeneket forgo szellel indetoc.

Termo balmoc, kietlen uadon erdőc,
Erős begyec, kikben talaltattatoc,
Szeled faknac sokasagos gyümölcsőc,
Vad faknac szépségt, szüksegre ualoc.

Szeled, minden uad oktalán allatoc,
Földön maszo, ebuszo számtalan barmoc,
Tiszta égeken röpöső madarac,
Az Istent dicberletec, mert Vratoc.

S Z E N T

SZENT AGOSTONNAC
MINDENNAPI RÖVID, Es
egy marokni, kisdéd is
madfagi.

AZ ISTENI LETELNEC CHV.

DALATOSSAGARVL.

RAMEGYEDÜL AZ FÖL
det, es menyét be töltöd, min-
deneket hordozuan terh nekül.
mindeneket be töltuen rekesz-
tes nekül: Mindenkör chelekedő, min-
denkor nyugouo. Be gyűtő, es nem szű-
kölködő. Kereső, noha sem nekül nem
szűkölködől: Szerettő, minden izzadas
nekül: Föl haborodo, mind az által ba-
torlagos. Bankodo minden fadalom ne-
kül. Haragszol, de chendes vagy. Chele-
kedetidet meg változtatod, de vegeze-
sedet, es mondasodat soha nem. Be fogas-
dod az mit talals, es soha el nem vesztet-
tel. Soha nem szűkölködől, mégis nyere-

T 5

sege

SZ: AGOSTON MINDENNAPI

segnee őruendes Soha nem voltal főszű-
 mégis vísurat szedegecz. Mindenkor köl-
 chón adez, az kinec nem tartozol, auagy
 szüntelen kölchónőzneek neked, hogy tar-
 tozzal. De inkább, kinecl lehet valamie,
 az mit tuled nem vet volnar adossagot fi-
 zecz, senkinec nem tartozuan. Adossagot
 engecz, semmit el nem vesztuen. Ki min-
 denűt vagy, es mindenűt éppen egészen.
 Ki erefztettel, de nem lathattatol. Ki min-
 denűt vagy, mind az által, az gonoszok-
 nac gondolattyoktul nagy mészé talaltat-
 tol. Ki még ottis ielen vagy, ahol rauid
 vagy, mert valahol malasztod által nem
 talaltatol, ielen vagy boszu allasoddal,
 ki mindenűt ielen vagy, mégis chaealeg
 talaltatol meg. Kit vesztetg akkor keresűno
 es meg nem foghattune, ki mindeneket
 tartas, be töltes, meg kórnyekes, főlyül
 hadez, es tamogacz szüntelen. Ki az hi-
 ueket tanettod, minden igenec zóngese
 nekül. Ki az heleknee modgyoc szerent
 ki nem teriesztettel, es semmi időc által
 meg nem változol, es hozzád valo iaru-
 las, auagy vísza teres, nem talaltatic. Ki
 el tűrhetetlen, es hozzá járulhatatlan vi-
 lagos.

világosságban lakozol, melyet egy ember
sem látot, nem is láthat. Magadban leuen
druendessen, mindenűt környűl iars, éppen
mindeneket, mert el nem oszolhatol, a
nagy meteltethetűl, holot bizonyara
egy vagy, esetszre nem szakacz, hanem
eg, éppen, es egyeffet birs, éppen, es egyefű
let be töltes, éppen, es egyeffet fenyeftet,
tes, es birtokodban tartas.

AZ ISTEN BÖLCHESE.

genec meg mondhatatlan/sagarul.

HA az eges világ könyuekkel be tölts
ue volnais, de mondhatatlan böl-
chesegedet ki nem ielentethetneice. Es
mert hogy mondhatatlan vagy, es semi-
keppen meg nem iratathatol, be sem fog-
hatatol. Te vagy az istenseg, világosság-
nak kufseie, es az örűkec valo világosság-
nac napia. Fűlűtte nagy, minden ki terie-
des, holzusag, es telyeffeg nekűl. Igen io,
minden szin nekűl, es senki nem io chac
egyedűl, kinec akarattya meg let dolog.
kinec akarni lehetű dolog: mert minde-
neket valamit teremptetűl, chupan chac
akara.

○ SZ: AGOSTON MINDENNAPI

akaratedből vegélted, ki terempter al-
latidat minden szűkség nekül birodalmu-
ka nekül vezérled, es vnas nekül igazga-
rod, es semmi nem talalkozhatic, az mi
birodalmodnac rendie meg banthatna,
mind az földő, es ez földnec feneken, va-
lami talaltatnac: ki minden helen hel ne-
kül talaltatol, es mindeneket be fogs köt-
ríkezes nekül, mindenüt ielen vagy moz-
dulas, es allapodas nekül: ki az gonoszna-
oka nem vag melyet né chelekedhettele, es
valamit miueltel meg nem bantad, kinec
io voltabul teremptetűnc, igazsagau-
al meg büntetettűnc, irgalmaszagaual meg
szabadulunc, kinec mindenharosaga min-
deneket iyezerl, bír, es be tölt, valamit
teremptet: Azert sem mondunc tegedet,
mindeneket be töltened, mintha tegedet
magokban foglalnanac, de inkab üc tö-
led környekezettenc: Es nem resz szerent
töltés be mindeneket, azt sem kel vel-
nűnc, hogy minden dolog az ű nagy vol-
ta szerent fogion be tegedet, az az, az
nagy terempter allat nagyobb, az ki-
chin kisebbet, holot éppen vagy minde-
nekben, es mindence te benned, kinec
min

mindenhatósa mindeneket környűl
velzen, es senki nem találhat oly reffet, ki
hatalmadat elkerűlhesse, mert valaki te-
gedet nem erez bekeltne, haragodat so-
ha el nem tauoztathattia.

AZ LELEKNEC KIVÁN.

sagarul, mely erzi az Istent.

ANNAC okaert irgalmassagos Iste.
nem, tegedet hiulac az en lelkem-
ben, melyet készetsz magad meg fogá-
sara, az kívánságbul, melyet ihles ű bele.
Kőniörgőc lepieš be hozza, es igazsagd
magadhoz, hogy bírjad űtet, kit teremp-
tettel es fől építettél, hogy találhassalac
tegedet szinemen, mint valami pechetet
kerlec vram ne hadgy, hozzád kőniör-
gőc, mert mince előtte segetsegűl hiuna-
lac, engemet hiutal, es kerestel, hogy en
szolgad leuen, keresnelec tegedet, keres-
uen meg találhalac, es meg találuan sze-
retnelec. Keresnelec vram, es meg találta-
lac, es ime szeretni kívánlac: Neueid v-
ram kívánságomat, es az mit kerec ad
meg, mert ha mindeneket az mit teremp-
tettel

82: AGOSTON MINDENNAPI

tettel nekem adandodis, elég nem les-
zen niomorult szolgadnac, hanemha
magadat adod. Azert ad nekem magad
en Istenem, ad meg magad ennek em-
hol szeretlec tegedet, es ha nem elegen-
ged hogy erosen szerethefselec, melto-
sagos szereteted tartoztat engemet, ki-
uanlagoddal egge. Szeretted azert tar-
toztat engemet, kiuanlagoddal geriede-
zec, edesseges emlekezeteddel, gionio-
kodom. Imhol vram mindon elmem hoz-
zad fohaszkodic, es meg mondhatatlan
irgalmaslagodrol gondolkodic, az test-
necterhe lassabban nehezec, gondolatim
nac zondulefiss meg szunnec, az halando
sagnac nehefsege, es niomorufagi szoka-
sac szerent nem tompetnac engemet,
mindenec halgatnac, chendessen vanna-
mindenec: Sziuem eg, lelkiem oruender-
Elmelkedesem vijul, ertelmem vilagosul,
es minden lelkiem latasodnac kiuanlagas-
bul fol gerieduen, lathatatlan szeretted-
re latja magat vitettetni. Viegyc fol mast
az en lelkiem szarnyait, mint az Saskese-
lo, ropullion, es el ne fogiatkozzec, ro-
pullion es iusson el hazadnac szepsegehez

és dichősegednek fölsíges szekihez, hogy
 lot elegettő asztalodnál az menyei Pol-
 garoktól taplaltaffec, el reitet eledelek-
 tel, az ki folio tellies vízee mellet. Te
 legy az en őruendet flegem, ki remenfe-
 gűnc vagy, idu őffegűnc, es valtsagűnc. Te
 legy az mi őróműnc, ki leszes iűuendőre
 bűrűnc, es iűualműnc. Teged keressen
 szűntelen, az en Ielkem, te is cheleked,
 hogy kereshűen, meg ne fogiatkozzec.

AZ LELEKNÉC NYO-
*morusagarul, mely az Vr Iesus Christust
 nem szereti, es nem keresi.*

IAY annac az niomorult leleknek, mely
 az Iesus Christust nem keresi, nem is sze-
 reti, bizoniara szarazon marad, es bol-
 dogtalanul. Aztis el uelzti hogy él, ki te-
 gedet listent nem szeret: Valaki eretted
 nem igickezie glis, semi az, es semire va-
 lo. Valaki neked élni ellenkezie, meg holt
 az. Valaki neked nem okoskodie, bolon-
 doskodie. Irgalmassagodnac aianlom ma-
 gamat, meg terettem magamat, de szol-
 galatodra engedem magamat, ki által
 vagioc

82: AGOSTON MINDENNÁPI

vágoc flec, es okoskodom. Beñed minden
 bizakodasom, beñed helyhez tettem min-
 den remenşegem, ki által föl tamadoc,
 flec, es nyugodni fogoc. Teced kiuan-
 lac, szeretlec, es imadlac, kiel kezdec
 maradni, orszagolni, es boldog lenni.
 Valamely lelec teged nem keres, nem is
 szeret, ez vilagot keduelli, az ű vetke-
 nec szolgal, minden gonosşagoc, es bű-
 nőcala vetteter, szüntelen nyughatat-
 lan, soha nem batorşagos. Irgalmas I-
 űten enged, hogy elmem szüntelen szol-
 galatod ala vettesscet szarandokşagom
 mindenkor fohazkodgyec hozzád, szü-
 uem szeretetedben ęgien: En Istenem,
 nyugodgyec lelkem te benned, elmelked
 gyec felőled, tehetşegenec fölőtte, ene-
 kelye dicşetetedet, nagy vigasagban, es
 ez legyen, ez szamkiutesbe az en őró-
 mem. Iűsson szarnyad ala az en elmem,
 ez vilagi gondolatoknac heűsegitűl. Nyu-
 godgyec meg szüem benned, az en szü-
 uem, ki mondhatatlan nagy tenger, hab-
 iaual dagadozo. Omniden dragalatos
 eledelek nec, es az fűlsű telyessęnec kazi
 dag aiandekozo Iűtene, adgy eledelet az
 meg

meg faratnac, hozd őszue az el őszlöttat
 az rabot szabadecnd meg, az meg szagatta
 tat epechd föl: Imhol az aiton ábes zör-
 get. Kerlec vegheterlé beűseges irgalmasa
 gödert, melyel meg latogattal, hozzanc id
 uen meior szagbol, paranchold az zörget
 tőnec nissae föl, hog szabadon iatuan, hoz-
 zad mehesen, elegegyec meg az menyei
 kenyertel: mert te vagy az kenyet, es etet
 nek kutseie, te vagy az öröke valo fenye
 segnec vilaga, te vagy minden, kikbül
 elnec az igazac, kie szeretnec tegedet,

AZ LELEKNEC KI- uan ságarul.

TEGED nező szíueknec világossága.
 öröc isten, es teged szerettő lelkek-
 nec etete, teged kereső gondolatoknac
 erősege, enged hogy szentseges szerete-
 tedhez ragaszkodgyam: könyörgőc iűy
 el szíuemben, es győnyörűsegednec beű-
 segeuel, telzegechd meg átet, hogy felet-
 kezze el, ez idő ala vetet heűsagokrul.
 Szegyenlem, es restelyem ezeket szened
 ni, melyeket az világ chelekefzie: Szomo-
 rusa.

SZ: AGOSTON MINDENNAPI

ruságos valamit latoc, es mindenne neher
 zec, valamit ez el-mulandokrul halloz
 Segech en vram Istenem, es vigasztalid
 meg az en sziumet, így hozzam, hogy
 lathassalak tegedet. De fölötté sofos az
 en lelkemnechaza, mind addig, még hoz
 zam ius, es ki teriedteset öled. Fölötté
 omlo, epeched ütet. Szamtalan dolgok
 kaltakua, melyec szemeidet meg bant
 tyac, vallom, es tudom, de ki tisztettya
 meg, anagy kihez kialchac kiüölötted?
 az en tirkolt büneimtul tisztet meg va
 ram engemet, es az idegenekekben adgy
 bochanator az te szolgadnac. Enged f
 des Christus, io Iesus könyörgöc, hogy
 az te szeretetedert, es kiüansagodert, es
 testi terhet, es földi hiúsagoknac kiüanla
 gat, tchessém le. Vralkodgyec lelkem az
 testen, lelkemen az okosság, okossago
 mon, szent malasztod, es mind kin, es
 ben, szent akaratod ala vess engemet. En
 ged vram, hogy szium dicherien, nyel
 uem, es minden tetemim aldgvanac tege
 det. Teriezd ki elmemet, es sziumnech
 tekentetit emeld föl, vgy hogy, va g chac
 lelkem, hegtelen valo gondolattyauval te
 hessé

hessé el, az örökké való bölcheséget, mely
mindenecfőlöt lakozic. Oldoz meg ke-
lec kőtelimből, melyekkel meg vagyok kö-
tözve, hogy mind ezeket el hadgyuan,
hozzad siessék, chachozzad ragazkod-
gyam, charead nezzec, es figyelmezzec.

^c
AZ FÖLDI TÖMLŐCZ.
^c
böl meg szabadult leleknek boldog-
sagarul.

BOL dog lelec az, mely ez földi róm-
lőczből meg szabaduluan mehorzag-
ba megyen, mely tegedet fölleges vram
szinrül szinte lat, mely az halálnac sem
felelmetül nem indul, hanem az örökké
való rothatlanságtól, es dichősegről ör-
vendez. Bekeseges, es batorlagos, nem fel-
uen ellenségtől, es az halaltól. Meg ta-
lalt tegeget kegyes vram, kit sokaig keres-
set, szüntelen lizeretet, az eneklő karoc-
kőzibe tarlasagul be viteret, edesleges ör-
tőkée való enekeket, dichősegedre ő föl-
gel kiraly Christus, minden ióknae kutfe-
ie Iesus, szüntelen mondando, es enekel-
len.

SZ: AGOSTON MINDENNAPI

lendő. Boldogfagos tarsasagoc, az menyei polgaroknac, es dichőseges tisztele-
 tec, mind azoknac, kicez szomorú szám-
 kiutefinec munkaiabul, hozzád visza ter-
 nec, az szépségnec gyönyörűségere, min-
 den fenyeffegnec ekeffegere, minden ked-
 vességnec meltsagára, holot szüntelen
 larnac teged vram az te polgarid. Sem
 oly fűlőkben nem megyen, mely elmeie-
 ket meg haboretana, minemű eneklesee
 minemű organa zengefett minemű ig-
 zetot enekect minemű fkes notac mon-
 dattatnac veghetetlenül? szüntelen so-
 pognac az edesfeges aldasoknac organai,
 az Angyaloknac kiuanfagos gyönyörűse-
 ges zengefi, ebudalatos eneknek nec ene-
 klefi, melyec dicheretedre, es dichősege-
 dre mondattatnac, az főlső polgaroktul.
 Az keferűsegnec, es minden epenec ke-
 menfeg, tartomanyodban helec ninchen.
 Mert ott gonosz ninchen, gonosfag sem
 talaltatic, ellenző, es ellenszeg ninchen.
 sem az bűnnec valami heűfaga Szűkség,
 ott nem talaltatic, semmi szegyen vallas,
 visza vonyas, egymas szidalmazasa, pör,
 es veszekedes, felelem, es nyughatatlan-
 sag,

lag, büntetés, auagy ketelkedés, erő ha-
 talom, de semmi egyenetlenség: hanem
 nagy bekefeg talaltatic ott, helyes szere-
 tet, örüenderesség, es az istennec örökce
 valo dicsheteri, Veghetetlen valo bator-
 sagos nyugodalom, az szent Lelekben
 szüntelen valo örüenderesség. Omely
 szerenches leszec ha hallani fogom polga-
 ridnac gyönyörűseges enekleseket, meg-
 igazetot esdes verseket, az szent három-
 sagnac melto tiszteffegere rendelteret di-
 cheteket: De fölörte boldog leszec, ha
 meltonac talaltatom, hogy enekelhessec
 az en vram Iesus Christusomnac, Sionnac
 esdesseges enekiből.

PARADICHOMNAC

örömeről.

O életető élet, örökce valo élet, örökce
 boldogsagos, holot öröm vagyom
 szomorusag nélkül, nyugodalomfaratsag
 nélkül, meltosag felelem nélkül, kazdag-
 sagoc el vesztés, es munka nélkül, egesseffeg
 betegség nélkül, beűség fogyatkozás ne-
 kül, élet halál nélkül, örökceualosag rot-
 hadas

SZ: AGOSTON MINDENNAPI

hadas nekül, boldogság minden fida-
lom nekül: holot minden io vagyom az
szeretetnec rökellestességében: holot igaz
kep, es szinről szinte valo latas talaltatja:
Holot az Istennek io volta lattatic minden
nekben mindenestül, es az vilagosetto vi-
lag, az szentektül dichóettetic: holot ie-
len lattatic az Istennek fölsége, es fogyat-
kozás nekül valo eledellel, az reanező
elme be telyesedne, szüntelen lattatic
es kiuanyac latni, minden keduetlenség
nekül kiuanyac, es meg elegendne vnas
nekül: holot az igazsagnac napia chudala-
tos szépségene latasaua, mindeneket be-
tölt, es az egész menyei hazanknac polga-
rit vgy vilagosettya, hogy ű magokis vi-
lagoskodgyanac, az az, Isten által vilago-
sított vilagosság, ez mi nap fenyünkne
vilagosságos szépséget, es minden chilla-
goknac tündekletet folyúl hagyuan. Az
halhatatlan Istenseghez ragazkottanac
es ez által, halhatatlanna, es rothatatlan
na lette, az mi vrunc meg valtonknac fo-
gadasa szerent: Attyam á kiket attal ne-
kem, ákarom hogy ahol vagyoc ott le-
gyene, hogy lassac az en dichósegemet,
hogy

hogy minyaian egye legyenec, mint Atyam, te bennem, és én benned, úkisben
ninc egyec legyenec.

AZ MENYORSZAGRVL.

AZ menyország, boldogságos ország,
halál nélkül való ország, és vehetetlen,
kinec vtanna semmi időc nem következnec
örökké: holot szüntelen nap vágyon
eiel nélkül, és azért semmi időt nem
tud, holot az diadalmas vitez, munkaja
vtan, mondharatlan ajándékkal kádagtat
é, feist környül venen nemes, és
örökké való coronával. Vaihá verkeim-
nec meg engesztelése vtan, az én Christu-
som szolgálkőzöt nekem vtollsonac, az I-
steni irgalmasság parancsolna, hogy ez
testnec nehez terhet le tegyem, és hogy
szent varasaba az örökké való örömben
nyugodgyam, inen által menuen, az szent
segesfőlső karoknac taraságaban lennec,
az boldogságos lelkekkel, teremtmő di-
chősegeben allanec, istenem nec ielen va-
lo abrazattyat neznem, az halálnac fe-
minemű felelmetül nem bantatnam, ha-

32: AGOSTON MINDENNAPI

nem az örökce való halhatatlanságnac
 rothadásatul batorfagos. Örüendeznec es
 az mindenhatóhoz ragazkoduan, min-
 den tudatlanságnac vakfagat el vesztuen
 ez földieket seminee tartanam, ez sir-
 lomnac vólghet latni, auagy chac rola
 emlekezni, ingyen sem meltoztatnam.
 holot faratsagos élet ez rothado élet min-
 den keferűséggel telyes: mely élet minden
 gonosfagnac alzonya, az pokolnac szol-
 galo leánya: melyet az nedueffegec föl da-
 galztnac, faldalmoc meg apasztnac, ég-
 sec meg asztalnac, leuegő egec betegélet-
 nec, az élet föl puffaszt, bőitőlesec őstör-
 uetetnec, chuffag alakostat, banat meg e-
 melzt, gond foitogat, szegenseg le vet, is-
 fusag föl fualkodic, venseg meg görbet,
 betegség meg tör, keferűseg le nyom, az
 őrdög inchelkedic, az test gyönyörkörtet,
 az lelec meg vakul, az egész ember föl ha-
 boroszie, es enni szamtalan gonosf vran
 az dühös halál következie, az heűfagos
 örömöknee veget veruen, vgy hogy, mi-
 den meg fognac ezec lenni, ingyen eszek
 be se vegyec az emberek, voltake valaha,
 vagy nem.

AZ SZOMORV LELKET

*foé síras vtan mint vigasztallia
meg az Isten.*

DE minemű dicherettel es hala adas-
sal lehetűnc hozzád mi Istenűnc, ki
minket még, ez halando niomorúságok-
banis, vigasztalas nekűl nem hacz, chuda-
latos malasztodnac batorságauaálrimbol
vram niomorult feiem, szamtalan sírassal
es nyomorúsággal telyes, midőn életem-
nec veget rettegem, midőn bűneimet
szemlelem, halalomnac oraiarul gondol-
kodom, az pokolnac kinyatul irtozom,
midőn nem tudom chelekedtetmet, mi-
nemű kemény itelettel szoktad meg te-
kenteni, midőn minemű veggel kezd-
gyem ezeket vegezni semmiképen nem
tudom, azért mikor ezeket, es ezekhez
hasonlokat szíuemben forgatoc, szokot
irgalmasságoddal ielen szoktal lenni vi-
gasztalásomra, es enni panaszom, mond-
hatatlan sírásim, es szíuemnec melifeges
fohazkodási kőzöt, föl veszed meg kefe-
redet, es törődöt elmemet, az magas he-

SZ: AGOSTON MINDENNAPI

gieknéc hailasira, es szinten az draga ke-
neteknec igyenes helyre helhezettuen
legeltető mezőidre, az szepen folio vi-
zee mellett, holot szemem előtt álltalt ke-
szettes, külömbféle készölerekkel, mely
meg farat lelkemet kőniebeche, es meg
keseredet szíuemet vigasztallia, mely gio-
niórúsegekkel meg kőniebűluen, szanta-
lan niomorusagimról elfeletkezuen, föl-
emeltetet ez földnec magasságára, te ben-
ned igaz bekefegben nyugszom.

AZ ISTENI SZERET-
tetnec edességeről.

Szeretlece en Istenem, szeretlece tegedet
Ses touab iobban iobbanis akarlac sze-
retni. Enged en Istenem az emberi mag-
zatoc kőzöt, szépleges vram, hogy ki-
uannyalac tegedet. Veghetetlen vagy,
azert ekkeppen veghetetlenül kel szeret-
nunc, főkeppen mi, kiket szerettel, ekkep-
pen meg váltottal, kikert effeleket es en-
ni dolgokat chelekettel. Ó szeretet ki
mindenkor geriedes, es soha meg nem
oltatol ędes Christus, aldor Iesus, szeret-
tet

tet en istené, gerics föllegessen engemet
 szeretettednec tűzevel, és dessegednec, ked-
 vessegednec, kiuanfagodnac, vidamla-
 godnac, és őruendetessegednec kegyes
 edessegednec, kiuanfagodnac, tellyes, és
 fölörteb való vigasságával, mely nem go-
 nos, hanem szent, tiszta, és szűz, hogy sze-
 retettednec és dessegeveleppen meg tellic-
 seduen, szeretettednec tűzevel éppen
 meg melegeduen, szeresselecc és desseges és
 szépséges vramat, tellies szíuemből, és
 tellies lelkemből, minden etőmből, és
 igyekezetemből, szíuemből, szíuemnecfo-
 laságos tőredelmességeből, és kőnyű hul-
 latalomnak kut feieből, nagy bőchülett
 és felemmel szíuemben és izamban hor-
 dozuan tegedet, és szemem előtt tartuan
 mindenkor, és mindenűt, vgy hogy ben-
 nem, lemmi tőruentelen szeretetre való
 hel ne találtaſſe.

IDVŐ SZEGŰNKNEC
 keszetteferől.

SZÉPSÉGES Iesus Christus, kerlecc tege-
 det, amaz dragalatos szentleges ve-
 red,

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

redneki ontasaért, meliél meg váltat-
 tunc, adgy nekem töredelmességet, es kő
 nyűhullata simnac kutfeiet, főkeppen mi-
 kor kőniörgefimer, es imadlagimat elő-
 ben vilzem, midőn diche teredre eneker-
 le, midőn valtsagunknac el tirkolt ren-
 dit, irgalmaslagodnac niluan valo ielt,
 elő hozom, es rola emlékezem, midőn az
 szent oltaroknal, noha megtatlan alfo-
 kinanuan fölsegednec aldozni, amaz chu-
 dalatos, es mennyei aldozattal, minden
 böchültre, es aitarossagra, meltonal-
 melyet vram istenem, pap leuen, tisztas-
 goffan szerzettel, es aldozni paranchol-
 tad nagy szeretetednec emlékezetire, tud-
 ni illichalafodnac, es kin szenuedelednec
 aldozattiat, iduösségünkért, naponkent
 valo giarolagunknac föl epülsere. Erő-
 földgiec meg elmem enni szamtalan tit-
 kocközöt, ielen voltodnac edessegetid,
 erzezelec teged magamnal, es öruendez-
 zem előtted. Tűz, ki mindenkor vilago-
 sodol, szeretet, ki mindenkor égs edes
 Christusom, dragalatos Iesusom, örökce
 valo vigasag, es veghetetlen életnec ke-
 niere, ki minket taplals, es magadban
 meg

meg nem fogiarkozol, naponként írtetel,
mind az által éppen meg maradé: vilá-
gosodjál meg nekem, geries föl, es szent
telé meg az te edényedet, világosétuan
írtet, az gonoszságbul írtetsehd meg, ma-
lasztoddal tölch be, es az tellessegeben
tarch meg, hogy lelkenec iduösségere,
ehessem szent tested nec eledelet, mert ha
sendlec tegedet, belőled élec, hozzád me-
gyec, es benned meg kezdec nyugodni.

AZ ÓRÓMRÓL.

O Szeretet nec edessege, es edessegnec
szeretete, fölőtte kéduel az en gom-
rom, es azért gionióruséges italoddal
tellesedgic nec meg minden belső része-
im, es elmem kerődgyecio íget: Eu lste-
nem ki szeretet vagy, edes méz, az kőne-
rettő hauakhoz hasonló teje, eledele es
óróm, cheleked hogy benned neuked-
gyem, hogy egesseges izzel ehesslece te-
gedet. Te vagy az en életem mellieled élec,
temensegem kihez ragazkodom, dichő-
segem, meliet kiuanoc meg nyjarni: Azért
vram

CSZ: AGOSTON MINDENNAPI

vram tarchad szíuemet, vezetlied elmé-
met, igazgassd értelmemet, emeld fere-
tetemet, gondolatomat fuggeszd föl, es
az fölő foliasokhoz szomihozo lelhem
nec szaiat igazgassad, veszteglyenec az
testnec mindé zöndülesi, Chendefülicenec
az földnec, vizeknec, leuegő egnec, es
menynec, minden bodulasi. Halgassanac
az almoc, es rettentő ielenesec, minden
nyelű, minden iel, es valami el mulasban
talaltatic: Nemullion meg maganao az
lelekis: es mulya el magat, nem gondol-
uan magat, hanem chac tegedet en iste-
nem, mert bizoniara te vagy minden re-
mensegem, es bizodalman: Mert ben-
ned fölleges Istenembe, edesseges, irgal-
mas es kegyelmes vrunc Iesus Christus
funkba, minyaiunknac refze vagyon, es
stunc es verunc. Azert ahol az en vcrem
vralkodic, bizakodom hogy enis or vral-
kodom: holor az en testem dichekedic
magamatis dichöült nec esmerem, noha
bűnös vagyoc, de azert ez malasztnac
refzeltetese felől nem ketelkedem: Es no-
ha bűneim tiltnac, de letelem es terme-
sacem azt kiuania: Es noha tulaydon
vet

Vetkeim ki rekesztne, de az természet
nec fövetlege, es egyefülete hatra nem
vgr.

HOGY AZ MEGTESTE

/ültige, oka remenységünknek.

Bizoniara az mi vrunc, oly ellenségünk
nem lehet, hogy maga testét, tagjait,
es tetemét ne szeresse, bizoniara kétség-
ben eshettem volna, szüntelen, vetkeim-
ért, veghetetlen hiuolkodásimat lát-
ván, meliket chelekertem, es naponként
szüntelen chelekeszem, szammal, szíuem-
mel, es minden módon, melyekkel az em-
beri állat szokor vetkezni, ha én vram.
Istenem szent iged teste nem let, es ben-
nünk nem lakozot volna. De imar kétség-
be nem mered esni, miuel hogy ű akara-
tod ala vetuen magat mindenben, mind
az halalg, de az keresztnec halalaig, el-
veve bűnünknek ados leuelet, es az ke-
reszthez szegezuen, az bűnt, es halale
megfeszette: ű benne azért, ki jobbodon
ül, batorlagossan imar meg eleuenedem,
miuel hogy esedezik mi erettünk: ű ben-
ne

SZ: AGOSTON MINDENNAPI
ne bizakoduan hozad kiuanoc iutnom,
kiben imar föl tamattunc, es eleuenet
tunc: imar menyben föl megyünc, es az
egekben ülünc. Dichetet teneked, dichó
seg, tisztet, es hala adas örökce.

MENNEL NAGYOB AZ
*Istenről való gondolat, annal
gyönyörűsebb.*

Irgalmaffagos vram, miuel hogy így
szerettel, es meg váltottal, így elcuet
tetted, es föl magasztaltal: Irgalmaffa-
gos vram, mely edesseges az rolad való
emlekezes: mennel inkább gondolkodom
felőled, annal giőniörűsebb, es szerel-
mesb vagy. Azert giőniörűköttnec en-
gem minden iauaid, elmenne tisztasá-
gos tekintetiuel, es edesseges irgalmaffa-
gos szeretetednec kiuanlagauál, ezen sza-
randoklagomnac helen, mi voltom sze-
rent, addig, még ez giarlo es töredelmes
tagokban vagioc, chudalatos szépsége-
det es szereteted, szüntelen keduellem
szemlelni, es kiuanni. Mert szeretetednec
nylaual meg sebesülven, kiuanlagoddal
főlötte

főltte geriedeze, hozzád kiuanociutni
főltte kiuanlaciutni. Azert az en vigia-
zafomon kezdec allani, es szemeim vi-
gyazuan, lelkebben aldlac es dichelec,
tellies elmemuel es minden erömuel: te-
gedet en teremptömet, meg valtomat
aldlac, elmemmel altal iarom az égeket,
es kiuanfaggal veled lészec, vgy hogy ez
ielen valo nyaualliasagba, chae test szerent
tattattassam, de veled legyen gondola-
tomal, mohsagommal, es minden kiuan-
sagommal, vgy hogy, szium ot talal-
tassac, ahol vagy kiuanfagos kenchem,
meg vehetetlen, es főltte szerelmes. De
ime irgalmasfagos, es kegyessleges lste-
nem, midön vehetetlen io voltodnac, es
irgalmasfagodnac dichóféget akarom
elzembe venni, szium nem elég rea,
mert főlliul hadgya az emberi természet-
nec minden érzeken segít, böchületes
Voldod, szépséged, es szereteted. Mint
hogy, dichóféged nec fenyeleges tinde-
kleleis meg mondhatatlan, azonkeppen
ki ielenthetetlen, örökce valoszereteted,
nec kegyessége, melyel azokat, kiket se-
miből teremptettel, fiaidda fogadod, es
magadhoz czatlod,

SZ: AGOSTON MINDENNAPI

AZ CHRISTVSERT, EZ
Vilagi nyaualiakat kiuannunc kel.

O En lelkem, ha naponkent kint kell
lene szenuednűnc, ha az pokolnac
tűzet, s oc ideig tűrnűnc, hogy az Christu-
nac dichőseget meg lathatnanc, es szenti
közé szamlaltathatnanc, nemde melto-
volnac mindent szenuednűnc az mi szo-
moru, hogy enni iot el vehetnenc, es en-
ni ioban reszesse lehetnenc olalkodgia-
nac azért az őrdögöc, kesetehyec szokot
kesetereket, törőc az testet minden bő-
itőc, szorechac az testet az ruhazatoc,
munkac nehezeche, vigia az azoc szarassac
kialchon imez, niughatatlan kodgyec
amaz, Vagy imez, az hideg görbechen
meg, lelki esmeretem dörgölődgyec, az
heuseg egeszen feiem faion, melyem ge-
riedezzen, giomrom föl dagadgion, or-
czam heruadgyon meg, eppen mind be-
teg legyec, az faidalomban fogyon el az
en eiletem, es esztendőim szópógesekből,
az rothadas mennyen be teteminben, es
az sfgreg alattam vgian forion, hogy az
niomo-

hiomoruságnac napian nyugodgiam, es az föl öuedczet nephez mehessec: Mert minemű dichósegec leszen az igazaknac, minemű nagy örömőc az szenteknecmődön mindeneknec orczañ, vgy kezd ferőleny mint az nap: midőn az vr el valaszor rendekben kezdi nepet attianac orszagaban szamlalni, mindeneknec cheledetec es erdemec szerent, igert jutalmokat meg adni, az földiekert örőke valokat, az idő szerent valokert veghetleneket, az kevesekert sokat, es belesseget. Bizoniara mondhatatlan telyes boldogság leszen az, midőn szentie az vr, szent Attianac latafara kezdi vinni es menyegbe le ülteti, hogy ű lsten, mindenekben minden legyen.

AZ MENYŐRSZÁG MINT talaltassék meg.

O Boldogságos öruendetesseg, es öruendetes boldogság, az szenteket latni, az szentekkel szentnec talaltatni, lsten latni, es az lsten maganal elmerni örőke, veghetetlenül. Ezeket gyakorol

SZ: AGOSTON MINDENNAPI

meuel gondollyugozt tellyes kiuansággal kiuannyu, hogy hozzáioe hamar eljuthassunc. De tudakozzol ez mint lehet sen, auagy minemű erdemekkel es seget segekkel? Halliad? Ez dolog az chelekedő nec hatalma ala vettetet, mert az Isten nec orszaga, erőszakot szenved: az meny orszag, ő ember egieb árrat nem keres te magadnal: annit et, az menyi vagy, magadat ad, es ű tied leszen: Mit haborodol az szabot arrarul? Christus őnnön magát atta eretted, hogy tegedet az Attia Isten nec orszagul találhatna. Ekkeppen te is ad neki magadat hogy orszaga lehess, es ne orszagolion az bűn ez halando testedbe, hanem az lelek, az életneckeresésebe.

MI LEGYEN, ES MI TALALTAFFEC paradiebomban.

O En lelkem, teritunc vissza az menyei varasban, melyben föl vagyunc irat tatua, es polgarokca valasztatua, mint az szenteknek elakosi, es az Isten nec chelede, es haza nepi: de mint az Isten nec örökös es az Christus nac örökös tarsai. Nezzuc az mi

minemes varasunknac boldogságot, az
 menire lehetleges esmeretie: Mondgyue
 azért az Prophetául, ő mely dichóleges
 dolgoc mondattattanac felőled istennee
 varasa, mint az őruendezőknee, olyan la-
 kas vagy onte benned. Mert ez egez föld
 nec vigasaga fölöt fundaltattat, nincsen
 benned véség, sem az agsagnac nyomó-
 rúsaga: benned chonka nem talaltatic,
 sem lanta, görbe, anagy iszonyu, midőn
 miniaian egy ferfiunac tellies voltaban
 talaltatnac, az Christus ideienec tellyes
 merrekeben: Mi lehet ez eletnel boldog-
 ságosb, holot az saegenyslegnec felelme
 ninellé, sem az erőtlenslegnec beregsege?
 senki meg nem fertetic, senki meg nem
 haragszic, senki nem iregykedic: Fősuér-
 ségnec tűze nem geriedez: Az etelnec
 sem kiuanasaga: Hatalom es tisztelesség ki-
 uanas nem őztónóz: Az őrdőgről sem
 felelem, őrdőgi kisertetec nincsenec, az
 pokol kinnianac felelme tauul: Az test-
 nec, es leleknee halala or nincsen: hanem
 halhatatlan aiandekcal giönyörűleges.
 Nem lesznee akcor sem niomorúsagoc,
 vízsa vonas, sohul nem talaltatic, hanem

32: AGOSTON MINDENNAPI

mindemben nagy egyesség, miuel hogy
mind az locszenetekneec egyes bekelegoe
leszen: Mindeneket bekeleg, es öröm,
chendesség, es nyugoda'om fog körniü:
Süntelen valo fenyesseg, nem az, mely
mast vagyon, hanem kerczer fenyesbi
mennel boldogb: mert az a varas nem
fog szükölködni (az mint oluassue) nap,
es hold nekül, hanem az hatalmas isten
meg fogia vilagosetani, es ego szöuctne
künc az barany leszen: Holot az szentec
feüleni fognac, mint az chillagoe veghe
tetlen örökece valosagban, es mint az égi
eröncec fenyessegi olyanoc leszneec mind
azoc, kie egyebeket oktatnac, es tanet
nac. Annac okaert, ot semi eišlaauag söret
seg nem talaltatic, öszue gúlekező folyhóe
auag hidegece, es melegneec kemenysege
ninen, hané mindé dolgoknac, oly mer
tekleces rendi leszen, melyet semi szemec
nem lattanac, fül sem hallot, de emberneec
sziueben ingyen sem ötlör, hanem chac
azoknac, kie arra meltokca talaltatnac,
kinec neuec be vagyon irua az elő kóniü
be. De mind ezekneec fölötte, bizonyara
nagy boldo'ag, egyesülni az Angyali ka
tokcal, Archangyalokkal, es mind az me
nyei

nyei erőkeel: latni az Pattiarkakat, es Pro-
phetakat: nezni az Apostolokat es mind
az focszeneket: szemlelni az mi szülein-
ket: mind ezec dichósegesec vgyan, de
leg dichóulteb az ielen valo Istenec or-
czaiat nezni, kőrnüluhetetlen vilagot
latni, tőkelletes, es beufeges dichóleg
leszen, midőn az Istent i magaban kezd-
güel latni, es magunkban elmerni, kit nez-
ni, vegnekül leszen.

HOGY EMBER AZ I-
*stennec meltob hala adast nem
adbat, az szeretettel.*

Nemes lelec, az isteni Abrazattal na-
gyfagos, es neminemű haszonlatos-
sagert tekintetes, mely Isten akarattya-
bol bir magaban oly dolgot, melyel in-
tettetie szüntelen, hogy vagy az Istennel
allion, auagy visza hozza terien, midőn
ez kilső indulatoktul, es fogiatkozafok-
tul föl haborettaic. Es nem chac oly cz-
közé vagyon, mely által bűnei bochanat
tianacremensegeben, es irgalmassagaban
meg vidamulhasson, hanem a kiüül, az is
nala

52: AGOSTON MINDENNAPI

nala találattat, hogy igyekezhette az iget
 nec menyegzőiere, es az Istennek, talál
 sagnac kötelet kezdeni, Angyaloknak ki
 talliaual, szerette nec gioniorúseges igar
 iat viselni. Mind ezeket az szeretet chele
 keksi, ha az lelec hasonlóa mutattia ma
 gar az Istenhez, az akarát alabkibez ha
 sonlo természet szerent, szeretuen, mint
 őtetis szerette az Isten. Mert chac egye
 dül, az szeretet az, minden lelki indulat
 toc es erzekeusegec között, kiben az te
 remptet allat, noha nem tökéletesen,
 teremptőienec meg felelhet, es hasonló
 ioual kólchónet meg teretheti. Az szeret
 tet midőn elű minden egyéb indulato
 kat magában hordoz, es rablagra viszen.
 Az szeretet egyedül eleg, egyedül ű maga
 kedues, es chac ű magaert, ű maga ber, ű
 maga iutalom, ű maga oc, ű maga győ
 mólch, ű maga giakorlasban való elcuen
 segre neugló eszköz. Az szeretet által, ű
 Istenhez ragzkodune, az szeretet kettő
 búlegy lelket szeret. Az szeretet chele
 keksi, hogy egyet akarianac, es egyet ne
 akarianac. Az szeretet chelekeksi, hogy
 először az tisztességes erkölchóket el ren
 dellie

delye, annac vtanna mindeneke az mic
lattatnac, mint ha ingyen sem volnanac,
názze: es vtolszor az Istenec tiszta teken-
tetuel, az fólso, es belso dolgokat teken-
telye: az szeretet által leg először, minden
tisztességes dolgot, io vegre mennec
ez vilagon: Az vtan még z vilagnac ti-
sztefféges dolga is meg vtaltatnac: es ve-
gezetre, az Istenec belso elreytet dolgai
által melysegefen szemleltetne.

HOGY ISTEN MI BEN- ninc, magához hasonlot keres.

Az Attya Isten szeretet, az Fiu Isten
penig szerelem, az szent Lelec, az
Attyanac, es Fuanac szeretete: Ez szerelem
valami hasonlot keres mi bennünct az az,
szeretetet, melyel mint valami vér sze-
rent valo attyafisaggal hozza rarsalkod-
gyunc, es ragazkodgyunc. Az szeretet
meltosagot nem tud, sem Valami tisztele-
tet: Az ki szeret, maga által egyedül,
nagy bizuast megyen az Istenhez, nagy
baratsagossan beszél vele, semmit nem
retteguen, auagy akadozuan: Chachea-
X 5 ba

SZ: AGOSTON MINDENNAPI

ba ſz az kinem szeret: az ki penig szeret
 ſzemeit ſzüntelen az Iſtenre függelſzi, az
 kit szeret, kit kiuan, kiben elmelkedie,
 kiben gyönyörködie, kiben vgyan meg
 elegendie, es telyefedie. Effele airtatos em-
 ber, vgy enekel, vgy oluas, es minden dol-
 gaiban oly gondvilelő, es vigyazo, mint
 ha az Iſten ielen volna ſzemei elöt, mint
 hogy bizonyalis ielen vagyon. Vgy kö-
 nyótóg, es imadkozie, mint ha föl vite-
 tet, es elő allatot volna, az fölfezes Iſten
 neefzine, es hatalmas ſzekei elöt, holot-
 zernec ezeri ſzolgalnac neki, es tiz ſzaz
 ezernec ezeri veſzie környül ütet. Az
 mely lelket meg latogat ſzeretetuel, al-
 mabul föl ebrefſzi, inti, es lagyittya ütet,
 es meg ſebeſetti az űſziuet. Sötetſege-
 ket vilagofet, be rekeſztettek ki nilat-
 koztat, hidegeket föl gerieſzt, kemeny-
 nem türhető, es haragos elmet le ſzallet,
 gonofz erkölchöt el kerget, teſti kiuanfa-
 gokat meg nyom, erkölchöket iobbet,
 meg vyitta, es erőſſetti az lelket: Az cha-
 lard időnce indulatit, es heűſlagos chele-
 kedeteket meg tartoztattya. Mind cze-
 ket chelekeſzi az ſzeretet, midőn ielen
 va-

Vagyon: midőn pedig eltauozic, anyira
 bagyadua kezd feksünni az lelec, mint ha
 az vízzel forto fazec mellől, az tüzet el
 vonnad.

AZ ISTEN SZERETŐ

leleknek bizakodásarul.

NAGY dolog az szeretet, melyel az
 lelec magan, nagy bizodalommal
 iarul az Istenhez, es tökéletesen Isten-
 hez ragazkodic, Istentul nagy baratsagot
 san tudakozic, minden dolgokrul. Valas-
 mely lelec szereti az Istent, vele tanach-
 kodic, semmit egyebet nem gondolhat,
 semmit nem szólhat egyebet, mindene-
 ket vial, mindeneiket meg vun. Valamit
 elmelkedic, valamit szól, chacszeretetet
 foglal magaban, miuel hogy az Istennek
 lelke anyira maganac tulajdonototta ö-
 tet. Az ki meg akarja Istentet elsmerni, sze-
 ressen. Heaba iarul az oluasfashoz, elme-
 kedeshoz, az prädikallashoz, imadsa-
 hoz, valaki nem szeret. Istennek szeretete-
 te, az leleknek szeretetit nemzi, aztis che-
 lekefzi, hogy szüntelen reá figgyelmez-
 gen.

SZ: AGOSTON MINDENNAPI

zen. Szeret az Isten, hogy szerettesse. Midőn pedig szeret, semmit egyebet nem akar, hanem hogy szerettesse, tudván hogy azocà kie szerettie üt, hogy meg bodugulnae. Az szerető lelec minden indulatolknac ellene mond, és éppen chac az Isteni szeretetre vagyon gondgya, hogy annac megfelelhessen, és hasonló szeretetet vilza terchen, midőn telyességgel magát az szeretetre ki önti. De menni lehet ű az örökkeualo kutfőnec folyasához nem egy aranyo beűsséggel iarnalnac őszne, az szeretet, és szerető, az lelec, és Isten, az teremptő, és terempter allat: mind az által, ha erőfakal, és éppen szeret tegedet, bizonyara semmi hatra nem marad, minel hogy az telyes akaratielen vagyon. Ne felyen az szerető lelec, rettegyen az mely nem gyakorlya az szereretet. Minden szerető lelec, fogadatokul vitettetic, kinaslagokul vonyatatit, erdemet titkolya, az fősségessnec szermet be fogya, az gyönyörűsegnec ki nyilatkozie, helyheztetuen magát az iduozettőben, mindeneket bizuast chelekeduen ű benne. Az lelec szeretetiből fel felelépő.

lepie, es az testi erzekensegektul el tauo-
 zic, vgy hogy magat ne erzeze, mely az
 Isten erzi, ez pedig történi, midőn az
 Istenec mondhatatlan edessegetől vo-
 nyatatic, magat maganac, vgyan el oroz
 za, de el ragattatic, es magatul vgyan ki
 futamic, hogy az Istennel elhesse nagy
 vigasaggal. Semmi nem lehetne ilyen vi-
 damsagos, ha valami keues nem volna.
 Az szeretet Istennec baratsagat adgya, az
 baratsag merészlelt, az merészles kosto-
 last, az kostonas ehseget. Az lelemelyet
 az Istenec szereteti illet, egyebet semit
 nem gondolhat, semmit nem kiuanhat,
 hanem szüntelen fohazkodic monduan,
 valamint az szomiuhozo szaruas kiuan-
 kozic az ki folio kut feiekhez, azonkep-
 pen kiuan kozic lelkem hozzád, en Isten
 nem.

MIT CHELEKEDET LE-
gyen Isten az emberert.

AZ Isten szeretet által ikt az embe-
 rekhez, emberek közé iktven, em-
 berre lett. Az lathatatlan Isten szereteti-
 uel

32: AGOSTON MAGAN VALO

uel hasonlo lett szolgálaihoz. Szeretettel
 meg sebesedtet az mi vetkeinkért. Azett
 erős, és bizot nyugodalmoc vagyon az
 gyarló bűnösöknek, az mi meg valtonk
 nac sebeiben. Batorlagolon lakozom ot,
 ki nyilatkoztac ennekem belső tetemiaz
 sebec által. Valamit magamtul nalam
 nem találac, az en vramnac tagiaibul
 magamnac tulaidonettom, mert irgal
 massagi telyesen folynac, beűseges ligata
 sokis vannac testén, melyen ki folynac. Az
 testnek liggatafin, nyilatkozua vannac tit
 kiai. Nyitua vannac az veghetetlen ke
 gyesslegnek szentseges titkiai, nitua va
 gyon az mi Istenünknek testi tagiaiban
 valo irgalmassaga, melyekben meg lát
 gatot minket, menyekből ala szaluan.
 Az Iesus Christusnac sebei, rakuac irgal
 massaggal, rakuac kegyessleggel, rakuac e
 dessleggel, és szeretetl. Meg liggattac
 kezeit, és lábait, és oldalát dardaul al
 tal veret. Ez hasádekon engettetie ne
 kem meg kóstolnom, mely edessleges az
 en vram Istenem, mert bizonyara győ
 nyörűseges szeled, és számtalan irgalmas
 sagi vannac, mindenneknek kie segetsegű
 hiu

hiújac igazságban úter, minden útet ke-
tesőknek, de főkeppen úter szeretőknek.
Beületes valtság adatot nekűne az mi v-
tunc Iesus Christusunknac sebeiben. Nag-
szantalan edesség, malasztnac telyessége,
es az io erkőlehnec tőkelleteressége.

AZ MI VRVNC IESVS
Christus sebeinek emlékezetivől.

Midőn engem valami fertelmes gon-
dolat őszitőkeel, mindgyarast az
en vram Iesusom sebeihez futoc, midőn
testem nyomorgat vram sebeinek emle-
kezetivel föl tamadoc: midőn az őrdög
nekem lest chinal, az en vram tagiainac
irgalmassagahoz futoc, es el tauozic tū-
lem. Ha az fertelmességnec geriedezese
indettia tagaimat, az en vram sebeinek
emlekezetivel meg alaszic. Minden nyo-
morúságokban hatalmasb oruosságot né-
talaltam Christus sebeinél. Azokban ba-
torfagossan aluszom, retteges nekül nyug-
szom, az Christus erettűne meg holt.
Semmi nem lehet az halálig, oly keserű
mely az Christus halálauál meg ne gyó-
gyit.

SZ: AGOSTON MINDENNAPI

gyitrafec. Minden remenſégem az en vram halalaban vagyom, az ű halala en erdemem, es be fogadasom, iduóſſégem, ſetem, es ſól tamadasom, az vrnac irgalmaſſaga az en erdemem. Nem ſzűkőlkő dóm erdemel nekű, valamig az irgalmat ſagnac vra talaltatic. Es ha az vrnac irgalmaſſagi ſokasoc, erdemimis ennekem ſzamtalanoc. Meñel hatalmasb ű az iduó zetteſte, annal bizuasban vagyom dolgozom.

HOGY AZ CHRISTVS SE

beiról valo emlékezet, bizonyos oruoſ ſag, minden baborusag ellen.

NAGY vetket chelekettém, es ſzamtalan gonoflagimnac tudoia vagyoc, de mégis ketſegbe nem eſem, mert a holot az vetkec igen meg ſokasottanac, beuelkedet az irgalmaſſagis. Valaki bine bochanattya felol ketſegben esiotagadgya az Iſtennee irgalmaſſagat: Nagy bozſusagot chelekedic Iſten ellen, valaki irgalmaſſaga felől ketelkedic, mert valami talaltatic az Iſtenben, tagadga: hogy ſzere

reti

teti legyen, hogy igaz, és hatalmas, mely-
lyekben minden remensegem helyhezte-
tic, tudni illie az választásnac szereteti-
ben, az fogadásnac igazságában, és az meg-
valtonac hatalmaságában. Zörgölődgec
azert immar valamig akaria elszelen gon-
dolatom, monduan, ki vagy te és me-
nyire terjed az a dicsőség, anagy mi-
choda érdemből remenled azt meg íer-
ni: és en nagy bizakodással meg felelec-
neki: Tudom kince hittem, mert szere-
tetinec nagy voltában fiana választot en-
gemet, mert igaz az a fogadásiban, és
meg adásában hatalmas, valamit akar
azt művelheti. Verkeimnecsamtalansá-
gatul nem retteghetes, midőn az en v-
ramnac halála eszemben iú, mert az en
bűneim útét meg nem győzhetic. Az
szegec, és darda kialtnac ennekem, hogy
bizonyal az Christussal meg bekelettem,
ha útét szeretem. Longinus vitez, föl nyi-
totta dardaiával Christusnac oldalát, és
en be mentem, és ott nyugszom nagy biz-
uast. Az ki fel, szeressen, mert az szeretec
minden felelmet ki kerget. Az testi indu-
lat ellen, semmi hatalmasb, és erősb or-
uosa

SZ: AGOSTON MINDENNAPI

uosság nem lehet, mint meg valtonknag
halála. Az kereszten kezeit ki terjesztet-
te, ki nyitotta kariait, az bűnösöket, kész
apólgatni. Iduőzetőmnec kariai között,
élni akaroc, es kívánoc meg halni, ot nag
bizuást készdec eneklenni. Föl magasztal-
lác vram, mert hozzád fogattal vram, es
nem szenuerted, hogy ellensegim raitam
őruendezzenec. Az mi meg valtonc le-
haitotta feiet az halalban, hogy meg cho-
kolná, az kiket keduellet: anyeszer cho-
kolgattuc az Istent, valahanszer szeretet-
tiben, lelki töredelmességre indulunc.

AZ CHRISTVS SZERET-
tetiben való lelki elmelkedes.

O én Ielkem, Isteni abrazattal meg-
iedezettetet, Christus vereuel meg
valtatot, hittel neki valasztatot, lelekkel
fölepettetet, az Angyaloc között szamlal-
tatot: szeressed azt, kitül ennire szerettet-
tel. Nezz arra, ki read figyelmezet: ke-
resd azt, ki teged kereset: szeretődet sze-
ressed, ki tegedet fölőtte szeretet, kinec sze-
reteti teged elől vet, es így űoka szeretet-
ted.

tedne: ű erdemed, ű bűred, ű győmöl-
 chod, hasznos gyakorlasod, es veged. A-
 zert legyszorgalmas az szorgalmassá-
 mulatoual mulato, az tisztanul tiszta, az
 szentel szent. Valamint ielenel az lsten-
 ngl, szükség hogy ű is vgy ielennyec te-
 nalad: Gyönyörűseges es szeled, es szam-
 talan irgalmassági vannak, azért gyönyő-
 segeffeket, szeledekert, edeffeket, alaza-
 toffakat, es irgalmassakat kiuan. Szeres-
 sed ű tet, ki az nyomorusagnac tanabol,
 es az ganaynac sarabol ki hozot. Valazd
 barátodnac ű tet, minden barátid fölöt-
 ki midőn mellőled mindene el lopattat-
 nac, hirit egyedül hozzád meg rattyat.
 Temetefedne napian, midőn minden
 barátid eltauoznac tőled, el nem hagy-
 tegedet, hanem meg oltalmaz minden
 ordetto torkos allatoktul, es esmeretlen
 orszagon alkal viszen, es az földő Sionnac
 vezajara viszen, es ott szine eleibe helhez-
 tet szent Angyalual, holot megis hál-
 lod az Angyaloknac enkleseket, szent,
 szent, szent. Ott vagyon az örömnec e-
 nklese, vigasagnac, es iduóffegnec szo-
 zattyá, hál adas, dichegetneé igazán, es

CSZ: AGOSTON MINDENNAPI
örökké való Alleluia. Ott vagyon az boldogságnak beülsége, vehetetlen dichőség, telyes öröm, es minden jó. On lelkem, ohaich nagy buzgosággal, kívánd tökéleteskeppen, hogy oda juthas az magasságbeli varasban, melyről enni dichőséges dolgot mondattattanak: melyben mindeneknek vigafagos lelec vagyon: Szeretettel fölmehez: Az szeretőnek semmi nem nehez, semmi nem lehetetlen. Az mely lelec szeret, gyakorlatossággal fölmegyen, es nagy barátságosan futos az menyei Hierusalemnec vezáin, látogatván az Patriarchákat, es prophetaikat, iduózlen az Apostolokat, chudalkozván az Martyromoknak seregén, az Confessoroknak, es szűzeknek sereget nézven. Az ég, es föld, es valami ezekben találtnak, nem szűnnéc engem inteni, hogy szeresse az en vramat istenemet.

AZ LELEKNEC SEMMI
nem elég az fölső ional.

Az emberi szű, ha az örökkévalóság
nak kiuanlagában nem foglaltos,
soha

soha alhatatos nem lehet, hanem minden
 forgasnal forgob, egybol masba lepio.
 nyugodalmat keresuen ahol ninchen.
 Ez elmulando, es alhatatlan dolgokban,
 melyekben fogua tartatnac kiuanlaga, is
 gaz nyugodalmat nem talál, mert oly
 melrosagban vagyon, hogy semmi io e-
 leg neki ne legyen, az fölső, es leg nagob
 ional. Mert oly szabadsaga vagyon, hog,
 valami vetekre nem keszerettethet: es
 azért kinec kinec maga karhozattya, es
 iduösslegence oka, tulaidon szabad aka-
 rattya, miuel hogy az io akaratnal, lsten-
 nec semmi dragab nem adattatic. Az io
 akarat lsten hozzanc hozza, es minket
 urea igazgat: Az io akarat által lsten
 szterettiuc, az lsten valasztitiuc, lstenhez
 futunc, es lstenhez iutunc, üteris birunc,
 O io akarat, mely által az lsten nec aka-
 rattara cpetterünc es hasonlouna leszunc.
 O'y kedues lsten nel az io akarat, hogy ü
 abban az szüben ne lakozec, melyben io
 akarat nem talaltatic. Az io akarat amaz
 mondhatatlan föllegnec szent háromfa-
 gat magához haytia, mert az bölcheseg,
 az igazsagnac esmeretire ütet meg vila-

3Z: AGOSTON MINDENNAPI
gofettia. Az Szeretet minden ionac ki-
uansagat gericszi. Az attyasag abban
örzeft chelekezzic, hogy az mit teremp-
tet, el ne veszen.

*MI LEGYEN AZ IGAZ
sagnac esmereti.*

Mihoda az igazsagnac esmereti? Leg-
először magadat esmerni, es az mi-
nec kel lenned, azon igyekezzel, es az
mit meg kel iobbettani meg iobbechad.
Annao vtanna esmerni, es Szeretni te-
rempótódet, mert chae ez az ember nec
minden iaua. Lasd azért az lsteni kedű-
nec hozzanc valo Szereteti, mely mond-
hatatlan chudasatos, semmiből teremp-
tet bennűnc, es valamiuel birunc, űaian-
dekozta. De miuel hogy inkab Szeret-
etiűnc az aiandekot, hogy sem az aiandeko-
zot, az terempret allatot, az terempótó-
nel, az órdógnec kóteleben estűnc, es
szolgaiua lettűnc. Az lsteni pedig irgal-
massagatul vitetteterűnc, Szerelmes szent
fiat el bochatta, hogy szolgait meg val-
tana, szent lelketis elkűlde, hogy szolgál-
ja

it fiaiva fogadna. Fiát valóságos arra-
ada, szent lelket bizonyított erős leuelől,
magat pedig öröksegi tarttia egészen,
fogadot fiaivac. Vgy hogy az irgalmas-
gós, es kegyes Isten, mondhatatlan ki-
uanfagaert, es szeretetiért, mely az em-
bert kedvelte, nem chaciavait, de önnön
magat arra, hogy az embert visza nyet-
ne, nem mint ű maganac, hanem az em-
bert, magat maganac, hogy az emberet
Istenből születte nemec, először közöl-
születte az Isten. Ki lehet oly kemény, kit
meg ne lagyechon az Istenec előluc-
szereteti, mint valami erős szeretet, hogy
az emberet, emberre mehoztatott len-
ni? ki gyűlölheti az embert, ki nec ter-
meszetit, es abrazattiat, az Istenec em-
bersegebe lattyat? Bizonyara valaki gyű-
löli űret, az Istent gyűlöli, es így valamit
chelekezzic, mind heaban, chae el vesztic,
mert az Isten az emberet lett emberre,
hogy meg valto lenne, ki teremtois,
hogy magacbul valtatnec meg az ember,
es hogy baratlagosban szerette nec az
embertul az Isten, emberi abrazatban
jelence, hogy mind az két féle erzeke-

SZ: AGOSTON MINDENNAPI

segec ű benne meg boldogtattatnanac;
szüenec szeme meg vidamulna istenfege
ben, es tetti szeme embersegébe: hogy
vagy ki, vagy be lépne, ű benne, taplalo
legeltetést találna, teremtet allatia.

MIT CHELEKEDGYEC

*bennűnc az szent Leleknek hoz-
zanc valo bochatasa.*

AZ mi meg valtoncszületet nekűnc,
meg fektetted, es meg holt gert-
űnc, hogy halalaual halalunkat el tőrne.
Es mert, hogy az testnek szőlő feie, az ke-
relzenec satolara viteret vala, es satolasa-
bul az isteni must folni kezde: el bochat-
tatec az szent Lelec, ki által az szüenec
edenyi keszettetenec, es az vy bor, vy
edenyekbe tőltetenec: először hogy az
szüenec meg tisztettatnanac, es az bele től-
tőt io, meg ne főtőrtetenec: annac v-
tanna, abronchoe meg tőőfettetenec,
hogy az bele tőtőt aiandec el ne veszne:
Tisztulnanac meg az alnoksagnac őróme
től, es az heűfagos vigasag ellen meg kőt-
tőrtetenec. Mert az io, addig el nem iű-
hereti

hetet, míg az gonoszoc el nem tauozna-
 nac. Az alnoklagnac öröme meg főtőz-
 tet, es az heufagnac vigasaga, heaba ki
 foly. Az gonosfagnac öröme, meg szago-
 setria az edent, es az hamis tetterő vi-
 gasag, hasadásokat szerez: Az alnoklaga-
 nac öröme imez, midőn az bűnt embet
 szereti: az heufagos vigasag pedig, ho-
 lot az el mulandokat keduell: hand
 ki azért az mi gonosz, hogy az mi io,
 be fogadhaszad, őneh ki az keferüfeg
 hogy edességgel be töltesse. Az szent
 lelee öröm, es szeretet, kergesd ki az
 őrdögöt, es ez vilagnac lelket, hogy el
 vehessd az lstennece lelket. Az őrdög-
 nec lelke chelekeszi az alnoklagnac örö-
 met, es ez vilagnac lelke, az heufagos vi-
 gasagot. Effele őruendetességgel nem ioc,
 mert az egikben bűn vagyon, az masik-
 ban bűnté való oc. De el iű az lstennece lel-
 ke, midőn az gonos lelkeek ki vettetne, es
 be megyen az szűnec hailekaban, io örö-
 met, es io szeretetet tamasztuan, melyel
 ez vilagnac, es az bűnnec szereteti ki ker-
 gettetie. Az vilagnac szereteti magához
 vonszon, es chalogat. Az bűnnec szerel-

32: AGOSTON MAGAN VALO

me meg förtőztet, es halatra viszen. De az
Istennec szereteti, az elmét vigasztalja, del
ki esmeretet meg tisztet, az lelket vida-
mettia, es az Istent meg mutatia.

ANNAC CHELEKEDÉ-
tiről, az ki szereti az Istent.

VAlakiben vagyon az Istennec szeret-
tetis, szüntelen azon gondolkodic,
midőn meheffen az Istenhez, mikor had-
hassa el ez vilagot, ez testnec rothadása-
tul mikor szabadulhasson el, hogy igaz
bekeséget találhasson, szíue es kívánsága
mindenkortól vagyon emelve. Midőn ül,
es midőn jár, ha valamikor dolgozkodic
nagy nyugfzic, szíue Istentől el nem tá-
vozik: mindeneket az Isteni szeretetre
int, es kifiztet, mindeneknec az Isteni sze-
retetet aianlia, es mely gőnyörűseges le-
gyen az Isteni szeretet, vilzontac mely
gonosz, es keferű ez vilagnac szerelme,
szíueuel, száiaual, es chelekederiuel min-
denee előtt niluan mutatgattia. Ez vilag-
nac diébőseget meueti, szorgalmatossa-
gat feddi, es mely balgatagság legyen
az el

az elmulandokban bizakodni, vyal mutogatnia: Chudallia az embereknek vaklagat, kik ezeket keduellie: Azomban almelkodik is, hogy mind ezeket, az heulagos, es elmulando dolgokat, minyaian az emberek el nem hadgiae: Vgy tezie neki, mint ha miniaian gióniórúdnec abban, hogy ű bőlhelkedie, es eszen iari: azt gondollia hogy mindenec keduellie, hogy ű istenet szereti: vgyan el hitte, hogy miniaian tudgyae, hogy ű az istent esmeri: giakorlatossággal istenet nezi, ki nec elmelked seben, gióniórúsegesen meg tellyesedic, annal boldogulb, menel gyakrabban: Mert edesseges, szüntelen arrul emlekezni, melyet szeretni, es dicherni mindenkör gióniórúseges.

AZ SZIV-NEC IGAZ
nyugodalmarol.

Bizoniara az szíűnec igaz nyugodalma ez, midőn az isteni szeretethez ember nec tellies kiuanlaga segeszteric, es kapezoltatic, egyebet sem kiuan, hanem abban az mit tart, neminemű edesseggel gyóniórú

SZ: AGOSTON MINDENNAPI

gőniörkodic, gőniörkőduen őruendez,
 es vidamkodic. Ha pedig egyeb fele vala
 mi heulagos gondolattul, auagy foglalás
 toffagatul, onnan valamennyire meg vo
 niattatic, nagy sietfeggel vissza erőlkődic
 térni, szamkiuertesben aletuan magát
 egyedül lenni, midőn Istenről nem gon
 dolkodic. Mert valamint egy Izen pilan
 tas nem találatic, melyben az ember le
 stennec io voltaual, irgalmassagauai ne
 ellyen, vgy, semmi kisdéd időnc nem kel
 találtatni, melyben űtet elmeieben, ielen
 ne hordozza. Azert nem kichin verék
 ben vagy on az, valaki imatkozuan, Iste
 neuel szol, es keues idő muluan, magát
 szinetől meg vonzza, mint annac szemé
 től az ki sem hal, sem lat. Ez pedig tör
 tenic, midőn hituan, es gonos niughatat
 lan gondolatit kőueti, es valami el veret
 teremtetet allatot, melyre az elmenec re
 kenteti nagy könyen el vonatic, azt Iste
 nenel folyeb tartuan, az az, azt, gondolat
 tiaban giakorta hanyuan, auagy gondol
 uan, hogy sem az Istent, kiktől szüntelen
 kel ő neki, mint teremptőietől gondol
 kodni, iduőzettőiet imadni, szabadetto
 jat

iat varni, es meg itelő bíróiat felni.

VALAMI EMBER NEC

elmeiet Istentől meg vonssa, el kel az
tauoztatni, es meg kel vetni.

VALaki szereted ez vilagot, teken-
ched meg houa kelmenned, ez vt,
melyen iars, igen gonos, relly es veszedre-
lemel. Tauoztasd el azert ember valamit
nire foglalatossagidat, es reichd el maga-
dat, haborgo gondolatid elöt, Vessd el
mar terhes gondaidat: had hatra munkas
viszaomiasidat: szolgaly valamenire Iste-
nednee, es keuelse nyugodjial meg üben-
ne: lepiel be elmednee hazaban, rekes ki
mindeneket, Istened kiüül az hikcel ütet
meg találharod, es airodat be zaruan ke-
resd ütet. Tellies szüved így szollyon az I-
stenhez, vram szent orczadat kefelem,
szent abrazatodat vram igyekezem meg
talalni. Azert vram en Istennem, tanem
meg szüemet, hol, es mind keressem tege-
det, holot, es mint talallion meg tege-
det. Vram ha it nem vagy tauul leuen,
hol keresselec tegedet, ha penig minden-
üt vagy, mert nem latlac ielen valott bi-
roniara

SZ: AGOSTON MINDENNAPI

zoniatra szennvedhetetlen világosságban
lakozol: de mimodon mehetec affele vi-
lagosságodhoz, melihez senki nem járul-
hat: auagy ki vezetl engem oda, hogy be-
meheſſec abba, es lathassalak tegedet: to-
uabba: michoda ielekkel, michoda abra-
zattal keresſſelec? soha nem lattalak vram
en Istenem: orczadat soha nem esmer-
tem: mit chelekezzic, fölſegcs Istenem ez
regi szamkiueretted, mit miuel szerete-
ted fölöl szorgalmatos szolgál: ime föl-
lótte melſze vétettet szent szinedtől, ime
höl fölótte kiuan latni, es szent szined
fölótte tauul vagy on túle. Hozzad ki-
uan járulni, de lakasodhoz senki nem jár-
ulhat: Kiuan teged meg talalni, es ime
nem tudgia heledet: teged igyekezic ke-
resni, es nem esmeri szent orczadat.

HOGY AZ ISTENNEC

latassa, az vetec miat vesset el, es az
nyomorusag vgy talaltatot.

V AM en Istenem, en vram vagy te,
es soha nem lattalak, te teremtet-
tel, meg valtottal, es minden iauaidat né-
kem attad, még sem lattalak, es nem es-
mettelec

merrelee. Touabba azért teremptettem,
 hogy tegedet latnalac, es ime meg azt
 nem chelekedettem az mért teremptet
 tee engem. O emberne nyomorult alla-
 pattia midőn azt vesztette el, az mért te-
 remptetett? kegyetlen, es kemény eset az,
 aly mit vesztet el, es mit talalt? mitől
 valt meg, es mi marat nala? az örökce va-
 lo boldogsagot veszte el, melyne el ve-
 telere teremptetett, es ime nyomorufa-
 got talalt, melyre nem alkottatot: Attal
 valt meg, melyneküi sem boldog nem
 lehet: az marat nala, mely magaban nyo-
 morusagnal egyeb nem lehet. Az Angia-
 loknac kenyeret eszi vala akkor az ember
 kit mast ehhez, az fadalomnac kenyeret
 eszi mast, mellyet nem tudot. O vram
 mennyi ideig felelkezel menni ideig for-
 dettod el szent orozadat tölunc? mikor
 tekintesz reanc, mikor halgatsz meg ben-
 ninc midőn vilagosított meg szemein-
 ket, hogy meg mutassad szent orozadat
 mikor adod meg magadat nekunc? Te-
 kench reanc vram, es halgas meg, vila-
 gosoch meg, es mutasd meg magadat. Ad
 meg vissza nekunc magadat, hogy jol le-
 gyen

SZ: AGOSTON MINDENNAPI

gyen dolgoz, ki nélkül ilyen gonoszul
 vagyon így: Hüly hozzád vram, es
 segely minket, fölötté igen esedezem.
 Tisztan el keseredet az en szíuem, latuan
 magam pusztulását. Edelehd meg vigá-
 sagoddal, kőniőt göc, meg valto vram: E-
 hezuen készülttem keresni tegedet, ehen-
 ne bochas el tőled. Eledele nélkül szűköl-
 köduen iartutam hozzád, Eledele nélkül
 ne bochas el vram. Niomorultam iarul-
 tam az gazdaghoz, szegeny az irgalmas-
 hoz, ne teriec vissza üressen: es meg chufol-
 tator. Vram meg görbette, es egyeb-
 keppen nem nezhette, hanem chae ala.
 Emely föl hogy lathattam az magassagot,
 es hogy így neessen oda nezhette. Alnok
 sagim feiemet fölül hatta, be fette ne-
 engemet, es mint valami nagy terh, ne-
 hezetne engemet. Feych ki belőlő, es
 az terhől üressen meg, hogy az bűdös
 kút raytam szaiat ne teriesze. Mint kel-
 lien teged keresnem: tanech meg, es te-
 ged keresőne mutasd meg magadat,
 mert ingyen sem kereshetlec, hanem ha
 tanettas, meg sem talallac, hanem ha ma-
 gadat meg mutatod: Keressetec szereti-
 uen, szeressetec, meg talaluan.

AZ ISTENNEC IO

volarul.

VALLom vram, es hafat adoc, ki te
teremptettel engemet, szent szined-
re, es abrazatodra, hogy rolad el nem fe-
lerkezuem, rolad gondolkodgyam, es te-
ged szeresselec. De az bűnőknecc rothada-
satul annira meg kopot, annira be főtőz-
tetet, hogy azt ne chelekedhesse, az mi-
re teremptetet, hanem ha meg vyiettod,
es föl epéted űret. Kérlec vram, ki az hit-
nec értelmét adod, enged nekem, hogy
elmerielec, az mennyire iduóffegemre e-
leg, mert igazan vagy, az mint hiszűnc, es
az vagy, az mint hiszűnc, es bizonyara hi-
szűnc, hogy valami vagy, annal sem na-
gyob, sem iob nem gondoltathatic. Mi
vagy azért vram istenem, kinecc kinűle
sem nagyobbbat, sem iobbbat ember nem
gondolhat, hanem az fölfeges io, minde-
nec fölöt maga által leuen, egyebekcc
mindeneket semmiből terempteti micho-
da io nekül szűkölkodhetic azért, az föl-
feges veghetetlen io, ki által vagyon min-
den io. Te vagy azért az igaz, bizonyo-
Z aldor,

SZ: AGOSTON MINDENNAPI

aldot, es valami egyeb vagyoniob lenni,
 hogy sem nem lenni. De az gonoszok-
 nac, hogy adhac bochanatot, ha eppen
 chac fő igazság vagy: talam mondhatat-
 lan io voltod meg foghatatlan? Ez el va-
 gyon reytetuen az tühetetlen, es hozza-
 tarulhatatlan vilagossagba, melyben la-
 kozol. Bizonyara az meliseges, es el tit-
 kolt io voltodnac fenekeben lappang az
 a kut fő, melyből irgalmassagodnac, be-
 seges vize szüntelen foly. Mert noha ep-
 pen, es fő keppen igaznac talaltatol, mind
 az altal, az gonoszokhoz kegyes vagy,
 mert tisztan, chupan egyedül, chac io
 vagy: Ionac penig valamenyre keuefse-
 be talaltatnal, ha chac egy bűnőshöz sem
 volnal kegyelmes, mert sokkal iob az, va-
 laki az ioknac, es gonoszoknac io, hogy
 sem mint chac az ioknac io lenni: Es sok-
 kal iob az, ki az bűnőfőknee meg bochat-
 uan, es büntetuen io, hogy sem mint az
 ki chac büntet. Irgalmas vagy azért, mert
 telyeffeggel, es fő keppen io vagy.

AZ ISTENBEN VALO
 életnek gyönyörűsegeről.

O vegs

O veghetetlen io, mely minden firtelmet folyúl hacz, izalyon reamamaz irgalmasság, mely cunni beűseges boldogságból szarmazik. Folyon belem, ki tűled szarmazik: Legy engedelmes kegyelmességedből, hogy igasságod által bocsudat ne alyad. Serkench söl magadat oh én lelkem, es emeld söl okos értelméd, gondolkodgyal az menyire tűled lehet, mely nagy, es mineműlehet az a io, az mi, Istennec elmeretec lenni, mert ha minden ioc keduesse, gondolhatod bizonyal, menyire gyönyörűseges lehet az a io, mely magában foglal minden ioknac örüendetességet, es nem olyat, melyet tapasztalunc, az teremptet allatokban, hanem oly különbözöt, mint az teremptet allat, hogy nem egyenlő az teremptővel, mert ha az teremptet söl io, menniuel iob az teremptő slet: ha vidamságos az megnyert szabadulas, megnyiuel eleueneb az szabadság, mely chelekette minden szabadulasunkat, es idűösségűnket: ha kedues embernece gondolattyaban az bölcheseg, menyire sze-

82: AGOSTON MINDENNAPI

telmes b az a bölcheseg, mely minden-
ket semmiből teremtet: Vegezetre ha-
sot, es nagy gyönyörűség talaltatic az it-
vendő dolgokban, nichoda, es minemű
gyönyörűség lehet abban, mely ezeket az
gyönyörűsegeket alkotot: Ő nagy isten,
valaki ezzel az ional fog vigadni, mi le-
sz en annac mi nekül szükölködie? Bi-
zonyara valamit akar, az lesz en, valamit
nem kivan, nem lesz en, mert ott lesz nec
minden testi, es lelki ior, melyeket nem
latot valaki, sem fül nem hallot, ember
nec elmeiebe ingyen sem ötlör.

AZ FÖLSŐ IOT KEL

Kiannunc.

A ZERT nyomorult emberi állat,
mit nyughatatlan kodol iaruán, ke-
resuenis testi, es lelki ianaidat? Szeret-
sed az egy iot, melyben minden ior van
nac, es az elég lesz en, kiuanyad az egyes
iot, mely minden io, es elég lesz en. Mert
en testem mit szerez? En lelkem mit ki-
uans: ott vagyon valamit szerez, ott va-
gyon valamit kiuans. Ha az szépség gyö-
nyör-

nyörkőttet, az hiúec fenlenni kezdne,
mint az nap: ha az gyorsaság, nagy va-
stagság, testnec szabadsága, melynec sem-
mi ellene nem alhat: hasonlatosoc lesz.
nec az Isten Angyalihoz: mert az egyeb
allatokkal részesült test, mint valami
mag, az földben vettetie, honnan örökec
valo test támad föl, de hatalommal, nem
termeszetiuel. Ha hofzu, es egészséges éle-
tet kívánsz egészséges örökec valósa: le-
szen ott, es örökec való egészség, mert az
igazac örökec élnec, es az igazaknac sza-
badulasa az vr. Ha telyességet kívánsz
be telyesednec az igazac, midőn az vrnac
dichőlege meg ielenie. Ha részegséget
meg zaiósodnac, es részegednec, az vr
hazanac telyességetől. Ha valami vigala-
gos zengést enekelni fognac az angyaloc
veghetetlenül az Istenne. Ha akar mi ki-
uanfogot, nem tisztatalant, hanem tisztat
az vr veghetetlen kívánatos, lakodalom-
nac patakaua itattya őket. Ha bölcheség:
ű maga az Istenne bölchesége, nekie ma-
gat meg mutattya. Ha barátság: szeretni
fogiac az Istent, inkább magoknal, es egy-
mast mint tulaidon magokat, az Istenis
őket,

SZ: AGOSTON MINDENNAPI

űket, hogy sem mint űmagoc magokat,
 mert űc űter, es magokat, ű altal, ű pe-
 nig magat, es űket, maga altal: Ha beke-
 seges egyesség: minyaioknac azon egy a-
 karattioc leszén, mert űnekicfemi egyeb
 akarattioc nem leszén, az lsteni fólleges
 akaratnal: Ha hatalmaság, mindenható
 leszénec magoc akarattiaira, mint az lsten
 magaera, mert valamit az lsten akar ma-
 ga altal, űkis mindeneket el vegezhetnec
 altal, mere mint űc semie nem fognac a-
 karni, hanem az mit az lsten, azonkeppen
 űjs akaria azokat, valamit ezec kiuannac,
 es valamit ű akar, lehetetlen hog az meg-
 ne legyen: Ha tisztesség, es kasdagsag: l-
 sten az ű iambor, es hiű szolgait, szamtalá-
 iauaira bizza, főt lsten fiainac, lsteneknec
 neuettenec, kie őrókósi leszénec az lsteni-
 nec, Christufnac penig őrókós tarsai: Ha
 penig továbbá bizonyos batorsag: oly
 bizonyossac leszénec el vet ioknac veghetet
 lenfegeről, mint hogy nyiluan tudgyac,
 hogy szanfszandekcal ezt el nem vesztic,
 es hogy az szerető lstenis tudóc űtet szere-
 tőtul akarattioc ellen el nem veszi, es
 miuel hogy lstenngl hatalmasb ninchen,
 lsten,

Istent, és űket egy mástul semmi el nem valaszthatia: Minemű öröm talaltatic pedig, és menni helyen, holot ilyen, és enni is vagyon?

AZ SZENTEKNEC EGY másböz való szeretetekről.

EMBERI SZÍŰ, SZÜKÉLKÖDŐ SZÍŰ, minden nyomoruságban, és keserűségben ne uelkedet, de lőrt minden nyaualyauat vgyan meg nyomattatot, mennire őruendeznel, ha mind ezekkel beuelkednel: kérdezd meg belső részeit lako helyednec, be foghatnake enni boldogságnac őrómet: De bizonyaraha más valaki, kit vgy szeretnel mint tennen magadat, azon boldogságot bírna, nem de nem kettősz tetneke őrómed: kessegnékű, mert nem keuesbe őruendeznel érette, mint magadert. Ha penig ketten, harman, auagy többen vgyan azont bírnae, mindemkert annira őruendeznel mint magadert, hogy ha egyenkent űket, mint magadat szeretned. Azert mi leízen abban az ísam lalhatatlan Angyaloknac, és emberekne

32: AGOSTON MINDENNAPI

tökellertes szeretetekbe, holot senki mást
 alab nem szeret, mint magát, mert kü-
 lömben nem fog örüendezni, egyenkent
 mindenikért, mint magaért. Ha azért az
 embernek szíve, magának enni örömet,
 a leg foghatta be, mint tekesztheti be en-
 ni szamitalan, és tellyes vigasagokat: nyil-
 uan való dolog azis, hogy minden, yala-
 mennire szeret mást, annyira örüendez io
 elő menetelnee, azonkeppen leszen az
 aldot boldogsagba, egyenkent minyaian
 magoknal inkab kezd az istent szeretni,
 és minden tarsokat ű vele. Azonkeppen
 inkab kezd az istennek boldogsagaért ör-
 uendezni, hogy sem mint maga iduőfle-
 gett, az több vele lakozokkal. Es ha az i-
 stent így kezdie tellyes szíuel, tellyes el-
 meuel, egész lelekkel szeretni, hogy tel-
 lyes szíuec, tellyes elmeiec, és lelkec, elég
 ne legyen az szeretetnek meltoisagara, bi-
 zonyara vgy örüendeznee tellyes szíuel,
 és elmeuel, egész lelekkel, hog elegenden
 legyen az örömnec tellyességete.

AZ ŐRÖCELETNEC TEL-
lyes örömeről.

EN

EN Istenem, én vram, én remensegem,
es szíuemnec öröme, ielench meg le-
kemnec, az az igaz öröm, melyről szent
fiad által szollottal: kerietec, es el veszi-
tec, hogy örömötöc tellyes legyen, mert
neminemű tellyes örömet talaltam, es fő-
lőrtöb tellyeset, szíuel, elmenel, lelekkel,
es az egész emberrel tellyeset, de azon vi-
galagnac fölörte, mondhatatlan öröm
marad meg. Azert eppen az a vigasag, az
örüendezőkben be nem megyen, hanem
míñaian be mennec vroknae örömeben.
Mond meg vram, es ielenchd meg szol-
gadnac, szíuenec belső részében, hogy ha
eze az öröm, melyben be mennec az te
szolgaid, kie be mennec vroknae vigasá-
ban? De bizonyara az az öröm, melyet
vigadni kezdne valasztid, szem nem lát-
ta, fül nem hallotta, emberneefüdeben in-
gyen sem őrlőt. Azert még meg nem gon-
doltam, meg sem mondtam vram, me-
nyire fognac öruendezni valasztot szol-
gaid. Nilvan annira kezdne öruendezni,
menyire szeretni fognac, annira szeretne
valamennite meg elmerne vram, rege-

SZ: AGOSTON MAGAN VALO

det? Bizonyara szem nem latta, fül nem
hallotta, ember nec sziveben ingyen sem
őrlöt ez vilagon, mennire meg foguac es-
merni, es szeretni abban az életben. Kő-
nyörgőc neked en Istenem, enged, hogy
elmerielec tegedet, szeresselec tegedet,
hogy őruendezze felőled, es ha ez földön
tökellestesen nem lehetis tőlem, chae nap-
ról napra nekedgyem, még az a helyes-
ség elű. Neukedgyec bennem itt elme-
retseged, hogy ott helyes lehesse, öreg-
bedgyec szereteted, hogy or ege sz legyen,
hogy itt remensegbe nagy örömem le-
gyen, es ott letel szerent tökellertes. Igaz
Isten, kerlec hogy vegyem el az mit fo-
gacz, hogy örömem tellyes legyen. A-
zomban gondolkodgyec az en elmem,
nyeluem szollyon, szivem azt szeresse,
szám beszélgesse, lelkem azt chezze, te-
stem azt szomiuhözza, minden letelem
azt kiannya, még be mennyec az en
vramnac örömeben, ott örökec valo
meg maradafra, Amen.

BVZGO LELKI

őruendetesleg.

Dicberietec az urat fő kiralyoc,
 Ez uilagnac biraiis aldgycatoc,
 Szabad nemzeteknec hatalmassagoc.
 Szentseges neuère felet haycharoc.

Dicberietec az urat szép ifjusag,
 Gyermekoc, süzecz, el mulando agság
 De okos elmeuel sepetet uilag
 Algyad, mert chac ü igaz uilago ssag.

Minden rendbeliec ütet aldgycatoc,
 Isteni ereietis chudalyatoc,
 Inteseuel bogy titeket alkotot
 Inteseuel meg tart, es így tartbatot:

De mindeneknec erős sarkat szerzet,
 Hogy semmi uenszeg el ne uigye őket,
 Allo törüenybenü batta ezeket,
 Melhet soba ~~h~~tra senki nem lephet.

RÓVID

Mennyi szenttelen keserűséggel rakta ez világ,	32.
Az Isten szentet bűnec boldogságáról,	fol: 33.
Ez világban ki milt leleknek boldogságáról,	fol: 35.
Az szentekhez való könyörgés,	fol: 36.
Az keresztyén leleknek, buzgó kívánsága,	ibidem
Szentelen való dicsérete, az diebűlt leleknek,	39.
Az Isten felől mit kel vallanunk,	41.
Imádság mely Istennek szentek tulajdonságait leleth,	ibid.
Az Istenhez való egyes, és különbözű személyekről,	45.
Az szent háromsághoz való imádság,	47.
Hogy az Isten igaz, és legfőbb élet,	fol: 48.
Az Angyaloknak, és embereknek dicsérete,	49.
Az embernek panasza, hogy meg nem indul az Istenből való gondolatban,	53.
Aitatosságra indetto imádság,	54.
Imádság, hogy Isteni dicsérete: találhassunk,	59.
Törödelmessegre indetto könyörgés,	63.
Nyomoruságban való imádság,	fol: 68.
Az Istenhez való észérzés,	ibidem.
Igen hasznos imádság,	72.
Christus kenyszerűségének emlékeztetiről,	75.
Sommaia sz: Agoston lelki beszélesínece,	
Az Istennek megmondatatlan edességeről,	fol: 80.
Az embernek nyomoruságáról,	83.
Az Istennek világosságaról,	85.
Az emberi természetnek halandóságaról,	ibidem
Mi legyen senkihez lenni,	88.
Az leleknek észétiről,	fol: 89.

Az Istennek küldömbfele io tetemenyiről,	91.
Az embernek következzenád meltofsagarol,	93.
Az Istennek mindenbatofagarol,	95.
Az Isten cselek edetinec foghatatlanfagarol,	ibidem.
Az Istenhez föl emelt remenségről,	96.
Az gonosz kívánságok nac kételiről,	98.
Az embernek nyomorufagarol,	100.
Istennek örök ke nalo tekinteteféről,	102.
Ember maga által semmi iot nem cselek edhetic,	104.
Az ödögöl, es kesertetiről,	106.
Hogy az Isten világossága az igazak nac,	109.
Az Istennek io tetemenyiről,	111.
Az szergetetnek buzgofagarol,	114.
Isten mindent az embernek szolgálatyara rendelt,	ibid.
Az külső iokbul esmertetic meg az menyei tanatnac nagy uolta,	116.
Az Istennek edessege, minden keserűseget el uesten,	117.
Istenben szűtseg lenni minden remenségünk nec,	118.
Hogy idűsségünec Istenul nagyon,	119.
Embernek akaratya erdilen, az ionac el uegezese,	121.
Az Istennek regi io tetemenyiről,	ibidem.
Az ember oltalmara rendelt Angyalokrul,	123.
Az Isteni ualasztas nac, es esmeretinek meli uoltarol,	125.
Azokrol hic először igazac, az utan hitetlenke,	127.
Hogy az biu lelee Istennek bailota,	128.
Istē az belső, es külső erzekenséget meg nē talaltatic,	129.
Az igaz hit nec uallasa,	fol: 135.

Az Isteni bölcsenec szemlelesteről,	140.
Az Isteni szomiasága Istenhez,	142.
Az menyri házánknac dícbőlsegeről,	145.
Az Isteni házánknac dícbőlsegeről,	148.
Sommaia az Isten Agoston mindennapi imadtságainac.	
Az Isteni leteleenec chudalatojjagáról,	fol: 149
Az Isteni bölcsenec szegence meg mondhatatlanfagáról,	150.
Az Isteni künanfagáról, mely erzi az Isten,	151.
Az meg szabadult lelke nec boldogfagáról,	154.
Paradichomnac örömeről,	155.
Az menyorszagrol,	156.
Az szomorú lelket mint uigastalya meg az Isten,	157.
Az Isteni szeretetnec edrősegeről,	ibid.
Időbősegin nec kejszetejseről,	158.
Az örömről,	159.
Az meg testisült ige, oka remenszegenec,	160.
Mennei. nagyobb az Istenről ualo gondolat, annal győ- nyősegerb,	ibidem.
Az Christufert ez uilagi nyaualyakat künanne kel,	161.
Az menyorszag mint talaltasset meg,	162.
Mi legyen, es mi talaltasset paradichomnac,	ibidem.
Meltoz hata adast nem adhatane az szeretetnec,	164.
Hogy Isten mi keménac magához hasonliot keres,	165.
Az Isteni szeretet lelek nec bizakodasáról,	166.
Mit cholekedet legyen Isten az emberért,	167.
Az mi utane Iesus Christus sebeinac emlekezetiéről,	168.

Az Christus sebeitől való emlékezet, nagy orvosság minden háborúság ellen,	ibidem.
Az Christus szeretetiben való lelki elmelkedés,	170.
Az leleknek semmi nem elég az földi jóval,	171.
Mi legyen az igazságos esmereti,	172.
Mit chelekedgyek bennünk az szent Lelek,	173.
Annak chelekedetiről, az ki szereti az istent,	ibidem.
Az szűnő igaz nyugalmarul,	174.
Mit kelembernek el tanogtatni,	
Az istennek látása, az utat miat vezet el,	ibidem.

VEGE.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

